

Jan van Helsing

TAJNA DRUŠTVA
I
NJIHOVA MOĆ U 20.
VEKU

ili

KAKO SE VLADA SVETOM

Vodič kroz veze tajnih udruženja sa finansijskim
moćnicima i politikom

Trilateralna komisija, Bilderbergeri, CFR, OUN

Dobar dan, dragi čitaocel!

Život izdavača je zaista interesantan.. Uvek možete očekivati iznenađenja. U jesen 1993. primio sam poziv jednog mladića koji nije hteo da se predstavi i koji mi je saopštio da je napisao jednu krajnje brizantnu knjigu. Tražio je izdavača, ali je hteo da on sam ostane anoniman. Složio sam se i zamolio ga da mi dostavi rukopis.

Nekoliko dana kasnije poštom su mi stigli disketa i novčani iznos. Na pošiljci nije pisalo ime pošiljaoca. Pored toga se nalazilo i pismo čiji sadržaj možete pročitati na sledećim stranama.

Odmah sam odštampao tekst i pročitao ga s najvećim zanimanjem i bez predaha. Nakon čitanja sam bio potresen iako sam još od ranije znao ponešto o spletkarenju određenih krugova našeg finog društva.

Naravno da nije bilo moguće proveriti tačnost svih veza opisanih u knjizi, ali ako je samo i mali deo njih odgovarao istini, onda mi je jasno na ovoj planeti ima toliko sirotinje, zašto je većina ljudi siromašna a čitavo se bogatstvo i moć na Zemlji nalazi u rukama malog broja beskrupoloznih ljudi.

Ovu knjigu niko neće moći da zaobiđe!

Srdačno

Vaš

K.-D. Ewert-Gamalo Tiozon

Dragi gospodine Ewert!

Pre otprilike godinu dana dobio sam od jednog prijatelja vaš magazin „Resoult“ i bio iznenađen što se u jednom izdavačkom programu nalazilo toliko kritičarskih knjiga različitih tema. Na mene je ostavila utisak Vaša hrabrost da javno ponudite ove knjige kao i Vaš «Razvoj slobodne energije»

Kako sam saznao iz „Resoult“-a, u mogućnosti ste da objavljujete i prvence, pod pretpostavkom da su ubedljivi i da autor preuzme navedeno sopstveno učešće. Zato Vam na priloženoj disketi šaljem moj rukopis na temu: «Tajna društva i njihova moć u 20. veku»

Sigurno ćete se pitati kako sam došao do ovih informacija. U stvari sam u potrazi za nečim sasvim drugim naleteo na temu «Tajne lože i politika».

Kao što sigurno znate, čitava materija u mikro- i makrokosmosu povezana je elektromagnetnim silama. Ako, dakle, nađem način da prodrem u delovanje te elektromagnetne sile i promenim ga namerno, mogu da s jedne strane utičem na materiju, a sa druge na vreme. Postoje dva puta da se to postigne: mašinama ili bez njih. Takve mašine poznate su kao antigravitacione letelice, takozvani NLO, koje zbog magnetnog polja koje same proizvode mogu da manevrišu nezavisno od našeg Zemljinog magnetnog polja (antigravitacija), i moduli prostor-vreme. Druge mašine koje prodiru u ova magnetna polja i mogu da ih pretvore u korisnu energiju poznata su pod nazivom «mašine slobodne energije» (npr. tahjonen-konvertor, prostorni kvantni motori).

Ljudi koji svesnom rotacijom njihovog «merkabah-a», sopstvenog magnetnog polja, mogu da promene materiju, nazivaju se «**avatare**» (u zapadnom svetu najpoznatiji je bio Ješua ben Jozef = Isus, koji je bio majstor među njima). Time je moguće stvarati direktno iz etra (materijalizacija), promeniti materiju, npr: pretvoriti vodu u vino ili gvožđe u zlato (transformacija), ukinuti težinu, lebdeti ili hodati po vodi (levitacija), premešati telo bez gubitka vremena, na primer iz Afrike u Ameriku (teleportacija), spontano izlečiti promenom strukture ćelije, itd.

Imao sam prednost da budem duhovno vaspitavan, pa sam stoga rano naučio da ciljano programiram svoju podsvest, živim prema kosmičkim zakonitostima i treniram svoj medijalitet. Prema zakonu rezonance počeo sam da takve ljude uvodim u svoj život. Sad imam 26 godina, obišao sam pet kontinenata i u skoro svakoj sam zemlji naišao na opisane mašine i avatare. Samo na Novom Zelandu sam sreo mnogo ljudi koji su se tamo preselili jer su zbog razvijanja uređaja za besplatnu proizvodnju energije ili antigravitacionih letelica u Evropi imali ozbiljnih problema sa tamnošnjim atomskim, naftnim i elektro –lobijima. Počeo sam da se pitam, zašto se o ovim tehnologijama ništa ne zna, i zašto crkve predstavljaju delovanje avatara kao čuda. Zašto ljudi doživljavaju Isusa i Budu kao sinove Božje, iako njihova dela potiču iz primene potpuno jasnih zakonitosti koje su dostupne **svakom** na ovoj planeti?

Tako sam počeo da otkrivam ko i šta stoji iza toga da takve teme s jedne strane ne dospevaju u medije ili se ismejavaju, a da se sa druge strane protiv takvih objavljivanja

bore bez obzira na ljudske živote. Da se kod ove tematike ne radi o igri, konačno mi je postalo jasno kada je jedan moj poznanik, farmer na severu Novog Zelanda koji je otkrio probni poligon za leteće tanjire američkih vazduhoplovnih snaga, pronađen ubijen na rubu jedne litice zajedno sa svojim jedinim svedokom samo pet sati nakon što je objavio svoj pronalazak. Sreo sam pripadnike CIA-e, Pomorske obaveštajne službe i BND-a koji su bili umešani u takve projekte ili još uvek jesu. Mnogi od njih nisu hteli da više učestvuju u ovoj ubilačkoj igri, plašeći se za svoj život, s pravom, ukoliko bi izneli informacije. Takve i slične informacije «tajne prirode» na koje sam naišao tokom svog istraživanja sakupio sam u ovoj knjizi. Sve to je povezano sa tajnim društvima, religijom, finansijskim moćnicima i politikom.

Pritom sam rastrzan između užasne bespomoćnosti koju osećamo ja i moja generacija i koja mnoge odvlači u raspoloženje BEZ-BUDUĆNOSTI i poriva da probuđenom moći toj ludosti suprotstavim iskonske duhovne zakonitosti i puteve saznanja na svež, neiskvaren i nesputan način. Mi, izdavač i autor, moramo da budimo i probudimo, ali da promeni može samo današnja generacija mladih ljudi na ovoj našoj Majci Zemlji.

Pošto su me više puta upozorili da se sa svojom knjigom lično suprotstavljam etabliranim moćima ovaj rukopis Vam šaljem bez podataka o pošiljaocu u nadi da ćete se uveriti u ovaj materijal i da će biti objavljen pod mojim dole navedenim pseudonimom. Pod tim okolnostima sam takođe spreman da se odrekнем eventualnog honorara – stvari radi.

Ovoj knjizi želim uspeh uz blagoslov pozitivnih duhovnih snaga! Vama, gdine Ewert, srdačno se unapred zahvaljujem za trud, i želim zaštitu i snagu za Vaš budući rad u službi istine.

Jan van Helsing

SADRŽAJ

Predgovor

Uvod

Poglavlja

1 Mnoge lože kvare kašu

- 2 Cionški mudraci

3 Masonstvo oslobađa

- 4 Porodica Rotšild
- 5 Protokoli cionških mudraca

6 «Striktna poslušnost»

7 Bavarski iluminati Adama Vajshaupta

- 8 Bitka kod Vaterloa

9 Masoni u Americi

- 10 Karl Marks
- 11 Plan vladavine svetom
- 12 Albert Pike i vitezovi Kju kluks klana

13 Trgovina opijumom engleske kraljevske porodice u 18.veku

- 14 Pozadina boljševičke revolucije

15 Skull & Bones

- 16 ... i dođe kraj slobodi u Americi
- 17 Rotšildova šlep-služba
- 18 Sesil Rouds i njegovi Vitezovi okruglog stola
- 19 Kako se inscenira svetski rat?

20 1. svetski rat iz ugla iluminata

21 Ochrana (bivša ruska tajna služba)

- 22 Ruska nafta

23 Balforova deklaracija

- 24 i Amiji žele da se bore

25 Rokfelerovo ministarstvo spoljnih poslova (CFR)

- 26 Pripreme za 2.svetski rat

27 Adolf Hitler nudi pomoć

28 Adolf Šiklgruber i društvo Tule

29 Društvo Vrili ili «Odozgo ne dolazi samo dobro»

- 30 2.svetski rat
- 31 Šta se dešava u Americi?
- 32 Nemačka hoće da kapitulira
- 33 Američka podrška Sovjetima za vreme rata
- 34 Protokoli moraju da se ispune

35 Šta je postignuto 2. svetskim ratom?

- 36 Osnivanje Izraela

- 37 CFR se učvršćuje
- 38 Atentat na Kenedija

39 Jerusalimski vitezovi

- 40 A Vatikan?
- 41 Međunarodni monetarni fond
- 42 Kontrola informacija
- 43 Bio-psihološko vođenje rata
- 44 Energija kao oružje

45 CIA i Šah

46 Sadam Husein i «Pustinjska oluja»

- 47 Kakva je budućnost konfliktnog Bliskog istoka?
- 48 Nemačka ponovo ujedinjena (u propasti)
- 49 Kako stoji stvar sa Srbima?
- 50 Sadašnja situacija
- 51 Pregled najvažnijih poznatih organizacija iluminata
- 52 666
- 53 Rezime
- 54 Šta činiti?

55 Nazad ka iluminatima

- 56 Sažetak rešenja
- 57 Istraživačima

Spisak izvora

- Spisak literature upotrebljene za knjigu

Dodatna literatura

PREDGOVOR

Zamislite da ste vanzemaljac i da ste iza sebe ostavili bezbroj svetlosnih godina i sa svojim svemirskim brodom usmerili ka planeti Zemlji. Vaš zadatak je da upoznate planetu, uspostavite kontakt sa ljudima u cilju razmene znanja i informacija raznih vrsta. Ukoliko bi sve to odvijalo pozitivno a vi se uverili u iskrenost i spremnost stanovnika na mir, Zemlja bi mogla da bude primljena u Savez intergalaktičke federacije. Zbog toga bi bilo moguće da se kontakti sa stanovnicima drugih planeta odvijaju na otvorenoj bazi, što

bi za posledicu imalo značajan razvoj u svesti stanovnika Zemlje, kao i na području tehnologije i zdravstva.

Nakon što ste ušli u Zemljinu atmosferu, uključujete Vaš monitor da biste primili neke televizijske talase. Odmah hvatate program sa vestima koji Vas obaveštava o događanjima na Zemlji. Saznajte da imate posla sa ratničkom planetom čiji se stanovnici vekovima ne brane, kao što biste pretpostavili, od napada neprijateljske planete, već se međusobno ubijaju.

Utvrdjete da na prvi pogled ne postoji koncept iza ovih ratova, pošto se jedni bore zbog vere, drugi zbog boje kože. Postoje i oni koji nisu zadovoljni veličinom svoje zemlje, drugi se bore za preživljavanje jer nemaju šta da jedu. Drugima je samo novac na umu, ali sve u svemu, svako misli samo na sebe. Zaključujete da ova planeta nije zrela za informacije i tehnologije koje Vi nudite. U bilo kojoj zemlji da se prizemljite, Vaši pokloni sigurno ne bi bili upotrebljeni za dobrobit čitavog stanovništva nego opet za sebične interese vođa te zemlje.

Verovatno ćete pomisliti na Vašu planetu i na vreme kada je na njoj još bilo ratova. Pošto su oni prevaziđeni još pre nekoliko hiljada godina, a Vi taj scenario ne želite da proživite još jednom, a pritom i utvrdite da je ispaljeno nekoliko raketa u pravcu Vašeg broda, brzo donosite odluku da ipak radije posetite neku drugu planetu.

Jeste ili se ikada zapitali, zašto ljudi stalno ratuju jedni protiv drugih?

Švajcarski naučnik Žan Žak Babel je utvrdio da je čovečanstvo u poslednjih 5.600 godina preživelo oko 14,500 ratova sa tri i po milijarde mrtvih. To je polovina današnjeg stanovništva. Samo 1991. registrovano je 52 rata, odnosno kriznih područja nalik ratu. To znači da su se upravo te godine, nakon nebrojenih ratnih konflikata na našoj planeti a među njima i dva svetska rata u samo jednom veku, suprotstavile 104 suprotstavljene ideologije, čiji su razlozi očigledno dovoljno značajni da opravdavaju ubijanje miliona ljudi.

Kakvu svrhu ima rat među ljudima? O temi rata mislili su sem mirovnih organizacija i filozofi vekovima i ustanovili da se gotovo sva stvorenja na Zemlji radi hrane i teritorije s vremena na vreme međusobno bore. Međutim, agresivno ponašanje životinja ne može se preneti direktno na čoveka jer on poseduje inteligenciju, svest i etiku. Razlika je kad se dve zveri bore oko plena i kad proizvođači oružja žive od njegove prodaje i time od permanentnog rata.

Da «borba za život» može služiti i kao zabava, znamo još iz starog Rima kada su se pod motom »panem et circences«, (hleba i igara) međusobno borili gladijatori da bi se narod radovao i prevideo sopstvenu nemoć. Po istom se principu danas upotrebljava televizija, video i masovni fudbal da bi se površnom građaninu omogućio beg od praznine sopstvenog postojanja.

Od čega nas mediji stalno odvrćaju?

Šta bi to eventualno mogao saznati ili otkriti čovek kad ne bi bio stalno odvrćan?

Da uvek neko «treći» izvuče korist iz rata dvojice, takođe nije ništa novo. Izreka «dvoje se svađaju, treći se raduje» je sigurno svima poznata. Prenesemo li to sa pojedinaca na jednu državu ili čitavu planetu takođe ćemo videti da je tačna izreka. Bankarskim sistemima, na primer, koji zemlji u ratu odobravaju pozajmicu sigurno je veoma stalo da takav rat potraje što duže.

Ratovima i nemirima može se jedan narod naterati da prihvati ili čak poželi smeštanje institucija na koje u mirnodopskim okolnostima nikad ne bi pristao (npr. NATO, UN).

Ipak za one koji nisu posebno zainteresovani, ne postoji transparentna veza (osim poginulih) između ratova poslednjih stoleća.

Da li je moguće da ratovi mogu da koriste još nečemu sem industriji oružja? Šta je to što pobuđuje ljude da iznova i iznova beskonačno mrze, da postaju spremni da zbog toga ubijaju pripadnike **svoje vrste**? Šta može da bude toliko važno zbog čega će se nečiji život ugasiti? Zar se iz miliona i miliona ljudi koji su u ratovima poginuli i iz bola koji je iz toga proistekao nije ništa naučilo?

U bivšoj Jugoslaviji je, na primer, decenijama živelo mnogo naroda, da bi se sad međusobno ubijali. Šta navodi te ljude da njihova braća koja su živela s njima u istom selu, koja govore isti jezik, isto izgledaju, nose istu odeću, isto se vole i raduju, isto smeju i plaču kao i drugi, odjednom postanu ljuti neprijatelji, da ubijaju njihovu decu, zlostavljaju majke i žene a muškarce odvedu u koncentracione logore...

Zar to ne poznajemo odnekud?

Radi li se zaista o ideološkim razlozima pojedinih grupacija koji su doveli do ovog rata, ili možda iza kulisa stoji nešto sasvim drugo?

Ko bi mogao da bude treća strana?

Odakle stižu slike neprijatelja koje dobijamo iz religija, školskih udžbenika i masmedija?

Koje ciljeve imaju ljudi koji proizvode slike neprijatelja i stalno ih sugerišu?

Ko bi mogao da najviše profitira na narastajućoj mržnji i degeneraciji čovečanstva?

Možda Satana, Lucifer, Ariman, Bafomet ili druga «neuhvatljiva» bića, kojima bismo rado pripisali krivicu? Možda.

U ovoj knjizi će međutim biti ispričana priča nekoliko veoma «uhvatljivih» osoba koji su 1773. godine u jednoj kući u Frankfurtu planirali da kroz tri svetska rata utru put svojoj

«jednoj svetskoj vladi» do 2000. godine. Savršeno razrađen plan, u kome su slabosti i strahovi ljudi ciljano upotrebljeni protiv njih samih.

Cilj vladanja svetom nije ništa novo, pošto je Vatikanu i dan danas stalo da od našeg sveta napravi katolički svet. Da su zbog toga milioni ljudi mučeni i ubijeni, pokazuje nam istorija.

Islam je sebi postavio isti cilj, a s obzirom da je u međuvremenu prerastao u najbrojniju i najfanatičniju religiju, ima najveće šanse.

Sledeća je «panslovenska» ideologija Rusije koju je stvorio Viljem Veliki i koja je zahtevala uklanjanje Nemačke i Austrije da bi nakon pokoravanja Evrope obuhvatila Indiju i Persiju.

Vredna je i pomena ideologija «Azija Azijatima» koja zahteva konfederaciju azijskih država na čelu sa Japanom.

Zatim postoji i pangermanska ideologija koja predviđa kontrolu Evrope od strane Nemačke, koja bi se kasnije proširila na ceo svet.

Međutim, lica o kojima se u knjizi govori su potpuno nezavisni od bilo kakvih verskih uticaja i ne pripadaju nijednoj naciji. Nisu ni levo ni desno ni liberalno orijentisani, ali koriste sve institucije za svoje ciljeve. Oni su doduše članovi ove ili one organizacije, ali samo zato da bi otežali eventualno naknadno istraživanje, da zbune «radoznale» i time ih navedu na pogrešan put. Koriste hrišćane kao i Jevreje, fašiste i komuniste, cioniste i mormone, ateiste i sataniste, siromašne i bogate ... SVE!

Najviše od svih koriste ravnodušne, nezainteresovane i nekritične.

Gore pomenute osobe među insajderima se nazivaju **iluminati** (prosvetljeni, znajući), Veliki brat, nevidljiva vlada, Sivi muškarci, Vlada u senci, Tajna vlada, establišment.

Delovanje tzv. iluminata na Zemlji prema mojim saznanjima počinje oko 300 000. godine pre Hrista kada je «Bratstvo zmije» u Mesopotamiji infiltrirano od strane grupe ljudi koju danas označavamo kao iluminati i upotrebljeno u njihove negativne svrhe. Ne samo da se može pretpostaviti, već je i prilično sigurno da je ova drama počela davno pre ovog navedenog vremena, naime u trenutku kada se razvio «ego». Međutim, samo delovanjem «Bratstva zmije» može se taj događaj vezati za vreme u istoriji koga tek 3 000 generacija kasnije slede grupisanja poput Jevreja, hrišćana ili drugih nama poznatih verskih zajednica. Nosioци igre su u sadašnjosti, kako će se nadalje u knjizi s lakoćom utvrditi, ostalih nekoliko članova cionističke zajednice, međutim ona s njima niti počinje, niti se završava. I ono što je tada započeto funkcioniše i danas po istim zakonitostima. Stoga nam je dovoljno da sagledamo sadašnju situaciju da bismo videli gde bi mogao da leži problem.

Kada bismo neizostavno hteli da negde svrstamo sistem mišljenja i verovanja iluminata, to bi najpre mogli kod Makijavelija (makijavelizam: vođenje politike moći koja ne poznaje etičke norme, prema tome politička beskrupuloznost).

Jedan mali primer u prilog tome: moć.

Vi ste novi kralj neke zemlje i hoćete da budete sigurni da ćete to i ostati. Pozvaćete k Vama dve osobe odvojeno, za koje ste sigurni da će uraditi šta zahtevate od njih.

Jednu ćete obrazovati prema politički «levim» idejama i finansirati da ona osnuje partiju.

Drugu ćete takođe finansirati ali tako da osnuje politički «desnu» partiju.

Sada imate dve suprotstavljene partije, finansirate propagandu, izbore, aktivnosti, i time uvek znate sve o njihovim planovima. Što znači, kontolišete obe. Ako želite da jedna od partija stekne prednost jednostavno joj date više novca. I jedan i drugi «vođa» misle da ste na njegovoj strani i da ste im «prijatelj».

Narod će pak biti tako uhvaćen između «levog» i «desnog» da nikad neće pomisliti da ste Vi kao kralj uzrok podele.

Čak će Vas narod pitati za pomoć i savet.

Drugi primer: novac

U američkom ratu za otcpljenje (1861-1865) ratovala su severne države (protiv držanja robova) protiv južnih (za držanje robova).

Pre rata porodica Rotšild je pomoću svojih agenata raširila ideje o zalaganju severnih država za uniju. Istovremeno su drugi Rotšildovi agenti raspirili zalaganje južnih država protiv unije. Kada je zatim izbio rat, banka Rotšild iz Londona je finansirala severne države, a pariska Rotšild banka južne. Jedini koji su zaista pobednici u ovom ratu su Rotšildovi.

Da bismo kratko saželi sistem:

1.

stvaraju se konflikti u kojima se ljudi bore međusobno, a ne protiv

stvarnog uzroka,

2.

ne pojavljuju se kao osnivači konflikta,

3. podržavaju sve zavađene strane,
4. važe kao «dobronamerna instanca» koja želi da okonča konflikt.

Ako iluminati, dakle, žele da vladaju svetom onda je put do cilja stvaranje što više nesloge među ljudima i narodima na Zemlji, da se oni tako zapletu u mreži dezinformacija da nikad ne otkriju ko je pravi pokretač. Kao najmoćnije oružje za sejanje nesloge među ljudima iluminati koriste internacionalna tajna društva koje ćemo detaljnije razmotriti. Istovremeno će ljudi toliko dugo biti u međusobnim ratovima da će se jednom toliko umoriti od borbe da će «vapiti» za svetskom vladom.

I ovde nam se prikazuje plan. Od «dobronamerne instance» će se zahtevati da okonča rat. A ko je to na ovoj planeti? Ujedinjene nacije! I još ćemo jednom pogledati ko zapravo stoji iza UN.

Iluminati, o kojima je ovde reč, nisu bilo koji ljudi, nego najbogatiji ljudi na svetu. Oni se ne pojavljuju ni na televiziji ni u drugim masmedijima, jer poseduju i kontrolišu ne samo masmedije nego i sve službe informisanja. A ako se nekad nešto objavi o tim osobama onda je ili neutralno ili pozitivno.

Najveći deo stanovništva im ne zna ni ime. Takođe ni autori koji su već otkrili spletkarenja tih ljudi nisu postali poznati, iako su zapravo za to zaslužili Nobelovu nagradu.

Uraditi nešto protiv toga je lepa zamisao, ali kako odbraniti oko 6 milijardi ljudi od nečega za šta ni ne znaju da postoji?

Činjenica je da je skoro isti broj ljudi obuzet sopstvenim ličnim «problemčićima» da ili nikad nisu imali pregled događanja u svetu ili su ga izgubili. Najveći deo današnje civilizacije je frustriran politikom i zbog toga se okrenuo od nje. Nedostatak vremena, zainteresovanosti i kritičnosti usled nedovoljnog stručnog znanja doveli su do ove «uzdržanosti». Povlačenjem se međutim ovde sigurno neće ništa promeniti. Naprotiv, baš to žele oni što «upravljaju» nama. Svaki pojedinac koji odustane olakšava iluminatima da dođu do cilja. Zato je prvi korak da saznamo što više o ovim događajima.

I kako reče jedan mudrac:

«Nađite istinu, jer vas istina oslobađa!»

Prema tome, ljudi se mogu podeliti na tri tipa:

1. one koji nešto čine,
2. one koji posmatraju događaje i
3. one koji se pitaju šta se dogodilo.

Iz tog razloga je ova knjiga «moj» doprinos rasvetljavanju ovih događaja. To je pokušaj prenosa znanja o stvarima koje u tajnosti čuvaju ljudi koji na našoj planeti imaju konce u rukama. Ono treba da omogući čitaocu koji se pronašao pod tačkom tri da se vrati bar na tačku dva, ako ne i na tačku jedan.

Kao autor ove knjige ja ne zastupam ni neku određenu interesnu, niti versku zajednicu ni narod. Ja sam čovek na planeti Zemlji koji koristi svoje pravo na slobodu i slobodno razvijanje da bi ovde ispunio svoj zadatak. Pošto ja kao i verovatno najveći deo čovečanstva, veoma cenim mir među narodima i među ljudima, vidim ovde svoju sopstvenu odgovornost da barem prezentujem drugim ljudima ove informacije kako bi im se pružila mogućnost da odlučuju.

Ono što sledi ne bi trebalo jednostavno gutati nesažvakano, kao što se verovatno čini sa pričama koje se svakodnevno serviraju u medijima. Površnim ljudima koji su zadovoljni životom takvim kakav je savetuje se da knjigu zatvore na ovom mestu. Međutim, onima koji imaju običaj da postavljaju pitanja ovde se nudi nekoliko izazovnih podstreka.

Ako sebe vidimo kao istinske pronalazače istine, dakle ne one koji ceo život samo traže, treba da sami sebi damo mogućnost da neumorno ispitujemo i primamo nove informacije. To takođe može da znači da, ako je naš duh već ispunjen određenim shvatanjima, mišljenjima, dogmama ili učvršćenom slikom o svetu, a time i blokiran, ne postoji mesto za dalje istine i da zato istina izgleda potpuno drugačije nego što smo je zamišljali. Iz tog razloga stoji molba već na početku, da budemo otvoreni. Zaboravimo bar ove knjige radi na naše religijske, politička i etnička opterećenja i mišljenja i budimo jednostavno ljudi, kao malo dete, koje je još otvoreno i spremno da uči. Pokušajmo da ono što je rečeno ne upoređujemo sa gledištima i mišljenjem drugoga, nego se vodimo našom situacijom i osećajem i otkrijmo da li su ove informacije tačne – iako bi na kraju mogle biti uznemiravajuće.

Isključimo naše šablone mišljenja koji bi mogli reći:

«O, Bože, ako je sve ovo istina, kakav smisao ima moj život i koja je moja uloga u ovom scenariju?»

Bez panike, poslednje poglavlje će se time detaljno baviti.

Ova knjiga je poziv svakom čitaocu da postane samokritičan i zaista punoletan građanin. Krenite u potragu, pronađite «vašu istinu» i ispitujte stvari bez vrednovanja. Sem toga ćemo pokušati da se na sledećim stranama ograničimo na istorijske činjenice, iako one kao takve još nisu poznate. Neke teorije su ovde izostavljene da bi se omogućio rezime izvora, koji su navedeni na kraju knjige i dostupni javnosti.

UVOD

Postoje dve ravni istorijske realnosti. Jedna je opšte, takozvano javno mišljenje koja se prosečnom građaninu prenosi preko medija i kasnije preko ljudi koji zapisuju te informacije postaje istorija. Na drugoj strani se nalaze događaji koji se ne objavljuju javnosti. Ovo je svet delovanja tajnih loža i tajnih društava koja međusobno povezuju kapital, politiku, ekonomiju i religiju. Na ovoj ravni nastaju nacije, pokreću se ratovi, postavljaju se predsednici, ili se eliminišu ako ne funkcionišu.

Najmanje stvari koje ću izneti na sledećim stranama će biti poznato pre svega građaninu koji svoje mišljenje i sliku sveta formira iz masmedija poput televizije, novina, radija, školskog znanja i dostupne literature.

Misli poput: «O tome ništa nisam čuo!» su razumljive jer delovanje jedne tajne lože ispunjava svoju svrhu samo ako ostane tajno. Samo postojanje tajne lože pokazuje da je sabraći u loži dovoljno važno da to zataje pred drugim ljudima.

Šta bi to moglo da bude?

Kao što ću pokazati, veoma mnogo članova lože u raznim tajnim društvima se nalaze na pozicijama o kojima možemo samo da sanjamo. To pokazuje da, šta god da je to, ono što te ljude krije od vas, njih je na te pozicije dovelo.

Osvrnimo se na jedan mali primer koji će objasniti šta se pod tim prostornim pozicijama misli.

Jedna od glavnih organizacija koja u SAD drži konce u rukama je CFR (Council of Foreign Relations - Savet spoljnih poslova). Ova polutajna organizacija dominira pomoću Rokfelerovog sindikata i jednog evropskog tajnog društva pod nazivom «Komitet 300» (objašnjenje sledi kasnije).

Na listi članova «Komiteta 300» koju sam preuzeo iz knjige doktora Džona Kolmana:: «Hijerarhija zaverenika Komiteta 300» našao sam između ostalog:

Sir Džon Louden

On je predstavnik «Rotšild banke» u Londonu. Ovaj čovek se nalazi na sledećim pozicijama: predsednika međunarodnog savetodavnog komiteta «Chase Manhattan Bank» (Rokefeler), predsednika «Royal Dutch Petroleum»-a, direktora kompanije «Shell Petroleum Company Ltd.» i upravnik fondacije »Ford«.

To govori o izuzetnoj moći i uticaju koji poseduje jedna jedina osoba. Ali kako je on došao na ove pozicije?

To ima veze upravo sa tajnim društvima i redovima čiji je on član. U ovom slučaju: «Komitet 300». A u «Komitetu 300» je 300 ljudi ovog kalibra (a on sigurno nije najmoćniji). Možete li da zamislite koliko bi velik uticaj mogle da imaju odluke i zaključci koji se donose na sastancima ovih ljudi na događanja u svetu? Ovi ljudi imaju tajne pred javnošću. Oni znaju nešto što mi ne znamo i zato su oni, iluminati (prosvetljeni, znajući) tako neverovatno moćni. Zar ne želite da znate koje su to tajne koje iluminati kriju od vas?

Tajne gotovo sve imaju veze sa prošlošću naše planete, sa istorijom postanka i porekla ljudi (kako i gde?), razlogom našeg postojanja, takozvanim NLO i posledicama koje iz toga proizilaze (NLO = neidentifikovani leteći objekat, je aktuelna oznaka za većinu letećih tela u obliku tanjira ili cigarete sa dva međusobno suprotstavljena rotirajuća magnetna polja zemaljskog ili vanzemaljskog porekla).

Pretpostavljam da mnogi ovde neće rado čitati reč NLO. Zato je važno da se otvorimo ka novome. Iako tema NLO nije tako nova, naprotiv! Ljudi u Evropi su naime tako svesno pogrešno informisani kao i većina na Zemaljskoj kugli kad se radi o NLO. I upravo to opet ima veze sa iluminatima koji kontrolišu medije!

A posebno ovde u Nemačkoj. Da tema NLO ima veoma realnu i zemaljsku pozadinu želim da vam prikazem na sledećem primeru:

Pored društva **Tule** koje će kasnije biti detaljno opisano, postojao je u Trećem Rajhu još jedan tajni red, društvo **Vril**. Ono se bavilo isključivo takozvanim NLO i njihovom gradnjom. Za njega su radili pored Viktora Šaubergera i doktora V.O.Šumana još i Šriver, Habermol, Mite, Ep i Beluco, čijih se izuma verovatno seća većina živih engleskih i američkih pilota kao «Foo-Fighter»-a. Izumi su neizmerno poboljšani kada se po njihovim podacima 1936. u Švarcvaidu srušio jedan «nezemaljski» tanjir i uprkos padu bio jedva oštećen. Nakon što je motor detaljno proučen a saznanja povezana sa već enormnim znanjem Vril društva o imploziji i antigravitaciji, počelo se sa proizvodnjom sopstvenog prototipa. Izumi poput «Vril - 7», nadzvučnog helikoptera u obliku diska (koji ne treba pomešati sa letelicama V1 i V2) su bili tako zapanjujući da današnji bombarder Stealth američkog vazduhoplovstva liči na igračku. Na primer, Vril7 koga je razvio Rihard Mite i koji je opremljen sa dvanaest turboagregata BMW 028, postigao je na probnom letu 14. februara 1944. u Penenindeu vertikalno visinu od 24 200 m, a u

horizontalnom letu 2 200 km/h. Već krajem 1942. pravljeno je više primeraka letelice u obliku diska RFZ 6 pod imenom "Haunebu II". Imala je prečnik od oko 32 m, visinu na srednjoj osovini od 11 m i letela je blizu Zemlje brzinom od preko 6 000 km/h. Domet u trajanju leta iznosio je 55 sati, startovala je vertikalno, mogla je da leti horizontalno kao i vertikalno i pre svega pod desnim uglom (tipično ponašanje u letu svih NLO-a). Kasniji izumi Vril-a bili su još uspešniji, jer im je već početkom 1945. pošlo za rukom da obišu Zemlju za nekoliko sati. Kasnije razvijena verzija svemirskog broda Haunebu II imala je prečnik od 120 m i integrisane spavaonice. Zapitajte se, zašto su predviđene spavaonice ako je Zemlja mogla da se obiđe za samo nekoliko sati? (Više o Vril društvu i njihovim izumina u istoimenom poglavlju).

Mnogi će sad pitati: "Zašto Hitler onda nije dobio rat, ako je mogao da raspolaže takvim tehnologijama?". Razlog je što, s jedne strane, velik broj takvih letelica doduše jeste postizao enormne rezultate u letu ali je u vojne svrhe bio gotovo neupotrebljiv. Glavni razlog tome je što je magnetno polje letelice koje je stvarao levitacioni pogon stvarao neku vrstu zaštitnog omotača koji je gotovo onemogućavao pogađanje ali je imao nedostatak što konvencionalni oružani sistemi koji su se nalazili na telu letelice nisu mogli prodrati napolje bez trenja. Projekte su nadgledali društvo Vril i SS E IV (Tajno mesto SS-a za razvoj alternativne energije). tj, nisu ih nadgledali direktno Hitler i NSDAP i nisu u njihovim idejama bili predviđeni za ratne svrhe. Tek kasnije kada se položaj Nemačke u ratu pogoršao, usudili su se da upotrebe i leteće "ploče".

Drugi razlog je što većina ljudi nema najmanjeg pojma šta su bili stvarni Hitlerovi ciljevi, gde se on obrazovao, kojim ložama je pripadao, čiju ideologiju je preuzeo, ko ga je postavio na njegovo mesto, ko ga je finansirao i koja je bila pozadina Drugog svetskog rata. Hitlerova ideologija nema veze sa onim što danas nazivamo "opšta realnost", i što se u školskim udžbenicima piše o Trećem Rajhu. Hitler je bio mističar i okultista i da bismo razumeli šta se u Trećem Rajhu događalo moramo to sagledati iz tog ugla. Za većinu "materijalista" među istoričarima nirberški procesi ratnim zločincima predstavljali su mešavinu Grimovih bajki i pripovedaka o duševno obolelima, pošto se nisu mogli staviti u ulogu optuženih niti su imali predznanje da bi razumeli šta ti ljudi tamo pričaju. Diter Rugeberg to tačno definiše: "Samo jedan okultista može prepoznati okultistu!"

Kasnija poglavlja o društvima Tule i Vril još će se bliže osvrnuti na ideologiju ovih ljudi. Hitler i njegova tajna društva su znala mnogo više o poreklu čoveka, građi Zemlje, anti-težini i «slobodnoj energiji» nego mi danas. Zato su sve knjige koje su to mogle razotkriti bivale od saveznika najbrže uklanjane ili zabranjivane, kako bi bili i nadalje sigurni da će moći manipulirati čovečanstvom. Glavni interes saveznika bila je tehnologija Vril društva. Ona je bila najbolje čuvana tajna Trećeg Rajha. Planovi gradnje prvo su dospeli u ruke Rusima a naučnici poput Viktora Šaubergera i Vernera von Brauna su pali u ruke Amerikancima u operaciji «Paperclip». Iz razvoja letelica koji su uslediti iz toga nastao je danas najviši stepen bezbednosti SAD. One su između ostalog i bile razlog zašto je Dž.F. Kenedi morao da umre (vidi poglavlje Atentat na Kenedija).

Takođe su za vreme Trećeg Rajha vršeni drugi eksperimenti koji bi većini čitalaca na ovom mestu potpuno uništili izgrađenu sliku o svetu. Zato će o njima biti kasnije posebno reči. Zašto većina nije čula ništa o ovim stvarima? Ili na primer osnivanje nemačke države «Neuschwabenland» na Antarktiku za vreme Drugog svetskog rata? I zašto su

admiralu Ričardu Brajdu na 4 000 naoružanih SAD-vojnika bili potrebni nosač aviona i puna vojna podrška kada je 1947. istraživao Antarktiku? I kako to da se vratilo samo nekoliko stotina? Mnogo je otvorenih pitanja.

Zašto je samo malo njih čulo za ove događaje i pronalazke **Nikole Tesle** u koje sem «mašine slobodne energije», «bežičnog prenosa energije», «anti-gravitacije» spada i «promena vremena ciljanim smeštanjem stojećih talasa»? Koje posledice bi usledile po znanja o slobodnim oblicima energije i upotrebi letećih tanjira koji kao izvor energije koriste elektromagnetno polje? Posebno ako bi bile na raspolaganju svakom građaninu, kao na primer auto? To bi između ostalog značilo da nikad više ne bi morali da dosipaju gorivo. Ne bi ostajali štetni gasovi, ne bi bilo zagađenja životne sredine. Ne bi nam trebale nuklearne elektrane, ljudi više ne bi mogli da budu zatvoreni granicama u jednoj zemlji i pre svega bismo imali više vremena jer ne bismo morali toliko da radimo da bi plaćali troškove grejanja, struje i benzina (u takvom vremenu moglo bi se mnogo razmišljati, npr. o smislu života). A ovi oblici energije postoje. Postoje već najmanje devedeset godina i od tada se čuvaju u tajnosti (vidi dodatnu literaturu).

Zašto se čuvaju u tajnosti?

Zato što se ljudi na Zemlji energijom, hranom i skrivanjem znanja mogu kontrolisati. Ako bi znanje o tim stvarima i njihovoj upotrebi bilo dostupno svima, onda iluminati i drugi egoisti ne bi mogli više igrati svoju vladarsku igru. I crkve, sekte i droga bi izgubili na značaju. Zato je iluminatima važno da te stvari ostanu u tajnosti kako bi nadalje svojom moći mogli hraniti svoju lakomost i svoj ego.

Ovim sam hteo da još jednom ukažem kako je tema NLO-a realnija i brizantnija nego što mnogi žele da shvate. «Strategija ismejavanja» je severnoameričku vladu koštala dosada nekoliko milijardi dolara, da bi temu NLO kroz masmedije što uspešnije povratili u domen smešnog.

Usto je i Prva zapovest jedne tajne lože da se nikad u javnosti ne spomene, čak je izgovaranje njenog imena od strane člana lože delom kažnjavano smrću (npr. kod lože 99)

Na primer, izgovaranje poslednje Pitagorine teoreme «oktagona», u Pitagorinoj tajnoj školi kažnjavano smrću. Oktagon je važan ključ za razumevanje «merkabah»-a (naziv za magnetno polje čoveka) i zato je «iluminirajući», tj. rešenje problema koje imamo (merka-bah = dva međusobno suprotstavljena rotirajuća svetlosna polja, koji transportuju oboje, i duh i telo (=dematerijalizacija i teleportacija fizičkog tela).

Držanje u tajnosti je njihova sopstvena snaga. Omogućava izvođenje operacija koje ne ometaju legalne poteškoće ili mogući protivnici i stvaranje povezanog «visokog» znanja među znajućima.

Pogledajmo na ovom mestu ključnu scenu iz knjige «Ime ruže» od Umerta Ekoa kada slepi monah pita Viljema von Baskervila: «Šta Vi zapravo hoćete?». Baskervil odgovara:»Hoću grčku knjigu za koju kažete da nikad nije napisana. Knjigu koja se isključivo bavi komedijom koju vi mrzite isto kao i smeh. Pritom se tu verovatno radi o

jedinom sačuvanom primerku druge knjige Aristotelove poezije. Ima mnogo knjiga koje se bave komedijom, zašto je baš ova knjiga tako opasna?» A monah odgovara: «Jer je Aristotelova!» Baskervil:»Šta je tako uznemiravajuće u tome što se ljudi smeju?».

Monah:»Smeh ubija strah, a bez straha nema vere. Ko se ne boji đavola, tome više ni Bog ne treba»:

(Ovom rečenicom smo bliži rešenju mnogih problema koje smo ikada imali na ovoj planeti nego što verujemo. Ili su mnogi od njih znali već za ovo ili će očitо uskoro saznati. Najbolje je da ovo mesto pročitate još jednom.)

Kada jedna tajna loža prevarom i manipulacijom zavarava javnost da bi sebi obezbedila političku i ekonomsku moć – na štetu drugih – onda držanje u tajnosti kao u prethodnom primeru može postati smrtonosno oružje.

To ne treba da znači da su sve tajne lože destruktivne ili zle. Na primer, od templara je nakon 1307. nastao jedan od mnogih ogranaка masona koju su proganjani od Vatikana pod pritiskom francuskog kralja Filipa IV. Oni koji su uspeli da umaknu hapšenju i mučenju inkvizicije uglavnom su otišli u Portugal, Englesku ili Škotsku, gde su vekovima radili u tajnosti zarad pravde na svetu i zahtevajući ljudska prava. Istovremeno nam istorija pokazuje kako su tajna društva poput 33.stepena «Škotskog reda masona» mogla da budu opasna snaga sa sposobnošću da postavljaju i obaraju vlade i koriste tajne saveze radi globalnih promena.

Već su mnoge knjige napisane na temu iluminata – najveći deo njih na engleskom jeziku. Ono što je meni lično najviše smetalo kod njih jeste činjenica da su ih uglavnom pisali fanatici, fanatični hrišćani, fanatični mormoni, fanatični Jehovini svedoci, fanatični levičari ili desničari, itd, koji su doduše spoznali šta se događa ali to argumentuju iz njihove subjektivne perspektive i na kraju opet pripisuju krivicu nekoj drugoj grupi ili satani. Zato sam pokušao da sakupim po mom mišljenju najvažnije činjenice iz najrazličitijih oblasti politike, religije i finansija, i to relativno kratko i bez vrednovanja, da bi bile prihvatljive i ljudima bez veroispovesti kao i ljudima slobodnog mišljenja u drugom smislu, i da razmatranje uzroka bude prihvatljivo za svakoga, bio on beo, crn ili žut. I biće razumljivo zašto su iluminati zainteresovani za to da pojedinci ne smeju da znaju sve.

Sigurno nijednom autoru neće poći za rukom da stopostotno oslika veze koje su isprepletene na ovoj planeti, zato težište ove knjige i jeste u tome da vam pokaže do čega je navedenim osobama stalo i kako to postižu.

Kao što je pomenuto, delovanje iluminata potiče još iz sumeranskog carstva, što bi nas ovde ipak odvelo predaleko i promašilo stvarni cilj. Zato počnimo od masona. Potpuno je dovoljno da se osvrnemo na poslednja tri veka jer se tokom istorije menjaju imena i institucije ali snaga koja se nalazi iza njih je ista.

Kao rezime već ovde možemo da utvrdimo da postoji daleko više tajnih loža i redova i da postoje mnogo duže nego što je u ovoj knjizi pomenuto. Iz ovog mog izlaganja treba da se prepoznaju isprepletenosti i stekne utisak da više nego ikada postoje moćnici sa «nešto drugačijim» predstavama o svetu.

Ova knjiga predstavlja uvid u negativne globalne zapletenosti. Pošto naš materijalni svet može da postoji samo sa polaritetima, mogli bismo poći od toga da ravnotežu održava jedan otprilike jednako jak potencijal pozitivnih i konstruktivnih snaga. Samo, većina ljudi nije svesna takvih snaga i efekata njihove ciljane upotrebe, što i jeste razlog zašto ih je još uvek tako lako zloupotrebiti.

Moj glavni cilj je da ukažem na pozitivne puteve u ovoj prilično negativnoj temi, da bismo mogli da sami sebe oslobodimo i u skladu sa nadolazećim novim dobom «razvijemo» novo shvatanje kosmičkih sila (grčki kosmos = red), globalnih povezivanja, međuljudskih odnosa i ličnog produbljivanja svesti.

Nemojte se obeshrabriti ako ne budete mogli da savladate nagomilanu količinu informacija. Ako na nekim mestima imate problem sa razumevanjem ili se osetite izgubljeni u zapletenostima, molim Vas da ne preskačete odeljke jer sve čini jednu celovitu sliku. Odvojite vreme i radije takva mesta pročitajte dvaput.

Napomene o literaturi omogućavaju Vam dalje sopstveno proučavanje i pozivaju na još dublje putovanje kroz džunglu informacija. Moj istorijski osvrt posmatra samo vrh ledenog brega, ili da se zadržimo na tematici, vrh «piramide».

MNOGE LOŽE KVARE KAŠU

Masonstvo (slobodni zidari) je jedna od najstarijih organizacija koje i dan danas postoje. Rolne papirusa koje su pronađene 1888. tokom iskopavanja u libijskoj pustinji opisuju tajne sastanke takvih cehova 2000 godina pre Hrista. Cehovi su učestvovali još u gradnji Solomonovog hrama i imali otprilike funkciju današnjih sindikata, ali su još tada negovali mističnu tradiciju. Kao cilj masonstva navodi se unutrašnji preobražaj kroz duhovno upotpunjenje čoveka, u strahopoštovanju prema Bogu. Tog Boga, pošto pripadaju raznim religijama, nazivaju «Velikim graditeljem svih svetova».

Druge naznake se nalaze u egipatskoj knjizi mrtvih i kod boga Tota, koji je nekad bio njihov veliki majstor. Veliki majstor je aktuelni naziv za glavnog vođu. Duhovno znanje masona dopunjavano je simbolima, alegorijama i ritualima koji su se uporebljavali u komunikaciji. (tajni jezik simbola, npr. rukovanje, piramida, pentagon, upotreba brojeva 3,7,13 i 33 na grbovima, amblemima i današnjim nazivima firmi i imenima).

Najvažniji simbol u mnogim organizacijama, uključujući i masone, bila je kožna kecelja. Kožna kecelja koja je na početku bila veoma jednostavna i bez ukrasa zamenjena je od strane sveštenstva Melhisedeka oko 2200 godina pre Hrista belom jagnjećom kožom i do danas se tako koristi. U starom Egiptu su bogovi koji su po predanjima leteli u «božanskim barkama» (NLO) u slikarstvu hramova predstavljani sa keceljama. Kasnije su i sveštenici nosili kecelje u znak predanosti «letećim bogovima» i kao znak autoriteta, u predstavljanju bogova ljudima. Već 3400 pre Hr. nosili su članovi «Bratstva zmije»

kecelje, da bi pokazali svoju potčinjenost bogovima koji su dolazili «letećim kolima» sa neba. Nije sigurno da je prvobitna upotreba kecelje poznata današnjim nižim slojevima pojedinih loža.

Pre 1307. god. su templari sa Johaniter vitezovima i Nemačkim viteškim redom (ova dva poslednja su u početku bili milosrdni redovi) bili vodeće organizacije koje su stajale iza krstaških ratova protiv muslimana. Ovi redovi su doduše bili međusobno neprijatelji ali su se borili zajedno za hrišćanstvo.

Nije slučajno to što oko templara i njihove istorijske i okultne pozadine postoje nejasnoće jer su one ciljano prouzrokovane – pogotovo u poslednjih 150 godina. Tajna o templarima ne bi bila tajna kad je neko ne bi takvom napravio, i to krugovi i moćnici koji su sa svog stanovišta imali i imaju interesa da istina ne izađe na svetlost dana.

Tako se dogodilo da templari dospeju u čudnovatu sudbinsku zajednicu sa svojim Gospodom Isusom Hristom: isto kako je njegovo učenje pretvoreno u potpunu suprotnost kada je takozvani «Stari zavet» čije je zakone propovedao pripisan hrišćanstvu – tako je preobraćen i duh Templarskog reda. U oba slučaja se radilo o istoj srži patvorenja. U moderna i najmodernija vremena su osnovani, kao što je poznato, različiti neo-pseudo-templarski redovi. Sigurno se među njima nalaze i ljudi dobre volje ali i šarlatani i sluge onog duha kojeg su zastupali stari templari. Potpuno je groteskno spajanje imena i duha templara sa francuskim komponentama. Pa ipak, to je učinjeno (vidi stepen templara u Jorškom redu masona).

Na početku templarskog reda stajala su dva vernika: Hugo de Pejns i Žeofroj de Sen-Omer, prvi Franak a drugi Norman. Oko njih se izgradio mali krug prijatelja nadahnut snagom vere svojstvenom srednjem veku koju današnji čovek teško može da zamisli. Za Božićne praznike 1117. godine odlučio je taj krug u Jerusalimu da formira malu grupu za zaštitu hodočasnika. Njihova jedina želja je bila da služe Gospodu Isusu Hristu i veri. Grupa koja je sada brojala devet vitezova bila je sama – nije imala ni protekciju ni značajnih novčanih sredstava.

U proleće je grupa predstavljena kralju Balduinu I Jerusalimskom i patrijarhu. Njihova namera je pohvaljena. Ubrzo nakon toga je dozvoljeno vitezovima čije je konačište do tada bilo u «Nemačkoj kući», bolnici koju su vodili Nemci, da na terenu bivšeg hrama izgrade sopstveno konačište. Iako im je to donelo naziv **templari** (Tempelritter – vitezovi hrama) oni su sami sebe nazivali «Braća istinskog hrama Hristovog» pod čime su podrazumevali «unutrašnji hram duše».

Istorija templara bi sigurno bila drugačija i najverovatnije beznačajna da u ruševinama hrama nije pronađen nalaz vredan pažnje sa kojim vitezovi nisu znali šta da rade. To su bili ostaci hebrejskih spisa, samo pocepani komadi, čiji je sadržaj izgleda postao odlučujući za vitezove i čitavu buduću istoriju reda. Ti delići spisa prosleđeni su visokoobrazovanom Etijenu Hardingu koji ih je preveo. I to je postalo povod za ono što je usledilo. Ispostavilo se da su ti ostaci bili fragmenti izveštaja jevrejskih ešaimina (špijuna) koji su po nalogu sveštenstva podnosili raporte o delovanju «prokletog kurvinog sina Isusa» i njegovih «huljenja protiv izraelskog boga». Ono što je tu moglo da se pročita bilo je u potpunoj suprotnosti sa svuda propovedanim učenjem. Isus Hrist je po

njima hebrejskog boga Jahvea označio kao Satanu i prebacio Jevrejima da su od đavola načinili svog jedinog boga. Jasni tragovi ovoga nalaze se između ostalog i u Evanđelju po Jovanu Novog zaveta gde Isus kaže Jevrejima: «Imate đavola za oca.»(Jov, 8,44) To znači da je došlo do snažnog izopačavanja pravog Hristovog učenja.

Moramo da pokušamo da zamislimo tu snažnu pobožnost vitezova da bismo razumeli šok koji su doživeli. Bog koga je crkva nazivala «ocem Hristovim», po Isusovim sopstvenim rečima je bio đavo protiv kojeg je došao na Zemlju da se bori! Proučavanja Biblije su zdravom razumu prostih vitezova odmah pokazala da su Hristovo učenje i «Stari zavet» totalne suprotnosti i da je zbog toga nemoguće da idu jedno s drugim. Povrh toga, Jevreji nikad nisu nazivali svog boga Ocem, nego «Jahve» ili «El Šadai» El Šadai je bio «šejtan», odnosno «pali andeo» (Schaddeim= iskvarenost, EL = arhangel EL je često greškom preveden kao Bog, međutim Bog se na staroorijentalnom jeziku zove «IL»).

Kada je 1128. usledilo formalno osnivanje reda čijim se pokroviteljem u izvesnoj meri smatra Bernard von Klerve, već je mala četa templara imala tajnu. Bila je to volja da se dokuči Hristova istina. Ovu volju treba da posmatramo kao volju jedne grupe vitezova naivne pobožnosti koji su jednostavno želeli da služe svom Gospodu Isusu Hristu i ponovo otkriju njegovo stvarno učenje. Ničeg agresivnog nije bilo u toj želji jer nikome nisu nanosili zlo. Bernard je bio taj koji im je objasnio da njihove ambicije neće naići na dobar prijem i da bi bilo pametnije da ne iznose otvoreno svoje mišljenje.

Sledećih godina nije bilo novih naznaka o prvobitnom učenju Hristovom. Templarski red se okrenuo prevashodno vojnoj službi. Tajna je živela dalje jedino u sećanju nekolicine prvensvteno provansalske braće. Praktične situacije na Orijentu nisu ostavile ni vremena ni prostora za bavljenje tajnom.

Kontakti sa islamom su bili ti koji su dali novi impuls. Nekoliko pisama koja se pripisuju Ali Ibn Abu Thalibu (Imam Aliju) dospela su u ruke jednom ogranku templara prilikom napada na Damask. Ali je pisao o naknadnim krivotvorenjima Korana koje je upoređivao sa krivotvorenjem Evanđelja Hristovog. Ti papiri su dospeli u Provansu gde je ponovo oživela ideja da se istraži Hristova istina.

Usledio je korak za korakom. Provansalskom oblikovanju pripisuje se dokument koji po svoj prilici potiče iz krugova katarana. Zato ne treba da čudi što su se kasnije templari opirali da u krstaškom ratu učestvuju protiv katarana. Radilo se o delu pra-evanđelja po Jovanu koje je zapisao jeretik Marsion 94. godine posle Hrista. Dodato je bilo i pismo sa kratkim opisom Marsionovog života. Napomenimo da je Marsion u vremenu oko 90. do 130. god. posle Hrista osnovao jednan značajan, čisto hrišćanski pokret koji se raspao nakon njegovog ubistva. Marsion, koji se sastajao sa apostolom Jovanom propovedao je da je Isus Hrist očovečenje samog Boga, da ne postoji «Bog otac Jahve» nego da je upravo taj hebrejski bog zapravo satana. Dalje je učio da je Hrist najavio ljudima samo posvećenje i da je potrebna samo dobra volja svakog pojedinca, ne nekakav hram ili crkvena organizacija.

Od tada se razvijao «red u redu», zajednica Marsionaca. Uglavnom su Provansalci i Nemci izgradili ovu posebnu formaciju unutar templarskog reda. Većina templara nije do tada prozrela šta je značilo preobraćanje krsta reda od jednostavnog, ravnomernog u

«viteški krst». Na početku nije bilo danas tipičnih «viteških krstova» koje su u sličnoj formi koristili i drugi redovi.

I templari su prvobitno nosili jednostavan crveni krst na belim mantijama. Tek je tihi marsionistički uticaj pretvorio «marsionistički krst» - trnoviti krst – u simbol templara.

U ranohrišćanskom dobu bio je trnoviti krst znak marsionaca i takođe «krst jeretika». Smatra se da je jevanđelista Jovan napravio krst od trnja za presvetu Majku Mariju. Zato je Marsion izabrao crveni krst od trnja za simbol čistog hrišćanstva. Time je viteški krst templara upućenima predstavljao i simbol Marsiona. Kasnije je nastao i «krst sa duplim trnjem» templarskih tajnih naučnika.

U isto vreme nastao je i borbeni poklič templara koji je glasio «Živeo bog ljubavi!» (Vive Dieu Saint-Amour!), čime se izražavalo okretanje ka Hristu i odbacivanje starozavetnog boga –osvetnika.

Velika većina ljudi – izvan i unutar reda – nije bila upućena u pozadinu svega toga. Još nije sazrelo vreme, još se čekalo na nepobitne dokazne dokumente iz ranohrišćanskog vremena. Takva dokumenta je trebalo naći. Svakako bi stranputice kojima bi se pojedinačno išlo oduzele previše prostora. Zadovoljimo se tvrdnjom da su dva templara pronašla prastaro skrovište marsionaca u ostacima ruševina stare Kartagine. Tamo ipak nisu dospeli slučajno nego po tragovima Marsiona, koji se na tom mesto veoma dugo zadržao. Oni nisu našli samo odlomke originalnih Jevanđelja po Jovanu i Mateju, nego i stari kartaginjski spis o stvaranju sveta zajedno sa grčkim prevodom koji je verovatno uradio Marsion. U tom spisu «Ilu Aschera» prepoznali su stvarnu podlogu učenja Hristovog.

O objavi templara koja datira iz 1236. godine je važno da ovde kažemo da ona obećava dolazak svetlog carstva u «zemlju ponoći» (Nemačka) za čije su preteče izabrani ljudi naklonjeni templarima. Objava se dogodila kada se ispred dvojice vitezova koji su na prostoru stare Kartagine tražili marsionove spise ukazala ženska pojava i prenela im upravo tu poruku. Na osnovu te vizije osnovan je Berlin – Tempelhof kao severni glavni grad «Novog Vavilona».

Koju veru, kakvu karakternost i pogled na svet su zapravo zastupali templari?

Srednjevekovna Evropa počivala je na tri stuba: na jevrejsko-hrišćanskoj religiji, na novčanoj privredi i trgovini koja je bazirana na starozavetnim kamatnim dozvolama i na principu apsolutističke vladavine. Templari su hteli da sruše ova tri stuba čim to dozvole vreme i njihove narastajuće mogućnosti. Znači: eliminacija jevrejsko-hrišćanske crkve i umesto toga izgradnja prahrišćanske verske zajednice uz isključenje svih starozavetnih komponenti. Iz toga je proizilazilo rušenje novčanog i ekonomskog sistema i zabrana kamata i obaranje apsolutističkih monarhija i izgradnja aristokratsko-republikanskog uređenja. Već to pokazuje da su se vladajuće snage morale okrenuti ka uništenju templara.

Nakon pada Jerusalima koji je značio konačnu pobedu muslimana iz Svete zemlje su pobjegli Johaniterani koji su se nastanili na mediteranskim ostrvima čije su nazive koristili

za svoje titule. Tako su se prvo zvali «Vitezovi od Rodosa», kasnije «Vitezovi od Malte». Razvili su se u zapanjujuću vojnu i pomorsku snagu na prostoru Sredozemnog mora dok ih nije 1789. pobedio Napoleon. 1834. njihovo sedište je premešteno u Rim i danas su kao «Malteški krst». (Članovi su pokojni Viljem Kejsi, bivši šef CIA-e 1981-87, Aleksander Heig, bivši američki ministar spoljnih poslova, Li Lakoča, predsednik korporacije Kralzler, Džejms Baki (radio Slobodna Evropa), Džon Mekkon, šef CIA-e za vreme Kenedija, Aleksandre de Marenšes, vođa francuske tajne službe, Valeri Giskar d'Estain, bivši predsednik Francuske).

Templarima se nije pisalo dobro jer nisu uspeli da spasu Svetu zemlju. Zato su 1307. naredbom Filipa IV, zvanog Lepi, proganjani od strane Vatikana. Pripisane su im satanističke i druge prevare i do toga je došlo jer im je Filip oduvek zavideo zbog moći i privilegija. Zato su templari pobeli iz Francuske da bi potražili sklonište u regionu Portugala, Engleske i Škotske, gde je snaga Vatikana bila manja. Tamo se jedan deo priključio već postojećim masonima i radio pod novim identitetom za protestantsku reformaciju da bi se osvetio katoličkoj crkvi za progon.

Drugi deo templara ponovo je osnovan u Portugalu promeniivši ime u «vitezove Hristove» i rehabilitovan od strane pape Klemensa V. U Portugalu su templari ponovo stekli veliku moć, što ćemo kasnije detaljnije razmotriti.

Njihov «veliki majstor» Žak de Moli spaljen je na lomači 11. marta 1314. godine ispred katedrale Notr Dam u Parizu po nalogu Filipa IV.

Druge dve institucije u vreme krstaških ratova bili su **franciskanci** i **dominikanci**. Franciskanci su preuzeli odelo egipatskog bratstva u El Amarni sa tonsurom i vrpcom i činilo se da su zaista humani. Dominikanci su naprotiv bili oruđe najstrašnije institucije koju su ljudi ikada stvorili, katoličke inkvizicije.

U četrnaestom veku po prvi put se na svetu pojavljuju najviši članovi «Bratstva zmije» i njihovo znanje, pod latinskim nazivom «iluminati», i to u Nemačkoj (prabiblijska reč za zmiju «nahash» izvodi se od korena nhsh, što znači «dešifrovati, otkriti», latinski «iluminare» znači prosvetliti, saznati, znati): jedan od najznačajnijih ogranaka iluminata u Nemačkoj su bili mistični „**rozenkrojceri**“ koje je početkom 9.veka osnovao car Karlo Veliki. Prva zvanična loža osnovana je 1100. posle Hrista u Vormsu. Rozenkrojceri su dopuštali sebi da tvrde da imaju znanje o (vanzemaljskom) poreklu čoveka i egipatskim tajnim učenjima. Osim toga su bili poznati po svom radu sa mističnim simbolima i alhemijom. Veze između rozenkrojcera i iluminata su bile veoma prisne što je za posledicu imalo da je napredovanje u tajnim stepenima inicijacije često vodilo do primanja u iluminare.

Razlog tome što je tako teško ući u trag rozenkrojcerima leži u tome što je svaki veliki ogranak bratstva 108 godina nakon osnivanja radio u javnosti a zatim 108 godina delovao u tišini. Ove faze su stvarale utisak da je red tokom vremena nestao i tako pojednostavljivao rad braće.

Mnogi autori smatraju 1614. kao godinu nastanka reda rozenkrojcera, kad je u pokrajini Hesens objavljeno pismo koje javno priznaje njihovo postojanje i poziva na članstvo. U

tom trenutku je ponovo počela faza «spoljnog delovanja». Pismo koje je pozivalo ljude da se odreknu lažnih učitelja poput pape, Aristotela i Galena (popularni antički lekar) pripovedalo je priču fiktivne osobe «Kristijana Rozenkrojca» koji je simbolizirao osnivanje. On se uglavnom danas pogrešno navodi kao osnivač. 108-godišnji sistem izmenjivanja je dakle imao potpun uspeh!

Rozenkrojceri su danas zastupljeni u mnogim ograncima koji su se razvili u jedne od najpozitivnijih redova i postavili znanje kao duhovno-duševno spasenje pojedinca (npr. AMORC- stari mistični red rozenkrojcera).

Iluminati i rozenkrojceri su bili velika snaga iza talasa religioznih pokreta u godinama kuge. Tu još između ostalih spadaju i «Priatelji Božji» koji su zastupali snažno apokaliptično učenje i apsolutnu poslušnost prema vođama. Ceo pokret je kasnije predat Redu Svetog Johana koji je kasnije Albert Mekkej u knjizi «Enciklopedija masonstva» označio kao «organizaciju masona sa tajnom misijom».

Osoba koja je bila u bliskim odnosima sa iluminatima i rozenkrojcerima bio je Martin Luter što je članovima dao do znanja svojim ličnim pečatom (ruža i krst sa njegovim inicijalima, kao na pečatu rozenkrojcera). Bilo je to u vreme kada je na čelu katoličke crkve bio papa Leo X, sin Lorenza di Medičija. Lorenzo di Mediči je bio šef jedne bogate međunarodne bankarske kuće u Firenci a jedna generacija pre njega je porodici Mediči prenela zadatak od strana pape Jovana XIII da za njega ubiraju porez i desetinu. To je pomoglo Medičijima da postanu jedna od najbogatijih i najuticajnijih bankarskih kuća Evrope.

Luterov ustanak protiv delovanja katoličke crkve je bio opravdan jer je ona postala više jedno trgovačko preduzeće nego mesto verovanja. Jedna od vodećih ličnosti reformacije je bio Filip Velikodušni koji je osnovao «Evangelistički univerzitet» u Marburgu i organizovao politički savez protiv katoličkog cara Karla V.

Nakon Luterove smrti njegovu versku zajednicu vodio je Sir Frensis Bejkon, on je bio najviši vođa rozenkrojcera u Engleskoj.

Pod kraljem Džejsom I Bejkon je bio koordinator projekta stvaranja autorizovane protestantske engleske Biblije. Ova verzija koja je 1611. godine postala poznata kao «verzija kralja Džejsa» je danas najčešće upotrebljavana Biblija na engleskom govornom području.

Protivreformaciju je predvodilo jedno novo bratstvo, Društvo Isusovo, poznatije kao **jezuiti**. Njih je 1534. osnovao Ignacije Lojola. Bili su militantno katoličko tajno društvo sa tajnim ritualima, simbolima i stepenima rukopoloženja (zakletva za 2. stepen je zahtevala smrt svih masona i protestanata). Jezuiti su slani u Englesku da se bore protiv krivoverstva protestantizma. Vredno su tražili jeretike radi kažnjavanja što je značilo da su masoni svoje tajne morali dobro da čuvaju da ne bi izgubili glavu.

Masoni su delovali u potpunoj tajnosti u Engleskoj, Škotskoj i Irskoj i zahtevali najstrože poštovanje ljudskih prava i protestantizma. Jedan od čelnika masona je bio, pored vođe

templara prisutan pri potpisivanju Magna chartae, a najrazličitije lože su bile odgovorne za protestantske pokrete u Engleskoj i Nemačkoj.

1717. godine počela je londonska loža masona da deluje javno jer je smatrala Englesku dovoljno sigurnom. To je vreme koje se u mnogim istorijskim knjigama navodi kao početak masonstva. Zvanično je to tačno, ali njihovo tajno delovanje seže vekovima unazad i kao što je već pomenuto, držanje u tajnosti ne bi imalo nikakvog smisla kad bi danas svako znao šta su masoni kada i gde radili. Javno delovanje londonske lože izazvalo je zaprepašćenost drugih loža koji su ih optuživali za izdaju. Kada se uzbuđenje sleglo masoni su počeli da se šire po celoj Evropi i Novom svetu. Kasnije su se pokazali u Novom svetu kroz objavljivanje nezavisnosti i «Boston tea party» (Bostonska čajanka) koju je organizovala bostonska loža masona.

Džon Lok, na primer, je koristio osnove masona kada je sastavljao ustav kolonije Južna Kalifornija, koja je kasnije postala utvrđenje masona. Takođe spisi Sira Frensis Bejkona pokazuju filozofiju masonstva.

Objavljivanje nezavisnosti je gotovo isključivo sastavljeno i potpisano od strane masona. Džordž Vašington i većina njegovih generala su bili masoni. Činjenica je da bez delovanja masona današnje SAD ne bi postojale.

CIONŠKI MUDRACI

Druga tajna organizacija sa ekstremnim uticajem je želela kontrolu Engleske. Bogati jevrejski rabini koji su bili verske i političke vođe razbijenog jevrejskog naroda ujedinili su svoje snage u grupi koja je poznata pod nazivom «**Cionški mudraci**» (cionisti su se smatrali «mesijanskom» elitom jevrejstva i očekivali da se svi Jevreji sveta solidarišu sa njihovim ciljevima. Manfred Adler: «Sinovi tame», 2. deo).

Od 1640. do 1689. cionški mudraci su planirali u Holandiji «englesku revoluciju» (pad Stjuarta sa engleskog prestola) i pozajmljivali novac raznim razbijajućim partijama. Upotreбили su svoj uticaj da Vilhelma Čutljivog, nemačkog vladara iz vladarske kuće Nasau-Oranien, preobrate u vođu holandske armije a kasnije u Vilhelma, princa od Oranije.

Ugovorili su sastanak između njega i Meri, najstarije ćerke vojvode od Jorka i sestre kralja Karla II od Engleske i njegovog brata i sledbenika Jakoba II. 1677. su se venčali i dobili sina, Vilhelma III koji je kasnije oženio Mariju II, ćerku Jakoba II. Sada su holandska i engleska kraljevska porodica bile u rodu. Uz pomoć Vigsas, partije uticajnih Engleza i Škota, zbacili su 1688. Stjuarte sa prestola Vilhelm II od Oranije je 1689. proglašen za kralja Engleske.

Vilhelm III koji je verovatno bio mason je iste godine osnovao «**Oranijski red**» koji je bio antikatolički i imao za cilj da učvrsti protestantizam u Engleskoj. Red postoji i danas i u Irskoj, gde je najjače zastupljen i snažno raspiruje verski rat, ima oko 100 000 članova.

Kralj Vilhelm III je Englesku brzo uvukao u skup rat protiv katoličke Francuske, što je Englesku jako zadužilo. Bio je to Vilhelmov revanš cionskim mudracima, kada je uz pomoć agenta Viljema Patersona ubedio britansku finansijsku službu da pozajmi 1,25 miliona britanskih funti od jevrejskih bankara koji su ga postavili na njegovu poziciju. Pošto je zaduženje države brzo raslo vladi nije preostalo ništa drugo nego da prihvati uslove.

Uslovi pozajmice su bili sledeći:

1. ☐

ime zajmodavca ostaje u tajnosti i dozvoljeno im je da osnuju

- «Englesku banku» (centralnu banku),
- 2. direktorima pomenute banke se dozvoljava da odrede vrednost papirnog novca u zlatu,
- 3. dozvoljeno im je da pozajme 10 funti papirnog novca za svaku deponovanu funtu zlata i
- 4. dozvoljeno im je da konsoliduju nacionalne dugove i osiguraju iznos kroz direktno oporezivanje stanovništva.

Tako je osnovana prva privatna centralna banka, «Engleska banka».

Ova vrsta bankarskih poslova omogućila je 50 %tnu dobit pri investiciji banke od 5%. A to je morao da plati engleski narod. Zajmodavci nisu nikad bili zainteresovani da se dug vrati jer su njime imali uticaj na politička događanja. Nacionalno zaduženje Engleske poraslo je sa 1.250.000 funti 1694.godine na 16.000.000 funti 1698.

Nakon Vilhelma III britansku kraljevsku kuću preuzeli su Hanoverani, što stoji do danas, pošto su Vinsdori potekli direktno iz kraljevske kuće Hanoverana. (Hanoverani su postavljali sve monarhe do 1901, kada je Edvard VII oženio dansku princezu Aleksandru i promenio ime Hanover u «Zahsen-Koburg-Gota», ime Edvardovog nemačkog oca. 17.jula 1917. ono je promenjeno u Vinsdor, koje je i danas zadržano. Razumljivo je što mnogi Englezi nisu bili oduševljeni nemačkom vladavinom u Engleskoj i stvarane su mnoge organizacije da bi se Stjuarti ponovo vratili na presto. Zbog te opasnosti Hanoverani nisu imali u Engleskoj stalnu vojsku nego su iznajmljivali potrebne trupe iz sopstvene kneževine i od nemačkih prijatelja. Oni su naravno plaćani iz britanske državne kase što je opet dobro došlo jevrejskom rukovodstvu centralne banke. Većinu plaćenika stavio je na raspolaganje princ Vilhelm IX od Heszen-Hanaua, koji je takođe bio prijatelj Hanoverana.

MASONSTVO OSLOBODA

1576. engleski masoni su se podelili u dve velike lože, Jorkere i Londonjane. Najvažnije vreme u istoriji masona je bio početak 17. veka kada se njihov karakter zanatlijskog

esnafa preobrazio u tajni mistični i okultni. Loža je otvorena za «nemasone» što je za posledicu imalo da je oko 1700. godine gotovo 70% svih masona (slobodnih zidara) poticalo iz drugih zanimanja.

24. juna 1717. sastali su se predstavnici četiri velike britanske lože u Londonu i osnovali englesku Veliku ložu koja se takođe naziva «Svetska matična loža».

Novi sistem stepena napredovanja imao je tri stepena: šegrt, kalfa i majstor, takozvani «plavi» stepeni. (u Nemačkoj Johanisovi stepeni).

Velika loža se zalagala da Hanoverani ostanu na engleskom prestolu i dodelila Hanoveraninu Fridrihu, princu od Velsa 1737. prva dva stepena. Kasnije generacije hanoveranske kraljevske porodice su čak imale neke koji su imali čin majstora (August Fridrih, kralj Georg IV, kralj Edvard VII i kralj Georg VI).

I oni su ipak imali neprijatelje. Nakon pada Jakoba II 1688. sa prestola osnovale su pristalice Stjuarta različita udruženja, između ostalih i militantne **jakobince** da bi ponovo vratili Stjuarte na presto.

Kao podrška njegovom sinu Jakobu III osnovan je novi ogranak masona, «Škotska loža templara» (1725. osnovana od strane Majkla Remsija) koja je primila bivše templare. Ova loža je imala još više stepene nego matična loža u Londonu čime su hteli da privuku tamnošnje članove.

1736. osnovana je «Škotska velika loža» koja je svela esnafa na minimum i u prvi plan stavila mistiku. U škotskim ložama je bilo uvreženo masonstvo a kasnije je uvedeno i napredovanje po templarskim stepenima.

Kao što se vidi, ovde imamo dva sistema masonstva koji su neprijateljski postavljeni, Hanoverani u Londonskoj matičnoj loži i Stjuarti u Škotskoim templarima. Ko bi onda mogao da bude treći koji bi imao interes u tom konfliktu?

Zar iluminati?

PORODICA ROTŠILD

Takođe je tajni centar međunarodnog bankarstva, porodica Rotšild, obavijen mnogim zagonetkama.

1750. godine Majer Amšel Bauer je nasledio banku svoga oca u Frankfurtu i promenio ime u Rotšild (po crvenom natpisu koji je stajao iznad ulaznih vrata banke i bio simbol revolucionarnih Jevreja u istočnoj Evropi).

Majer se oženio i dobio pet sinova i pet kćeri. Imena sinova su bila Amšel, Salomon, Natan, Kalman (Karl), i Jakob (Džejms). Njegovo napredovanje je ubrzano kada je stekao

naklonost princa Vilhelma IX fon Heszen-Hanaua sa kojim je prisustvovao sastancima masona u Nemačkoj. Taj princ Vilhelm, prijatelj Hanoverana je imao značajne finansijske prihode iznajmljivajući hesenske plaćenike engleskom (hanoverskom) kralju. Bile su to iste trupe koje su se kasnije borile sa armijom Džordža Vašingtona u dolini Fordž. Rotšild je bio Vilhelmov lični bankar.

Kada je princ Vilhelm morao da zbog političkih nemira pobjegne u Dansku stavio je novac za plate plaćenika u iznosu od 600 000 funti u Rotšildovu banku. Natan Rotšild (najstariji sin Majera Amšela) je odneo taj novac u London da bi tamo otvorio banku. Zlato koje je služilo kao osiguranje stiglo je iz kompanije «East India». Natan je ostvario višestruke dobiti pozajmicama novca vojvodi od Velingtona koji je njima finansirao svoje vojne operacije. Profit je nastajao kasnije i nelegalnom prodajom zlata koje je služilo kao osiguranje.

Bio je to početak gigantskog bogatstva Rotšildovih. Započeto je međunarodno bankarstvo tako što je svaki sin otvorio banku u određenoj zemlji, Amšel u Berlinu, Salomon u Beču, Jakob u Parizu i Kalman u Napulju.

Salomon Rotšild je bio član masona.

Majer Amšel Rotšild je napisao testament u kome je odredio kako treba ubuduće rukovati porodičnim bogatstvom. Bogatstvom je trebalo da upravljaju muškarci a najstariji je imao odlučujući glas kod nesporazuma i važnih odluka. Svi izvodi stanja su morali da se drže u apsolutnoj tajnosti pogotovo od vlade.

1773. je Majer Amšel Rotšild održao tajni sastanak u kući Rotšilda u Jevrejskoj ulici u Frankfurtu sa 12 bogatih i uticajnih jevrejskih davalaca novca (cionški mudraci) da bi razradili plan kako da kontrolišu čitavo bogatstvo na svetu.

Po rečima Herberta G. Dorsejsa govorilo se o tome kako je osnivanje Engleske banke već omogućilo ogroman uticaj na englesko bogatstvo, ali da je ipak bila potrebna njegova apsolutna kontrola da se stvori osnov za kontrolu svetskog bogatstva. Toga su se držali u grubim crtama.

Po materijalima Dorsejsa i delu «Zalog u igri» Viljema Gaja Kera to je plan koji je konačno postao poznat pod nazivom «Protokoli cionških mudraca». Začetak protokola leži zapravo vekovima unazad, međutim njih su ponovo razradili Rotšildovi čime su ovi dobili svoje stvarno značenje. Ti protokoli su čuvani u tajnosti do 1901. godine kada su dospeli u ruke ruskog profesora S. Nilusa. On ih je objavio pod nazivom «Jevrejska opasnost». Viktor Marsden ih je preveo 1921. na engleski pod naslovom: »THE PROTOCOLS OF THE LEARNED ELDERS OF ZION« (“Protokoli cionških mudraca”).

Postoje 24 ova protokola od kojih navodim samo 12, i to u najkraćoj formi. Zbog prevoda sa engleskog se možda razlikuju od originalnog teksta, ali su preneti verno sadržaju. Kompletan zbirka protokola prikazuje sadašnju situaciju u našem svetu.

PROTOKOLI CIONŠKIH MUDRACA

1. Kontrola novca

...» Kontrola nacija obezbeđuje se stvaranjem ogromnih privatnih monopola, kao rezervoar bogatstva od kojih će čak zavisiti i nejevreji.

... tako će morati da propadnu, zajedno sa kreditom država, na dan posle političke propasti.

... ekonomske krize radi oštećenja protivničkih država, povlačenjem novca iz opticaja. Nagomilavanjem velikih privatnih kapitala koji se time oduzimaju državi, ta država je primorana da taj kapital uzima od nas kao pozajmicu. Pozajmice opterećuju državu kamatama i čine je bezvoljnim robom. Umesto da ubiraju primeren porez od naroda, one dolaze kod naših bankara i mole. Strane pozajmice su pijavice i ne postoji mogućnost da se odstrane sa tela države dok ili same ne otpadnu ili ih država ne otrese. Ali Gojim države (nejevrejske) ih ne otesaju već primaju nove i zbog toga neizbežno propadaju.

Zaduženjem države državnici će postati podmitljivi i time će još više potpasti pod našu kontrolu ...»

Odgovarajuće napomene u vezi sa današnjicom:

Državno zaduženje saveza, država i opština u Nemačkoj iznosilo je 1992. oko 1.300.000.000.000 DM.

2.

Kontrola štampe

...» sa štamptom ćemo postupati na sledeći način:

ona služi za razdraživanje i raspirivanje patnji naroda... a javnost nema ni najmanjeg pojma, kome štampa zapravo služi... Među listovima će biti i onih koji nas napadaju, ali koje smo mi sami osnovali i oni će napadati isključivo tačke koje smo mi odredili.

... ni jedna jedina objava neće dospeti u javnost bez naše kontrole. To se postiže samim tim što se vesti iz celog sveta slivaju u nekoliko agencija. Ove agencije mi već imamo pod kontrolom i one objavljuju samo ono što mi odobrimo...

... Naše novine će biti svih nijansi, aristokratske, socijalističke, republikanske, čak i anarhističke, naravno samo ukoliko postoji ustav.

... One budale koje veruju da u novinama pišu sopstvene redove, zapravo će izražavati naše mišljenje ili ono koje smatramo poželjnim...»

Odgovarajuće primedbe u vezi sa današnjicom:

Kao što možete videti u pregledu «Trilateralne komisije» na kraju knjige, gotovo sve novinske agencije na svetu kontroliše veza »Trilateralna komisija-CFR» (ove organizacije će biti objašnjene kasnije).

3. Širenje moći

...»U javnosti ćemo biti prijatelj svima. Podržavaćemo sve, anarhiste, komuniste, fašiste... a posebno radnike. Oni će nam verovati i tako postati oruđe...»

4. Kontrola vere

...»Oduzećemo ljudima pravu veru. Promenićemo ili ćemo izbaciti osnovne stubove duhovnih zakona... nedostatak ovih zakona će oslabiti veru ljudi pošto religije neće moći da objasne odnose.

« ove praznine ćemo popuniti materijalističkim razmišljanjem i matematičkim proračunima...»

5

Sredstvo zabune

...» Da bi nam javno mnjenje dospelo u ruke moramo ga dovesti u stanje zabune...

... Između ostalog ćemo koristiti štampu da ljudima prezentujemo toliko različitih mišljenja da izgube pregled u lavirintu informacija...

.. tako će doći do zaključka da je najbolje da nemaju posebno (političko) mišljenje...»

6. Zahtevanje luksuza

... »da bi pojačali rušenje industrije Gojima (nejevreja), forsiraćemo među njima težnju ka luksuzu. Običan čovek se pak neće obradovati luksuzu pošto ćemo stalno podizati cene tako da radnik mora isto da radi kao i pre da bi dobio željeno... a dok on spozna sistem već će biti uhvaćen u njega.»

7. Politika kao oruđe

...» našim ulivanjem liberalizma u organizme države promeniće se čitav njihov politički izgled...

...Ustav nije ništa drugo do visoka škola nejednakosti, nesporazuma, sporečkanja i partijskih hirova, jednom rečju škola svega onoga što služi uništenju ličnosti države...

... U «doba republika» zameni ćemo vladare karikaturom vlade sa predsednikom iz naroda, iz središta naših lutaka, naših robova...

Javne izbore ćemo načiniti sredstvom koje će nas dovesti na presto sveta tako što ćemo i najmanjem pripadniku naroda stvoriti privid da sastancima i udruživanjima može da utiče na oblikovanje države...

Istovremeno ćemo uništiti značaj porodice i njenog vaspitnog delovanja i odstraniti mogućnost postojanja samostalne ličnosti...

... dovoljno je da jedan narod neko vreme prepustimo samovladavini (demokratiji) da bismo ga preobrazili u haotičnu svetinu...

Moć svetine je jedna slepa, besmislena i nerazumna snaga, uvek pod uticajem nekoga sa strane. Ali slepac ne može da vodi slepca a da ne padnu u provaliju. Samo neko ko je od rođenja odgajan za nezavisnog vladara ima razumevanje za političku abecedu.

... Naš uspeh će biti olakšan time što ćemo u kontaktu sa ljudima koji su nam potrebni uvek uticati na najosetljiviju stranu ljudske prirode: pohlepa za novcem, strast i nezasićenost ljudskim i materijalnim dobrima ...»

8. Kontrola hrane

...»Naša moć leži takođe u stalnoj oskudici hranom. Pravo kapitala proizvodi glad koja upravlja radnicima bolje nego plemstvo sa zakonitom kraljevskom moći ... Neimaštinom, zavišću i mržnjom koje se tako proizvode pokretaćemo mase...

...ali kao zemljoposjednik on može da bude opasan po nas jer se sam opskrbljuje. Zato moramo da po svaku cenu opljačkamo njegovu zemlju. To ćemo najbolje postići ako se umnože tereti na njegovom glavnom posedu ... tako da zemlju opteretimo dugovima»

9. Funkcija rata

...» Da bismo naveli gladne moći da je zloupotrebe sve ćemo snage dovesti u suparništvo. U čitavoj Evropi, a pomoću odnosa Evrope i u drugim delovima Zemlje moramo da stvorimo konflikte i neprijateljstva... moramo da budemo u situaciji da svaki otpor dočekamo ratom sa susednom zemljom. Ako se ti susedi usude da nam se suprotstave onda ćemo morati da im pružimo otpor svetskim ratom...»

10. Kontrola vaspitanjem

... »Nejeverji nisu upućeni u praktičnu primenu istorijskih posmatranja bez predrasuda nego u teoretska razmatranja bez kritičkog odnosa na sledeće događaje...

... Neka glavna stvar za onu igru bude da smo ih nagovorili da prihvate zahteve nauke...

... Na osnovu te činjenice mi smo pomoću štampe neprekidno izazivali slepo poverenje u ove (naučne) teorije. Ti intelektualci nejeverji će se hvaliti svojim saznanjima...

... tako što narod sve više odvikavamo da sam razmišlja i gradi sopstveno mišljenje, on će konačno govoriti tonom kojim mi želimo da govori...»

Komentar

Citat Viljema Kupera: «They just tell you, what they want you to know!» (Govore vam samo ono što žele da znate!)

11 Kontrola masonskih loža

... »U svim državama na Zemlji ćemo osnovati i raširiti masonske lože i tu zatvoriti sve osobe koje mogu da štrče u javnosti ili to već čine.

Sve ćemo lože podvesti pod našu centralnu upravu, koju samo mi poznajemo i koja je drugima generalno nepoznata.

... Ko ili šta može da savlada nevidljivu moć? Upravo to je naša moć...nejevrejsko masonstvo nam služi kao kulisa za nas i naše ciljeve. Ali plan delovanja naše moći ostaje nepoznata tajna čitavom narodu, pa čak i ostatku sopstvenog bratstva...»

12 Smrt

...» Smrt je neizbežan kraj svih, stoga je bolje da tom kraju približimo one koji stoje na putu našim ciljevima.»

Nakon izrade ovog plana svetske vladavine (Novi svetski poredak = Novus Ordo Seclorum) zadužila je banka Rotšild bavarskog Jevrejina Adama Vajshaupta da osnuje «Tajni red bavarskih iluminata».

Primedba pisca

O «Protokolima cionških mudraca» je već mnogo toga napisano, kako pozitivnog tako i negativnog. U Nemačkoj gde prividno vlada sloboda štampe i mišljenja, oni su zabranjeni za umnožavanje i prodaju. To je verovatno u vezi s tim što ih je Adolf Hitler upotrebljavao kao podršku svom «antijevrejskom raspoloženju» koje ćemo kasnije razmotriti detaljnije. Kao autoru ove knjige manje mi je važno da li su Rotšildovi i cionisti ti koji danas primenjuju protokole, nego se ovde radi o principu primene. Ovde

imamo jedan plan koji pokazuje kako treba delovati da bi pokorio svet. Ma ko da stoji iza njega plan se TRENUTNO PRIMENJUJE. Kao što ću na kraju knjige još jednom intenzivno dokazivati, nije od značaja KO primenjuje protokole, nego koji se princip nalazi iza toga i da UPOTREBLJENI dopuštaju da se to s njima dešava!

Drugo sredstvo za postizanje ovog cilja je podela sveta na robovsko društvo Istoka i gospodsku rasu Zapada. To se postiže time, kao što Rudolf Štajner opisuje u svojoj knjizi: «Osnovni društveni zahtev našeg vremena», što je nemoguće postići sintezu između verovanja na Istoku i nauke na Zapadu. To ima za posledicu da ateistički naučnici ne vole religije Istoka, a vernici sa Istoka odbacuju nauku Zapada.

STRIKTNA POSLUŠNOST

U 18. veku Nemačka je postala centar evropskog templarskog masonstva. (ono je imalo malo ili nimalo veze sa prvobitnom ideologijom templara). Stepni vitezovi su bili povezani u masonski sistem «Striktne poslušnosti», što je značilo da su se članovi zaklinjali višima po rangu na striktnu poslušnost. Vođa koji je bio obeležen kao «nepoznati Vrhovnik» i uveo naziv «viteza crvenog pera» bio je odan škotskoj loži i Stjuartima.

Otprilike oko deceniju nakon ulaska Fridriha Velikog «Striktnu poslušnost» i škotsku ložu preuzelo je gotovo čitavo nemačko masonstvo.

Fridrih je ostvarivao enormne profite iz konflikata kojima je doprinosilo «Škotsko masonstvo» u Engleskoj. Njegov cilj bila je vojna ekspanzija Pruske zbog čega je podržavao Jakobince protiv Hanoverana a kasnije i u velikoj invaziji 1745. u Engleskoj. Nakon toga je obnovio savez sa Engleskom i profitirao na njenim teškoćama tako što joj je pozajmljivao nemačke vojnike. (i on je takođe očigledno čitao Nikolu Makjavelija).

Bila je to jedna od najvećih prevara u istoriji Evrope: jedna mala grupa nemačkih kneževa je oborila engleski presto i na njega postavila Hanoverane. Zatim su koristili svoj uticaj da Englesku uvuku u rat i prevare englesku državnu kasu pozajmljujući im nemačke vojnike.

Zaduživanje je pomoglo jevrejskim bankarima a time i iluminatima na njihovom putu ka preuzimanju sveta.

BAVARSKI ILUMINATI ADAMA VAJSHAUPTA

Adam Vajshaupt je vaspitavan u jednom jezuitskom manastiru i na kraju stekao zvanje profesora kanonika. Tokom vremena je došlo do razmimoilaženja njegovig gledišta sa katoličkim, zbog čega je postao učenik jevrejskog filozofa Mendelsona koji ga je obratio u gnosticizam.

1770. Vajshaupta su kontaktirali nedavno ujedinjeni zajmodavci (Rotšildovi) da na njihov zahtev osnuje u Ingolštatu «**Tajni red bavarskih iluminata**».

Kratko objašnjenje:

Vajshauptove bavarske iluminate ne treba pomešati sa iluminatima koje smo dosada posmatrali. Pravi iluminati su se, kao što je pomenuto, infiltrirali u «Bratstvo zmije» u Mesopotamiji i nikad se nisu pojavili imenom ili lično u javnosti. Ime iluminati upotrebljavamo u ovoj knjizi između ostalog zato jer se ovaj izraz odomaćio među «insajderima», označavajući grupu ljudi koja deluje iza kulisa. Adam Vajshaupt je pak koristio isti naziv (iluminati) za svoj red, čiji su ciljevi bili slični ciljevima «iluminata» koji su odavno delovali (možda da bi se oznakom iluminati stvorila zabuna među istraživačima). Da bismo izbegli zabunu Vajshauptovu grupu ću nazivati «bavarski iluminati» a druge «iluminati».

Bavarski iluminati su građeni u krugovima unutar krugova (sistem luka). Ukoliko su primljeni dokazali sposobnost da tajne zadrže za sebe premeštani su u još uži krug gde su im poveravane još dublje tajne. Samo oni koji su se nalazili u najužem krugu znali su prave ciljeve bavarskih iluminata. Članovima nižih stepena je rečeno da nema viših stepena i istovremeno je čuvan u tajnosti identitet «glavnog majstora», kao i kod «Striktne poslušnosti». Bavarski iluminati su bili podeljeni u 13 stupnjeva koji predstavljaju 13 stepena piramide iluminata na «novčanici od jednog dolara».

Od jezuita su preuzeli sistem špijuniranja i raportiranja da bi proverili slabost članova koji su dostigli zvanje «patrijarha». Ova vrsta politike u redu je omogućavala da se patrijarsi dovedu u poziciju na kojoj se njihovi talenti mogu na najbolji način upotrebiti. Klevetanje je takođe korišćeno kao jedna od taktika da bi bili sigurni da se nijedan od patrijarha neće odreći reda.

Vajshaupt je pridobio za bavarske iluminate najbolje i najbistrije glave bankarstva, industrije, obrazovanja i književnosti. Koristio je podmićivanje novcem i seksom da bi stekao kontrolu nad ljudima koji su se već nalazili na visokim pozicijama.

Ako je u tome bio uspešan onda je koristio prisiljavanje da bi bio siguran da će zadržati kontrolu nad nesrećnim vodećim licima. Kroz adepte (viši stepen) bavarski iluminati su počeli da savetuju ljude iz vlade. Naravno iza kulisa. Ti eksperti su savetovali političare iz vlade da prihvataju formu politike koja je odgovarala bavarskim iluminatima. To je tako spretno rađeno da su savetovani mislili da su sami došli na ideju da tako deluju.

Razlog koji je navođen za postojanje bavarskih iluminata bilo je eliminisanje svih loših stanja društva, da bi se čovek vratio u svoje prirodno, srećno stanje. Pošto je to značilo savladavanje monarha i crkve, oni su time zadobili opasne neprijatelje. I opet se pokazalo da je držanje u tajnosti glavna odlika reda.

O čemu se u ideologiji Vajshauptovih iluminata zapravo radi saznajemo iz dokumenta koji je poznat kao «Satanin Novi zavet» i koga su bavarski iluminati najstrože čuvali. Ovaj dokument potpuno s ciljem upotrebljavam na ovom mestu jer ljudi i dalje sumnjaju

u istinitost Protokola cionških mudraca. Možda bi čitaocima lakše palo da prihvate ovaj plan i princip načina predviđanja kada se ne bi upotrebljavala reč «Jevrejin». Ovaj dokument je postao dostupan širokoj javnosti 1875. kada je kurira bavorskih iluminata na putu iz Frankfurtu ka Parizu pogodio grom i tako je mogao da bude ustanovljen deo informacija o zaveri svetskih razmera.

U njemu se kaže:

Prva tajna za upravljanje ljudima je sejanje nesloge, sumnji i suprotstavljenjih gledišta sve dok ljudi ne postanu nesposobni da se snađu u toj zbrci i ubede sami sebe da je bolje da o državno-pravnim pitanjima nemaju sopstveno mišljenje. Patnje naroda moraju da se raspiruju. Zadatak štampe je da dokaže nesposobnost neiluminiranih na svim poljima državnog i verskog života.

Druga tajna bi bila potenciranje svih ljudskih slabosti, loših navika, strasti i grešaka sve dok ljudi ne postanu nesposobni da se međusobno razumeju.

Pre svega se treba boriti protiv snage ličnosti jer od nje nema ništa opasnije. Ako se ona udruži sa stvaralačkom snagom duha, može da izrodi više nego milioni ljudi.

Zavišću, mržnjom, svađama i ratom, oskudicom, glađu i širenjem pošasti (AIDS, prim.aut). narodi treba da toliko budu smrvljeni da više ne vide nikakav izlaz nego da se u potpunosti potčine vladavini iluminata.

Ako je neka država iscrpljena prevratima ili dospe građanskim ratom pod vlast spoljnog neprijatelja svakako je osuđena na propast i onda je u našim rukama.

Narodi će se navići da se zadovoljavaju spoljašnjostima, da teže ka zadovoljstvima, da se iscrpljuju u večitoj potrazi za nečim novim i na kraju da slede iluminata što će se postići dobrim plaćanjem masama za njihovu poslušnost i pažnju.

Kroz izopačenost društva ljudi će izgubiti svaku veru u Boga.

Ciljanim usmenim i pisanim obrađivanjem kao i veštirim formama ophođenja masa će biti usmerena po volji iluminata.

Ljude treba odvići od sopstvenog mišljenja zornom nastavom a postojeće snage duha svesti na opsenjivanje ispraznim govorništvom. Slobodoumna mišljenja partija treba da razvodne govornici iluminata sve dok se ljudi ne umore i dok ne prezru govornike svih vrsta. Nasuprot tome građanima treba stalno ulivati nauku o upravljanju državom iluminata da ne bi mogli da se osveste.

Masa bi bila slepo nerazumna i nesposobna da sudi, stoga se ne bi pitala u državnim poslovima nego bi se njom vladalo pravednom, ali neumoljivom snagom.

Svetska vladavina bi bila postignuta jedino zaobilazno, ciljanim potkopavanjima stubova svake istinske slobode – govora, izbora, štampe, slobode ličnosti a pre svega vaspitanja i obrazovanja naroda –i držanjem u najvećoj tajnosti svih preduzetih radnji.

Ciljanim potkopavanjem stubova državne vlasti, vlade moraju da se muče toliko da postranu spremne da mira radi žrtvuju čitavu svoju moć.

U Evropi bi morale da se raspire takve lične i nacionalne suprotnosti, rasna i verska mržnja, da nastane nepremostivi jaz tako da nijedna hrišćanska država više ne nađe podršku jer će se svaka druga država plašiti da nije pametno sklapati savez protiv iluminata.

U drugim delovima Zemlje treba da se seju svađe, nemiri i neprijateljstva, da bi se države naučile da se plaše i da bi se slomio svaki otpor.

Svako državna institucija bi morala da ispunjava jedan važan zadatak u životu države da bi oštećenjem jedne čitava državna mašina bila zakočena.

Za predsednika države trebalo bi izabrati iz niza ropski potčinjenih podobnih iluminatima onoga u čijoj prošlosti postoji neka tamna mrlja koja će ga učiniti vernim ostvarivačem uputstava koje dobije od iluminata. Time bi iluminatima bilo omogućeno da preinačuju zakone i menjaju ustave. Dodeljivanjem prava predsedniku da objavi ratno stanje čitava bi vojna sila dospela u ruke iluminatima. «Neučlanjeni vladari» treba da se učtivim obavezama primanja i predstavljanja odvrte od detaljnijeg bavljenja upravljanjem državom. Potkupljivost državnih službenika bi dovela da se vlade uzimanjem stranih pozajmica dovedu u dužničko ropstvo iluminatima, polako uvećavajući zaduženje države. Time izazvane ekonomske krize gde se sav dostupan novac iznenada povlači iz opticaja bi izazvale propast novčane privrede «neiluminiranih». Moć novca mora da zadobije monopolsku vlast u trgovini i zanatstvu da bi kroz novac industrijalci osvojili političku moć. Pored iluminata mogli bi da postoje, osim od njih zavisnih milionera, policije i vojske, još samo siromašni.

Uvođenjem opšteg prava glasa treba da se postigne vladavina većine. Navikavanjem na misli o samooređenju uništiće se značaj porodice i njenih vaspitnih vrednosti. Vaspitanjem na pogrešnim osnovama i lažnim učenjima mlade generacije treba da budu zatupljene, zavedene i pokvarene.

Treba da se ostvari povezivanje sa već postojećim masonskim ložama ili da se osnuju nove da bi se na putu uništenih organizacija ostvario željeni cilj. Niko ne poznaje ni njih ni njihove ciljeve, ponajmanje oni «neiluminirani» koji su privučeni za učešće u otvorenim masonskim ložama da bi im se bacio pesak u oči.

Sva ova sredstva služe da prisile narod da iluminatima ponudi vladavinu svetom. Nova svetska vlada treba da izgleda kao dobročiniteljka onih koji joj se dobrovoljno pokoravaju (UN, pim.aut.). ako se neka država opire, susedi moraju da se nagovore na rat protiv njih. Ako se one ujedine, mora da se otpočne svetski rat. (Koralf: »Maitreja, dolazeći svetski učitelj«, 1991, str 115.).

Kao što se lako može zaključiti, u “Sataninom novom zavetu” se radi o gotovo istom sadržaju kao u “Protokolima cionških mudraca”, samo što su Jevreji zamenjeni iluminatima. Pošto smo već videli po čijem je nalogu Adam Vajshaupt osnovao bavorske iluminate, može se zaključiti odakle potiče “Satanin novi zavet”.

Zaverenici su spoznali jačinu i uticaj već postojećih masonskih loža i počeli su da ih infiltriraju po planu i da stiču kontrolu nad njima. Lože koje su pridodate nazvane su “Lože Velikog Orijenta”.

Poznati francuski govornik, Markiz de Mirabo je zbog rasipničkog načina života zapao u dugove. Kontaktirao ga je Vajshaupt po nalogu jevrejskih zajmodavaca. Moses Mendelson je zatim upoznao Mirabo sa suprugom Jevrejina Herca pa je došlo do toga da je više doživela sa njim nego sa sopstvenim mužem. Tako je Mirabo dospeo u poziciju da je zaduženjem i prisilom potpao pod apsolutnu kontrolu bavarskih iluminata. Zatim je Mirabo upoznat sa “iluminizmom”. Naređeno mu je da nagovori Duca d’Orleansa koji je već bio vrhovnik francuskih masona, da preobradi “Plave lože” u “Lože Velikog Orijenta”.

Mirabo je 1773. godine upoznao Duca d’Orleansa i Teliranda sa Vajshauptom koji ih je primio u masonstvo “Velikog Orijenta”.

Kada je 1.maja 1776. potpisana američka Deklaracija o nezavisnosti zaokružio je Adam Vajshaupt svoj potpuno pripremljen plan i zvanično objavio postojanje bavarskih iluminata. Greškom se taj datum smatra kao datum osnivanja. Najvažnije godine reda su pak šest godina pre zvaničnog pojavljivanja.

Članovi reda su bili između ostalih Johan Wolfgang fon Gete, vojvoda Karl August od Vajmara, vojvoda Ferdinand od Braunšvajga, baron od Dalberga, baron od Knigea i mnogi drugi...

1777. godine Vajshaupt je primljen u masonsku ložu “Teodora dobrog saveta” u Minhenu, a nedugo zatim on je infiltrirao čitavu ložu.

16.jula 1782. sklopljen je savez između masona i bavarskih iluminata u Vilhelmsbadu. Ovaj pakt je povezivao oko 3 000 000 članova vodećih tajnih društava. Jedan sporazum kongresa u Vilhelmsbadu je uticao na prijem Jevreja u lože, pošto oni do tada nisu imali velika prava. Rotšildovi su kontrolom nad bavarskim iluminatima ostvarili direktan uticaj i na druge značajne tajne lože.

U javnost nije izašlo mnogo o tome šta je na tom sastanku zaključeno, jer su se svi prisutni zakleli na apsolutno čuvanje tajne. Komte de Virio, jedan od masona na kongresu, bio je upitan da li može da otkrije neke od zaključaka. On je odgovorio:

“Neću Ti ih poveriti. Mogu samo da Ti kažem da je to ozbiljnije nego što misliš. Zavera koja je ovde u toku je tako savršeno izmišljena da za monarhiju i crkvu ne postoji beg.”

Drugi prisutni, grof od Sen Žermena je kasnije upozorio svoju prijateljicu Mariju Antoanetu na preteći pad francuske monarhije. Nažalost njegov savet nije poslušan.

Neke prevratničke tajne su ipak procurile iz nekoliko slabih tačaka, što je imalo za posledicu da 11. oktobra 1785. bavarski knez izbornik naredi sprovođenje racije u kući gdina fon Cvaka, glavnog Vajshauptovog asistenta. Pritom su otkriveni mnogi dokumenti koji opisuju plan bavarskih iluminata, “Novi svetski poredak”.

Bavarski knez izbornik je odlučio da te papire objavi kao "originalne spise reda i sekte iluminata". Ti spisi su rašireni što je više moguće, da bi se upozorili evropski monarsi. Vajshauptu je oduzeto zvanje profesora a on je nestao zajedno sa vojvodom od Zahsen-Gote, takođe članom bavarskih iluminata.

Pošto je stvoren utisak da je red iluminata rasturen omogućen im je dalji rad u tajnosti da bi kasnije nastupili pod novim imenom. U toku jedne godine pojavilo se u javnosti "Nemačko jedinstvo" i delilo propagandu iluminata među postojećim društvima čitalaca. Ovde je nastao poznati borbeni poklič:

»Liberté, Egalité, Fraternité.« (Sloboda, jednakost, bratstvo)

Ipak, evropski monarsi nisu bili svesni ove opasnosti što je imalo za posledicu da Francuska revolucija i režimi terora proizašli iz nje uzmu maha.

BITKA KOD VATERLOA

Ovo je bio najveći uspeh porodice Rotschild koja je do tog vremena izgradila savršen sistem špijunaže i kurira po čitavoj Evropi.

11.juna 1815. godine jedan agent koji je došao direktno sa bojnog polja Natanu Rotšildu je preneo informaciju o porazu Francuza. Nakon što je najbrže što je mogao stigao na londonsku berzu, čitavom prodajom njegovih akcija «Engleskog konzula» naveo je druge da misle da je Engleska izgubila rat. Glasina se tako brzo raširila da je većina akcionara u panici da će sve izgubiti, takođe prodala svoje akcije «Engleskog konzula». Kada je nakon nekoliko sati vrednost akcije pala na 5 centi Natan je iznenada otkupio sve akcije budzašto. Ubrzo je stigla zvanična vest o ishodu rata. U sekundi je kurs akcija «Konzula» dostigao staru vrednost a zatim je i premašio.

Napoleon je imao svoj Vaterlo, a Natan je stekao kontrolu nad engleskom privredom. Preko noći se ionako gigantsko bogatstvo Rotšildovih uvećalo za više od dvadeset puta.

Nakon poraza Francuzi su imali ozbiljnih teškoća da ponovo stanu na noge te su 1817. zaključili značajni kreditni sporazum sa francuskom bankom Oltvrard i braćom Baring iz Londona, ali ne i sa Rotšildovima. Kada je sledeće godine Francuskoj bio potreban novi kredit ponovo su izbegli Rotšildove. To se njima uopšte nije dopalo te su pokušali da svim mogućim trikovima ubede vladu da im prepusti posao, ali uzalud. 5. novembra se međutim desilo nešto potpuno neočekivano. Nakon što je kurs pozajmice francuske vlade godinu dana stalno rastao, odjednom je počeo neprekidno da pada. Vladala je napeta atmosfera na dvoru Luja XVIII. Jedini koji u to vreme nisu bili zabrinuti već su se čak i smejali bila su braća Rotšild, Kalman i Jakob. Jer oni su u oktobru 1818. svojim bezgraničnim rezervama i uz pomoć svojih agenata otkupili ogromne količine pozajmica francuske vlade koje su emitovali njihovi rivali Ovrard i Braća Baring. Zato je kurs skočio. Oni su 5. novembra počeli da ubacuju mnoštvo papira o pozajmicama na otvoreno tržište u glavnim trgovinskim mestima Evrope i time doveli tržište u «stanje panike». Time je munjevitom brzinom promenjena slika o Rotšildovima i oni su postali

«broj jedan» u Francuskoj. Osvojili su punu pažnju francuskog dvora, i to ne samo po pitanjima novca.

U Parizu su Rotšildovi nakon poraza Francuza preuzeli kontrolu Francuske, a u Londonu je Natan Rotšild kontrolom nad «Engleskom bankom» imao direktan uticaj na britanski parlament.

MASONI U AMERICI

Nakon što su rozenkrojceri 1694. osnovali svoju prvu koloniju (današnja Pensilvanija) masoni su oko 1730. otvorili svoje prve lože uz dozvolu matične lože u Engleskoj.

Osnivavnje SAD-a je rezultat vekovnog tajnog delovanja masona. Masoni su organizovali i vodili američki rat za nezavisnost, takođe su napisali i potpisali ustav SAD. Oko trećina američkih predsednika su bili masoni. Takođe su bili zastupljeni u kongresu i senatu. Američki pečat, piramida sa okom koje sve vidi, državni grb na poledini pečata, feniks, kao i originalna zastava sa zvezdicama sa 13 pruga i 13 zvezdica, sve to su stari i važni masonski simboli koji su stvoreni po nalogu Rotšildovih, postavljeni od strane Adama Vajshaupta, ali čija simbolika seže do u doba starog Egipta. Skica dolar-piramide iluminata potiče od Filipa Rotšilda kako je u svojoj knjizi «Atlas Shrugged» otkrila njegova ljubavnica Eni Rand.

Kada je okončan rat za nezavisnost odvojile su se američke masonske lože od engleske matične lože i stvorili sopstvenu Američku veliku ložu. Ona se sastojala od «**Jorkskog reda**» koji je imao deset stepena (deseti je stepen templara) i «**Škotskog reda**» koji je podeljen u 33 stepena.

Većina masona je verovala da ne postoji više stepena iznad 33. Zapravo su članovi 33. stepena kasnije primani u stepene iluminata (11 protokol). „Velike lože Orijenta“ u Evropi su već savršeno kontrolisali bavorski iluminati. Američki masoni pak u to vreme još nisu bili zaraženi Vajshauptovim «iluminizmom». To je usledilo tek kasnije.

Ako pravimo poređenje sa današnjom situacijom moramo da znamo da verovatno 90% danas organizovanih masona nema predstavu šta smeraju njihove najviše vođe koje su povezane sa iluminatima. Masoni se koriste kao i druge organizacije kao paravan za širenje uticaja iluminata.

Lindon Laroš ih je opisao na sledeći način: «Mesni masoni pokazuju spolja ono što rade najveći deo vremena. To je uglavnom krug muškaraca koji služe određenim svrhama od opšteg značaja, koriste tajni stisak ruke i druge tajne hokuspokuse. Sastajući se misle da izigravaju lokalne veličine mesta gde žive. To je dobro za posao, dobro za karijeru. I supruge tako stižu prave društvene kontakte i možda saznaju najnoviji trač iz susedstva. Ali na vrhu to izgleda potpuno drugačije. Obični član lože (brat) nema predstavu šta se događa na vrhu...» («Nova solidarnost» od 10.marta 1993.)

Takođe je zanimljivo spomenuti da su za vreme dok su se nemački masoni iz Pruske stavljali u službu Amerikanaca, drugi nemački masoni podržavali Englesku i pritom sticali ogromne profite. Gotovo 30 000 vojnika je pozajmljeno engleskoj vladi od šest nemačkih država, od toga oko polovina iz Hesena-Hanaua. U mnogim bitkama borilo se u britanskoj vojsci više nemačkih nego engleskih vojnika protiv Amerikanaca. U Trentonskoj bici su se na primer borili samo Nemci.

A kako su izgledale finansijske prilike u SAD?

Predsednici SAD Bendžamin Frenklin i Tomas Džeferson su se protivili ideji stvaranja privatne centralne banke koja bi kontrolisala američku valutu. Nakon Frenklinove smrti 1790. Rotšildovi agenti su postavili Aleksandra Hamiltona za ministra finansija. On je osnovao «Prvu narodnu banku Sjedinjenih država», prvu američku centralnu banku. Ona je bila izgrađena poput «Engleske banke» i kontrolisana je od strane Rotšilda.

Godine 1811. kada je istekao ugovor banke sa SAD američka privreda je bila već toliko destabilizovana da ovaj ugovor nije produžen za sledećih pet godina. Rotšildovi su upotrebili svoj uticaj na britanski parlament utoliko što je Engleska zatražila od Amerike povraćaj svojih kolonija. To je dovelo do rata 1812-1814. Tim ratom su se SAD opet toliko zadužile da im nije preostalo ništa drugo nego da ponovo mole bankare za kredit (tj. centralnu banku).

1836. pod predsednikom Endruom Džeksonom ona je ponovo odbijena, ali je 1836. povratila svoju koncesiju i 1913 postala «Federal Reserve Bank», današnja centralna banka Amerike. (Detaljnije sledi.)

Natan Rotšild je 1812. nakon smrti oca Majera Amšela stekao pravo glasa o porodičnom bogatstvu. U toj poziciji otvorio je «Nathan Mayer Rotschild & sons bank» u Londonu, sa ograncima u Beču, Parizu i Berlinu. Ona je operisala tržištem akcija, pozajmicama i osiguranim vladama, upravljala i određivala druge banke, železnice, fabrike čelika, industriju oružja, itd. U Americi su «Nathan Mayer Rotschild & sons» banku predstavljale Khun Loeb & Co, J.R.Morgan & Co. I August Belmont & Co.

Natan je ovu poziciju u porodičnom klanu zadržao do 1836. godine kada je otrovan na jednom porodičnom sastanku. Razlog sastanka je bila svadba njegovog sina Lajonela Rotšilda. Mnogi kažu da je ubijen jer je prigrabio sebi porodično bogatstvo.

Njegov sin Lajonel je bio veoma uspešan kao šef banke «Nathan Mayer Rotschild & sons» a na kraju je bio izabran u britanski parlament.

Jakob (Džejms) Rotšild iz pariskog ogranka je upravljao porodičnim bogatstvom od 1836. do 1868. On je bio sledeći po redu nakon Natana.

Rotšildovi su u svom savezu sa «bavarskim iluminatima» predstavljali finansijsku snagu u pozadini cionizma i kasnijeg komunizma, pokrenuli su i finansirali mnoge revolucije i ratove.

Na primer: finansirali su obe strane američkog građanskog rata 1861-1865. Od decembra 1860. do maja 1861. jedanaest država čija je privreda počivala na držanju robova (Jug) objavilo je oцепljenje od Unije i stvaranje konfederacije. To je dovelo u aprilu 1861. do rata za oцепljenje protiv drugih država Unije sa severa SAD. Razloge koji su doveli do građanskog rata su gotovo isključivo proizveli i provocirali Rotšildovi agenti. Jedan od provokatora bio je Džordž Bikli koji je oživeo «Vitezove zlatnog kruga». Tako su Rotšildovi preko Biklija i njegovih vitezova raspirivali ideje o manjkavostima Unije na strani država Konfederacije. U preostalim državama Unije Rotšildovi su preko «J.R.Morgan»-a i «August Belmont»-a propagirali prednosti Unije. Londonska Rotšild banka finansirala je Sever, a pariska Jug. Ogroman posao za Rotšilde. Kada finansirate obe strane i snabdevate ih oružjem, onda možete samo da pobedite. Izgubili su samo Amerikanci – i Sever i Jug.

Ipak se dogodilo da je predsednik Linkoln koji je prozreo igru, 1862. i 1863. odbio da plati ogromne kamate Rotšildovima. Nakon toga je dao nalog Kongresu da štampaju «Green-back» dolare kako bi njima platili trupe Unije.

To se naravno nije uklopilo u plan Rotšilda, što je imalo za posledicu da su naručili ubistvo Linkolna koje je 14.aprila izvršio njihov agent Džon Vilks But. Njega su kasnije iz zatvora oslobodili vitezovi «Zlatnog kruga» pa je ostatak života proveo prilično prijatno – bogatom isplatom od strane Rotšilda – u Engleskoj.

Nakon Linkolnove smrti ponovo su povučeni «green-back» dolari i otkupljeni po smešnoj ceni od centralnih bankara Morgana, Belmonta i Rotšilda.

KARL MARX

Ogranak bavarskih iluminata koji je u ono vreme bio poznat kao «Savez pravednih» («League of the Just») i koji je proizašao iz jedne od najuspešnijih revolucionarnih francuskih tajnih grupa, «Društvo četiri godišnja doba», dobio je sa Jevrejima Mosesom Modehai Marksom Levijem (alias Karl Marks) i njegovim prijateljem Fridrihom Engelsom, sinom jednog industrijalca, dva nova člana koji su kasnije za njih napisali Komunistički manifest. Deo manifesta su oni zaista i napisali ali je najveći deo bila ideologija «Saveza pravednih» i drugih francuskih tajnih društava koji su se Francuskoj revolucionarno suprotstavljali. Geri Alen je o tome napisao:

«Zapravo je «Komunistički manifest» bio u opticaju mnogo godina pre nego što je ime Karla Marksa bilo toliko priznato da bi on bio upotrebljen za autorstvo nad ovim revolucionarnim priručnikom. Sve što je Marks zaista uradio jeste to što je modernizovao i kodifikovao iste revolucionarne planove i principe koji su zapisani u Bavarskoj sedamdeset godina ranije od strane Adama Vajshaupta, osnivača bavarskih iluminata...» («Insajder», str.32.)

«Borbi protiv kapitalizma» ništa više nije stajalo na putu. Marksu je pošlo za rukom zahvaljujući njegovim intelektualnim sposobnostima da u izvesnoj meri promeni imidž saveza, tako da je on 1847. preimenovan u «Savez komunista».

Ovde se veoma jasno vidi kako su bavorski iluminati u Engleskoj i Americi stvarali s jedne strane «kapitalističke» sisteme, a s druge «antikapitalističke», čitaj komunističke, da bi na Makjavelijev način iskoristili konflikt koji je iz toga proizilazio i držali čovečanstvo u stalnoj neslozi i zbrci koja iz toga sledi.

PLAN VLADAVINE SVETOM

Vajshaupt je umro 1830. godine u 82. godini. 1834. Đuzepe Macini je preuzeo vođstvo nad bavorskim iluminatima i zadržao tu poziciju sve do svoje smrti 1872.

Za vreme svog vođstva bavorskih iluminata Macini je korespondirao sa satanistom Albertom Pajkom, «suverenim vrhovnikom starog i prihvaćenog škotskog reda masona» južne jurisdikcije SAD i kasnijim osnivačem «Kju kluka klana». Macini ga je imenovao za vođu operacija bavorskih iluminata u SAD-u. Pajk i Macini su radili zajedno kao vrhunski iluminati. Pajk je preuzeo teozofske aspekte njihovih operacija, Macini politiku. Kada su masonske lože Velikog Orijenta zbog Macinijevih revolucionarnih aktivnosti u Evropi izašle na loš glas, Pajk im je predstavio jedan genijalan plan.

U pismu od 22.januara 1870. Macini je pisao Pajku:

«Moramo da odobrimo svim savezima da i dalje kao i dosad vežbaju sa svojim sistemima, centralnim organizacijama i raznim vrstama korespondencije između visokih stepena istog reda, u njihovim sadašnjim formama organizacije. Ali mi moramo da stvorimo superred koji će ostati nepoznat i u koji ćemo biti pozvani mi, masoni višeg stepena, po našem izboru. Iz obzira prema našoj sabraći moraju se ti ljudi potčiniti najstrožoj tajnosti. Ovim najvišim redom ćemo vladati čitavim masonstvom, on će biti međunarodna centrala koja će biti utoliko moćnija jer će njene vođe ostati nepoznate. («Okultna teokratija», Ledi Kvinsborou, str.208,209. i «Insajder», Geri Alen)

Ovde se radi o eliti 33. stepena Škotskog reda. Ideologiju ovog stepena upoznaćete u sledećem poglavlju.

U pismu od 15.avgusta 1871. Pajk je vođu iluminata Maciniju u grubim crtama prikazao plan osvajanja sveta u tri svetska rata, put ka stvaranju «Novog svetskog poretka».

Prvi svetski rat je trebalo da bude insceniran da bi carska Rusija bila stavljena pod neposrednu kontrolu bavorskih iluminata. Ona bi zatim služila za ostvarivanje ciljeva bavorskih iluminata širom sveta.

Drugi svetski rat je trebalo da bude stvoren manipulacijom razlikama u mišljenju koje su vladale između nemačkih nacionalista i političkih cionista. Iz toga je trebalo da proistekne širenje domena ruskog uticaja i osnivanje države Izrael u Palestini.

Treći svetski rat bi po planu trebalo da proistekne iz razlika u mišljenju koje bi iluminati izazvali između cionista i Arapa. Planirano je širenje konflikta po celom svetu.

Deo trećeg rata je i stvaranje sukoba između nihilista i ateista da bi se isprovocirao socijalni prevrat koji bi bio postignut još neviđenom brutalnošću i bestijalnošću.

Nakon uništenja hrišćanstva i ateizma pred ljude bi bila izneta prava «Luciferska doktrina» čime bi bile ubijene dve muve jednim udarcem.

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

Koristeći Rusiju kao sliku neprijatelja zapadne nacije treba naterati u nadnacionalne saveze u koje ne bi ušli dobrovoljno (NATO, UN). Takođe je ruska imepija kao neprijatelj sveta omogućavala cvetanje međunarodne trgovine oružjem, što su opet iskoristili međunarodni bankari.

Na ovom se mestu može primetiti kako je jedan posve drugačiji scenario trebalo da stoji u pozadini Drugog svetskog rata nego što se može pročitati u udžbenicima istorije.

ALBERT PAJK I VITEZOVI «KJU KLUKS KLANA»

Ovde moramo nešto više reći o Albertu Pajku i «Škotskom redu masona». «Zvanično» je taj masonski red nastao 1801. godine u SAD iz grupe Torijevih pristalica. Oni su pak još od ranije negovali antihrišćanske, odnosno satanističke običaje.

Od oko 1840. struktura organizacije američkih masona stoji pod strogim nadzorom «Škotskog reda». «Škotski red» dodeljuje inicijacione stepene do 33. stepena. Osim toga je podeljen na južnu jurisdikciju u Arkanzasu i severnu u Bostonu.

Škotski red, kao instrument strategije «Britanske krune» (koja će biti objašnjena u sledećem poglavlju) je sredinom 19. veka sproveda ofanzivu ubistava i rasističkog terora protiv SAD i susednih država. Najvažniji događaji su pritom bili: američka okupacija Meksika u meksičkom ratu (1846-48), pobuna robovlasnika, tj. američki građanski rat (1861-1865) i rat Kju kluks klana protiv ponovne izgradnje južnih država (1867-70).

Ovde se prvi put pojavljuju «Vitezovi zlatnog kruga» koje je osnovao Džordž Bikli u Sinsinatiju pod vođstvom Kilijena van Renselersa. «Zlatni krug» je trebalo da uspostavi novu robovlasničku imperiju sa Kubom kao centrom. Njihov cilj je bio da pobiju omražene katoličke hispanjolce da bi ih zamenili crnim robovima koji bi dolazili iz Afrike. Bio je to prvi «Severnoamerički sporazum o slobodnoj trgovini». Pečat vitezova «Zlatnog kruga» bio je isti kao i «Malteških vitezova». Na kraju su «Vitezovi zlatnog kruga» nestali.

Albert Pajk je 1867. osnovao u Nešvilu «Red vitezova Kju kluks klana», bio je «veliki zmaj» a time i vođa Kju kluks klana (grčki kyklos = krug). I ovde su opet bili «Vitezovi zlatnog kruga».

KKK takođe upotrebljava malteški krst kao amblem i predvode ga poznati masoni.

Ako posmatramo rasističke ciljeve KKK i one koji se odnose na preziranje ljudi i «unutrašnju suštinu» njegovih osnivača i članova moramo zaista da se zapitamo da li se ovde radi o pripadnicima ljudske vrste. Između ostalog se KKK snažno bori za to da se crnim građanima ukine pravo glasa, oduzme pravo na nošenje oružja, da se zapostave škole koje pohađaju crnačka deca i da se uslovi života crnaca svedu na nivo koji je jednak ropstvu.

»B'nai B'rith« je cionistička tajna loža koja se ubraja u masonske. Znači "Sinovi saveza" i ističe zahtev za vladavinu jevrejstvom. Iako se većina loža ovog reda nalazila na severu SAD, »B'nai B'rith« se otvoreno stavila na stranu Konfederacije. Mnogi govornici reda su se na severu glasno zalagali za održavanje ropstva i takođe se nakon rata zalagali za Konfederaciju.

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

"Anti-defamation league" (Savez anti-klevetanja) koji je povezan sa »B'nai B'rith« je započeo skoro jednu kampanju da bi vodeće američke političare crne puti oklevetao kao antisemite. Time treba da se podstaknu rasni konflikti i da se utiče na promenu stava jevrejskih Amerikanaca koji su se dosad pozitivno zalagali za crnce. ADL se javno izjašnjava protiv KKK, ali glasno brani statuu Alberta Pajka (osnivača KKK) koja i dan danas stoji u Vašingtonu i u otvorenoj je vezi sa "Škotskim redom".

Hteo bih da ovde prikazem odeljak iz Pajkovog govora 4. jula 1889. na 32. stepenu "Škotskog reda":

"Mi poštujemo jednog Boga, ali to je Bog koga ispovedamo bez sujeverja. Religija masona treba da nas primljene višeg stepena uvede dalje u čistotu luciferovog učenja. Da Lucifer nije Bog, da li bi ga (Lucifera) Adonai (Hrist), čija dela svedoče o užasu, ljudskoj mržnji....i odbacivanju nauke, klevetao?"

"Da. Lucifer je Bog, a nažalost i Adonai je Bog."

"Jer večni zakon kaže da nema svetla bez senke, nema lepote bez ružnoće i belog bez crnog, jer apsolutno može postojati samo u dva boga. Zato je satanističko učenje jeres. A istinska čista filozofska religija je vera u Lucifera, boga svetla, koji je jednak Adonaiu. Ali Lucifer, bog svetla i dobra se bori za ljude protiv Adonaia, boga tame i zla."

Ovaj citat se može pročitati u glavnim Pajkovim spisima u biblioteci Škotskog reda u Vašingtonu na francuskom i engleskom jeziku.

Pajk je prema sopstvenim rečima bio satanista i agent "Britanske krune". Predsedniku SAD Endruu Džeksonu je dodelio 1867. 4. do 32. stepen Škotskog reda. 39 dana nakon postavljenja predsednika Teodora Ruzvelta koji je takođe bio anglofilni rasista i mason podignut je spomenik Albertu Pajku u Vašingtonu gde se i danas nalazi.

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

Vidimo da u hijerarhijskom poretku nikom sem vođi nije dozvoljena slobodna volja. Da bi dostigla viši stepen, svaka osoba mora da ispuni zahteve koje joj postavlja prvi viši stepen.

Primer: ja pokažem kandidatu za viši stepen belu knjigu, ali mu kažem da je crna. Zatim ga pitam koje je boje knjiga. Ako kaže bela, pao je, ako kaže crna, podoban je za sledeći stepen i sledeće zadatke koje mora da sledi bez sopstvene volje kao i ovaj.

Primećujete li da su po ovom principu izgrađene sve hijerarhije na svetu? Da su svi školski sistemi, skoro sve religije, uključujući hrišćansku, islamsku, hinduističku, budističku, mormone, Jehovine svedoke, sajentologe... izgrađeni isto kao ova? Sopstveno mišljenje, tj. slobodan razvoj i samostalno mišljenje nisu dozvoljeni, nego samo ispunjavanje naloga koji se dobiju od nadređenih.

Da li je to, kao u gore navedenom primeru Pajka, luciferska doktrina 33. stepena ili dogma katoličke ili islamske crkve prema vernicima, svejedno je.

Savremenici koji se “potpuno svesno” odriču slobodne volje i sopstvene odgovornosti i prenose ih na neku drugu osobu, organizaciju ili vođu, nisu vredni da budu bolje tretirani, s obzirom da danas, a posebno u Nemačkoj, nismo ni od koga “prisiljeni” da pristupimo bilo kakvoj organizaciji ili religiji.

Ili kako Anatol Frans reče:

“ Čak i ako pet miliona ljudi kaže neku glupost, ona ipak ostaje glupost!”

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

U vezi sa američkim predsednikom Bilom Klintonom (bivšim guvernerom Arkanzasa):

U svom velikom članku o Kju kluks klanu “Nova solidarnost” nas informiše o tome kako je “sveštenik V.O. Vot bio mason 32. stepena Škotskog reda (tj. “majstor kraljevskih tajni”). On je bio duhovni učitelj i pravi hranitelj Bila Klintona i radio je zajedno s njim. Kao guverner Arkanzasa, države u kojoj je čvrsto ukorenjena duhovna tradicija Alberta Pajka, Klinton je podržavao smrtnu kaznu i više puta je naložio da se izvrši. U praksi to znači egzekuciju crnaca i siromašnih. Kako je Votov sin kratko saopštio, Klinton i njegov sveštenik su bili saglasni u tome da njihovo shvatanje religije dozvoljava ubijanje uhapšenih i nerođene dece (posebno crne dece).

Klinton je takođe član “Saveta spoljnih odnosa” (CFR), “Trilateralne komisije”, “Bilderbergera” (čije će značenje biti objašnjeno) i doživotni član masonskog reda “De Molej”.

Žak de Molej je bio vođa templara koji je spaljen 11. marta 1314. u Parizu. Prema literaturi reda “De Molej” redom upravljaju visoki masoni i sastoji se od mladića između 14. i 21. godine koji se obrazuju prema sedam vrlina: ljubav prema roditeljima, strahopoštovanje, učtivost, drugarstvo, čistota (misli, reči i dela), vernost i ljubav prema domovini. Koliko to odgovara realnosti, neka ostane po strani.

TRGOVINA OPIJUMOM ENGLEŠKE KRALJEVSKE PORODICE U 18. VEKU

Pre nego se pozabavimo Engleskom moramo razjasniti nekoliko pojmova.

“Kraljica” (queen) je glava engleske kraljevske porodice sa britanskim kolonijalnim carstvom, sa Londonom kao glavnim gradom, kojom vlada premijer i kabinet bliskih savetnika.

U Londonu međutim, postoji, kao u Rimu Vatikan, jedna posebna, nezavisna država, “Grad” (city). “Grad” koji se označava kao najbogatija kvadratna milja na svetu. Zauzima 2,7 kvadratnih kilometara u srcu Londona. Ima oko 4 600 stanovnika i 500 000 radnih mesta. Vlada “Grada” je “Kruna” koja se sastoji od 13 ljudi i iznad sebe ima kralja “Grada”, “Lorda mejdžera”. Ovde se nalaze najbogatije i najmoćnije privredne institucije Engleske, poput “Engleske banke” koju kontrolišu Rotšildovi, Londonska berza, kancelarije vodećih međunarodnih trgovinskih koncerna, kao što je “Flit strit”, srce sveta novina i izdavaštva. “Siti” ne pripada Engleskoj. On se ne podvrgava ni monarsima ni britanskom parlamentu. “Siti” je stvarna engleska vlada jer se “Lordu mejdžeru” podvrgavaju i kraljica i engleski premijer. Fasada premijera i kabineta se s naporom trudi da stvori utisak da oni određuju pravila igre, dok su u stvarnosti samo marionete “Sitija”.

Ako se kraljica odluči da poseti Siti, Lord mejdžer je čeka u “Temple baru”, simboličnoj kapiji grada. Ona se klanja i moli za dozvolu da uđe u njegovu privatnu, suverenu državu. On joj odobrava ulaz tako što joj uručuje mač države. Kod takvih državnih poseta Lord mejdžer zasenjuje svojom pojavom kraljevsko društvo ograničeno jednostavnom “službenom odećom”. Zatim kraljicu koja ide dva koraka iza njega vodi kroz grad.

“Englesku banku”, kao što smo već videli, je osnovao Viljem Paterson, agent “sitija”. Po dokazima Desa Grifina Siti je kontrolisala imperija Rotšildovih.

Da bismo izbegli nesporazume moramo da pokažemo kako su u Velikoj Britaniji postojale dve imperije koje su agitovale nezavisno jedna od druge. Jedna je bilo britansko kolonijalno carstvo sa kraljevskom porodicom, druga je bila imperija Krune. Sve kolonije sa belim stanovništvom (Južna Afrika, Australija, Novi Zeland i Kanada) su se podvrgavale autoritetu engleske vlade. Ostale kolonije (Indija, Egipat, Bermudska ostrva, Malta, Singapur, Hong Kong, Gibraltar i kolonije u centralnoj Africi) su pak bile privatno vlasništvo Krune, takozvane Krunske kolonije.

To ipak ne znači da nisu sarađivale. U vreme širenja engleskih kolonija britanska kompanija “East India merchant company” (BEIMC) je stekla ogromno bogatstvo trgujući opijumom. BEIMC je osnovala “misiju u unutrašnjosti” čiji je glavni zadatak bio da kineske jeftine radnike učini zavisnim od opijuma kako bi stvorili tržište za svoju robu. Britanska kraljevska porodica je bila toliko očarana ogromnim profitom da je zatim i sama sarađivala sa BEIMC-om. Kraljevska kuća je počela da oporezuje proizvođače opijuma u Indiji. Kolosane količine opijuma su isplivljavale iz Indije a oko 13% ekonomskih prihoda Indije pod vladavinom Krune je poticalo od prodaje čistog bengal-opijuma u Kini pod njihovim nadzorom.

Kraljevska kuća sigurno nije htela da ova “strana u senci” izađe u javnost, zato su u stvar uvukli i britansku tajnu službu. To su bili “British military intelligence departement” (Britanska vojna obaveštajna služba) – MI 6, i “Secret intelligence service” (Tajna obaveštajna služba) – SIS.

MI 6 potiče iz vremena kraljice Elizabete I, kad je Sir Frensis Volsingem bio blagajnik za odsek MI 6 “Dirty tricks” (prljavi trikovi). Na osnovu viševjekovnog iskustva MI 6 se ubraja u najbolje tajne službe sveta. BEIMC je vodila u trci na tržištu opijuma jedan vek, sve dok 1829. kineska vlada nije zabranila pušenje opijuma. Od 1791. do 1894. broj koncesioniranih plantaža opijuma pod nadzorom britanske Krune je porastao sa 87 na 663. To je na kraju dovelo do ratova zbog opijuma u Kini. 1729. BEIMC je osnovala “Komitet 300” da se bavi međunarodnim bankarskim i komercijalnim prilikama. “Komitet 300” je danas jedna od najvažnijih tajnih organizacija koja upravlja “Svetskom vladom”. To je takozvana elita Sitija. Taj “Komitet 300” je kasnije razvio taktike da izigra kineski zakon protiv upotrebe droga.

Lord Inčkejp je osnovao “P & O društvo za prevoz parobrodima” i bio stvarni osnivač “Hong Kong and Shanghai bank” kojom je pokrivena trgovina opijumom. Druge britanske banke koje su bile umešane u trgovinu drogom bile su: The British Bank of the Middle East, Midland Bank, National Westminster Bank, Barclays Bank, The Royal Bank of Canada i Baring Brothers Bank. Sve te banke bile su povezane kroz “Komitet 300” sa Rotšild bankama.

Kada je građena Harimanova železnica koja je trebalo da poveže Kaliforniju sa istokom SAD dopremljene su hiljade jeftinih kineskih radnika da učestvuju u gradnji. Mnogi od njih su već bili zavisni od opijuma pa se tako proširilo tržište opijuma na SAD. Hariman je stvorio svoju železničku imperiju pozajmicama »N.M. Rothschild & Sons Bank« iz Londona.

Postoji dovoljno razloga da se zaključi da su kineski radnici ovisni o opijumu dovedeni s ciljem da se tržište opojnih droga premesti u SAD.

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

“Nova solidarnost” je u svom izdanju od 8. septembra 1993 u poglavlju “Kraljica i opojne droge” pisala:

“Raritet je i retko i prijatno iznenađenje kada se u britanskoj štampi nađu vesti o kraljevskoj porodici koje se približavaju istini. Prošle nedelje se jedna takva vest takmičila sa naslovima o svetskim političkim događanjima na prvoj strani čuvenog londonskog “Tajmsa” od 27. avgusta 1993. Naslov: “Kraljevska porodica je bila “visoko” u brdima”. Članak koji je baziran na pažljivo urađenom izveštaju škotskog magazina “Leopard” otkriva da u britanskoj kraljevskoj kući droga i opojna sredstva spadaju u normalan pribor. Na osnovu originalnih dokumenata “Leopard” dokazuje da su kraljica Viktorija i na primer porodice Čerčil i Rotšild naručivale u jednoj apoteci u brdima veće količine kokaina, heroina i drugih droga. “Tajms” je tvrdio isto. S uživanjem formuliše: „Kraljica Viktorija, monarhinja strogog lica, poznata po svom: “To uopšte ne smatramo smešnim” je izgleda za kraljevsko domaćinstvo na posedu Balmoral (Škotska) naručila

dovoljno kokaina i heroina da čitavu škotsku visoravan podigne “visoko”. Podaci iz apoteke pokazuju da se kraljevska porodica i njeni gosti redovno snabdevaju znatnim količinama rastvora kokaina i heroina.”

POZADINA BOLJŠEVIČKE REVOLUCIJE

Zbog mnogih antijevrejskih zakona u Evropi mnogi Jevreji su bili bez poseda, zbog čega su bili prisiljeni da putuju okolo. Čim bi se zaustavili u nekoj državi naišli bi uglavnom na zatvorenu celinu protiv sebe. Krajem 19.veka carska Rusija je bila stvarna prepreka iluminatima da kontrolišu svet.

1881. Teodor Hercl je osnovao “Cionistički pokret” u Odesi, Rusija, da bi stvorio Jevrejima domovinu u Palestini.

1916. je na sastanku “B’nai b’rith”-a u New Yorku izabran Jakob Šif, predsednik banke “Khun Loeb & Co.” za predsedavajućeg revolucionarnim “Cionističkim pokretom u Rusiji”.

13. januara 1917. u SAD je došao Jevrejin Leon Trocki (ranije Bronštajn) i dobio američki pasoš. Povremeno je viđan kako ulazi u rezidenciju Jakoba Šifa.

Na sastancima su Šif i Trocki govorili o cionističkim neredima u Rusiji, kao i o poukama koje su se mogle izvući iz neuspešnog obaranja cara. Jakob Šif je finansirao obučavanje “Trockijevih pobunjenika” koje su činili uglavnom Jevreji iz istočnog Njujorka i koji su obučavani na imanju Rokfelerove “Standard oil company” u Nju Džersiju. Kad su postali dovoljno uvežbani za gerilsko ratovanje Trockijevi pobunjenici su napustili SAD, opskrbljeni od strane Jakoba Šifa sa 20 miliona američkih dolara u zlatu. Putovali su na “S.S. Kristianiafjord” u Rusiju da bi tamo pokrenuli boljševičku revoluciju. (Nastavak sledi.)

Trocki i Lenjin su obojica bili preko Brusa Lokharta povezani sa “Komitetom 300”.

SKULL&BONES (LOBANJA I KOSTI)

Pogledajmo sada jednu moćnu organizaciju iluminata u SAD – **“Red Skull&Bones”** .

Njegovi sopstveni članovi ga nazivaju “red”, poznati su od pre više od 150 godina kao mesna grupa 322 jednog nemačkog tajnog društva. Drugi ih nazivaju »Brotherhood of Death« (Bratstvo smrti). Tajni red “Skull&Bones” (Lobanja i kosti) je predstavljen 1833. godine na Jejl univerzitetu od strane Viljema Hantingtona Rasela i Alfonsa Tafta. Rasel ga je doveo iz Nemačke 1832. na Jejl. Red je 1856. pripojen Rusel- trustu.

Viljem Rasel je 1846. postao član državne Skupštine Konetiketa, a 1862. general Nacionalne garde.

Alfonso Taft je 1876. postavljen za ratnog ministra, zatim zamenika generala a 1884. ambasadora SAD u Rusiji. Alfonsov sin je kasnije postao vrhovni sudija i predsednik SAD.

Stara je tradicija da se na nadgrobnim spomenicima masona najvišeg stepena "majstora" predstavlja lobanja sa kostima, ali ona seže još u doba reda templara od 1127 posle Hrista. Verovatno je ime reda poteklo iz jedne od ove dve tradicije.

Jejl je jedini univerzitet sa društvima koji su dostupni samo godištima seniorima. Druga dva društva Jejl univerziteta su «Scroll & key» (rolna papira i ključ) i «Wolfshead» (Vučja glava).

Kandidati su isključivo belci, muškog pola, protestanti i uglavnom potiču iz veoma bogatih porodica. Često su i njihovi očevi bivali pripadnici istog reda. Tokom poslednje godine studija nazivani su vitezovi, kasnije su postajali patrijarsi doživotno.

Sastanci patrijarha su se održavali u «Dir ajland klubu» u Njujorku. Ovaj klub je oživeo patrijarh Džordž Daglas 1907. Dir ajland klubom i Rasel trustom su isključivo upravljali patrijarsi.

Iznenadujuće je da su najvažniji članovi «Liberalnog establišmenta istočne obale» uvek bili članovi u nekom od ovih društava. (Po Geriju Alenu taj establišment je parafraza finansijske, političke, akademske i medijskopolitičke mafije kojom su vladali Rokfeleri.)

U vezi s tim je vredna pomena banka «W.A.Harriman Company». Njihov osnivač Viljem Averal Hariman je član reda «Skull&Bones» od 1913. 20-tih godina je bio najveća podrška Rusima u zlatu i diplomatskoj pomoći. Dalju finansijsku podršku Hariman je imao od «Ruskombank», prve sovjetske komercijalne banke. Maks Mej, podpredsednik Garancijskog trusta i član «Skull&Bones» reda je bio prvi podpredsednik «Ruskombank». Garancijski trust je kontrolisan od strane «J.P.Morgan & Co.» (banka partner N.M.Rothschild banke). Neki partneri J.R.Morgana su bili članovi reda «Skull&Bones». 1908. primljen je Herold Stenli, 1904. Tomas Kokran. Prvobitni kapital za «Garancijski trust» potekao je od Vitnija, Rokefelera, Vanderbilta i Harimana, porodica sa članovima reda «Skull&Bones».

Persi Rokfeler je bio jedini Rokfeler koji je primljen. On je predstavljao investicije Rokfelera u «Garancijskom trustu» i bio njegov direktor od 1915- 1930.

Kratak rezime gore navedenih banaka:

«N.M.Rothschild» banka ima sedišta u Londonu, Parizu, Beču i Berlinu. Do tog momenta Rotšildovi kontrolišu Siti u Londonu a time i britanske kolonije Krune i englesku vladu. Takođe kontrolišu francusku vladu, «Komitet 300», bavorske iluminate a time i sve tajne lože u Evropi i SAD koje se podvrgavaju iluminatima. Pomoću svojih predstavnika «Khun Loeb Bank», čiji je direktor Jakob Šiff, «August Belmont & Co.» i «J.R.Morgan & Co.» u SAD i «M.M.Warburg» društva u Hamburgu i Amsterdamu izgradili su između

ostalog Rokfelerovu «Standard Oil» imperiju, Harimanovu železnicu, Karnegijeve čeličane, čime su kontrolisali najveći deo američke privrede.

Nabrojane banke spadaju u najmoćnije na svetu, a sve su kontrolisane od strane Rotšilda, i predstavljaju tek početke imperije Rotšilda, kao što ćemo upravo videti.

... I GOTOVO JE SA «SLOBODOM» U AMERICI

Krajem 19. veka započele su banke koje su kontrolisali Rotšildovi veliku kampanju da bi stavile pod kontrolu bogatu američku privredu. Evropski Rotšildovi su finansirali upravo pomenute J.P. Morgan & Co. banku, banku Khun Loeb & Co, Rokfelerovu Standard Oil Co., Harimanovu železnicu i Karnegijeve čeličane. Ove veze su sigurno bile više nego samo oslonac američke privrede. Oko 1900. Rotšildovi su poslali drugog agenta u SAD, Paula Varburga, da sarađuje sa bankom “Khun Loeb & Co.”. Zapamtite ovog Rotšildovog agenta dobro jer će on povezati još mnogo organizacija! Jakob Šif i Paul Varburg su pokrenuli kampanju za stvaranje “Federal reserve bank” kao čvrsto instalirane privatne centralne banke u Americi. Jakob Šif je 1907. u svom govoru obavestio Privrednu komoru Njujorka:

“Ako ne dobijemo centralnu banku sa dovoljno kontrole nad nabavkom kredita ova zemlja će doživeti najoštriju i najdublju paniku za novcem u svojoj istoriji.” (Des Griffin: “Silaznici”)

Rečeno, učinjeno, gurnuli su SAD u krizu valute koja je izazvala paniku na tržištu kapitala koja je uništila živote desetina hiljada ljudi u celoj zemlji. Panika na njujorškoj berzi donela je Rotšildovima osim više milijardi dolara i željeni uspeh. Lukavo isplanirano je upotrebljena panika kao argument da se konačno formira centralna banka da bi se izbegli slučajevi poput ovog. Paul Varburg je tada rekao Komitetu banaka:

“Prvo što mi je u vezi sa panikom palo na pamet je da nam je potrebna nacionalna clearing-banka (centralna banka)...” (“Insajderi”, Geri Alen)

Konačna verzija zaključka da se otvori “Federal reserve system” (privatna američka centralna banka) nastala je na privatnom posedu J.P.Morgana, na ostrvu Džekil u Džordžiji. Prisutni na sastanku bili su prema podacima Herberta G. Dorsija : A. Piat Endru, senator Nelson Aldrich, Frank Vanderlip, (predsednik “Khun Loeb & Co”); Henri Dejvidson, (stariji partner banke “J.R Morgan Bank”), Čarls Norton, (predsednik “Morgans First National Bank”), Paul Varburg i Bendžamin Strong, (predsednik “Morgans Bankers Trust Co”).

Osnivanje “Federal Reserve Bank” 1913. omogućilo je međunarodnim bankarima da učvrste svoju finansijsku moć u SAD. Paul Varburg je postao prvi predsednik “New York Federal Reserve Bank”..

Nakon osnivanja “Federal Reserve” usledio je 16. dodatni član američkog Ustava koji je omogućio Kongresu da oporezuje lična primanja američkih građana. To je bila posledica

stanja kada američka vlada nije više smela da štampa novac da bi finansirala svoje operacije.

To je bio prvi put u istoriji od osnivanja SAD da je narod morao da plaća porez na prihod.

Najvažniji akcionari banke “Federal reserve” (FED) su bili:

1. Banke Rotschild iz Londona i Pariza
2. Lazard Brothers Bank iz Pariza
3. Israel Moses Seif Bank iz Italije
4. Warburg Bank iz Hamburga i Amsterdama
5. Lehmann Bank iz Njujorka
6. Khun Loeb Bank iz Njujorka
7. Rockefeller Chase Manhattan Bank iz Njujorka. Goldman Sachs Bank iz Njujorka

Član Kongresa Čarls Lindberg je još tada opisao novonastalu Federal Reserve Bank kao “nevidljivu” vladu, s obzirom na njenu novčanu moć.

Kako zapravo funkcioniše »Federal Reserve Bank«?

“Komitet otvorenog tržišta” banke »Federal Reserve« proizvodi »Federal Reserve -novčanice« (dolare). Te novčanice se pozajmljuju za obligacije (obveznice) američkoj vladi koje »Federal Reserve« banci služe kao osiguranje. Te obveznice drži 12 Fed-banaka koje na njih obračunavaju godišnju kamatu.

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

1982. američka finansijska služba je iznela iznos duga od oko 1,070,241,000,000 dolara. Fed je sakupila dakle oko 115,800,000,000 kamata u samo jednoj godini od američkih poreskih obveznika. Ovaj kapital je završio samo u džepu Fed-a, a time kod međunarodnih privatnih banaka.

1992. obveznice koje je držala Fed su iznosile oko 5,000,000,000,000 dolara, a plaćanja kamata poreskih obveznika stalno rastu. Čitavo to bogatstvo je zadržala Fed tako što je američkoj vladi pozajmljivala novac i zato sakupila visoke kamate da Fed po sebi košta samo troškove boje i štampanja. To je jedna od najvećih prevara u istoriji SAD i retko je ko primećuje. Uz to Fed obveznicama američke vlade ima založno pravo, državno i privatno, na zemljišni posed čitavih Sjedinjenih država. Bezbroj sudskih procesa nije uspeo da dosada ukine zakon o “Federal Reserve”. Takođe ne postoji ni pravni put da građani povrate novac pošto Fed nije deo američke vlade već privatna ustavnova. Navodno Fed nije ustavom dozvoljena i prema tome uopšte ne može da postoji. Devet američkih država je zato već pokrenulo “državni postupak” da opovrgne Fed.

ROTŠILDOVA ŠLEP-SLUŽBA

U čitavoj istoriji su kraljevi i drugi diktatori bili ozloglašeni po tome što su više trošili nego što su mogli ubrati poreza od naroda. Zato su nacije i vlade pozajmljivale potreban novac od banaka. Kako su pak te banke vraćale svoj novac ako neka vlada nije mogla ili htela da plati? Rešenje se zvalo: rat!

Posao finansiranja vlade funkcioniše kao kreditni institut koji klijentu pozajmljuje novac da kupi auto. Ako klijent ne može da plati mesečnu ratu auto se jednostavno “odšlepa”. Kako se “odšlepa” auto? Drugim autom. S finansiranjem vlade je isto. Novac se ne može pozajmiti samo jednoj zemlji. Isto se mora uraditi i sa neprijateljem te zemlje. Zajmodavac mora da osigura da obe zemlje budu jednako jake tako da u slučaju konflikta finansiranje bude odlučujući faktor. Ako dakle jedna zemlja ne plaća, zajmodavac će joj zapretiti ratom sa drugom zemljom, ili ako se zemlja i dalje opire plaćanju, onda će je druga zemlja po nalogu zajmodavca “odšlepati” kao ratni plen. (vidi Makjaveli)

Od pre oko 160 godina Rotšildovi rade po tom konceptu (9. protokol), a braća su započela tu igru početkom 19. veka u Evropi, nakon uspeha iz Napoleonovih ratova. Do tog vremena se u Evropi razvilo nešto što je bilo poznato kao “ravnoteža moći”. Da bi ojačala svoju poziciju “nevidljivog vladara” porodica Rotšild je morala da stvori dve grupacije moći približno jednake jačine da bi “ravnoteža moći” bila zagarantovana. Rotšildovi su morali dakle da osiguraju da su svim A-kraljevima mogli da prete B-kraljevi. Naravno da su finansirali obe strane. Sada je bila potrebna treća sila koja bi služila kao polisa osiguranja ako neka zemlja ne bi igrala po taktu. Ta zemlja je bila Natanova Engleska koja je imala vrhovnu vlast u Evropi. Ishod rata je uvek mogao da se predvidi po tome ako se posmatra kojoj strani je bila naklonjena Engleska. Engleska se na kraju uvek nalazila na strani pobednika. Engleska, ili bolje rečeno Kruna, je imala pripremljenu tako efikasnu “kraljevsku šlep-službu” da je moć Rotšildovih dostigla takve razmere da je krajem veka kontrolisala pola poseda na čitavom svetu.

SESL ROUDS I NJEGOVI VITEZOVI OKRUGLOG STOLA (THE ROUND TABLE)

Geri Alen je o ovome napisao u svojoj knjizi “Insajderi”:

“Organizacija “Okrugli sto” potekla je iz životnog sna magnata dijamanta i zlata Sesila Roudsa, koji je stremio ka “Novom svetskom poretku”. Njegov biograf, Sara Milin, nazvala je to nešto konkretnije “jednostavnom željom za vladavinom svetom”. Profesor Kvigli kaže o tome: “Sredinom 1890. godine Rouds je imao lični prihod od najmanje milion funti sterlinga godišnje, koje je tako velikodušno trošio da je njegov račun uglavnom bio prekoračen.”

“Roudsova zavera za ostvarenje vladavine svetom je izložena u nizu testamenata koje je opisao Frenk Ejdelot u svojoj knjizi »American Rhodes Scholarship« (Američka Rouds stipendija). U njoj se kaže: “... U svom prvom testamentu Rouds objašnjava detaljno svoj cilj: širenje britanske vladavine na ceo svet (sa engleskim kao svetskim jezikom, prim.aut.) ... osnivanje tako velike moći da nakon toga neće biti moguć nikakav rat, i unapređivanje interesa čovečanstva. “Ispovedanje vere” (deo testamenta, prim.aut.) se širi preko ovih ideja. Model njegovog tajnog društva je Društvo jezuita, iako je pominjao i masone...”

Geri Alen dalje piše:

“Može se primetiti da je začetnik ove vrste tajnih društava bio Adam Vajshaupt, ozloglašeni filozof koji je 1.maja 1776. osnovao red bavarskih iluminata sa ciljem stvaranja kontrole nad svetom. Uloga Vajshauptovih bavarskih iluminata kod zastupanja teze o tiraniji je neosporna a tehnike (bavarskih) iluminata su dugo važile kao model za metodiku komunista. I Vajshaupt je uzeo strukturu Društva jezuita kao uzor i preveo njihov kodeks u masonske pojmove. Ejdelot nastavlja: “1888. godine načionio je Rouds svoj treći testament..., i sve je ostavio Lordu Rotšildu (svom finansijeru u rudarskom preduzeću) sa propratnim pismom koje je sadržalo “pisanu supstancu onoga što je dogovoreno između nas”. Ona se, kako se pretpostavlja, sastojala od njegovog prvog testamenta i “ispovedanja vere”, kako jedan Roudsov postskriptum kaže: “U vezi sa nagoveštenim pitanjima uzmite jezuitski ustav, ako je dostupan.”

“Prividno iz strateških razloga je Lord Rotšild kasnije udaljen iz prednjeg reda sistema. Profesor Kvigli otkriva da je Lord Rozburi primljen u Roudsovu tajnu grupu umesto njegovog tasta Lorda Rotšilda, i u sledećem (i poslednjem) Roudsovom testamentu označen kao upravnik. “ Tajno društvo izgrađeno je po zavereničkom uzoru u krugovima od unutra ka spolja. Profesor Kvigli nas informiše o tome da je centralno jezgro izgrađeno marta 1891. Organizacija je vođena “za Rotšilde, od strane Lorda Alfreda Milnera. Okrugli sto je radio iza kulisa britanske vlade. Uticao je na englesku spoljnu politiku i njeno ponašanje tokom Prvog svetskog rata.”

Viljem Bremli piše o grupi “Okrugli sto”:

“Rouds se nesumnjivo nalazio na pravom putu. Da je ostvario svoj cilj možda se ne bi dogodile mnoge negativne posledice ... mreže “Bratstva zmije”. Svetskim jezikom bi mogle da se ponište negativne posledice o kojima govori priča o Vavilonskoj kuli i koje se sastoje u tome da ljudi govore različitim jezicima. Kada bi se razvio osećaj za svetsko građanstvo, to bi doprinelo da se prevaziđu oblici nacionalsocijalizma koji pomažu stvaranju ratova. Ipak se ovde nešto izjalovilo. On je verovao da će svoje ciljeve ostvariti preko mreže korumpiranog “Bratstva zmije”. Zato je konačno Rouds i stvorio institucije koje su brzo pale u ruke onih koji će ih s uspehom upotrebiti da potčine čovečanstvo...”

KAKO SE INSCENIRA SVETSKI RAT?

Savezu nemačkih država pod Bizmarkom smetala je “ravnoteža moći” koja je u Evropi postojala više od dva veka. Do 1871. Engleska je imala vlast nad evropskim kontinentom. Njena vladavina je napadana više puta od strane Španije i Francuske ali je Engleska uvek odnosila pobedu. Jačanje Nemaca osvajanjem kolonija i izgradnjom vojnih snaga predstavljalo je ozbiljnu pretnju iluminatima, ali i samoj Engleskoj i njenoj vladavini Evropom, i to i ekonomsku i vojnu.

Međunarodni bankari koji su do tada bili isključeni iz ekonomskog razvoja Nemačke, su da bi se suprotstavili tražili način da kontrolišu Nemačku. Stoga je između 1894. i 1907. zaključen niz državnih sporazuma da će se u slučaju rata protiv Nemačke ujediniti Rusija, Francuska, Engleska i druge nacije.

Dalje je bio zadatak “Komiteta 300” da izgradi pozornicu za Prvi svetski rat.. Iz grupe “Okrugli sto” nastala je organizacija “RIIA” (Royal Institute for International Affairs = Kraljevska služba za međunarodne poslove). RIIA, koja je poznata i kao »Chatham-House«, je za članove osnivače imala između ostalih i Alberta Lorda Greja; sivu eminenciju MI 6 Lorda Tojnbia; pisca H. G. Velsa, vođu “Okruglog stola” Lorda Alfreda Milnera i osnivača takozvane geopolitike, H.J. Mekkindera.

RIIA je od “Komiteta 300” dobila nalog da tačno prouči kako bi taj rat mogao da se inscenira. Za to su lično bili zaduženi Lord Nortklif, Lord Rotmer, obojica članovi »Komiteta 300« i Arnold Tojnbi iz MI 6. Istraživanja su vršena u “Velington house”, gde su se održavale sednice da bi se razvile tehnike i načini kojima bi se mišljenje javnosti toliko promenilo da samo izazove rat.

Američki “specijalisti” poput Edvarda Bernajsa i Voltera Lipmena su takođe bili tu. Lord Rotmer je upotrebio svoje novine kao oruđe da na narodu isproba svoje »social conditioning«-tehnike. Nakon probnog perioda od 6 meseci su ustanovili da je 87% javnosti izgradilo mišljenje, bez kritičkog i racionalnog razmišljanja. To je bilo ono što su hteli.

Potom je engleska radnička klasa izložena rafiniranim tehnikama propagande da bi sebe ubedili da moraju da na hiljade svojih sinova šalju u smrt.

Na američkoj strani je predsednik Teodor Ruzvelt (26. predsednik) rekao u svom izbornom programu 1912: “Iza vidljive vlade na prestolu sedi nevidljiva vlada koja narodu ne duguje vernost i ne priznaje odgovornost. Uništiti ovu nevidljivu vladu, razbiti bezbožni savez između korumpirane trgovine i korumpirane politike jeste zadatak predsednika države.”(Diter Rigeberg: »Tajna politika« str. 75)

PRVI SVETSKI RAT IZ UGLA ILUMINATA

Spolja gledano svet se početkom 20. veka nalazio u miru. Ali samo spolja, jer su iza kulisa odavno izvršene pripreme za prolivanje krvi koje svet neće lako zaboraviti. Iluminati su spoznali da je za uspešno sprovođenje njihovog plana o stvaranju “Novog

svetskog poretka” potrebno izazivanje stanja stravičnog pustošenja koje neće poštediti nijednu naciju.

Većina istoričara se slaže da je povod za rat zapravo trivijalni sukob između Austrije i Srbije. Ubistvo austrijskog prestolonaslednika Franca Ferdinanda i njegove supruge Sofije od strane srpskih atentatora okultnog tajnog društva “Crna ruka” u Sarajevu imalo je za posledicu početak Prvog svetskog rata.

To su upotrebile sile iza kulisa da realizuju svetski rat kojeg je pre više od 40 godina predvideo Albert Pajk.

Pošto je grubi tok bitaka opšte poznat ovde bih hteo da posmatram bliže samo rusku stranu. Rusija je bila nedovoljno opremljena za veće sukobe iako je imala najveću armiju na svetu. Pre izbijanja borbenih aktivnosti 1914. britanska Kruna je Rusiji obećala punu pomoć i vojnu podršku u slučaju rata. Sa početkom rata ograničila je svoju pomoć na 10% predratne. Očito su finansijski monopolisti želeli da, u potpunoj saglasnosti sa Pajkovim planom, Rusiju dovedu u najopasniju moguću situaciju.

U isto vreme, kada su već milioni Rusa pali u borbama rata, Rotšildovi agenti su odradili ceo posao tako što su raspirivali ionako loše stanje Rusa. Pošto živi filozofija iluminata o bedi i nesigurnosti njihovi naponi da pripreme pozornicu za odvijanje revolucije koja se nadovezivala na poraz pretrpljen od Nemaca urodili su plodom.

Revolucija je izbila u februaru 1917, car je svrgnut a poslove vlade je preuzela provizorna vlada pod princom Georgijem Luvovim. Ipak joj nije pošlo za rukom da okrene list nacionalnog raspada.

Ovde bih hteo da nastavim sa onim mestom u poglavlju “Pozadina boljševičke revolucije” kada su Trockij i njegovi pobunjenici napustili Njujork na SS. Kristianiafjordu sa 20 miliona dolara u zlatu.

Kanadske vlasti u Halifaksu, Nova Škotska, su 3.aprila 1917. zadržale njihov parobrod. Činilo se da je plan iluminata osuđen na propast. Međutim ovde je Jakob Šif upotrebio svoj uticaj i uticaj svojih iluminiranih prijatelja u vladi SAD i Engleskoj pa je put ubrzo nakon toga mogao da se nastavi. Po dolasku u Evropu Trockij je odmah otišao u Švajcarsku da se sastane sa Lenjinom, Staljinom, Kagonovičem i Litvinovim kako bi dogovorili detalje strategije.

Možda je ovde interesantno primetiti da su se glavni predstavnici i agenti svih nacija koje su učestvovala u ratu mogli javno sastajati u neutralnoj Švajcarskoj. Švajcarska je u svom današnjem obliku formirana 1815. kao posledica Bečkog kongresa. Zagarantovana joj je stalna neutralnost.

Slučajno? Ili se jedno takvo sigurno mestašce usred Evrope savršeno uklapa u planove strana koje žive od rata?

Sada su se zaverenici suočili sa pitanjem, kako sa pobunjenicima i opremom stići do Rusije. Odgovor je imao Rotšildov agent i vođa nemačke tajne policije Maks Varburg,

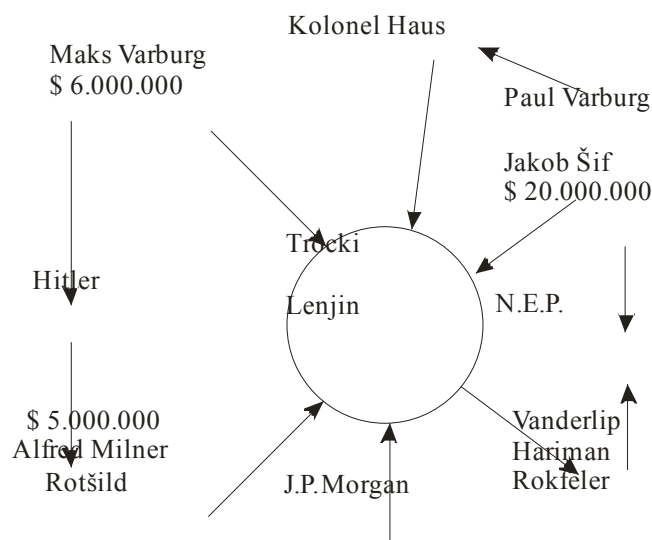
tako što ih je sve spakovao u zapečaćen voz i pobrinuo se za siguran prolaz do ruske granice. Kada je voz prvi put stao u Nemačkoj ukrcala su se dva nemačka oficira koja su ga pratila. Dobili su naređenje od generala Eriha Ludendorfa.

Maks Varburg je bio brat Paula Varburga, prvog predsednika »Federal Reserve Bank«.

Jula 1917. je zavera, podržana od strane međunarodnih bankara, pretrpela početni obrt a Lenjin je morao da sa nekolicinom saradnika pobjegne u Finsku. Ali novembra 1917. konačno su uspeli.

Ako posmatramo finansijsku podršku koja je usledila nakon obuke u Njujorku, onda to i nije čudo. Za vreme krvavog građanskog rata koji je usledio posle boljševičke revolucije, Lenjin je bio neprikosnoveni vođa političkih aktivnosti a Trocki je organizovao vojne ogranke organizacije, naime "Crvenu armiju". Ime "Crvena armija" nije bilo pogrešno nazivanje ili slučajno izmišljeno ime. Boljševička "Crvena armija" pod vođstvom Trockog je bila smrtno oruđe međunarodnih banaka koje su kontrolisali Rotšildovi (rotes Schild – crveni natpis). Posve je odgovaralo da nosi crvenu etiketu ili natpis.

U međuvremenu je postala istorijski poznata činjenica da su većina Lenjinovih pobunjenika bili Jevreji. "Tajms" od 29. marta 1919. je pisao da je "jedan od najzanimljivijih obeležja boljševičkog pokreta visok procenat neruskih elemenata u vodećem timu. Od oko 30 komesara i vođa koji su predstavljali centralni aparat boljševičkog pokreta ima najmanje 75 % Jevreja." Prema napisima generala A. Nehvolodova francuska tajna služba je ustanovila da je Jakob Šif direktno dao drugih 12 miliona dolara ruskim revolucionarima. Nehvolodov imenuje upravo Feliksa Varburga, Oto Kana, Mortimera Šifa, Jeromea H. Hanauera, Maksa Brajtunga u SAD i Maksa Varburga, Olafa Ašburga i Jivtovskog u Evropi kao ostale finansijere boljševičke revolucije.

Finansiranje boljševičke revolucije

Ambasador ruske imperije u SAD, Bakmetijev, objašnjava da je nakon boljševičke pobeđe između 1918. i 1922. iz Rusije u »Khun Loeb« banku u Njujorku prebačeno 600 miliona rubalja u zlatu.

Knjiga "Plombirani voz" Majkla Pirsona dokazuje da su Nemci prema podacima nemačke Službe za spoljne poslove do februara 1918. stavili na raspolaganje ukupno 40,580,997 maraka za propagandu u Rusiji i za "posebne namene". U istom dokumentu stoji da je nemačka Finansijska služba dan nakon Lenjinovog preuzimanja vlasti dala Rusiji oko 15 miliona maraka.

Krvavi masakr miliona Rusa i porobljavanje ostalih miliona nije mnogo zanimao međunarodne bankare na njihovom putu ka vladanju svetom.

OCHRANA (bivša ruska tajna služba)

Boljševičku revoluciju nisu podržavale samo SAD i Nemačka. "Ochrana", tajna služba koju su osnovali poslednji carevi, sastojala se od mnogih organizacija i sa svojim tajnim agentima, duplim agentima, tajnom policijom i izazivačima preuzela je sve uobičajene funkcije agenata. Ochrana je međutim bila veoma subverzivno i kriminalno udruženje što je rad iluminata samo pojednostavilo.

Ogromne količine novca su se slivale preko međunarodnih bankara, između ostalih i Alfreda Milnera, koji je kasnije preuzeo grupu "Okrugli sto", u Ochranu koja je već bila bliska boljševičkom pokretu. Agenti Ochrane su se ušunjali u najuže krugove boljševičke partije i upravljali mnogim njenim aktivnostima. Infiltracija je bila tako jaka da su 1908. od pet članova Petrogradskog komiteta boljševičke partije četiri bila agenti Ochrane. Oni su usmeravali novac koji su dobili od međunarodnih bankara dalje ka boljševicima koji su time mogli da pokore svoje najveće protivnike, menjševike i Socijalističku partiju. Dva agenta Ochrane su delovali kao izdavač i finansijski direktor Pravde i podržavali je u njenim počecima.

Josif Staljin je takođe bio član Ochrane, pošto je bio važna veza između carske policije i boljševika.

1917. nakon svrgavanja cara, Ochrana je zvanično raspuštena, ali je do 1921. izgrađena u tajnu službu pod imenom Čeka, koja je imala deset puta više članova nego Ochrana. 1920. ime joj je promenjeno u GPU, zatim OGPU, a 1934. u NKVD (Narodna komisija za unutrašnje poslove). Ruski sistem koncentracionih logora koji je izgrađen za vreme Lenjina i svoj vrhunac dostigao za vreme Staljina, bio je podređen NKVD-u. Logori su bili sovjetske privrede i gotovo polovinu iskopavanja zlata i hroma vršili su logoraši na prinudnom radu.

Koncentracioni logori su do 1950. odneli živote oko 4 miliona ljudi.

U I svetskom ratu poginulo je oko 10 miliona samo ruskih vojnika, o milionima civila da i ne govorimo. Komunistički sistem do 1950. beleži broj od oko 40 miliona mrtvih. To je zajedno toliko žrtava koliko je bivša Savezna Republika Nemačka imala stanovnika, a i radi se samo o brojevima koji su javno dostupni.

Konačno je iz NKVD-a nastala današnja KGB, koja je 1982. sa 90 000 oficira i graničnim trupama od 175 000 ljudi bila najveća tajna služba na svetu i ostaće još u sledećih deset godina.

“Gosbank”, ruska centralna banka je funkcionisala po istom principu kao i »Federal Reserve Bank«. Takođe je stvarala novac “ni iz čega” i bila san svakog finansijskog kapitaliste. “Gosbank” je kontrolisala sovjetske finansijske poslove čak još jače nego što je slučaj sa centralnim bankama zapadnih zemalja, jer su se sve transakcije između sovjetskih preduzeća odvijale preko nje. Na taj način ona je mogla da nadgleda sve tekuće poslove u kojima su učestvovala sovjetska preduzeća.

RUSKA NAFTA

Nakon boljševičke revolucije »Standard Oil« (Rokefeler) je kupio od Rusa 50% ogromnog kavkaskog naftnog polja, iako je ono zvanično bilo državno. 1927. “Standard Oil” je izgradio prvu rafineriju u Rusiji i nakon toga potpisao ugovor sa Rusima da proda njihovu naftu u Evropi i prebacio boljševicima 75 miliona američkih dolara.

BALFOROVA DEKLARACIJA

Uspostavljanje marionetskog režima pod Lojdom Džordžom u Londonu dovelo je do vidljivog preokreta u zvaničnoj politici prema cionizmu. To se veoma isplatilo kada je novi ministar spoljnih poslova Artur Balfor 2. novembra 1917. napisao sledeće pismo Lajonelu Rotšildu:

Dragi barone Rotšild,

Pripalo mi je veliko zadovoljstvo da Vam u ime vlade Njegovog Veličanstva prenesem sledeću izjavu simpatije prema jevrejskim cionističkim težnjama koja je predočena kabinetu i odobrena od strane istog.

Njegovo Veličanstvo sa odobrenjem posmatra stvaranje nacionalne države jevrejskog naroda u Palestini i svim će se silama zauzeti za ostvarenje tog cilja. Pritom se podrazumeva da neće biti preduzete nikakve radnje koje bi ugrozile civilna i verska prava postojećih nejevrejskih zajednica u Palestini ili prava i politički status Jevreja u drugim državama. Bio bih Vam zahvalan ako biste sa sadržajem ove izjave upoznali Cionističku federaciju.

Srdačan pozdrav,

Artur Džejms Balfor

Najinteresantnije je to što je u vreme pisanja ovog pisma Palestina još uvek bila u posedu Turske. Ovde jedna nacija zemlju koja pripada drugoj obećava trećoj naciji.

Nekoliko godina kasnije Turci su pobeđeni i Engleska je stekla kontrolu nad Egiptom i Palestinom a Francuska nad Libanom i Sirijom. Deo ove trgovine je bio i da se iskoristi njen uticaj u SAD, kako bi se one priklonile strani saveznika u I svetskom ratu i to u vreme kada su se saveznici snažno okretali protiv Nemačke i Turske.

AMIJI «HOĆE» DA SE BORE

Glavno sedište cionista je pod vođstvom sudije Luisa D. Brandajsa premešteno iz Berlina u Njujork. Drugi značajni agenti Rotšild banke su bili Kolonel Edvard M. Haus i Bernard Baruh. Zapamtite dobro ova imena jer će odigrati još mnogo važnih uloga. Baruh je bio instrument uspešne predsedničke kampanje Vudroua Vilsona. Kolonel Haus je bio najbliži savetnik predsednika Vilsona koji je formirao kabinet prema interesima Rotšilda i praktično vodio ceo «Stejt department». Bilo je očigledno da je predsednik Vilson pod uticajem Kolonela Hausa postao savršena marioneta Rotšildovih. To je jasno i dokazao time što nije uložio veto za osnivanje banke «Federal Reserve» i što je tražio saglasnost kongresa da stupi u rat protiv Nemačke.

Kongres se saglasio i zbog «velikog pritiska» naroda. On je takođe izmanipulisan pomoću istih tehnika propagande Velington instituta RIIA-e, kako je to rađeno prethodno u Engleskoj.

(Tema «mašina za ispiranje mozga» je detaljno opisana u različitim knjigama naučnika Tomasa E. Birdena i u knjizi Prestona B. Nikola: «The Montauk Projekt» , posebno montauk-stolica koja je izgrađena prema pronalascima ITT-a.)

Ovu propagandu pomagao je i Kolonel Haus. 1916. godine je upotrebio svoj uticaj da zajedno sa akcionarima «Federal reserve» uz pomoć propagande i predsednika Vilsona, Rotšildove marionete, ubedi američki narod da je njegova sveta dužnost da svet učini «sigurnim» kroz demokratiju. Ubrzo nakon toga Amerikanci su stupili u rat. Iluminati su američkom narodu prodali Vudroua Vilsona pod sloganom da on predstavlja «novu slobodu».

Za bankare iluminat I svetski rat je bio veoma dobar posao. Bernard Baruh, koji je postavljen za predsednika «Odbora ratne industije», uvećao je svoje početno bogatstvo od 1 miliona dolara na 200 miliona.

Sledeća aktivnost Vudroua Vilsona po nalogu Kolonela Hausa je bila da objasni Kongresu da je neophodno formirati «Savez (ligu) naroda» iz koje će kasnije nastati Ujedinjene nacije.

Sledeći odlučujući korak iluminata ka vladavini svetom.

Des Griffin opisuje I svetski rat iz ugla iluminata na sledeći način:

« 1. američka spoljna politika neutralnosti koju je Džordž Vašington u svojoj oproštajnoj poruci branio i koja je svoj pad našla u Monroovoj doktrini, je bila mrtva. Time je stvorena klima da Amerika – iako ogromnom prevarom.- može da bude upotrebljena kao vojno oruđe u rukama međunarodnih bankara.

2.Carska Rusija, dugogodišnji trn u oku monopolistima novcem, uspešno je uklonjena sa svetske pozornice. Na to se još pre 47 godina zakleo Albert Pajk u svom čuvenom pismu Maciniju.

3. Prvi svetski rat je u zemljama učesnicama stvorio državna zaduženja astronomskih iznosa. Ta zaduženja su stvarana kod međunarodnih banaka koje su kao što smo videli stvar organizovale od početka do kraja i sprovele je u delo. «Ratna poprišta» su se oduvek pokazivala kao unosna njihovim menadžerima i onima koji su ih finansirali». («Silaznici», str.147.)

Takođe je jasno da je i Versajski ugovor tekao po planovima Rotšilda. Na američkoj strani je stajao Vudrou Vilson, marioneta Rotšilda sa svojim savetnicima i agentima Rotšildovih Kolonelom Hausom i Bernardom Baruhom. Na strani Engleske, tačnije rečeno «Krone», je stajao Lojd Džordž, član «Komiteta 300» sa svojim savetnikom Sirom Filipom Sesonom, direktnim potomkom Amšela Rotšilda i članom engleskog «Privy Council» (tajnog državnog veća). Francusku delegaciju su činili premijer Klemenso i Žorž Mandel. Mandel, rođen kao Jerobeam Rotšild, koji je često nazivan “disreali” Francuske, načinio je rundu savršenom. Kolonel Haus koji se tada nalazio na vrhuncu svoje moći, bio je najpitaniji čovek na Versajskoj mirovnoj konferenciji. Čak se jednom dogodilo da je Klemenso došao kod Hausa u trenutku kad je kod njega bio predsednik Vilson. Vilson je morao da napusti sobu da bi Hause i Klemenso mogli da se nesmetano zabavljaju.

Filip Snouden je opisao ugovor na sledeći način: “Ugovor je trebalo da zadovolji i brigante, imperijaliste i militariste. To je smrtonosni udarac svima onima koji su se nadali da će kraj rata doneti mir. To nije mirovni ugovor nego izjašnjavanje za sledeći rat. To je izdaja demokratije i postradalih u ratu. Ugovor iznosi na svetlo stvarne ciljeve saveznika. (Empire of »The City«, str. 42).

Lojd Džordž kaže o tome:

“Imamo pisani dokument koji nam garantuje rat za dvadeset godina ..Ako jednom narodu (nemačkom) postavite uslove koje je nemoguće ispuniti, onda ga prisiljavate ili da prekrši ugovor ili da pokrene rat.”

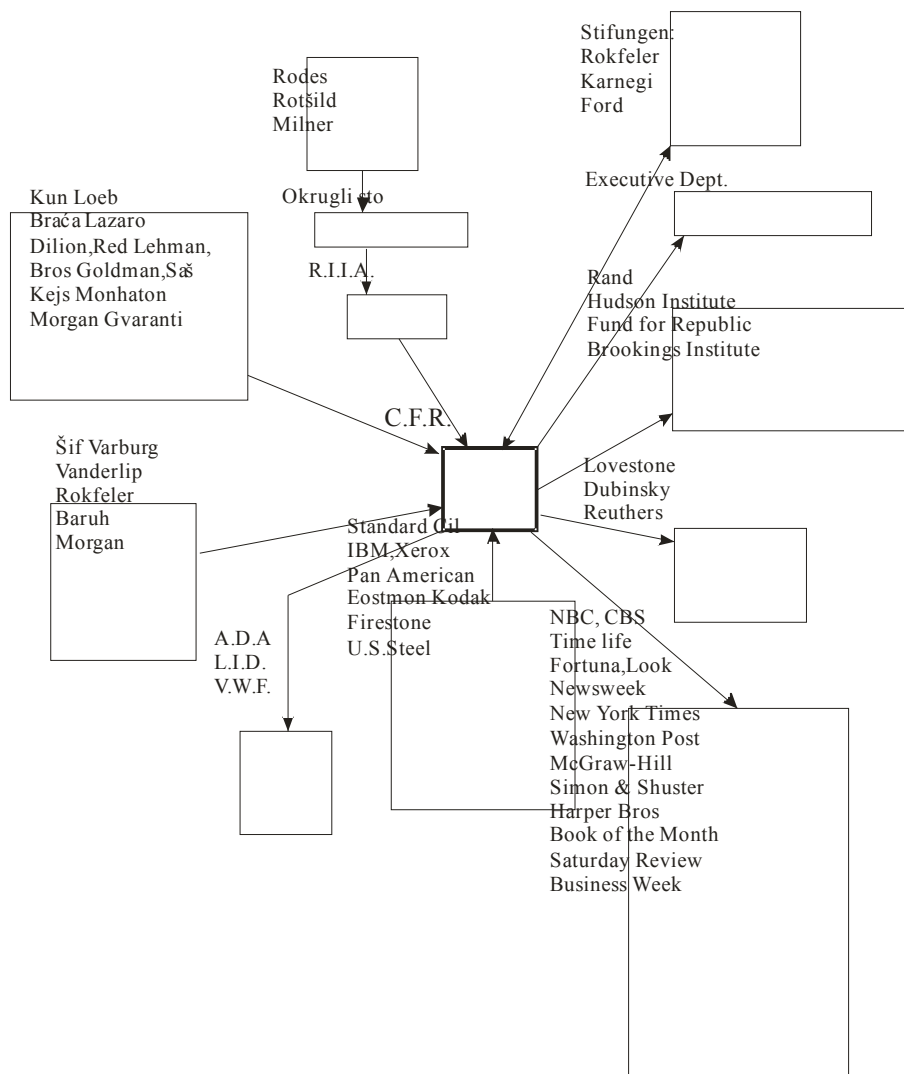
U međuvremenu smo saznali ko je grupa ljudi koja stoji iza Ugovora u Versaju i kakve ciljeve sledi. Mnogi ignoranti će možda poricati autentičnost “Protokola cionških mudraca” ali prisustvo Rotšildovih agenata na Versajskom ugovoru se ni uz najbolju volju ne može više objasniti kao slučajno.

ROKFELEROVO MINISTARSTVO SPOLJNIH POSLOVA (CFR)

Illuminati su raspirili Prvi svetski rat da bi kao njegovu posledicu stvorili svetsku vladu. Da je to uspelo nakon Prvog svetskog rata, izbegli bismo naredne. Nakon primirja 11. novembra 1918. u Evropu su stigli Vuodrou Vilson i njegov savetnik Kolonel Haus u nadi da će tu moći da osnuju svetsku vladu u obliku Lige naroda. Vilsonovih 14. tačaka je međutim izgubilo na efikasnosti zbog jednake raspodele duga i plan je propao. Zato se Haus 1919. sastao sa članovima britanske tajne organizacije “Okrugli sto”. Postalo je jasno da se njihov sistem morao jako raširiti da bi ostvarili cilj. Nakon što je u Engleskoj osnovana RIIA, došlo se do zaključka da je potrebno osnovati jednu organizaciju i u SAD. Za vreme Mirovne (!) konferencije u Parizu 1919. Kolonel Haus je kao domaćin grupi “Okrugli sto” sazvao najpametnije glave Vilsonovog “Brain trusta” da bi formirali grupu koja bi se bavila međunarodnim poslovima.

Ta grupa se vratila iz Pariza u Njujork i 1921. postala “Council of Foreign Relations” (CFR) – Savet za spoljne poslove. CFR čine Amerikanci i kao i RIIA ima grupu “Okrugli sto” kao jezgro. CFR je danas zajedno sa “Trilateralnom komisijom” najuticajnija organizacija u senci u SAD. CFR sa “Okruglim stolom” stoji iza »J. R Morgan & Co. Bank« Zato i nije čudo što je sam J.P. Morgan imao značajnu ulogu u osnivanju.

“Najuži” krug CFR-a je red “Skull&Bones” (lobanja i kosti).

PRIPREME ZA DRUGI SVETSKI RAT

6. februara 1929. u Vašington je došao Montagu Norman, predsednik «Engleske banke» da bi se «posavetovao» sa američkim ministrom finansija Endruom Melonom. Nakon toga je «Federal reserve» povećala svoj glavni kamatnjak.

9. marta je Paul Varburg objavio u finansijskom časopisu «Finansijska hronika»:

«Kada dođe do toga da se orgije neograničenih spekulacija previše rašire, ... onda je osiguran potpuni raspad.»

Oni koji su razumeli povukli su se tiho sa berze i uložili u zlato i srebro. Des Griffin piše o tome:

«U jesen 1929. je došlo vreme da međunarodni bankari pritisnu dugme kojim će se pokrenuti mašinerija koja vodi ka 2. svetskom ratu. Nakon što su sami rasprodali svoje agente i prijatelje u talasu veštački izazvanih bumova akcija, međunarodni bankari su čitavom sistemu izmakli tlo pod nogama i gurnuli SAD u velik krah na berzi. Sledećih

godina usporavan je razvoj privrede u čitavom svetu, dok praktično nije sve stalo.» (Silaznici, str. 177)

Opšte očajanje izazvano krahom berze iluminati su vešto iskorisili da budzašto kupe posede i preduzeća. Takođe se ukazala prilika da prodube svoj uticaj na vladu SAD, a CFR je počela da u svoje redove, kao što je planirano, privlači ljude iz vlade, privrede, štampe kao i visoki vojni personal.

ADOLF HITLER NUDI POMOĆ

Kao što smo upravo razmotrili, nemački je razvoj nakon Versajskog ugovora bio predodređen time što se od Nemačke zahtevala isplata štete od 123 milijarde maraka i 26% vrednosti nemačkog izvoza godišnje. Propast nemačke valute zbog plaćanja štete je bila očekivana – hronična inflacija!

U tom haosu Nemačka je stavila moratorijum na sve isplate štete u gotovom novcu u sledeće dve godine. Pobedničke sile su odbile zahtev i glasale 9. januara 1923. sa tri naprema dva glasa za to da – Engleska je po nalogu «Sitija» glasala sa NE – Nemački rajh zaostane sa robnim isporukama. Nakon toga su 11. januara 1923. belgijske i francuske trupe zaposele Rursku oblast. Nakon što su nemački radnici u Ruru pozvali na generalni štrajk zaposedanje se pokazalo neuspešnim. Trupe su izašle iz ovog ćorsokaka kada se Nemačka saglasila sa kompromisnim rešenjem koje je poznato kao Dejvis-plan.

Dejvis-plan je napravio J.P. Morgan, Rothšildov saradnik, po kome su Nemačkoj trebali biti dodeljeni krediti u prve četiri godine u visini od 800 miliona američkih dolara. Dejvis – plan je propao kada su nemačke isplate štete porasle. Zamenjen je Jungovim planom (po Morganovom agentu Ovenu Jungu). U svrhu bolje pljačke međunarodni bankari su u Švajcarskoj osnovali «Banku za međunarodne sporazume o plaćanju». Tako su isplete ratne štete nastale u Prvom svetskom ratu mogle da se izvrše jednostavno tako što bi se sredstva sa računa jedne zemlje u ovoj banci rezervisala za račun druge zemlje koja je isto imala račun u ovoj banci. I ovde su se bankari bogatili visokim taksama i provizijama.

Profesor Kvigli izveštava:

« Može se zapaziti da su ovaj sistem (Dejvis i Jung-plan) ustanovili međunarodni bankari i da je pozajmljivanje novca Nemačkoj bilo za njih krajnje unosno.»

Ovo je jedan od najboljih primera makjavelističkog sistema. Na jednoj strani bankari podržavaju sve zaraćene strane i sada još pozajmljuju novac Nemačkoj za isplatu ratne štete. Svejedno šta je i kako Nemačka radila, od samog početka je bilo jasno od koga bi pozajmila, odnosno morala da pozajmi novac. Bila je to jedna te ista grupa koja je planirala i finansirala Prvi svetski rat, rukovodila njime i pritom se okoristila.

Međutim, igra se nastavlja. Još je trebalo ostvariti velike planove i ciljeve – rat broj dva je na redu! Ogromni iznosi američkog kapitala su se slivali u Nemačku pod Dejvis i Jung planom od 1924. godine i stvorile temelj Hitlerovoj ratnoj mašineriji.

Kako kaže doktor C. Saton u »Wall Street and the Rise of Hitler« (Vol strit i Hitlerov uspon) doprinos američkog kapitalizma Nemačkoj za pripremu rata pre 1940. može se opisati samo kao fenomenalan. Nesumnjivo je bio odlučujući za vojne pripreme u Nemačkoj. Dokazi potvrđuju ne samo da je uticajni sektor američke privrede bio svestan prirode nacizma nego da mu je i pružao podršku gde god je bilo moguće (i unosno) iz sopstvene koristi sa punim znanjem da će na kraju doći do rata u koji će biti uvučena i Evropa i SAD...

«Pozivati se na neznanje je nespojivo sa tri činjenice.

Veoma pažljivo dokumentovani dokazi o tome da su američki bankarski i industrijski krugovi uzeli ogromnog učešća u usponu Hitlerovog Trećeg rajha su u međuvremenu postali dostupni javnosti. Mogu se naći u zapisnicima i izveštajima sa sednica vlade koji su objavljeni od strane raznih ogranaka Senata i Kongresa od 1928-1946. u najvažnije spadaju House Subcommittee to Investigate Nazi Propaganda godine 1934. (Pododbor Kongresa za istraživanje nacističke propagande), izveštaj o kartelima, izdat od strane House Temporary National Economic Committee, 1941 (Privremeni nacionalni ekonomski odbor Kongresa) i »Senate Subcommittee on War Mobilization 1946 (Pododbor Kongresa za ratnu mobilizaciju godine 1946).«

Deo ove fascinantne priče otkriva istoričar G. Edvard Griffin: “U godinama pre 2. svetskog rata došlo je do stvaranja “međunarodnog” kartela , sa težištem na Nemačkoj koja je kontrolisala hemijsku i farmaceutsku industriju u celom svetu. 93 zemlje su imale učesnike i to je bila snažna ekonomska i politička sila u svetu. Zvala se I G Farben.

“I. G. znači interesna zajednica, odnosno zajednički interesi ili prosto, kartel... Do izbijanja 2. svetskog rata I.G. se razvila u najveći industrijski koncern u Evropi i najveće hemijsko preduzeće na svetu i bila deo kartela gigantske veličine i moći jedinstvene u istoriji...”

I G Farben su 1926. razvili metodu za dobijanje benzina iz uglja i sklopili licencni ugovor sa kompanijom “Standard oil” (Rokfelerovi). Ona je I G Farben dala matične akcije u vrednosti od više od 30 miliona dolara. Dve godine kasnije I G Farben je potpisala sa kompanijom Alcoa-Aluminium ALIG-sporazum . I G Farben je proizvodila oko polovinu nemačkog benzina .Kasnije je izgradila rafinerije izvan koncentracionih logora i naterala meštane da kao prinudni radnici rade za njih dok je u rafinerijama proizvodila gas za gasne komore. I G Farben je bila jedan od najvećih koncerna koje su kontrolisali Rotšildovi i koja je ubrizgavala ogromne sume novca u nemačku ekonomiju, a posebno kasnijem SS-u. U upravi I G Farben su između ostalih bili Maks i Paul Varburg (“Federal Reserve”), koji su posedovali velike banke u Nemačkoj i SAD. Drugi članovi upravnog odbora su bili C.E Mišel iz upravnog odbora “Federal Reserve” i “National City Bank” i H.A.Mec iz “Bank von Manhattan”.

Herman Šmic, predsednik I G Farben, je pripadao istovremeno “Deutsche bank” kao i “Banci za međunarodne sporazume o plaćanju”.

Takođe su u finansiranju nacista pomagali Averel i njegov brat Roland Hariman (primljen u Skull&Bones 1917.). To se dešavalo uz pomoć Union banke. Takođe su firme nastale iz ITT-a i General Electric-a podržavale nemački SS.

Džejms Martin, šef referata za ekonomski rat u ministarstvu pravde je proučavao strukturu nacističke industrije i u »All Honorable Men« (str. 70) kaže sledeće: Glavna veza između Hitlera i bankara sa Vol strita je bio Helmar Horas Grili Šaht, predsednik nemačke “Reichsbank”, čija je porodica dugi niz godina bila povezana sa međunarodnom finansijskom elitom. Šaht je bio mozak iza Jung-plana (plan obnove Morganovog agenta Oena Junga) i “Banke za međunarodne sporazume o plaćanju”. Plan koji je koncipirao Šaht je funkcionisao savršeno i pomogao da događaje u Vajmarskoj Republici dovedu do usijanja. Dr. Fric Tisen, nemački industrijalac, je izjavio da se okrenuo nacionalsocijalističkoj partiji tek onda kad je uvideo da je borba protiv Jungovog plana neizbežna ako se želi izbeći potpuni raspad Nemačke... Prihvatanje Jungovog plana i njegovih finansijskih načela je sve više i više povećavalo nezaposlenost dok nije bilo oko milion nezaposlenosti.”

Plodno tle, koje je bilo potrebno društvu Tule sa njegovim oruđem Adolfom Hitlerom.

Nakon finansijskog kraha 1931. nemačka idnustrija je bila na ivici bankrota. Fric Tisen se zvanično priključio Nacionalsocijalističkoj patriji i podržao Adolfa Hitlera. Najveći deo njegovog bogatstva je tekao kroz “Bank voor Handel” koja je kontrolisala Union banku. Union banka je bila udruženje Tisen-Hariman. Pogled na listu direktora pokazuje da je od osam direktora četiri bilo iz “Skull&Bones” i dva nacionalsocijalista.

Hariman je istovremeno finansirao Sovjete i naciste pomoću “Brown Bros Harriman Bank”. Jedan od njegovih najbližih saveznika je bio Prekcot Buš, otac Džordža Buša, bivšeg predsednika SAD. Obojica, i Preskot i Džordž, su članovi “Scull&Bones”-a.

Do 1936. je bilo preko 100 američkih firmi uključeno u izgradnju nemačke ratne mašinerije. Među njima i General Motors, Ford, International Harvester i Du Pont. Motivi ovih investicija su u svakom slučaju bile sve drugo samo ne kratkoročni poslovi, pošto je ugovor između tih preduzeća i nemačke vlade bio takav da nisu smele izneti ni feninga iz Nemačke.

Profiti su nastali tek pet godina kasnije kada su Japanci napali Perl Harbor i tako uvukli SAD u 2. svetski rat. Kao što vidite, u to vreme je već sve bilo do detalja isplanirano. To su pak znali samo insajderi.

Poslednje događaje Des Grifin sažima:

“Međunarodni bankari i njihovi agenti su izazvali okolnosti koje su dovele do 1. svetskog rata, iz rata su osvajale finansijski plen, finansirali su rusku revoluciju i stekli kontrolu nad ovom nepreglednom zemljom, manipulisali su događajima,, u Evropi nakon rata na način koji je stvarao stanje (po rečima Edvarda Stjuarta) zbog koga su “bili na nebu”,

koristili su američki novac za koji su ubirali ogromne provizije da bi nemačku industriju “opremili najmodernijim tehničkim uređajima” i “načinili je drugom po jačini na svetu”; u ovim manipulacijama ti beskrupulozni monopolisti su koristili i do te mere iskoristili Nemačku da su zaslužili njihovu beskonačnu mržnju, i dok su gradili nemačku industriju istovremeno se boreći protiv nemačkog stanovništva pripremili su put kojim će jedan snažan čovek stupiti na političku scenu i pridobiti mase za svoju “stvar” tako što će im obećati oslobođanje od međunarodnih finansijskih pljačkaša. Nemačka 30tih godina je bila tempirana bomba izgrađena od strane međunarodnih bankara koja je čekala na osobu poput Hitlera koja će stupiti na scenu i preuzeti kontrolu.” (Des Griffin, »Silaznici«, str. 176).

ADOLF ŠIKLGRUBER I DRUŠTVO “TULE”

Da bih uneo malo svetlosti u velom tajni obavijeni Treći rajh i ulogu Adolfa Hitlera moram da počnem izdaleka. Kao Nemci smo stalno svuda u svetu upoređivani sa Trećim rajhom, pogotovo posle poslednjih napada na azilante. Ali jedva da iko zna prave tadašnje povode. Svuda se govori o “učenju o arijeviskoj rasi” i ubijanju Jevreja ali gotovo niko ne zna odakle to potiče. U školskim udžbenicima nemačka deca saznaju nešto o zlom Adolfu Hitleru, koji je prividno uz podršku propagande i hipnoze masa, bio jedini krivac za te događaje. Međutim, oni ne uče o tome od koga je on svoju ideologiju preuzeo, ko ga je postavio na tu poziciju i pre svega ko ga je finansirao. Knjige koje su mogle da to otkriju saveznici su svesno odstranili ili zabranili što je između ostalog doprinelo da je do danas ta prošlost obavijena tamnim, mističnim velom. Zato je po mom mišljenju potrebno da se unese malo svetla u taj mrak. Čak i ako teze tih ljudi mnogima deluju neobično. Ovde ćete u svakom slučaju naći “pravi materijal” o kome možete kasnije diskutovati.

Između 1880. i 1890. su se okupile mnoge ličnosti, među njima i najizuzretnije glave Engleske, i osnovali “**Hermetički red zlatne zore**” (The Hermetic Order of the Golden Dawn). Članovi “Zlatne zore” su regrutovali članove pre svega iz Velike lože engleskih masona (matična loža) i društva “Rozenkrojcer”. “Zlatna zora” je u izvesnom smislu bila vrh tadašnjih tajnih masona (relativno pozitivan) i njihov najuži i najtajniji krug.

Članovi su između ostalih bili:

Florens Far; dobitnik Nobelove nagrade za književnost **V.B.Jejts**; **Brem Stoker**, (autor Drakule); **Gustav Mejrink**, (autor dela „Golem“ i „Zeleno lice“); **Alister Krouli**, (najpoznatiji čarobnjak u poslednjih sto godina koji je kasnije odlutao u crnu magiju, osnivač crkve Telema i 33. stepena Škotskog reda masona); **Rudolf Štajner**, (osnivač antropozofskog učenja, Škotski red masona, vođa „Teozofskog društva“ u Nemačkoj i vođa reda iluminata „Ordo templi orientis“ (OTO) i vođa ogranka „Awsteria mystica aeterna“, kasnije napustio „Zlatnu zoru“ zbog razlika u gledištima).

Štajner je zabranio okultisti Trebiš-Linkolnu pristup „Zlatnoj zori“ zbog čega je kasnije osuđivan.

1917. godine su se u Beču okupili okultista Rudolf fon Zebotendorf, Gurdjefov učenik Klaus Haushofer, borbeni pilot Lotar Vajc, Prelat Gernot iz tajne „Zajednice nasljednika templara“ (Societas Templi Marcioni), i Marija Orsić, transcendentalni medijum iz Zagreba. Oni su se snažno usprotivili „Zlatnoj zori“, svojim učenjima, ritualima, a posebno znanjem o azijskim tajnim društvima. Naročito su Zebotendorf i Haushofer bili iskusni u putovanjima po Indiji i Tibetu i veoma upućeni u njihova učenja i mitove. Karl Haushofer je za vreme Prvog svetskog rata uspostavio kontakt sa jednom od najuticajnijih tajnih loža u Aziji, „Žute kape“. Njih je 1409. osnovao budistički reformator Tsongkapa. Haushofer je primljen u ložu i zakleo se da će ukoliko njegova „misija“ propadne počiniti samoubistvo. Kontakti između Haushofera i Žutih kapa su doveli do toga da su dvadesetih godina 20. veka osnivane tibetanske zajednice u Nemačkoj.

Na ovom sastanku četvero mladih ljudi je želelo da sazna nešto o tajnim teksovima templara i o tajnom bratstvu „**Gospoda crnog kamena**“. Prelat Gernot je bio u „Zajednici nasljednika templara“ koja je prema mojim saznanjima jedina predstavljala pravu templarsku zajednicu. Tu se radi o potomcima templara iz 1307. godine koji su svoje tajne prenosili sa oca na sina – do dana današnjeg. Prelat Gernot im je pripovedao o ulasku u jedno novo doba – prelazak iz doba Riba u doba Vodolije. Govorilo se o tome da je naša sunčana godina podeljena na dvanaest meseci prema dvanaestostrukom okretanju Meseca i da je i obrtanje našeg sunca oko velikog centralnog sunca („crno sunce“ svih mitova) takođe podeljeno u dvanaest delova. Ovo treba da odredi doba sveta preciznošću sopstvenog kretanja Zemlje na osnovu nagiba njene ose. Takav jedan „kosmički mesec“ traje po tome 2,155 godina, „kosmička godina“ oko 25,860 godina. Po rečima templara nama ne predstoji samo obična izmena doba, nego kraj jedne kosmičke godine i početak nove. Okončanjem 25,860 godina Zemlja iz doba najslabijeg zračenja Riba, prelazi u doba najjačeg zračenja, Vodolije. Prema indo-arijevskoj definiciji kraj »Kali-Yuga«, doba greha. Sve izmene doba su dovodile do političkih, verskih, društvenih i geoloških previranja velikih razmera. Ova faza preoblikovanja iz starog u novo doba se u mesopotamijskim učenjima nazivala „tri dupla koraka Marduka“, vremenski period od 168 godina, pri čemu u središtu ove faze treba očekivati prvo pojavljivanje ILU-zraka, božanskih zraka, na Zemlji.

Po pažljivim proračunima templari su došli do 4. februara 1962. kao datuma pojavljivanja zraka. Time je dobijeno i vremensko središte faze preoblikovanja a godine 1934. i 1990. izračunate kao godine posebno značajnih događaja.

Kao glavni deo razgovora može se označiti pozadina jednog mesta u Novom zavetu, Matej, 21, 43. Tamo Isus Hrist govori Jevrejima: „Carstvo Božje biće oduzeto vama i dato drugom narodu koji će stvoriti očekivane plodove“.

Potpuni prvobitni tekst koji se nalazi u arhivu društva Societas Templi Marcioni govori o tome mnogo jasnije. Ali pre svega: ove Isusove reči sadrže da je Isus potpuno konkretno rekao na koji „drugi“ narod misli. On naime govori Germanima, koji služe u jednoj rimskoj legiji i kaže im da će oni biti narod koji je on izabrao. To je bilo ono što su Zebotendorf i njegovi prijatelji hteli da znaju sa sigurnošću. Germanski, dakle nemački narod je zadužen za stvaranje svetlog carstva na Zemlji. Kao mesto gde će stići zrak je objavljen Untersberg kog Salcburga.

Krajem 1917. Zebotendorf se sreo sa pripadnicima „Gospode crnog kamena“ u Untersbergu da bi stekao moć crnojubičastog kamena po kom je društvo nazvano.

„Gospoda crnog kamena“ koji su 1221 proizašli iz marsijanskog templarskog društva i koje je predvodio Hubertus Koh, postavili su sebi za cilj da se bore protiv zla na Zemlji i izgrade carstvo Hristovo. Ovu mračnu silu protiv koje je trebalo da se bore Mojsije i drugi mediji u Starom zavetu Biblije nazvali su „Bogom“, počevši sa rečima Jahvea upućenim Avramu: hebrejski: »Ani ha El Šadai«, u prevodu: „Ja sam El Šadai“ – „pali anđeo“ (Schaddai El) – satana.

Ovo saznanje je Zebotendorfu razjasnilo frontove: Šadai, starozavetni bog je protivnik Bogu. Njegove pristalice služe dakle uništenju Zemlje, prirode, ljudi. A pristalice su bili Hebreji – jevrejski narod.

Ovo je objasnio Hrist u Jevanđelju po Jovanu 8:30-45 bez okolišanja. Tu je Hrist rekao Jevrejima:

“Oni (Jevreji) mu rekoše: “Avram je naš otac. Isus im je odgovorio: Ako ste vi deca Avramova, onda morate da činite Avramova dela. Ali vi sada tražite da ubijete mene koji sam vam rekao istinu koju sam čuo od Boga. To nije uradio Avram. Vi činite dela vašeg Oca. Oni mu odgovoriše: mi nismo rođeni nezakonito, mi imamo samo jednog oca: Boga. Isus im je odgovorio: da je Bog vaš otac, vi biste me voleli jer ja sam od Boga nastao i od njega dolazim; jer ja nisam došao sam, nego me je on poslao. Zašto ne razumete moj jezik? Jer ne možete da čujete moje reči? Vi imate đavola za oca i šta se vašem ocu dopada vi želite da radite. On je od početka bio ubica i ne stoji na tlu istine jer istina nije u njemu. Kad on priča laži, on izgovara ono što je u njemu jer on je lažov i otac laži. Pošto ja govorim istinu vi mi ne verujete.”.

Mnogi ljudi i danas naivno pitaju: Zašto je Hitler bio baš protiv Jevreja? Nadam se da su vam to razjasnili poslednji redovi. Prema shvatanju društva “Tule” iz kog su kasnije proistekli DAP, NSDAP, SS, itd. Jevrejski narod je bio taj kome je starozavetni bog “Jahve” naredio da na Zemlji stvori pakao, što je uzrok tome što je svet stalno iznova uvlačen u ratove i konflikte.

Članovi “Tule” su znali sve o jevrejskim bankarskim sistemima, (čitaj Rotšild i društvo) i o Protokolima cionških mudraca i osećali se pozvani da se u saglasnosti sa proročanstvom Sajaha bore protiv naroda ali posebno protiv jevrejskog sistema loža i banaka i da na Zemlji stvore Carstvo svetlosti.

(Kao što vidite, ovi ljudi su takođe bili nesposobni da taj postupak ispune kako ih je učio sam Gospod Isus Hrist – naime da ljubavljaju prema stvaranju, sebi i bližnjem svom (a ”bližnji” može da pripada i drugoj rasi ili veri) promeni svet. Oni su se pak odrekli sopstvene odgovornosti i preneli je na jednog krivca – satanu. U svojoj mržnji su bili tako slepi da nisu ni primetili da upotrebljavaju isto oružje kao i navodni satanski bog Jahve protiv koga su se borili. Ovim ljudima takođe je trebalo da bude jasno da se mir ne može postići ratom . Primedba autora.)

Oko barona Rudolfa fon Zebotendorfa se formirao krug koji se preko „Germanskog reda“ 1918. u Bad Aiblingu formirao u „Društvo Tule“. Pored praksi „Zlatne zore“ kao što su tantra, joga i istočnjačke meditacije spadali su i magija, astrologija, okultizam i znanja templara u teme koje su pokušavali da povežu sa politikom.

„Društvo Tule“ je prema Isajevoj objavi verovalo u dolazećeg spasitelja koji će Nemačkoj doneti slavu i jednu novu arijevsu kulturu. Ditrih Bronder („Pre nego što je došao Hitler“) i E.R.Karmin („Guru Hitler“) najbrojali su najznačajnije članove kako sledi:

1. Baron Rudolf fon Zebotendorf, glavni vođa reda
2. Gido fon List, vođa reda
3. Jorg Lanc fon Libenfels, vođa reda
4. Adolf Hitler, vođa (firer), državni kancelar i najviši vođa SS-a
5. Rudolf Hes, zamenik firera i vrhovni vođa SS-a
6. Herman Gering, državni maršal i vrhovni vođa SS-a
7. Hajnrih Hmmler, vođa SS-a und državni ministar
8. Alfred Rozenberg, ministar i vođa NS-a
9. Hans Frank, vođa NS-a i generalni guverner Poljske
10. Julius Štrajher, dr., vrhovni vođa SA-a i župan Franačke
11. Karl Haushofer, prof dr., generalmajor
12. Gotfrid Feder, prof dr., državni sekretar
13. Ditrih Ekart, šef redakcije »Narodnog posmatrača«
14. Bernard Štempfle, Hitlerov ispovednik i intimni prijatelj
15. Teo Morel, Hitlerov lekar
16. Franc Girtner, predsednik policije u Minhenu
17. Rudolf Štajner, osnivač antropozofskog učenja
18. V. O. Šuman, dr. i profesor na Univerzitetu u Minhenu
19. Trebiš-Linkoln, okultista i putnik po Himalajima

20. Grofica Vestrap i drugi.

„Društvo Tule“ se kasnije raspalo na dva dela, deo ezoteričara (grč. esoteris = unutrašnji), u koje je spadao Rudolf Štajner i deo eksoteričara (grč. exoteris = spoljašnji), čija je dela preuzeo Adolf Hitler. Mnogi autori tvrde da su eksoteričari između ostalog vodili tajne sudske procese i osuđivali ljude na smrt. Hitler je kasnije naredio hvatanje Štajnera i njegovih pristalica i ubio one koje je uhvatio.

Jedno od najvažnijih učenja koje je snažno delovalo na „Društvo Tule“ su bile arijsko-germanska verska konstrukcija „vihinaj“ filozofa Gida fon Lista, glacialna kosmologija Hansa Herbigera i okretanje ka anti–starozavetnom prahrišćanstvu (marsijonstvo). Najuzi krug se urotio upravo protiv jevrejstva i masonstva i njegovih loža.

Neki autori tvrde pak da postoji jedna potpuno drugačija ideologija društva Tule. Ne bih hteo da Vam je uskratim čak i ako nije realna. Čitaocu ostavljam da sam prosudi o tome.

Istorija društva Tule u kratkim crtama:

„Ultiam Thule“ je bio glavni grad prvog kontinenta koji su naselili Arijevci. On se zvao „Hiperborea“ i bio je stariji nego Lemuria i Atlantis (kontinenti koje su naseljavale visoke kulture i koji su propali). (Kod Skandinavaca postoji saga o “Ultima Thule”, predivnoj zemlji na severu gde sunce nikad ne zalazi i gde su živeli preci arijevske rase).

Hiperborea se tada nalazila na Severnom moru i tokom ledenog doba je potonula. Pretpostavlja se da su Hiperboreanci došli iz sunčevog sistema Aldebaran koji je glavno sazvežđe u sazvežđu Bik, i bili visoki oko četiri metra, beli, plave kose i plavih očiju. Nisu poznavali ratove i jeli su vegetarijansku hranu (kao uostalom i Hitler). Hiperboreanci su prema navodnim Tule tekstovima bili tehnološki veoma napredni i leteli u “Vril-ya” letelicama koje danas nazivamo NLO. Ta leteća tela su bila sposobna za levitaciju, enormne brzine i manevre letenja zbog dva suprotstavljena magnetna polja koja su rotirala, što se takođe može primetiti danas kod takozvanih NLO-a i koristila su takozvanu vril-snagu za energetski potencijal, odnosno gorivo. (vril = eter, kosmička snaga, orgon, ali i akadski “vril”= “kao najviše božanstvo”=nalik bogu) t.j, oni hoće da energiju crpe iz magnetnog polja Zemlje (besplatno) poput prostornog kvantnog motora koji je razvio Oliver Krejn.

Kada je Hiperborea počela da tone Hiperboreanci su mašinama iskopali ogroman tunel u Zemljinoj kori i naselili se ispod područja Himalaja. Podzemno carstvo se zvalo “Agarta” ili “Agarti” a njegov glavni grad “Šambalah”. Persijanci su nazvali ovo podzemno carstvo “Ariana” ili “Ariane”, zemlja porekla Arijevaca. Ovde moramo napomenuti da je Karl Haushofer tvrdio da je Tule zapravo Atlantis, i suprotno svim istraživačima Tibeta i Indije rekao da su se preživeli Tule-Atlantanci podelili u dve grupe, jednu dobru i drugu lošu. Prvi, koji su se po svom proročanstvu nazivaju Agarti su po tome bili Dobri i naselili su se u regionu Himalaja, drugi su se po njegovim rečima zvali Šambalah i bili oni loši koji su želeli da pokore ljude i krenuli u pravcu zapada. Tvrdio je da je hiljadugodišnju borbu između ljudi iz Agartija i Šambalaha nastavili kasnije društvo “Tule” sa Trećim rajhom kao predstavnicima Agartija protiv predstavnika Šambalaha, masona i cionista. Verovatno je to takođe bila njegova misija.)

Vladar ovog podzemnog carstva je bio »Rigden Iyepo«, kralj sveta, sa svojim predstavnikom na površini Zemlje, Dalaj Lamom Haushofer je verovao da je podzemno carstvo ispod Himalaja bila postojbina arijevske rase u šta se navodno sam uverio na brojnim putovanjima po Tibetu i Indiji.

Znak Tulea je bio kukasti krst okrenut ka ulevo. Po izjavama tibetanskih lama i samog Dalaj Lame ljudi iz Agartija postoje i danas. Podzemno carstvo koje je ukorenjeno u svim istočnjačkim učenjima se po tome vekovima širilo pod čitavom površinom Zemlje, sa ogromnim centrima ispod Sahare, planinama Mato Grosso u Brazilu, planinama Santa Katarina u Brazilu, Jukatanu u Meksiku, Kaliforniji, Engleskoj, Češkoj i Slovačkoj... Hitler je želeo da nađe ulaz u podzemno carstvo Agarti i stupi u kontakt sa potomcima arijevske "ljudi bogova" iz Aldebaran-Hiperboreje. U sagama i predanjima o podzemnom carstvu se između ostalog govori o tome da će se na površini Zemlje dogoditi još jedan svetski rat (treći svetski rat) koji će se završiti zemljotresima, drugim prirodnim katastrofama i stradanjem dve trećine čovečanstva. Nakon tog "poslednjeg" rata će se različite rase iz unutrašnjosti Zemlje ponovo ujediniti sa preživelim na površini i najaviti hiljadugodišnje "zlatno doba" (doba Vodolije). Hitler je želeo da stvori spoljašnji "Agarti" ili "Arianu" sa arijevskom rasom, a Nemačka je trebala da bude mesto za to. Zato su za vreme postojanja Trećeg rajha preduzete dve velike ekspedicije SS-a na Himalajima da bi našle takve ulaze. Druge ekspedicije su istraživale Ande, planine Mato Grosso na severu i Santa Katarina na jugu Brazila, Čehoslovačkoj i delovima Engleske.

Mnogi autori nadalje tvrde da su Tule-ljudi verovali da je Zemlja, nezavisno od podzemnog sistema tunela i gradova, šuplja, sa dva velika ulaza na Severnom i Južnom polu. Pozivali su se na prirodne zakonitosti, "kako u mikrokosmosu, tako i u makrokosmosu". Pošto ćelija krvi, tela ili jajna ćelija, kometa kao i atom, imaju nukleus, znači jezgro i šupalj prostor koji je obavljen "coronom radiatom", pokrivačem, pošto se stvarni život odigrava u unutrašnjosti, iz toga se zaključivalo da je Zemlja izgrađena po istom principu. To takođe potvrđuju i stene, pošto se ovde radi o praznom prostoru i pošto se stvarni život, minerali i kristali, nalaze u unutrašnjosti.

Po tome bi Zemlja takođe trebalo da bude šuplja – što se podudara sa rečima tibetanskih lama i Dalaj Lame – i da ima nukleus, dakle jedno centralno sunce, koje unutrašnjosti Zemlje obezbeđuje ujednačenu klimu i permanentnu sunčevu svetlost.

Po njihovim rečima pravi život naše planete se odigrava u njenoj unutrašnjosti – viša rasa živi u unutrašnjosti a mutanti na površini – i to je razlog zašto ne možemo da otkrijemo život na drugim planetama našeg Sunčevog sistema jer i tamo stanovnici žive u unutrašnjosti. Glavni ulazi se nalaze na Severnom i Južnom polu kroz koje sija centralno sunce i stvara »aurora borealis«, tzv .polarno svetlo. U unutrašnjosti Zemlje kopno zauzima više mesta nego vodene površine. Po rečima istraživača Olafa Jansena i drugih, voda u unutrašnjosti je sveža voda, što bi moglo da objasni zašto se ledene mase Arktika i Antarktika ne sastoje od slane nego od sveže vode. Ovde bi bilo zanimljivo primetiti da su ovo shvatanje građe Zemlje podržavali istraživači polova Kuk, Piri, Amundzen, Nansen, Kane i admiral Brajd. Svi su imali iste, čudne doživljaje koji se nisu podudarali da postojećim "naučnim" teorijama:

Svi su potvrđivali da je vetar posle 76' geografske širine postajao topliji, da su ptice preko leda letele u pravcu severa, i da su životinje, npr. lisice činile isto, da su zaticali šaren i sivi sneg koji je kad se otopio ostavio jednom šareni cvetni polen a u drugom slučaju vulkanski pepeo. U oba se slučaja postavlja pitanje, odakle cvetni polen ili vulkanska prašina na Severnom polu, kad nijedan jedini vulkan nije ucrtan na javnosti dostupnim kartama. Zatim se jedan deo istraživača svojevremeno našao u slatkovodnom moru i opet su svi izvestili da su u jednom trenutku puta ugledali dva sunca. Pored toga su pronašli mamute čije je meso još bilo sveže i čiji je sadržaj želuca sadržao još delimično svežu travu.

(Ukoliko vas tema šuplje Zemlje i doživljaji raznih istraživača polova dublje zanimaju, u dodatnoj literaturi vam stoje neke knjige na raspolaganju.)

Primedba autora:

Teorija da je Zemlja šuplja je za javnost ranije ostala samo teorija, iako su neki autori i istraživači polova tvrdili da su tamo bili i da su poput admirala Brajda, načinili mnoge fotografije. Ne može se poreći da su istraživači imali veoma retke, do tada neobjašnjive doživljaje, što ukazuje na to da se događa nešto čudno. Pa ipak je i teorija da Zemlja ima istopljeno jezgro takođe ostala samo teorija. Nasuprot tome stoji činjenica da su postojali podzemni sistemi tunela i šupljina koje su napravili ljudi. Oni se mogu naći u gotovo svakoj državi na planeti i svojim velikim delom još egzistentnim izvorom svetlosti (zelenkasta svetlost koja postaje svetlija što se dublje prodire u tunel), glatkim zidovima i nepoznatim mašinama koje su sakrivene kao u slučaju Bojnton kanjona, Sedona, Arizona, svedoče o tehnološki visoko razvijenoj, milionima godina staroj kulturi. O tome takođe postoji literatura koju možete takođe naći na kraju knjige.

Za Tule-ljude ovi mitovi o „šupljoj Zemlji“ su očito bili dovoljan materijal da ozbiljno priđu ovoj stvari. Zato je za vreme 2. svetskog rata organizovana najmanje jedna ekspedicija na Antarktiku. (Detalji slede.)

Da bih pokazao da istorija arijevskih Hipoboreanaca nije baš u potpunosti izmišljena, navešću dva primera: kada su španski osvajači predvođeni Pizarom 1532. došli u Južnu Ameriku, domoroci su ih nazvali vicarocha (beli čovek). Po legendi domorodaca reč je o rasi ogromnih belih ljudi koji su vekovima pre dolazili sa neba „letećim pločama“. Oni su dugo vladali delom tadašnjih gradova i zatim nestali uz obećanje da će se vratiti. Kada su zatim došli svetloputi Španci, urođenici su ih smatrali vicarochima koji su se vratili i zato su im u početku prepustili svoje zlato.

Slično se dešavalo na Tibetu i u drugim regionima Himalaja kada su stigli prvi beli putnici. Tibetanci su ih začuđeno gledali i pitali zašto su došli odozdo, kad inače dolaze odozgo.

Jeste li vi kao Nemas ikada čuli nešto o ovim stvarima? Ne?

To je žalosno, jer se ideologija nemačkog vođstva za vreme rajha bazirala na temi El Šadai i progonu Jevreja koje je iz toga proizašlo, na Isaijevoj objavi, znanju templara i

možda čak na upravo ispričanom. Ova tema je bila podloga svih aktivnosti, uključujući i početak Drugog svetskog rata. Postoje dve mogućnosti ophođenja sa ovde navedenim:

1. da predstavite čitavu elitu Trećeg rajha kao umom poremećene i narkomane i jednostavno ignorišete celu stvar ili
2. da se potrudite i pokušate da otkrijete da li možda ipak ima nečeg istinitog u ovim pričama.

Da biste našli literaturu o ovoj temi morali biste ipak da se potrudite da napustite takozvanu „slobodnu Nemačku“ pošto su je saveznici temeljno istrebili.

Primedba autora:

S obzirom na radikalne desničarske aktivnosti u SR Nemačkoj s jedne strane je sigurno bilo organizovano da se mnogi spisi zabrane koji su otvoreno i delom prilično primitivno pozivali na rasizam. Da bi se politički i verski događaji u prošlosti kao i u sadašnjosti verno prikazali ova informacija ne sme da bude zatajena.

Ipak tu nije kraj takvim misterijama. Kao što ću vam pokazati, vrh nemačkog rajha je počeo da na osnovu tih mitova bude veoma aktivan.

Oktobra 1918. naložio je Zebotendorf svojoj braći u loži Karlu Hareru i Antonu Dreksleru da oforme jedan krug radnika. On je kasnije prerastao u DAP (Deutsche Arbeiterpartei = Nemačka radnička stranka). Časopis „Društva Tule“ je bio „Narodni posmatrač“ i direktno je preuzet u NSDAP, koja se razvila iz DAP-a.

U oktobru 1918. u Tule-DAP dolazi mladi okultista i ezoteričar Adolf Hitler (prvobitno Adolf Šiklgruber, Hiler je bilo devojačko prezime njegove majke) i tamo se ističe kao dobar govornik. Trevor Rejvenskroft opisuje u „Koplju sudbine“ šta je govorio Hitlerov prijatelj iz mladosti koji je kasnije postao savetnik masona Vinstona Čerčila: „Hitler koji je već sa 20 godina bio snažan pristalica mističizma pokušavao je da uz pomoć droga dostigne više stepene svesti. Uz pomoć bečkog knjižara Prečea koji je bio pristalica germanskog mističizma i učenja o višoj arijeviskoj rasi koje je iz njega proisteklo, Hitler je postavio temelj svoje buduće slike sveta i uz pomoć Prečea je uživao halucinogenu drogu „peyotl“ kao sredstvo za dostizanje mističnog prosvetljenja. U to vreme je došao u dodir sa „Protokolima cionških mudraca“ što je samo pojačalo njegovu odbojnost prema Jevrejima.“

Pošto je Hitler već kao mladić bio zavisnik o drogama nije čudno što je celog života uzimao snažne narkotike. Po dnevnicima njegovog lekara dr. Teodora Morela Hitleru su tokom svih šest godina II svetskog rata ubrizgavana sredstva protiv bolova, sredstva za umirenje, strihnin, kokain, derivati morfijuma i druge droge.

Tule-DAP je angažovala Hitlera kao govornika za izbore a kasnije je uz pomoć antiboljševika i takođe člana „Tule“ Ditriha Ekarta naučio da pravilno čita i piše. Ekart je približio Hitlera onome što će on jednom predstavljati. Uveo ga je na minhenšku i berlinsku scenu a Hitler je počeo da gotovo potpuno preuzima gledišta Tule.

1924. godine kada je Hitler otišao u zatvor zbog neuspelog minhenškog puča Haushofer je proveo dnevno s njim mnogo vremena u kome je Hitleru preneo svoje teorije i planove. Među knjigama koje je Hitler dobio od njega bilje knjiga lorda Balver-Litona „Dolazeća rasa“, čija je priča o podzemnoj visoko razvijenoj arijevske rasi skoro identična sa gore pomenutom. Takođe u Balver-Litonovoj knjizi letelice u obliku tanjira igraju značajnu ulogu. Osim toga je tu bila i knjiga Ferdinanda Ostendovskog: „Zveri, ljudi i bogovi“ koja je u javnost iznela legende o Agarti i Šambalahu. Hitler je bio potpuno obuzet traženjem podzemnog carstva i tuleansko-arijevskom učenju o rasama.

Haushofer i Rudolf Hes su preuzeli političko školovanje Hitlera. U Landsbergu je Hitler upotrebljavao Haushoferove teorije, Rozenbergove misli i političku propagandu i smešao to u jednu celinu. Rudolf Hes se pobrinuo za pravilno formulisanje i preuzeo kucanje na pisačkoj mašini. Tako je nastala Hitlerova knjiga: „Moja borba“.

Kakvu ulogu je u Trećem rajhu imao misticizam i okultizam pokazuje i uticaj Karla Haushofera koji je nazivan „najvećim čarobnjakom Trećeg rajha“. Haushoferu se pripisuje „dar proricanja“.

Džek Fišermen piše u „Sedam ljudi iz Spandaua“ da je između ostalih i Rudolf Hes bio potpuno obuzet Haushoferovim mislima i teorijama. To pokazuje i čudni Hesov let u Englesku. Njegov uzrok je bio san koji je sanjao Haushofer u kome je on „ugledao Rudolfa Hesa kako šeta dvoranama engleskih dvoraca i donosi mir između dve najveće severne nacije.“ Pošto je Hes bio ubeđen u tačnost Haushoferovih proricanja bez pogovora je sledio njegov san.

Koliko se magijske „opreme“ iz društva Tule koristilo jasno će biti u sledećim redovima:

Tuleanski pozdrav „Heil und Sieg“ (Živeo i pobeda) je preuzeo Hitler i sastavio iz toga „Sieg Heil“ (Živela pobeda!). Ovaj pozdrav, povezan sa podizanjem ruke je magijski ritual. O magijskim ritualima i njihovoj primeni detaljno je pisao Franc Bardon.

Franc Bardon, zvani Frabato, je bio meni najpoznatiji nemački vrač (1909-1958.) Hitler je ponudio Bardonu visoka zaduženja u svojoj vladi ako mu svojim magijskim sposobnostima pomogne da dobije rat. Osim toga Bardon je trebalo da Hitleru oda adrese preostalih 98 od 99 loža raširenih po planeti. Kad je on to odbio bio je izložen najokrutnijem mučenju. (Frabato, Franc Bardon, str.173.)

Magijski rituali nisu pak korišćeni u političke svrhe samo na nemačkoj strani. Engleski znak „Victory“, rašireni prsti, je do 1940. poznat samo najvišim članovima najvišeg stepena masonstva. Kada se mason visokog stepena, Vinston Čerčil, 1940. uplašio da bi Engleska mogla postati žrtva Hitlerove uspešne magije rukom (nemački pozdrav) njegov mentor iz magije, satanista Alister Krouli ga je posavetovao da toj opasnosti suprotstavi magiju raširenih prstiju.

SS, poznat kao „**Crni red**“ su bili sve samo ne policijske trupe. Bio je to regularan verski red sa hijerarhijskom podelom. Brutalna nacistička partija kao verski red? Ovakva predstava deluje smešno dok se ne ustanovi da to nije prvi put u istoriji da je jedan sveti red odgovoran za stravična nedela. Najbolji primeri za to su jezuiti i dominikanci koji su

u doba srednjeg veka bili podređeni katoličkoj inkviziciji. Crni red je bio praktična realizacija ezotričnih i okultnih verskih predstava društva Tule. Unutar SS-a je postojalo jedno drugo tajno društvo, elita i najuži krug SS-a, SS-ovo "**Crno sunce**". Crno sunce je veliko centralno sunce, centralno pra-sunce oko koga se okreće naše sunce i koje se predstavlja krstom u obliku pehara. Koristio se na avionima i tenkovima Trećeg rajha. Takođe su ga upotrebljavali templari, rozenkrojceri i mnoge druge stare lože.

Društvo Tule i kasnije SS-ovo "Crno sunce" ne samo da su blisko sarađivali sa tibetanskom kolonijom u Berlinu, nego i sa jednim tibetanskim redom crne magije. Hitler je održavao stalan kontakt sa jednim tibetanskim monahom sa zelenim rukavicama koji se nazivao "**Čuvar ključa**". On je trebalo da zna gde je ulaz u Agarti (Arianu).

Kada su 25. aprila 1945. Rusi u jednom berlinskom podrumu našli šest mrtvih Tibetanaca kako leže u krugu, u sredini kruga se nalazio onaj sa zelenim rukavicama. Izgledalo je kao da su počinili kolektivno samoubistvo. 2.maja 1945. nakon ulaska Rusa u Berlin pronađeni su leševi više od 1 000 ljudi koji su nedvosmisleno poticali iz područja Himalaja i borili se na strani Nemaca. Šta su za ime sveta radili Tibetanci hiljade kilometara udaljeni od svoje zemlje u nemačkim uniformama?

Bezbroy mladih muškaraca je za vreme Trećeg rajha školovalo „Crno sunce“, i slalo na Tibet da bi tamo preživljavali i pripremili se za veliku konačnu bitku krajem 20. veka.

Po rečima Franca Bardona Hitler je bio član lože F.O.G.C. (masonskog reda) koja je poznata kao „**Loža 99-torice**“. Potoji 99 loža devedesetdevetorice na raznim mestima u svetu od kojih se svaka sastoji iz 99 članova. Svaka se loža pokorava nekom demonu i svaki član ima za sebe ličnog „demonu“. „Trgovina“ je u tome da demon pomaže osobi da stekne novac i moć a duša te osobe je obavezna da nakon svoje smrti tom demonu služi. Dodatno se svake godine demonu lože žrtvuje jedan član a na njegovo mesto se prima drugi. Članovi loža 99-torice su ekonomski i finansijski moćnici najvišeg kalibra i danas su aktuelniji nego ikad. F.O.G.C. lože odn. lože 99-torice su prema mojim saznanjima od najopasnije sorte, u poređenju sa njima je satanizam poput "Crkve Satanine" Antona Laveja o kome se može čuti u medijima još i bezopasan.

Franc Bardon je potvrdio da su Hitler i Tule red bili spoljašnje oruđe grupe tibetanskih vračeva crne magije.

Samo onaj ko zna za upravo pomenuto razume ovu rečenicu iz Hitlerovog govora od 30. januara 1945:

“Ni u ovoj borbi neće pobediti “Unutrašnja Azija”, nego Evropa – i na vrhu onaj narod koji hiljadu i po godina predstavlja Evropu i u budućnosti će je predstavljati kao nadmoćniju od Istoka. Naš velikonemački rajh (carstvo), nemački narod!” (Citat iz “Hitlerovi govori i proklamacije 1932-45” od Maksa Domarusa)

Takođe postoje mnogi mitovi o fizičkom ostanku Adolfa Hitlera. Po rečima Franca Bardona i Miguela Seranosa (bivši čileanski ambasador u Austriji) Hitler je uz pomoć Lože 99-torice pobjegao u Južnu Ameriku. I leš koji je pronađen i zubi koje je Hitlerov zubar identifikovao kao pogrešne su verovatno plasirani od strane Lože 99-torice. Jedne

velike nemačke novine su 5.marta 1979. objavile da je Hitlerov privatni avion pronađen u džungli Južne Amerike. Takođe je prema rečima Jozefa Grajnera („Kraj mita o Hitleru“) Hitler 30.aprila 1945. poleteo svojim avionom sa Berlin-Tempelhofa.

Najverovatnije je ipak da je ako je preživeo, upotrebio izume društva Vril koje će upravo biti opisano da bi napustio Nemačku. Da li je Hitler tada umro ili ne – u međuvremenu jeste sigurno!

Karl Haushofer, pošto nije uspeo da uspešno okonča svoju „misiju“, 14. marta 1945. prvo ubio svoju suprugu a zatim kao što se zakleo „Žutim kapama“ počinio „hara kiri“.

Celokupnu teoretsku i praktičnu izgradnju Trećeg rajha s nemačke strane je iniciralo društvo Tule i upravljalo njome. Novac su obezbedile međunarodne banke. Izdanak iz kog je sve niklo je još uvek plodan pošto društvo Tule, odnosno njegove mladice i danas postoje.

Druga tajna grupa koja je najavljivala dolazak arijeuskog spasitelja i kojoj je pripadao Herman Gering, nacistički šef finansija, bila je „Društvo plemenitih belaca“. Ovo društvo danas nije od značaja.

DRUŠTVO VRIL ili „ODOZGO NE DOLAZI SAMO DOBRO“

Društvo Vril se svojom temom i interesnim područjem baš i ne uklapa u našu inače više političku temu ali spada među najzanimljivija tajna društva koja su ikada postojala. I zato prosto mora da bude spomenuta. O društvu Vril u Nemačkoj ne postoji nijedna jedina knjiga, a i sav ostali materijal koji bi mogao da ukaže na povezanost takvih imena saveznici su odstranili sa uspehom. Ipak kao što ćete videti, nije sav materijal nestao. Posebno mi zadovoljstvo pričinjava da ovde načnemo tu temu pošto ćete odmah sami sopstvenim očima uvideti koji su krugovi moći „nenemačke prirode“ bili zainteresovani za to da se ovaj događaj zataji pred nemačkim narodom.

Karl Haushofer je pre 1919. osnovao drugi red „**Braća svetlosti**“ koji je kasnije preimenovan u „**Društvo Vril**“. U njemu su se ujedinili „Gospoda crnog kamena“ (DHSVSS), templarska tvorevina nastala 1917. iz reda Germana, i „Crni vitezovi“, elita tuleanskog i SS-ovog „Crnog sunca“.

Da bismo načinili poređenje sa društvom Tule, razliku bismo najjednostavnije uočili ako bismo rekli da se društvo Tule posvetilo materijalnim i političkim stvarima, a da je Vril društvo bilo usmereno ka Onostranom. Međutim bilo je mnogo dodirnih tačaka između društava Tule i Vril, poput Atlantisa, Tule, „Ostrva svetih“, Gilgameša, prapovezanosti između Germana i Mesopotamije, a takođe su zajednički istraživali stara svetišta.

U decembru 1919. sastao se uzak krug ljudi iz Tule, DHSVSS-a i Vrila u jednoj iznajmljenoj šumarskoj kući u Ramzau kod Berhtesgadena. Među njima je pored medijuma Marije Orsić bila još jedna, koja je poznata samo kao Zigrun. Marija je na medijalan način dobila na tajnom templarskom pismu – na medijumu potpuno

nepoznatom jeziku – tehničke podatke o izgradnji jedne letelice. Telepatske poruke su po tvrdnjama Vrilovih spisa došle iz Sunčevog sistema Aldebaran, koji je udaljen od nas 68 svetlosnih godina i nalazi se u sazvežđu Bika.

Na ovom mestu bih želeo da predstavim kratak rezime poruka koje su Vrilove telepate godinama dobijale i koje su bile osnov svih daljih aktivnosti društva Vril.

Sunčev sistem Aldebaran je po njima 68 svetlosnih godina udaljen od Zemlje, a njihovo sunce okruženo dvema naseljenim planetama koje čine carstvo „Sumeran“. Čovečanstvo sunčevog sistema Aldebaran čine viši narod „svetlih ljudi bogova“ (Arijevac) i razne druge ljudske rase koje su se razvile negativnim mutacijama tih „ljudi bogova“ usled klimatskih promena na svakoj planeti. Te obojene mutantske rase su posedovale niži stepen duhovnog razvoja. Što je više dolazilo do mešanja rasa to je snažnije opadao duhovni razvoj tih naroda, što je imalo za posledicu da, kada je sunce Aldebaran počelo da se širi, oni više nisu bili u stanju da prime tehnologiju letenja svemirom od svojih predaka i da samostalno napuste planetu. Tako su niže rase koje su bile potpuno zavisne od viših morale da budu evakuisane svemirskim brodovima i odvođene na druge planete koje su mogle da se nasele. Uprkos rasnim razlikama različite rase su se međusobno poštovala i nisu zalazile u životni prostor drugih, ni takozvani ljudi- bogovi kod drugih rasa, ni obrnuto. Svako je jednostavno poštovao to što svako ima svoj sopstveni razvoj (za razliku od Zemlje):

Nakon što su ekspanzija sunca Aldebaran i povećano zagrevanje planete koje je iz toga proizašlo učinili život na planeti nemogućim, viša rasa „svetlih ljudi bogova“ je pre oko 500 miliona godina počela da kolonizuje druge planete slične Zemlji. To znači da su u našem sunčevom sistemu prvo naselili planetu Malona (Maldek, Marduk ili kod Rusa Fetón) koja je umesto današnjeg planetoida tada postojala između planeta Mars i Jupiter. Zatim Mars, o čijim visoko razvijenim stanovnicima svedoče veliki gradovi piramide i poznato lice Marsa koje je Marsova sonda Viking snimila 1976. Pretpostavljalo se da su ljudi više rase iz Sumeran-Aldebarana takođe u to doba došli na Zemlju na šta ukazuju oko 500 miliona godina stari okamenjeni tragovi cipela sa okamenjenim trilobitom zgaženim petom, rakom koji je na Zemlji tada živio i izumro pre 400 miliona godina.

Ljudi iz Vrila su bili mišljenja da se rasa Aldebaranaca kasnije kada je Zemlja postala pogodna za naseljavanje, spustila u Mesopotamiju i izgradila vladarski stalež Sumerana, koji su opisani kao svetli, beli ljudi-bogovi. Kasnije su telepate Vrila došle do saznanja da sumeranski jezik ne samo da je identičan jeziku Aldebaranca, nego i da Aldebaransko-sumeranski zvuči kao nerazumljivi nemački a da je frekvencija oba jezika i nemačkog i sumeranskog – gotovo identična.

Nebitno da li ove tvrdnje o Aldebaranu odgovaraju činjenicama, planovi za konstruisanje i tehnički podaci koje su Vril-telepate dobile – odakle god da su došli – su bili tako precizni da su doveli do jedne od najfantastičnijih ideja koje su ljudi ikad izmislili: do gradnje „onostrane leteće mašine“.

Sazrevao je koncept jedne „druge nauke“ (danas bi se reklo: „alternativni oblici energije“). Ipak su bile potrebne tri godine da se započne sa projektom. U ovoj ranoj fazi

„druge tehnike“ ili „druge nauke“ dr. V. O. Šuman, član društava Tule i Vrila je održao predavanje u Minhenu iz koga ćemo navesti nekoliko rečenica:

„U svemu i svačemu poznajemo dva principa koji određuju tok događaja – svetlo i tama, dobro i zlo, stvaranje i rušenje – kao što kod elektriciteta znamo za plus i minus. Stalno je ili – ili !Ova dva principa – konkretno obeležena kao stvarajuće i rušilačko – određuju i naša tehnička sredstva...“

„Sve rušilačko je satanskog porekla – sve stvaralačko božanskog... Stoga se svaka tehnologija koja počiva na principu eksplozije ili sagorevanju može označiti kao satanistička. Predstojeće novo doba će biti doba nove, pozitivne, božanske tehnologije...“ (iz tajnog SS-ovog arhiva).

U isto vreme je naučnik Viktor Šauburger radio na sličnom projektu. Johan Kepler, čije je učenje primenjivao Šauburger, bio je obuzet tajnim učenjem Pitagorejaca, čija su znanja čuvana i prenošena preko templara. Bilo je to znanje o imploziji (implozija u ovom slučaju = iskorištavanje potencijala unutrašnjeg sveta u spoljašnjem). Hitler i ljudi iz Tule i Vrila su znali da je božanski princip uvek stvaralački, odnosno konstruktivan. Tehnologija koja naprotiv počiva na eksploziji i zato je destruktivna, je protiv božanskog principa. Zato su želeli da stvore novu tehnologiju koja počiva na imploziji. Šauburgerovo učenje o oscilacijama (monokord) se nadovezuje na znanje o imploziji. Pojednostavljeno bi se moglo reći: implozija umesto eksplozije! Na osnovu energetskih putanja monokorda i tehnike implozije dospeva se u oblast antimaterije a time i do gubljenja sile teže.

U leto 1922. radilo se na prvim letećim brodovima u obliku tanjira, čiji je pogon počivao na tehnologiji implozije (onostrana leteća mašina). Sastojala se iz ploče prečnika osam metara preko koje se nalazila paralelno položena ploča prečnika šest i po metara, i ispod koje je bila ploča prečnika sedam metara. Te tri ploče su bile u sredini probušene rupom od 1,80 metara u kojoj je bio montiran pogonski agregat visok 2,40 metara. Dole je telo prelazilo u vrh u obliku kupe iz koga je klatno koje je dopiralo do podruma brinulo za stabilnost uređaja. U aktivnom stanju su se donja i gornja ploča okretale u suprotnim pravcima kako bi stvorile elektromagnetno rotaciono polje.

Kakve je vrednosti imala ova prva leteća ploča ostaje nepoznanica. U svakom slučaju se s njom eksperimentisalo dve godine pre nego što je ponovo razmontirana i verovatno odložena u Augsburgu u Meseršmitovoj fabrici. Finansijska pomoć ovim projektima se u knjigovodstvenim knjigama mnogih nemačkih industrija pojavljivala pod kodom „JFM“. Sigurno je od „onostrane leteće mašine“ (**Jenseitsflugmaschine**) iznikao Vrillov pogonski uređaj koji se zvanično naziva „Šumanov SM-levitator“.

U principu je onostrana leteća mašina trebalo da oko sebe i u svojoj neposrednoj okolini proizvodi ekstremno jako polje koje je od okolnog prostora, mašine i njenog korisnika stvaralo mikrokosmos potpuno nezavistan od ovostranog kosmosa. Ovo polje bi pri maksimalnoj jačini polja bilo potpuno nezavisno od svih okružujućih ovostranih univerzalnih uticaja – kao što su gravitacija, elektromagnetizam, zračenje, kao i materija svih vrsta – i moglo bi da se kreće unutar svakog gravitacionog ili drugog nekog polja a da u njemu ne deluju ili budu vidljive bilo kakve sile ubrzanja.

U junu 1934. Hitler i najviši predstavnici društava Vril i Tule su pozvali Viktora Šaubergera i on je od tada radio zajedno sa njima.

Sat rođenja prvog takozvanog nemačkog NLO-a je kucnuo tek, nakon ovog prvog neuspeha, u junu 1934. Pod vođstvom dr.V.O.Šumana je nastao prvi eksperimentalni okrugli avion, RFZ 1 (Rundflugzeug), u nemačkoj fabrici aviona Arada u Brandenburg. U svom prvom i istovremeno poslednjem letu popeo se vertikalno na visinu od oko 60 metara ali je zatim počeo da se minutama klati u vazduhu. Upotrebljeni uređaj za upravljanje Arado 196 se pokazao kao potpuno neefikasan. S mukom je pilot Lotar Vajc uspeo da RFZ 1 ponovo spusti na zemlju, iskoči napolje i pobegne pre nego što je počeo da se ponaša kao zvrk, zatim se prevrnuo i raspao. To je bio kraj RFZ-a 1, ali ujedno početak Vril-ovih letelica.

Još pre kraja 1934. godine je napravljen RFZ 2, koji je imao Vril motor i „magnetno-impulsno upravljanje“.Imao je 5 metara u prečniku i sledeće karakteristike: optičko rasplinjavanje kontura pri rastu brzine i svetla tipična za NLO, prema stepenu rada crveno, narandžasto, žuto, zeleno, belo, plavo ili ljubičasto.

Dakle on je funkcionisao i još će 1941. imati pred sobom sudbinu vrednu pažnje. Ubačen je za izviđanje iz daljine u toku faze rata koja je poznata kao „borba u vazduhu za Englesku“, kada su se nemački standardni lovci ME 109 pokazali nesposobnim za transatlanske izviđačke letove zbog svog prekratkog dometa.

Krajem 1941. je fotografisan iznad Južnog Atlantika kada je bio na putu ka pomoćnoj krstarici Atlantis u vodama Antarktika. Razlog zašto nije mogao da bude upotrebljen kao avion lovac je ležao u tome što je RFZ 2 zbog svoj impulsnog upravljanja mogao da izvede samo promene pravca od 90°, 45° i 22,5°. Neverovatno, pomisliće mnogi, ali upravo ove pravougaone promene leta su za NLO apsolutno tipično ponašanje u letu.

Nakon uspeha malog RFZ2 kao izviđača iz daljine društvo Vril je dobilo sopstveni probni poligon u Brandenburg. Krajem 1942. poleteo je lako naoružani „Vril 2 lovac“. Imao je 11,5 metara u prečniku, jednosed, sa pogonom sa „Šumanovim levitatorom“, i upravljanjem sa magnetnim poljem i impulsorom. Dostizao je brzine od 2900 do 12000 km/h, u punoj brzini je mogao da izvede promene leta pod pravim uglom a da to ne utiče na pilota, bio je nezavistan od vremenskih prilika i imao sposobnost za svemir od 100%. Napravljeno je 17 komada Vril 1, a postojale su i varijante sa dva sedišta i staklenom kupolom.

Upravo u to vreme je nastao vlastiti projekat, V-7. Pod ovom oznakom je građeno više letelica ali sa konvencionalnim mlaznim pogonom. Po idejama Andreasa Epa je nastao RFZ 7, kombinacija levitirajuće letelice sa mlaznim pogonom. Na njoj su radile dve razvojne grupe Šriver-Habermol i Mite-Beluzo. RFZ 7 je imao prečnik od 42 metra, ali se raspao pri jednom sletanju. Kasnije je slika naknadno napravljeni RFZ 7 u okolini Praga. Po tvrdnjama Andreasa Epa bio je opremljen atomskim bojivim glavama i trebalo je da bombarduje Njujork.

U julu 1941. Šriver i Habermol su izgradili svemirsku letelicu koja je uzletala vertikalno sa mlaznim pogonom, i koja je imala velike nedostatke. Međutim izgrađen je kasnije

„elektrogravitacioni leteći zvrk“ sa pogonom „Tahjonen“ koji je bio uspešasn. Zatim je sledio RFZ 7 T, koga su konstruisali Šriver, Habermol i Beluzo i to sa uspehom. Letelice V-7 se u poređenju sa letelicama Vril i Haunebu pre mogu opisati kao neka vrsta igračke.

U okviru SS-a je postojala grupa koja se bavila dobijanjem alternativne energije, SS-E-IV = **Razvojno mesto IV Crnog sunca**, čija je glavna težnja bila da oslobode Nemačku zavisnosti od inostrane sirove nafte. SS-E-IV je od postojećeg Vril pogonskog uređaja i konvertora kapetana Hansa Kolera napravila „Tule.pogonski uređaj“ koji je kasnije nazvan Tule-.tahionator.

U avgustu 1939. startovao je prvi RFZ 5. Bio je to srednje naoružani leteći „zvrk“ sa čudnim imenom: „Haunebu 1“. Imao je posadu od 8 članova, merio 25 m u prečniku, dostizao u početku brzinu od 4 800 km/h, a kasnije i do 17 000 km/h. Bio je opremljen sa dva topa od 60 mm u okretnim tornjevima i četiri MK 106 i imao sposobnost za svemir od 60%.

44 Geheim Kommandofache

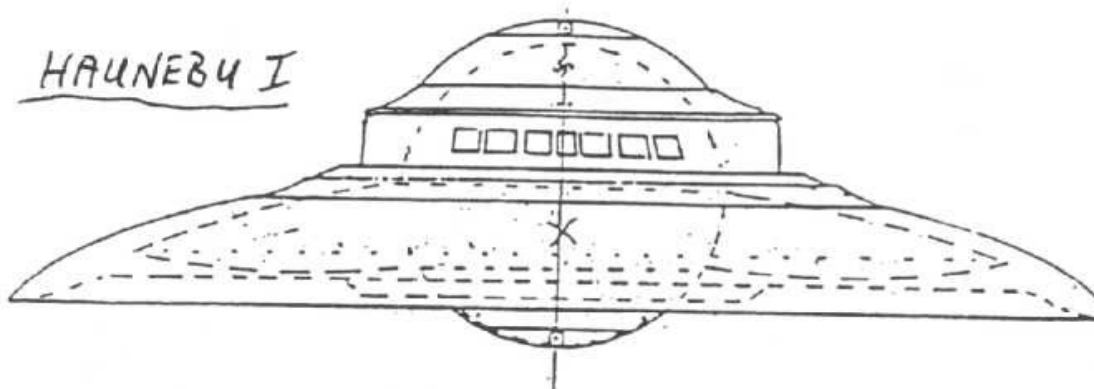
44

Flugkreisel-Erprobung, Stand / Anzahl Erprobungsflüge:

HAUNEBU I	(vorhanden 2 Stück)	52	E-IV
HAUNEBU II	(vorhanden 7 Stück)	106	E-IV
HAUNEBU III	(vorhanden 1 Stück)	19	E-IV
(VRIL I)	(vorhanden 17 Stück)	84	(Schumann)

Empfehlung:

Beschleunigen von Abschlußerprobung
und Produktion „Haunebu II“
+ „VRIL I“

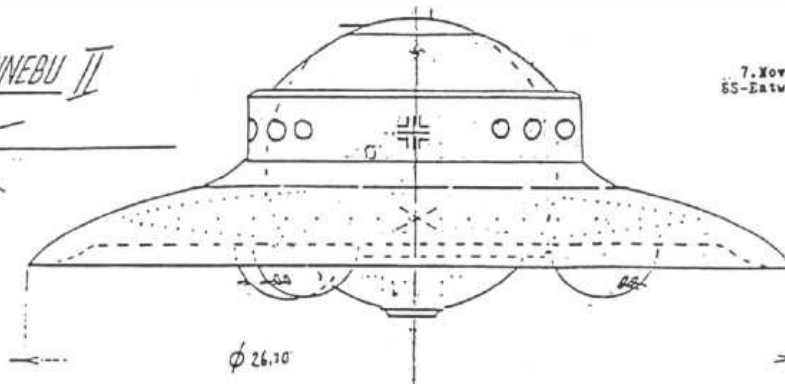
MITTELSCHWERER BEWAPNETER FLUGKREISEL, TYPE „HAUNEBU I“

Durchmesser: 25 Meter
Antrieb: Thule-Tachymotor 7b
Steuerung: Mag-Feld-Impulsor 4
Geschwindigkeit: 4800 Kilom.p.Std. (recha.. bis 17000)
Reichweite in Flugzeit: 18 Stunden
Bewaffnung: 2 x 8cm ISK in Drehtürmen und 4 x Mk 108, "starr nach vorn
Außenpanzerung: Doppel-Victalen
Besatzung: 8 Mann
Weltallfähigkeit: 60 %
Stillschwebefähigkeit: 8 Minuten
Allgemeine Flugfähigkeit: Tag wie Nacht
Grundsätzliche Einsatztauglichkeit: 60 %
Frontverfügbarkeit: Nicht vor Jahresende 44

Bemerkung: Die SS-E-IV hält Konzentration auf bereits im Versuch stehende „Haunebu II“ für sinnvoller als an beiden Typen parallel weiterzuarbeiten. „Haunebu II“ verspricht entscheidende Verbesserungen in nahezu allen Punkten. Höhere Herstellungskosten scheinen gerechtfertigt - besonders mit Blick auf Führer-Sonderbefehl „Flugkreisel betreffend.“

HAUNEBU II

7. November 1943
SS-Entwicklungsstelle IV

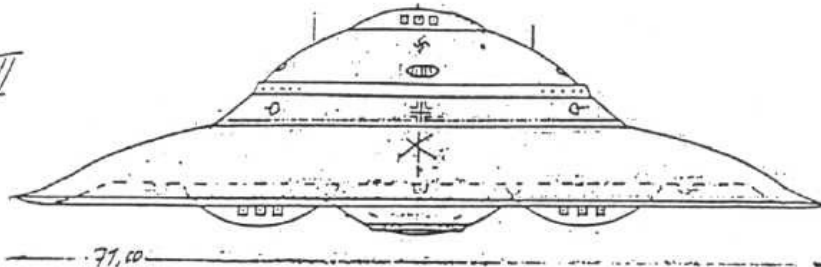
MITTELSCHWERER BEWAFNETER FLUGKREISEL, TYPE „HAUNEBU II“

Durchmesser: 26,1 Meter
Antrieb: Thule-Tachyonator 7a (gepanzert; Ø TY.-Scheibe: 23,1 Meter)
Steuerung: Mag-Feld-Impulser 4a
Geschwindigkeit: 6000 Kilometer p. Stunde (rechnerisch bis ca. 21000 möglich)
Reichweite (in Flugdauer): ca. 55 Stunden
Bewaffnung: 6 8 cm KSK in drei Drehtürmen, unten, eine 11 cm KSK in einem Drehturm, oben
Außenpanzerung: Dreischott-Victalea
Besatzung: 9 Mann (erg. Transportvern. bis zu 20 Mann)
Weltallfähigkeit: 100 %
Stillschwebefähigkeit: 19 Minuten
Allgemeines Flugvermögen: Tag und Nacht, Wetterunabhängig
Grundsätzliche Einsatztauglichkeit (V7): 85 %
Verfügbarkeit „Haunebu II“ (bei weiter gutem Erprobungsverlauf wie V7) ab Oktober.
Dann Serienherstellung ab Jahreswende 1943/44, jedoch noch ohne verbesserte Kraftstrahl-
kanone „Donar-Ist IIIIV“, deren Prototyp nicht vor Frühsommer 1944 angenommen werden
kann.

Von Führer verlangt: hunderttausendprozentige Einsatzreife räumlich kann allerdings
nicht vor Ende nächsten Jahres erwartet werden. Erst ab etwa Serie 9.

Begleitung zuständige SS-Entwicklungsstelle IV: Die neue deutsche Technik- und
damit vor allem Flugkreisel und KSKs wird wegen der doch zeitraubenden Herstat-

HAUNEBU III

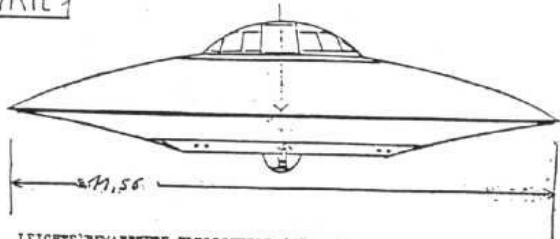
SCHWERER BEWAFNETER FLUGKREISEL „HAUNEBU III“

Durchmesser: 71 Meter
Antrieb: Thule-Tachyonator 7a plus Schumann-Levitatoren (gepanzert)
Steuerung: Mag-Feld-Impulser 4a
Geschwindigkeit: ca. 7000 Kilom. p. Stunde (rechnerisch bis zu 40000)
Reichweite (in Flugdauer): ca. 8 Wochen (bei S-L-Flug 40% mehr)
Bewaffnung: 4 x 11cm KSK in Drehtürmen (3 unten, 1 oben), 10 x 8cm KSK
in Drehtürmen plus 6 x Mk 108, 8 x 3cm KSK ferngesteuert
Außenpanzerung: Dreischott-Victalea
Besatzung: 32 Mann (erg. Transportvern. max. 70 Personen)
Weltallfähigkeit: 100 %
Stillschwebefähigkeit: 25 Minuten
Allgemeines Flugvermögen: Wetterunabhängig Tag und Nacht
Grundsätzliche Einsatztauglichkeit: Etwa 1945.

Bemerkung: SS-E-IV hält das Risiko für notwendig, daß in
„Haunebu III“ ein größeres Werk deutscher Technik im ent-
stehen ist, wegen der allgemeinen Materiallage aber alle
Kräfte auf das schneller verfügbare Haunebu II gesetzt
werden sollten.

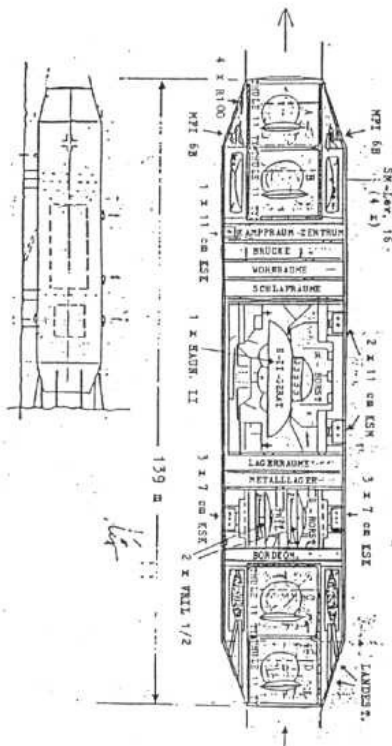
Gemeinsam mit dem leichten Flugkreisel „Vril“ der Schumann-
Gruppe könnte „Haunebu II“ die von Führer aufgestellten
Forderungen sicherlich erfüllen.

VRIL₁

LEICHTE BEWAPNERTE FLUGSCHREIBE (JAGER); TYPE „VRIL“
(Schumann-Gruppe)

Durchmesser: 11,50-Meter
Antrieb: Schumann-Lavitator (gepanzert)
Steuerung: Mag-Feld-Impulsor 3a
Geschwindigkeit: 2900 Kilometer p. Stunde (bisher), bis zu ca. 12000 mögl.
Reichweite (in Flugdauer): 5 1/2 Stunden (Plug-Aufladung mittels KS von Hausen aus, wird erprobt)
Bewaffnung: 1 8cm ESK, fernsteuerbar; unten, + 2 x HK 108 u. 2 x M 17
Außenpanzerung: Doppel-Viktalen
Besatzung: (je nach Einsatzart) 1 bis 3 Mann
Verweildauer: 100 x
Stillschwebefähigkeit: 12 Minuten
Allgemeine Flugfähigkeit: witterungsabhängig Tag und Nacht
Grundsätzliche Einsatzzeit: ca. Sept. 1944, ev. früher.

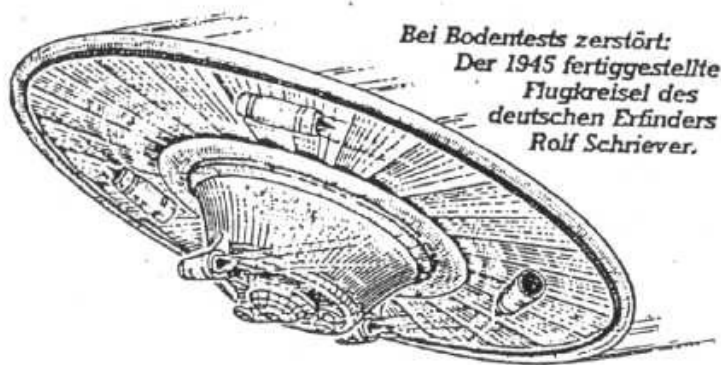
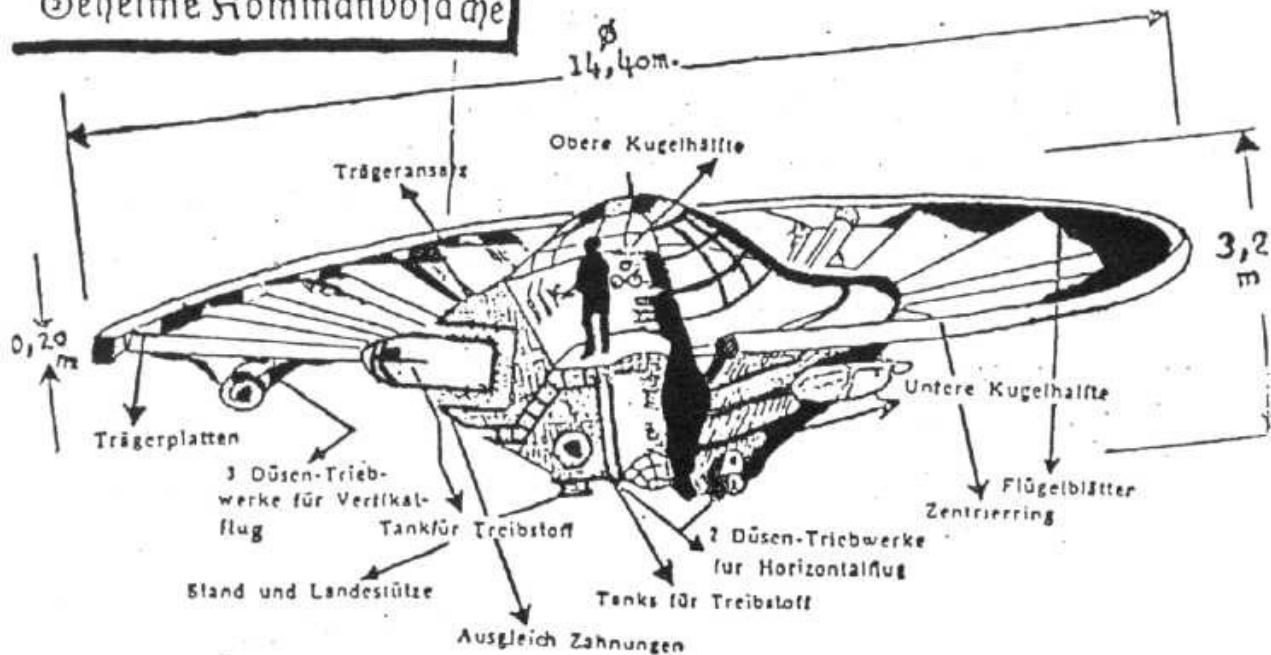

BEWAPNERTE FLUGSCHREIBE UND LAMPELEUCHTENSCHIFF „ANDROMEDA-GERÄT“

Länge: 139 Meter
Durchmesser: 30 Meter (in der Mitte, erweitert)
Antrieb: 4 x Pulsa-Geplanktor 11, 4 x Schumann-Lavitator 16 (gepanzert)
Steuerung: Mag-Feld-Impulsor 6b
Geschwindigkeit: 1000 Kilometer p. Stunde, theoretisch mit 100 000
Reichweite: 100 x
Besatzung: 2 x Piloten u. 2 x x 11cm ESK,
2 x Drahtlose u. 2 x x 7cm ESK,
4 x HK 108
Außenpanzerung: Unbekannt, vermutlich Dreischicht-Viktalen wie bei
Besatzung: 130 Mann (erweiterte Durchschlagskraft)
Verweildauer: 100 x
Stillschwebefähigkeit: Unbekannt, vermutlich 15 Minuten wie bei
Allgemeine Flugfähigkeit: Unbekannt, vermutlich wie bei Andromeda-II
Verweildauer: 100 x
Grundsätzliche Einsatzfähigkeit: Unbekannt, aber vermutlich wie
1945/46 geplant.
Besatzung: 4 - 6 Mann - 1 x Andromeda-II, 2 - 3 Mann - 2 x VRIL-1 + 2 x VRIL-2

Aus reichsdeutschen SS-Geheimarchiven (Planskizzen, Beschriftung aus Fragmenten rekonstruiert).

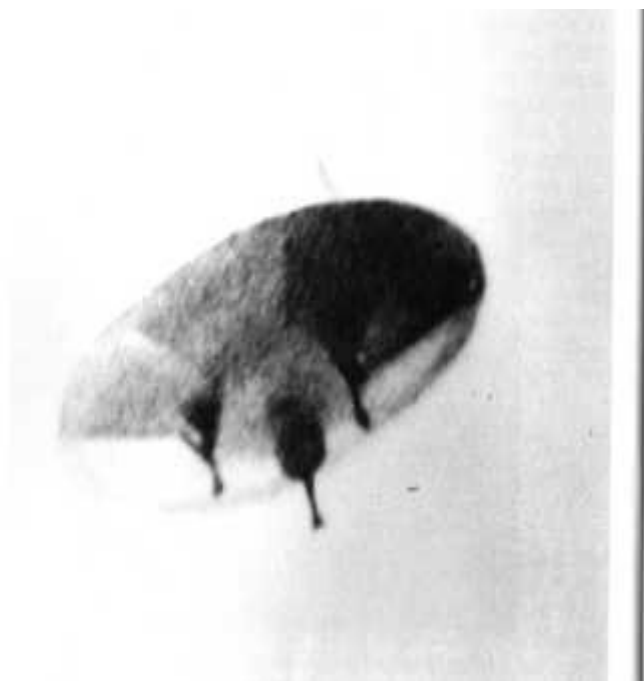
Geheime Kommandofläche

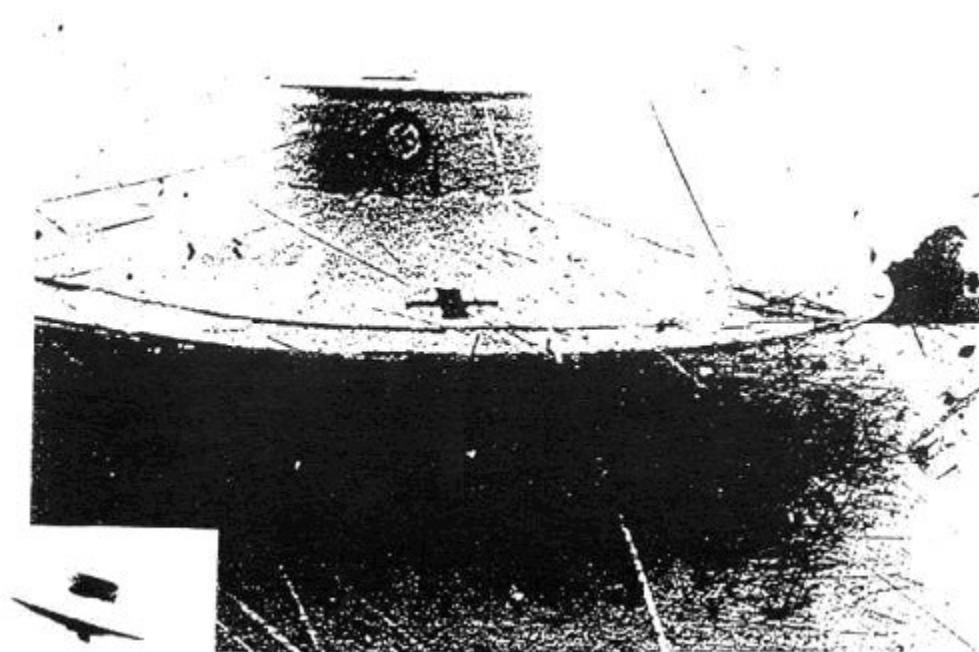

Bei Bodentests zerstört:
Der 1945 fertiggestellte
Flugkreisel des
deutschen Erfinders
Rolf Schriever.

Verovatno Šaubergerov uređaj sa kamuflažom (okolina Augsburga, 1939.)

Vril 7 pred prvo poletanje, fotografisan iz HS-126. Još uvek bez kamuflaže i sa “ezoteričnim znakom” Vril-društva (kukasti krst na srebrnoj pozadini u ljubičastom vencu od hrastovog zelenila). Na probnom poligonu u Noj Brandenburg

Vril 7 na startu ka Traunštajnu u aprilu 1945.

Krajem 1942. sazreo je „Haunebu 2“. Prečnik mu je varirao od 26 m do 32 m i u visini između 9 i 11 metara. Mogao je da prevozi posadu od 9 do 20 članova. Pogon mu je bio Tule- tahionator a u blizini Zemlje je dostizao brzinu od 6 000 km/h. Bio je sposoban za svemir i imao domet od 55 sati letenja.

U to vreme su postojali planovi za veliki svemirski brod Vril -7 sa prečnikom od 120 m, koji je trebalo da prevozi cele timove. Kratko zatim je napravljen „Haunebu III“, apsolutni biser svih letelica, sa prečnikom od 71 m, leteo je i bio snimljen. Mogao je da preveze posadu od 32 člana, imao domet u trajanju leta od preko 8 nedelja i dostizao brzinu od najmanje 7 000 km/h (po podacima iz tajnih SS arhiva i do 40 000 km/h).

Virgil Armstrong, bivši pripadnik CIA, opisuje nemačka leteća tela za vreme 2. svetskog rata koji su uzletali i sletali vertikalno i leteli pod pravim uglom. Dostizali su brzinu i do 3 000 km/h i imali lasersko oružje kao zaštitu (verovatno tzv. KSK- laserske topove) koje je moglo da probije oklop deo 4 cola.

Profesor J.J.Hurtak koji se bavio NLO i autor knjige „Ključevi Enoha“ opisuje da su se Nemci bavili gradnjom nečega što su saveznici nazvali „čudo od sistema naoružanja“. Hurtak je došao do Protokola koji su opisali dve stvari:

1. izgradnju svemirskog grada „Penenminde“ i
2. prebacivanje najboljih tehničara i naučnika iz Nemačke tamo.

Pomenuto je bilo i detaljnije istraživanje takozvanih „foo-fightersa” (vatrene kugle). Gradnja i primena takvih letećih objekata je bila poznata CIA i britanskoj tajnoj službi već 1942. ali nije bila pravilno procenjena. Foo-fighter je bila saveznička oznaka za sve svetleće nemačke leteće uređaje. Posebno se pojam foo-fightera odnosio na dva izuma: „leteća kornjača“ i „mehur od sapunice“, dve potpuno različite stvari, koje su saveznici okarakterisali kao srodne. „Leteću kornjaču“ su razvili SS-E-IV u Bečkom Novom Mestu. Njen spoljni oblik je podsećao na oklop kornjače.

Bespilotne leteće sonde su trebale da stvaraju neprijateljskim snagama smetnje kod električnih uređaja za paljenje. Imale su ugrađene usavršene klistron cevi koje su SS-ovci nazivali smrtonosnim zracima. Međutim, ometanje paljenja u početku nije tako savršeno funkcionisalo. Kasnije je usavršavana ova tehnologija i poznavalac NLO-a će potvrditi da je „isključivanje paljenja“, ispadanje električnih uređaja, tipična posledica pojave NLO-a Vendel C. Stivens, pilot američkih vojnih snaga za vreme 2. svetskog rata, opisuje foo-fightere kao ponekad zelenosive ili narandžastocrvene koji su prilazili na 5 m do aviona i tamo ostajali. Nisu mogli da se oteraju ili pogode i prisiljavali su avione da se ili okrenu ili da slete.

Potpuno druga stvar su bili često kao foo-fighteri nazivani „mehurići sapunice“. Tu se radi o prostim balonima u kojima su se nalazile tanke metalne spirale za ometanje neprijateljskih avionskih radara. Uspeh ove ideje je imao manji značaj ako izuzmemo psihološko dejstvo.

Početkom 1943. planiran je matični brod u obliku cigarete koji je trebalo da bude izgrađen na gradilištu Cepelina, „Andromeda – uređaj“ (dugačak 139 m). U njemu je trebalo da se prevoze mnogi leteći tanjiri za dugotrajne letove.

Oko Božića 1943. održan je važan sastanak društva Vril u Kolbergu uz prisustvo medijuma Marije i Sigrun. Glavna tema ovog sastanka bilo je „Akcija Aldebaran“. Medijumi su dobili tačne podatke o naseljenim planetama oko sunca Aldebaran i počelo je razrađivanje puta ka toj planeti. 2. januara 1944. održane su konsultacije između Hitlera, Himlera, Kinkela (Društvo Vril) i doktora Šumana (Društvo Vril) koji je ceo bio posvećen projektu Vril. Želeli su da sa svemirskim brodom Vril 7 prodru kroz dimenzioni kanal nezavistan od brzine svetlosti do Aldebarana. Po tvrdnjama Rathofera trebalo je da u zimu 1944. bude održan prvi probni let kroz dimenzioni kanal. Navodno je skoro završio kao katastrofa, jer na slikama Vril-a 7 nakon tog leta on izgleda „kao da je leteo 100 godina“. Spoljni omotač je izraženo ostario i na mnogim mestima je bio oštećen.

14. februara 1944. probni pilot Joahim Relike je u Penemundeu testirao nadzvučni helikopter koji je konstruisan po projektu V-7 Šrivera i Habermola i bio opremljen sa 12 turboagregata BMW 028. Vertikalna brzina uzletanja je iznosila 800 m u minuti, dostigao je visinu od 24 200 m i u horizontalnom letu brzinu od 2 200 km/h. I on je mogao da bude pokretan nekonvencionalnom energijom. Ipak nije više došlo do njegove upotrebe jer je 1944. Penemunde bombardovan, a premeštanje u Prag nije donelo mnogo, jer pre nego što su letelice mogle da postanu upotrebljive, Amerikanci i Rusi su zaposeli Prag.

Britanci i Amerikanci su tokom zaposedanja Nemačke početkom 1945. otkrili u tajnim SS arhivima između ostalog i slike tipova Haunebu II i Vril I, kao i uređaja Andromeda.

Odlukom predsednika Trumana marta 1946. Ratni komitet je dozvolio SAD da sakupi nemački materijal o eksperimentima visoke tehnologije. U okviru operacije „Paperclip“ u SAD su privatno premešteni nemački naučnici koji su radili u tajnosti. Među njima su bili Viktor Šauburger i Verner fon Braun.

Evo još jednom kratkog rezimea izuma koji su serijski proizvedeni:

Prvi projekat je vodio prof.dr.V.O.Šuman, u okviru kojega je izgrađeno do početka 1945. navodno 17 svemirskih letelica u obliku diska sa prečnikom od 11,5 m, sa kojima je izvedeno ukupno 84 probna leta, takozvani „Vril-1-lovci“. Najmanje jedan Vril-7 i jedan Vril-7 svemirski brod pod imenom „Odin“ je trebalo da bude lansiran iz Brandenburga na Aldebaran u aprilu 1945. sa delom Vril-ovih naučnika i članova Vril lože nakon eksplozije čitavog probnog poligona.

Drugi projekat je bio pod vodstvom Razvojnog mesta IV SS-a, koje je do početka 1945. izgradilo tri različita tipa velikih svemirskih letelica zvonastog oblika:

Haunebu I, 25 m u prečniku, od koga su izgrađena dva primerka i sa kojima je izvedeno ukupno 52 probna leta (oko 4 800 km/h),

Haunebu II, sa do 32 m u prečniku, izgrađenih 7 primeraka i ukupno 106 probnih letova (oko 6 000 km/h).

Tip Haunebu II je bio predviđen za serijsku proizvodnju. Posao je raspisan proizvođačima aviona Dornier i Junkers, što se krajem marta 1945. završilo u korist firme Dornier. Zvanična oznaka teške letelice je bila „Do-stra“ (**D**ornierova **str**atosferska letelica). **Haunebu III** sa prečnikom od 71 m je samo jednom napravljen i leteo je najmanje 19 letova (oko 7 000 km/h). U planu je postojao „Andromeda uređaj“, matični brod dugačak 139 metara sa hangarima za jednog Haunebu II, dva Vril I i dva Vril II.

Dalje postoje podaci da je svemirski brod Vril-7 trebalo da nakon izgradnje krajem 1944. i nekoliko probnih letova, bude upotrebljen u tajne svrhe ograničene na Zemlju.

1. sletanje kod jezera Mondze sa pokušajem zaranjanja radi utvrđivanja otpornosti čelije letelice na pritisak,
2. verovatno od marta do aprila 1945. je iz sigurnosnih i strateških razloga usledilo stacioniranje Vril-a 7 u „utvrđenju u Alpima“, gde se doletalo iz Španije da bi se značajne ličnosti nemačkog Rajha koje su pobegle ovamo premestile u Južnu Ameriku ili „Neuschwabenland“ (objašnjenje sledi) gde su za vreme rata smeštena tajna nemačka uporišta.
3. neposredno nakon toga je Vril 7 tajno leteo u Japan, ali se o tome ništa više ne zna.

Šta se sa brodovima dešavalo posle rata? Ne može se potpuno isključiti mogućnost da je došlo do najmanje serije Haunebu II. Različite fotografije NLO-a koje su se nakon 1945. pojavile sa potpuno tipičnim izgledom nemačkih konstrukcija približavaju ovu mogućnost.

Mnogi kažu, deo njega je potopljen u gornjeaustrijskom jezeru Mondze, drugi pak tvrde da su odleteli u Južnu Ameriku ili su tamo preneti u pojedinačnim delovima. Ako i nisu letelice sletele u Južnu Ameriku ili su bar na osnovu planova izgrađene i pokrenute nove, sigurno je da je važan deo ove tehnologije upotrebljen u “Eksperimentu Feniks” 1983. koji je usledio nakon “Eksperimenta Filadelfija” iz 1943. (Ovde se radi o eksperimentima teleportacije, materijalizacije i putovanja kroz vreme Američke mornarice, koji su bili uspešniji nego što možete da zamislite u svojim najsmelijim snovima. O tome postoji toliko materijala da bi mogla da se napiše knjiga, ali se ne uklapa potpuno u našu temu. Vidi Spisak literature.)

1938. sprovedena je nemačka ekspedicija na Antarktiku sa nosačem aviona Švabenland. Pritom je 600 000 km² proglašeno nemačkom zemljom „Neuschwabenland“. Područje bez leda sa brdima i jezerima. Čitave flote podmornica tipova 21 i 23 su bile kasnije na putu ka Nojšvabenlandu. Do danas je nestalo preko 100 nemačkih podmornica pa se može pretpostaviti da su pobegle u Nojšvabenland zajedno sa raspadnutim letelicama ili bar planovima za njihovu izgradnju. Takođe se može pretpostaviti da su pomenute letelice odletele tamo neposredno pred kraj rata.

Ova pretpostavka se mnogima može učiniti kao smela, ali postoji dovoljno naznaka da bi to mogla biti istina.

Postavlja se pitanje: zašto su saveznici pod admiralom E. Brajdom 1947. sprovedli invaziju na Antarktiku. Zašto su Brajdu bili potrebni 4 000 vojnika, ratni brod, potpuno opremljen nosač brodova sa kompletnim sistemom snabdevanja na raspolaganju, ako je to trebalo da bude samo ekspedicija? Imao je na raspolaganju osam meseci, ali je morao da prekine invaziju nakon osam nedelja i velikog i nikad javno objavljenog broja gubitaka aviona. Šta se desilo?

Admiral Brajd je kasnije objasnio štampi „da je gorka stvarnost da se u slučaju novog rata mora računati sa napadima letelica koje mogu da lete od jednog pola do drugog“. Dalje je objavio da je tamo postojala napredna civilizacija koja je zajedno sa SS-om koristila izvanredne tehnologije.

Norbert Jirgen Rathofer piše u svojoj knjizi o kasnijem toku Haunebu izuma sledeće:

„Haunebu I, II i III i Vril svemirske letelice su nestale bez traga maja 1945. U tom kontekstu je izuzetno interesantno da je Haunebu III nakon svog devetnaestog probnog leta 20. aprila 1945. u „Neuschwabenlandu“, ogromnoj tada zvanično nemačkoj teritoriji na istočnom Antarktiku, poleteo u svemirsku ekspediciju na Mars, o čijem ishodu se ništa na zna...Godinu dana kasnije, 1946. je iznenadno brojno pojavljivanje svetlećih objekata nepoznatog porekla iznad Skandinavije izazvalo veliku pometnju saveznika na istoku i zapadu.

Ponovo godinu dana kasnije, 1947, počeli su da se iznad Severne Amerike sve do pedesetih godina u sve većem broju pojavljuju svetlosni leteći objekti kojima su nedvosmisleno upravljala inteligentna bića sa nekad okruglim, zvonastim oblikom ili oblikom diska a ponekad i „neidentifikovani leteći objekti“, kratko NLO, u obliku cigarete.“

Dalje je pisano kako ti NLO po pravilu ne nalikuju nemačkim izumima. Tu sam drugog mišljenja. Dobro dokumentovan fotomaterijal dokazuje da se posebno verzija Haunebu II mogla čak i često videti nakon 1945. Ako ste se kao ja čitavu deceniju bavili NLO-ima onda ćete shvatiti da je izuzetno velik broj slučajeva u kojima je dolazilo do ličnih kontakata meštana sa takozvanim NLO, da se radilo o posebno lepim primerima vrste „Arijevc“, plave kose i plavih očiju i da su govorili ili tečno nemački ili drugi jezik sa nemačkim akcentom. (Pomenimo slučaj Adamski iz 1952, slučaj Sedrik-Alingam 1954. i slučaj Hauarda Mangera iz 1956.)

Priča se i da postoje slike u boji jednog bespilotnog diska koji je sleteo i ponovo poleteo, i koji je na sebi imao naslikan kukasti krst a koje je fotografisao jedan noćni čuvar u Zapadnoj Nemačkoj.

O upravo pomenutim letećim telima postoji izvanredan filmski i fotomaterijal, na primer 60-minutna dokumentacija „NLO tajne Trećeg rajha“ (MGA Austria/ Royal Atlantis-Film GmbH). Takođe materijal Amerikanca Vladimira Terzinskog koji je na NLO-konferenciji u septembru 1991. u Feniksu u Arizoni održao tročasovno predavanje sa slajdovima sa slikama nemačkih letećih tanjira, planova za konstrukciju i nemačkih podzemnih baza. Zanimljiv je materijal kog je sakupio italijanski komandant Vazduhoplovstva Renato Vesko u svojoj knjizi, kao i knjiga Rudolfa Luzara: „Nemačko oružje i tajno oružje Drugog svetskog rata i njihovo usavršavanje“, J. F. Lehmanns Verlag, Minhen, 1971.

Razumete li sada zašto se tema NLO izbegava u masmedijima, pogotovo u Nemačkoj? Nakon ove nemačke pozadine jasno je da svet medija i informisanja koji kontrolišu iluminati uz pomoć cionističko-anglo-američkih lobija ne žale troškove kako bi nemačke građane odvratila od istraživanja u toj oblasti.

Ovde se postavlja pitanje, odakle nemačkim društvima Tule i Vril znanje o izgradnji letećih tela? Takođe i znanje o tehnologiji gena u kojoj su Nemci bili daleko ispred drugih naroda?

Po tvrdnjama Herberta G. Dorsija i drugih istraživača Nemcima je od velike pomoći bio, pored planova za konstrukciju društva Vril dobijenih telepatskim kontaktom sa vanzemalcima, i netaknut motor nezemaljskog letećeg tanjira koji se 1936. srušio u Švarcvaldu. Međutim, o tome nema dokaza jer svedoci koji su još živi ćute.

Ali njih ima u Americi, i to mnogo. U isto vreme i Amerikanci su mogli da prijave čitav niz padova letelica koji takođe nisu mogli da ostanu sasvim u tajnosti. Ali doći ćemo do toga kasnije.

Vratimo se političkim događanjima. Pored činjenice da su I.G. Farben podržavale Hitlera, njihov partner u kartelu, „Standard Oil“ (Rokfeler) je propagirao borbu protiv nacista. Ili na primer, kompanija „Ford“ je izgradila vojni aparat za američku vojsku a istovremeno je u Nemačkoj proizvodila vojna vozila za naciste. Ford i Opel (ogranci General Motorsa koje je kontrolisao J.P. Morgan) bile su najveći proizvođači tenkova u Hitlerovoj Nemačkoj.

Bilo kako da se rat završi, oni su pobednici. Po tom principu su radila mnoga preduzeća u II svetskom ratu.

Zašto se o ovome ne može pročitati ništa u školskim udžbenicima ili literaturi? Pogotovo u Nemačkoj, gde prividno vlada sloboda štampe i gde nas uče istini?

Razlog tome se između ostalog nalazi u činjenici da je Fondacija Rokfeler 1946. godine dala 139 000 američkih dolara da bi javnosti predstavila zvaničnu verziju Drugog svetskog rata koja je sakrila izgradnju nacističkog režima od strane američkih banaka, kao i okultno-mističnu pozadinu nacista. Jedan od glavnih donatora je bila i Rokfelerova kompanija „Standard Oil“.

DRUGI SVETSKI RAT

Iako je na temu tragedije Drugog svetskog rata napisano na stotine knjiga malo ljudi zna o stvarnoj pozadini dosada najskupljeg od svih ratova.

Istorija rata koja se prikazuje u zvaničnim knjigama iz istorije u Nemačkoj, SAD, Engleskoj i Japanu ima veoma malo sličnosti sa pravim uzrocima i ciljevima rata. Ono što se iznosi je tačno, ali je izostavljeno pola istine.

Stvaraoci imidža kontrolisanih masmedija su radili na tome da bace pesak u oči i onima kojima su navodno bili odani radi informacija. Oni snose deo krivice što je mišljenje javnosti dospelo u stanje koje se zaista može nazvati „bespomoćnom zabunom“ u odnosu na Drugi svetski rat. (Des Griffin: „Silaznici“, str. 205)

Polako ali sigurno istina izlazi na svetlost dana i daje jasnu sliku događaja. Ono što mi znamo o tom ratu su istorijski podaci: ko, kada, gde, sa kim...ali oni koji zaista drže konce u rukama nikad nisu spomenuti.

Prema dogovoru Hitler-Staljin, Poljska je trebalo da bude podeljena na dva dela, što je Hitler pretvorio u delo 1. septembra 1939. Prema uslovima ugovora potpisanog pre 20 godina (u smislu iluminata) Engleska i Francuska su se obavezale da će stati na stranu Poljske. Čemberlena koji je nazivan kukavicom je zamenio bivši cionista i mason Čerčil. On je bio bolji saigrač koji je odmah naredio vazdušni napad na Nemačku. Pošto Nemci nisu računali na napad Engleza, nisu na njega ni bili pripremljeni. Bilo je vidljivo u mnogim prilikama da Nemačka želi da izbegne rat sa Engleskom. To se može zaključiti iz Hitlerovog govora 1933. gde on kaže da komunizam u svom punom zamahu može da zahvati i Britansku imperiju. U tom slučaju, kaže Hitler, on bi pomogao u odbrani Britanaca kada bi ga oni pozvali. Između ostalog nemačke trupe su 10. maja 1940 evakuisale 335 000 engleskih vojnika na obali Dinkirhena. Osim toga, Hes je svojim putovanjem u Englesku pokušao da postigne ujedinjenje dve najjače severne nacije. Ali Vinston Čerčil je bio dobar poznanik Bernarda Baruha koji je podpomogao Vudroua Vilsona i Ruzvelta u postavljanju na mesto predsednika.

Baruh je bio taj koji je ubedio Čerčila da podrži osnivanje države Izrael. 23. maja 1939. Čerčil je naredio kolonijalnom ministru Lordu Lojdu da povuče engleske trupe iz Palestine i da opremi i organizuje Jevreje za sopstvenu odbranu.

(Nastavak sledi kasnije.)

ŠTA SE DEŠAVALO U AMERICI?

Većina Amerikanaca nije želela više da bude umešana ni u jedan rat, ali iluminati su bili drugačijeg mišljenja. Američki predsednik Frenklin Delano Ruzvelt (32. predsednik) je bio vođa masona, član CFR-a, povezan sa porodicom Delano i "Komitetom 300". Jedan od njegovih bliskih saradnika je bio Bernard Baruh a najmanje osam godina je bio u bliskoj vezi sa Kolonelom Hausom. Kao što vidimo, iluminati su već postavili svog čoveka a on se "zahvalio" time što je odobrio zakon suprotan ustavu, da naime pre kraja aprila 1933. svo zlato u privatnom vlasništvu mora da se preda u banke (uz pretnju kaznom od 10 000 dolara ili 10 godina zatvora ili oboje). Zlato se isplaćivalo po ceni od 20,67 dolara po unci. Nakon što je većina zlata otkupljena, cena je skočila na 35 dolara po unci. Insajderi su imali zlato u stranim bankama a kasnije su ga prodavali naravno po višoj ceni.

Predsednik Ruzvelt je izazvao Japance da uđu u rat tako što im je 26. novembra 1941. postavio ultimatum u kom je zahtevao da povuku sve trupe iz Indokine i Kine (Mandžurije).

Ovo je istorijska činjenica ali i dobro čuvana tajna.

Ruzveltov ultimatum je smišljeno zatajen pred američkim Kongresom sve do napada na Perl Harbor. Svi su se saglasili da Japancima nije preostala nijedna mogućnost sem rata. Japanci su učinili gotovo sve da izbegnu rat sa Amerikancima. Princ Kenoj, ambasador Japana u SAD, je više puta molio da dođe u Vašington ili Honolulu da bi se sastao sa Ruzveltom kako bi našli alternativu. Kasnije je bio čak spreman da ispuni zahteve SAD kako bi rat bio izbegnut, ali je Ruzvelt više puta odbio da govori s njim jer je rat sa Japanom bio odavno isplaniran – kao i sa Nemačkom.

Istovremeno je Ruzvelt objavio američkom narodu:

„Dok govorim Vama, majkama i očevima, obećavam vam nešto. Ovo sam još ranije rekao i ponovo ću reći: vaši sinovi neće biti poslani ni u kakve ratove van zemlje.“

Za ovakvo varanje naroda jednostavno nedostaju reči.

Američkoj vojsci je iz više izvora bilo poznato da će Japanci napasti Perl Harbor.

1. Američki ambasador u Tokiju, Jozef Gru je u pismu Ruzveltu 27. januara 1941. napisao da je u slučaju rata između Japana i SAD prva meta napada Perl Harbor.

2. Član Kongresa Dis avgusta 1941. ne samo da je preneo predsedniku Ruzveltu da je meta napada Perl Harbor nego mu je i uručio strateški plan napada sa kartom. Naterali su ga da čuti.
3. 1941. američkoj tajnoj službi je pošlo za rukom da dešifruje diplomatski i vojni kod Japanaca. Ruzvelt i njegovi savetnici su unapred znali tačan datum, vreme i metu napada.

Al Bilek, jedan od dvojice preživelih „Eksperimenta Filadelfija“ mi je pričao da je tada takođe bio stacioniran u Perl Harboru, ali je povučen nedelju dana pre napada pošto je trebalo da kasnije sa Nikolom Teslom radi na „Eksperimentu Filadelfija“. Tada mu je rečeno da je vraćen zbog napada. Bio je isuviše dragocen da bi tamo poginuo.

Perl Harbor je obavešten tek dva sata pre napada pa samim tim i nije bio na to spreman. Nemilosrdno su poraženi. To je bilo ono što je Ruzvelt hteo, jer je sada mogao da prikaže Japance kao „lukave svinje“ i SAD su morale da izvrše odmazdu za taj napad.

Onima koji još ne žele da shvate da se više isplati biti predsednik ili kancelar nego dobar političar verovatno će sledeći primer otvoriti oči. Ovde mislim na kasnijeg američkog predsednika Dvajta D. Ajzenhauera.

Da bi uspeh njihovih nečasnih akcija bio zagarantovan, iluminatima je bio potreban odani vazal na mestu glavnog zapovednika savezničkih snaga u Evropi. Izabrana osoba za taj posao je bio potpukovnik Dvajt D. Ajzenhauer. Njegova karijera u američkoj vojsci je više nego interesantna, ona je fascinantna studija o tome šta se može desiti prosečnom vojniku ako iza sebe ima „prave“ ljude. Ajzenhauer je naime bio prijatelj Bernarda Baruha.

U martu 1941. unapređen je u pukovnika. Tri meseca kasnije je bio komandant 3. Američke armije. Prošla su još tri meseca kada je postao general brigade. 12. decembra iste godine u Vašingtonu je upućen u planiranje rata na najvišem nivou. 16. februara 1942. unapređen je u zamenika šefa štaba „Odeljenja za planiranje rata“. Prošla su još samo dva meseca dok nije preuzeo vođstvo. Nakon sledećih tri meseca preuzeo je komandu nad „Evropskim teatrom operacija“. Mesec dana kasnije postao je general pukovnik i šest meseci kasnije unapređen je u generala „sa pet zvezdica“. 24. decembra je konačno postao vrhovni komandant u Evropi.

Nakon što je nemačka vojska isterana iz Rima, američka vojska generala Marka Klarka je zadržana iako je lako mogla da umaršira u Jugoslaviju, Beč, Budimpeštu i Prag.

Umesto toga deo njegovih vojnika prebačen je u Normandiju što je oko 100 000 ljudi koštalo života i imalo drastične posledice po buduću izgled istočne Evrope.

Zašto?

Na konferenciji saveznika u Kvibeku 1943. je uz isticanje generala Džordža Maršala postignut dogovor pod imenom „Pozicija Rusije“. U njemu je stajalo da ... „će pozicija Rusije nakon rata biti dominirajuća“...

Ljudi koji su vodili spoljne poslove SAD – Ruzvelt, Maršal, Ajzenhauer – su imali striktna naređenja svojih „gospodara“, kao što ćete zaključiti iz sledećeg primera, da tako vode završnu fazu rata da najviše koristi ciljevima iluminata prema „Protokolima cionških mudraca“. Zato su ostavili ruskoj vojsci dovoljno vremena da se raširi.

NEMAČKA HOĆE DA KAPITULIRA

Možemo zahvaliti zetu predsednika Ruzvelta, pukovniku Kurtisu B. Dolu, što je objavljena istorija komandanta Džordža Erla. Erl je bio bivši guverner Pensilvanije, američki ambasador u Austriji (1935-39) i Bugarskoj (1940-42). Kasnije je bio lični Ruzveltov mornarički ataše u Istanbulu kada ga je u proleće 1943. posetio šef nemačke tajne službe admiral Vilhelm Kanaris. Kanaris je rekao „da je bezuslovna kapitulacija kakvu su zahtevale Amerika i Engleska za nemačke generale bila neprihvatljiva. Ako bi pak američki predsednik hteo da prihvati časnu predaju nemačke vojske, to bi se moglo urediti. Nemačka vojska bi se po odgovarajućim uputstvima premestila na Istočni front da bi se tamo borila protiv nadiruće „Crvene armije“....“

Ubrzo nakon ovog sastanka imao je Erl još jedan duži sastanak sa nemačkim ambasadorom Fricom fon Papenom koji mu je isto rekao. Erl, koji je u prvom momentu razmišljao da li je dobro razumeo, a ubrzo zatim shvatio da su ovi ljudi bili ozbiljni, odmah je poslao pismo Ruzveltu. Ništa se nije dešavalo. Poslao je drugo. Opet ništa. Kada se zatim nakon nekoliko dana Kanaris vratio da pita da li je stigao odgovor od Ruzvelta, Erl nije mogao da mu odgovori. Zatim je Erl poslao poruku najveće hitnosti u Vašington i opet nije bilo odgovora. Erl, kao i Kanaris, nije mogao ga zna da kapitulacija Nemačke uopšte nije bila poželjna. Ruzvelt je u svom pismu od 24. marta 1945. lično zabranio Erlu da bilo šta objavi o ovom slučaju.

AMERIČKA PODRŠKA SOVJETIMA ZA VREME RATA

Važan deo mozaika u razumevanju istorije rata je jedna veoma markantna knjiga koju svi veliki mediji, filmski producenti i većina biblioteka izbegavaju pod svaku cenu: »From Major Jordans Diaries« („ Iz dnevnika majora Džordana“).

Džordan je bio ratni veteran Prvog svetskog rata i zbog svog vojnog iskustva dobio je mesto „Lend lease“ (unajmiti-iznajmiti) otpremnika i oficira za vezu sa Rusima. Prve dve godine je služio u Njuarku, Montana, a od 10. maja 1942. u »United Nations Depot No 8, Lend Lease Division, Newark Airport, Newark, New Jersey, International Section, Air Service Command; Air Corps; US Army.«

Major Rejsi Džordan je bio osoba za vezu između SAD i Rusa. Bio je veoma iznenađen uticajem ruskog komandanta Anatolija Kotikova na Ruzveltovog pomoćnika Hajja Hopkinsa. Svaki put kada je Sovjetima nešto trebalo, kao i specijalni pribor, bio je dovoljan poziv Kotikova Hopkinsu i to je isporučeno. Kasnije je Džordan uočio crne kofere koji su bili prisutni uz skoro svaku isporuku i postao je znatiželjan. Prava je

avanturistička priča kako mu je kasnije pošlo za rukom da otvori nekoliko njih. Našao je papire o fuziji jezgra, spisak materijala na putu za Sovjetski savez, između ostalog 2 funte urana 92 i deuterijum. U to vreme nije znao šta to sve treba da znači. Kasnije je pisao dnevnik sa tačnim podacima o ovom i drugim slučajevima. Između ostalog se u Sibiru srušio avion s novcem u kom su se nalazili ploče za štampanje, papir i ostali materijal da bi Rusi mogli da štampaju isti novac za Nemačku kao i SAD.

Sporazumom "Lend Lease" Staljinu je isporučeno od strane SAD 20 hiljada aviona, gotovo 400 hiljada automobila, duplo više tenkova nego što su imali na početku rata, lokomotive, hrana, kao i tajni materijal. Zašto je SAD pružala tako veliku pomoć Rusima za vreme Drugog svetskog rata? A to je bilo samo nekoliko primera. Iluminati su bili tvorci "crvenog" režima. Tačno su znali šta rade. Sovjetska Rusija je bila jasno prepoznatljivo oruđe u njihovom planu (Protokoli) da porobe čitav svet u novom svetskom poretku.

PROTOKOLI MORAJU DA SE ISPUNE

Kao što je Nemačkoj uskraćeno da se preda, isto se desilo i Japanu. Japanci su bezuslovno kapitulirali u martu 1945. Tada je japanska vrhovna komanda dostavila američkoj ambasadi u Moskvi, ruskoj u Tokiju i Pentagonu u Vašingtonu saopštenje da japanska carska vlada želi da bezuslovno kapitulira.

Amerikanci su ih ignorisali! Zašto? Kasnije su tvrdili da nisu mogli da dešifruju poruku. Ali kako su onda ranije dešifrovali vojni i diplomatski kod? Odgovor znamo. Japanska ostrva još nisu bila uništena. Glavno je tek dolazilo. B-29 su izveli veliko "gradsko saniranje" međunarodnih banaka u Japanu. Prvo uništenje Tokija, zatim bombe na Hirošimu i Nagasaki.

Mnogi od vrhovnih komandanata japanske vojske su navodno bili članovi mističnog tajnog društva pod imenom "**Crni zmaj**". O tome međutim mi gotovo ništa nije poznato.

Obnova Nemačke i Japana donela je međunarodnim bankama profite astronomskih iznosa. Nemci i Japanci se ubrajaju u najvrednije radnike i rukovodioce. Međutim i njihove vlade su iluminati izabrali i upravljali njima kao marionetama. Ovo će Vam biti još jasnije kada budete posmatrali izvode iz spiska članova raznih organizacija. Mnogi nemački političari iz vlade su takođe figure u ovoj igri poput Amerikanaca ili Rusa.

ŠTA JE POSTIGNUTO DRUGIM SVETSKIM RATOM?

Sa opšte ljudskog stanovišta to je bila propast bez ikakvih ublažavajućih okolnosti, sa stanovišta iluminata pak beskrajn uspeh. Drugi svetski rat sa procenjenih 30 miliona mrtvih (Solženjicin govori o 100 miliona) je jasan sastavni deo svetskog programa sanacije iluminata čiji je konačni cilj bio stvaranje Vajshauptovog »Novus Ordo Seclorum«, Novog svetskog poretka.

Lenjin je iluminatima bio savršena osoba u Rusiji. U političkoj i psihološkoj šemi toka komunizam je imao ulogu rapira, odnosno, zaverenici su upotreбили komunizam kao „crnog čoveka“ da bi prisilili zapadne narode na obaveze koje su u suprotnosti sa njihovim interesima. Početkom 20tih godina Lenjin je svetu saopštio buduće planove iluminata:

„Prvo ćemo osvojiti istočnu Evropu, a zatim mase Azije.“

Ovi ciljevi su ostvareni kao rezultat Drugog svetskog rata. Najveći deo Azije je sledio nekoliko godina kasnije. Vijetnamski debakl je deo akcije pospremanja, kojom su se povezali slobodni krajevi.

Drugi svetski rat je iluminatima još više doneo. Obrisi starog uređenja sveta su se raspali a nestali su i finansijski i socijalni temelji tradicionalnog morala. Amerika, čija sigurnost nije bila ugrožena ni pre ni za vreme rata, osetila se prisiljenom da se odrekne sopstvene politike. Rat je SAD koštao 400 miliona dolara a zaduženje države je dostiglo cifru od 220 milijardi dolara. Time su SAD sedeće duboko u raljama međunarodnih banaka. Drugi svetski rat je pripremio tlo za razvoj socijalizma koji se kao bolest širio u Engleskoj i SAD. A taj rat je takođe prokrčio put za osnivanje OUN 1945, čije sedište se nalazi u Njujorku na tlu koje je dao Rokfeler. Najmanje 47 članova osnivača OUN su bili u CFR. OUN je najveća međunarodna masonska loža na svetu kao što već sam amblem sasvim jasno pokazuje. On je, kao „veliki pečat“ na američkoj novčanici od jednog dolara, masonski simbol.

ŠTA SE DEŠAVALO SA NACISTIČKOM TAJNOM SLUŽBOM GESTAPO?

Viljem Bremler nas informiše da je CIA prihvatila ponudu Rajnharta Gelena, vođe operacija nemačke tajne službe u Rusiji, da pomogne u izgradnji mreže obaveštajnih službi u Evropi. Gelenovoj organizaciji su pripadali mnogi bivši pripadnici SS-a. Organizacija „Gelen“ je bila važan sastavni deo CIA –e u zapadnoj Evropi i stvorila je temelj aparata tajne službe u Saveznoj Republici. CIA je iz dokumenata nirberških procesa ratnim zločincima prikupila informacije o psihijatrijskim metodama nacista koji će primenu naći decenijama kasnije u ozloglašanim eksperimentima u kojima se radilo o kontroli svesti.

Interpol, privatnu međunarodnu policijsku organizaciju za borbu protiv širom sveta aktivnih kriminalaca i trgovaca drogom do 1972. više puta su vodili bivši SS oficiri. To ne iznenađuje ako se zna da su za vreme II. svetskog rata nacisti kontrolisali Interpol.

OSNIVANJE IZRAELA

Rat je, kao što je od 1871. planirano, otvorio vrata i za stvaranje države Izrael. Kada su rane u Evropi polako zarasle pažnja svetske javnosti se usmerila na Bliski istok, gde su cionisti želeli da ustanove Izrael u Palestini. Englesku je uzbudilo ubistvo lorda Moyna od strane dvojice cionista. Na kongresu cionista 1946. u Ženevi je zagovarana primena terorizma kao sredstva za stvaranje cionističke države. Tako su nastale mnoge terorističke organizacije u Palestini da bi iznudile osnivanje Izraela.

Dve najvažnije su bile „Irgun zvai leumi“ Menahima Begina i organizacija Jicaka Šamira „Stern bande“. Nakon što se povećavalo prolivanje krvi Arapa protiv Engleza u Palestini stvar je predana OUN. OUN je 29. novembra 1947. donela odluku o deljenju Palestine u dve nezavisne države, arapsku i jevrejsku. Princip deljenja jedne države kao princip vladavine poznajemo još iz vremena Starog Rima. »Divide et impera«, (Podeli pa vladaj). On ima za posledicu stoprocentni beskraji konflikt. I tako je i bilo. Razdvajanje je izazvalo još krvavije nemire što je dovelo do povlačenja UN-a. Nakon što su cionisti samovoljno podelili Palestinu. »Stern-Bande« i »Irgun Zvai Leumi« (pod vođstvom Begina) su ušli u selo Deir Yasin i pobili svo stanovništvo kao upozorenje protiv daljeg otpora Arapa. Oni su избегли u susedne zemlje, osim malog broja onih koji su se udružili pod vođstvom Jasera Arafata i PLO-a

Sa proglašavanjem nezavisnosti Izraela 14. maja 1948. došlo je do novih nemira. Od tog doba je Bliski istok leglo mržnje i ubijanja.

Ali upravo je to odgovaralo ciljevima iluminata (plan Albert Pajka br.3.)

CFR SE UČVRŠĆUJE

U Americi je CFR počeo da dobija pravi uticaj.

Stare suverene institucije zamenjene su novim međunarodnim, poput UN koje su nastale iz CFR-a. Kasnije su iz toga nastale „Institute of the Pacific Rim“ (IPR) i „Foreign policy association“ (FPA).

Po nalogu IPR-a Kina je uz pomoć Džordža Maršala predata komunistima. Kontrola iluminata nad Sovjetskim savezom je tokom rata značajno ojačala. Projekti kao što su „lend-lease“ i zaključci sa Jalta između Staljina, Ruzvelta i Čerčila su takođe ojačali Sovjete. „Hladni rat“ koji je usledio i bio dobro insceniran između Sovjetske imperije i Zapada je ojačao poziciju iluminata u ostatku sveta. Ratovi u Koreji i Vijetnamu su bili inscenirani tako da ni Rusi ni Amerikanci nisu bili direktno jedni sa drugima umešani. Istovremeno su time imali opravdanje za njihovu „Nacionalnu bezbednost“, čitaj CIA (Central Intelligence Agency), NSA (National Security Agency) i NSC.

Tajne operacije CIA-e su počele u ranim pedesetim kako bi srušile vlade onih zemalja koje iluminati još uvek nisu imali pod kontrolom i kako bi one bile zamenjene iluminiranim ljudima, odnosno onima kojima je moglo da se upravlja. Neki od američkih senatora su namirisali opasnost i počeli su da se čude, kao npr. senator Mekarti, zašto se toliko puno komunista nalazilo na visokim pozicijama u američkoj vladi. Mekarti je

osnovao »House Hearing on Unamerican Activities« (Saslušanje u "kući" o neameričkim aktivnostima) i prozreo neke komunističke aktivnosti, ali su ga mediji izneli na rđav glas. To je najuspešnija i najdokazanija metoda da se ukloni smetnja sa puta. Kasnije je Mekarti započeo istragu u CIA. Da je dopro samo malo dublje mogao bi eventualno da spreči atentat na Kenedija.

"Komitet 300" je bio veoma uznemiren kad je Mekarti počeo da se priprema da pozove Viljema Bandiju pred istražni komitet. Njegov poziv bi otkrio blisku vezu CIA-e i britanske tajne službe. RIIA je izabrala Alenu Djulsa da ukloni Mekartija. Djuls je naložio Ričardu Helmsu i Patriku Limenu da prime Mekartija.

Ajzenhauer je sličan nalog dao generalu Marku Klarku, članu CFR, da odvrati Mekartija od CIA-e. On je ubedio Mekartija da postoji poseban odbor za nadzor koji pazi na CIA. Tako je Mekarti prekinuo svoju istragu. Mekarti, koji je bio ozloglašen zbog svog lova na „veštice“, bio je pored svoje funkcije advokata brojnih njujorških mafijaških porodica i blizak prijatelj homoseksualnog šefa FBI Edgara Huvera za koga je u njujorškim hotelima organizovao zabave transvestita.

Ričard Helms i Alen Djuls su kasnije preuzeli upravljanje CIA-om.

ATENTAT NA KENEDIJA

Motivi ubistva Dž.F.Kenedija su od septembra 1963. predmet žestokih spekulacija. Jasno je toliko da je mladi predsednik hteo da u nizu strateški značajnih pitanja postavi svoj sopstveni kurs čime je došao u snažan raskorak sa moćnim političkim i finansijskim interesima establišmenta. Nije bio dobar „saigrač“ i jedan od razloga njegovog ubistva je bio taj što je ubrzo nakon svog imenovanja 1961. otpustio šefa CIA-e Alenu Djulsa nakon fijaske „operacije Zaliva svinja“ (neuspeo pokušaj iskrcavanja Kubanaca u egzilu na „Zalivu svinja“ na Kubi u aprilu 1961.). Pripremao je i povlačenje nekoliko američkih savetnika iz Vijetnama. Naredba za povlačenje je izdata u oktobru 1963. Veliki trn u oku iluminatima je bilo to što je hteo da značajno umani vojne aktivnosti CIA-e u jugoistočnoj Aziji. Zatim je obavestio Kongres 18. jula 1963. da želi da sprovede niz mera da smanji platni deficit SAD. Želeo je da podstakne izvoz industrijske robe i poveća porez na posede američkih građana u inostranstvu. Trebalo je da do oko 15% poreza bude plaćeno za kapital investiran u inostranstvu. Potpuno je jasno da je i to bio trn u oku internacionalnim bankarima. Kao što vidimo, Kenedi je bio pravi čovek – predstavnik naroda!

Ali da bismo razmotrili jedan još važniji razlog moramo da nakratko napustimo sektor politike. Radi se o „padu Rozvel“ 2. jula 1947. kada se u Rozvelu, Nju Meksiko, srušila „nezemaljska“ letelica. Bilo je 92 svedoka, 35 izveštaja iz prve ruke (osoblje vazduhoplovnih snaga), i zatečena su četiri mala bića slična čoveku. Sledeći svemirski brod je nađen 13. februara u blizini Azteka, Nju Meksiko. Drugi pad se u ovom području dogodio 25. marta 1948. u Hart Kanjonu, Aztek, Nju Meksiko. Ova letelica je imala prečnik od 33 metra, bila je izrađena od nepoznatog materijala i pronađeno je 16 mrtvih, oko 1,2 metra visokih članova posade. 1949. se dogodio još jedan pad u Rozvelu pri

kojem je jedan član preživio. Njega je po naređenju preneo jedan oficir vazduhoplovstva u Los Alamos. Los Alamos je bio tada jedna od najbolje osiguranih ustanova američkih borbenih snaga. Biće je opisano kao reptiloidni humanoid sa izvesnim insektoidnim karakteristikama. Nazvan je jednostavno „EBE“ (Extraterrestrial Biological Entity). On je pričao da njegova rasa posećuje Zemlju već 25 hiljada godina i da on dolazi iz sistema duplih zvezda, da je njegova planeta pustinja, čije sunce preti da umre i da raspolažu podzemnim bazama u različitim državama na Zemlji. EBE je naučio mladog pukovnika koji se starao o njemu da postoji reinkarnacija, da duša nastavlja da živi i da je to zakon univerzuma. Sve to je snimljeno i sakupljeno pod šifrom „Yellow book“ (Žuta knjiga). Pod projektom „Sigma“ pokušano je uspostavljanje kontakta sa rasom EBE, ali bez uspeha. Krajem 1951. EBE je teško oboleo. Pošto su njegove biološke funkcije tela počivale na bazi hlorofila za njegovo lečenje je zadužen botaničar dr. Giljermo Mendosa. EBE je ostao u Los Alamosu sve dok nije umro 18. juna 1951. iz nepoznatih razloga. Kažu da je pukovnik koji se o njemu starao plakao zbog njegove smrti. Voleo ga je kao dete. Po ovom događaju je snimljen film u okviru projekta Robertson-Panel, kasnije kao „E.T.“ kako bi se javnost preko naučno-fantastičnog filma približila realnosti.

6. decembra 1950. srušio se drugi leteći tanjir (30 m) blizu Lareda, u Teksasu. U olupini je pronađeno ugljenisano biće visoko 1,30 m sa ekstremno velikom glavom. Ovaj događaj je izazvao senzaciju kada su objavljene slike mrtvaca. 20. maja 1953. u Kingmenu u Arizoni je sakriven još jedan leteći tanjir od samo 10 m u prečniku. Ovoga puta je bilo četiri mrtva bića koji su kao i svi ostali odvedeni u bazu «Wright Patterson Air Force Base» (Hangar 18). (Kako kažu Amerikanci: »Reality is sometimes stranger than fiction!« - Realnost je nekad čudnija od fikcije!)

Već nakon prvog pada su osnovane razne tajne organizacije da bi se bavile prisustvom NLO-a. Najvažnija je bila operacija Madžestik 12, koju je osnovao 24. septembra 1947. predsednik Truman i kojoj su bili podređeni svi drugi projekti. (Majesty (veličanstvo) je bila šifra za predsednika.) Među članovima se nalazio i doktor Vanevar Buš, naučni savetnik predsednika, ministar odbrane Forstel, a kasnije i Nelson Rokfeler, Alen Djuls, šef CIA-e i Edgar Huver, šef FBI.. Ostalo su sve bili članovi CFR. Sva dvanaestorica su bili članovi „Jason society“ (Društva Džejson), elite iz reda „Skull&Bones“. Sedište grupe je mesto u Merilendu dostupno jedino iz vazduha, među insajderima poznato kao „Country club“.

Madžestiku 12 su bili podređeni projekti, kao što su, između ostalih: projekat MAJI - »Majority Agency for Joint Intelligence« (Većinska služba za združeno obaveštavanje). MAJIC znači kontrolisano od strane MAJI. Sve informacije i dezinformacije o NLO i vanzemalcima MAJI je ocenjivala u saradnji sa CIA, NSA, Obaveštajnom službom odbrane države DIA, i Mornaričkom obaveštajnom službom (Naval Intelligence).

Projekat Sign: istraživanje fenomena NLO, kasnije je preimenovan u „Grudge“ (verovatno zbog velikog broja ljudskih delova tela koji su nađeni u dva svemirska broda).

Projekat „Blue book“: sakrivanje srušenih letećih tela i istovremen sa Robertson- Panel, zajedničko širenje dezinformacija među stanovništvom. Projekat „Sigma“: komunikacija sa rasom EBE. Projekat „Snowbird“: tehnologija vanzemaljskih letećih objekata i pokušaj upravljanja jednim.

Projekat "Aquaris": projekat koordinacije programa istraživanja i kontakata sa vanzemalcima, projekat "Garnet": istraživanje uticaja vanzemaljaca na evoluciju čovečanstva.

Projekat "Pounce": odgovoran za ocenjivanje srušenih svemirskih brodova i biološko istraživanje posade, projekat "Redlight": uređuje probne letove sakrivenim ili od strane vanzemaljaca stavljenim na raspolaganje svemirskim brodovima. Ovaj projekat se trenutno sprovodi na području "Area 51/Groom lake" u Nevadi.

Projekat "Luna": je šifra za vanzemaljsku bazu na Mesecu koju su astronauti Apoloa posmatrali i snimili. Tamo se bave iskopavanjem i tamo su stacionirani veliki matični brodovi u obliku cigarete.

"Delta forces": jedinice koje su specijalno obučene za ove projekte.

Po izveštaju Viljema Kupera i Džordža Segala, CIA je osnovana posebno zbog prikrivanja podataka o vanzemalcima. Obojica su saopštila da je osnov za stvaranje internacionalne tajne elitne grupe "Bilderberger" koju ćemo kasnije detaljnije upoznati, bilo skrivanje vanzemaljskih kontakata. Ja ću ih međutim tretirati sa čisto političkog stanovišta.

Pitamo se, šta žele vanzemaljci od nas?

Zašto nisu otišli kod predsednika ili vođa neke zemlje? Oni su to uradili! I ne samo jedna grupa!

Nisu samo Džordž Vašington i Abraham Linkoln tvrdili da su ih posetili vanzemaljci, i predsednik Ruzvelt je 1934. navodno na jednom krstarenju Pacifikom imao sastanak sa posadom jednog letećeg tanjira koji je ugovorio Nikola Tesla. Predsednik Truman je 4. jula 1945. imao lični susret. Neka Rotšildova deca su krajem prethodnog veka tvrdila da su se njihovi roditelji sastali sa takvom posadom NLO-a. O tome postoje samo izveštaji pojedinaca koji su to pričali ili zapisali.

Konkretni dokazi pak postoje za susret predsednika Ajzenhauera. Mihael Hezeman piše o tome (NLO – kontakti s.55):

„Kao što se vidi iz izveštaja, vanzemaljci su od svog masivnog pojavljivanja iznad Vašingtona u leto 1952. stupili u kontakt sa vladom SAD... Različitim kontaktorima, poput Georga van Tasela, je naloženo da pošalju specijalne poruke predsedniku. To je bio – nakon predsedničkih izbora u jesen 1952 – od januara 1953. general Ajzenhauer. Ajzenhauer je još za vreme svoje službe saznao o padovima NLO-a u Rozvelu, Azteku i Laredu od 1947.–50. Nakon njegovog izbora dobio je 18. novembra 1952. izveštaj vladinog odbora „Madžestik 12“ koga je njegov prethodnik Truman zadužio za ispitivanje sakrivenih NLO-a. Odbor je predsedniku savetovao strogu tajnost iz razloga „nacionalne bezbednosti....“

Pozornica događaja na kojoj je Ajzenhauer trebalo da stupi u kontakt je bila vazduhoplovna baza Edwards u Kaliforniji (MUROC). Ona je mesecima i godinama ranije postala pozornica NLO–demonstracija:

8. jula 1947. prijavljena su četiri različita viđenja neidentifikovanih okruglih objekata iznad MUROC AFB i tajnog probnog poligona Rogers Dry Lake.

31. avgust 1948. veliki objekat sa preko kilometar dugim repom od plavog plamena kruži iznad MUROC na 17 000 m visine. 14. jun 1950: mornarički transportni pilot i razni civilni piloti posmatraju matični brod u obliku cigarete 40 km istočno od MUROC-a.

10. avgust 1950: poručnik Robert Vajkof, fizičar mornarice, posmatra kroz teleskop veliki objekat u obliku koluta koji je manevrisao blizu Edwardsa.

30. septembar 1952: fotograf za slikanje u vazduhu Dik Bimer i dva druga svedoka posmatraju manevre dva objekta u obliku kugle iznad Edwardsa.”

20. februara 1954. je kucnuo čas. Ovaj događaj je potvrđen, osim filmskim snimcima, i od strane različitih svedoka, između ostalih Džeralt Lajta iz moćnog medijskog koncerna CBS, člana engleskog gornjeg doma Erla Klansertija, bivšeg pripadnika tajne službe Viljema Kupera, pripadnika vazduhoplovstva Pola Solomona i mnogih drugih koji su tada bili stacionirani na MUROC Edwardsu.

Toga dana se dogodio incident zbog koga su svi oficiri uključujući i komandira došli na osmatrački toranj. Odatle su posmatrali letelicu prečnika između 60 i 100 m koja je lebdela direktno iznad startne staze. Objekat je posmatran satima, bukvalno onoliko dugo dok i poslednji čovek u bazi nije saznao za to. Letelica je izvodila letačke manevre koji su se kosili sa svim zakonima fizike: gore, dole, s jedne strane na drugu, pravi ugao, itd.

Kasnije je bilo ukupno pet letećih objekata, tri okrugla i dva u obliku cigarete. Ajzenhauer koji je u to vreme bio na odmoru u obližnjem Palm Springsu odleteo je u vazduhoplovno uporište. Vazduhoplovno osoblje i Ajzenhauer su posmatrali kako izlazi mala grupa posade NLO-a i približava im se. Izgledali su kao i ljudi, imali otprilike istu visinu, plavu kosu i govorili su engleski. Ponudili su pomoć u duhovnom razvoju ljudi. Njihov glavni zahtev je bio da uništimo naše atomske oružje. Nisu bili spremni da nam stave na raspolaganje svoju tehnologiju pošto duhovno nismo bili u stanju da se odgovorno ophodimo sa tehnologijom koju smo posedovali. Verovali su da ćemo svaku novu tehnologiju upotrebiti samo da bi se međusobno uništavali. Ova rasa je objasnila da smo na putu samouništenja i da moramo da prestanemo da se međusobno ubijamo, da zagađujemo Zemlju, iscrpljujemo prirodna Zemljina bogatstva – i da treba da živimo u harmoniji sa tvorevinom. Najvažnije je da znamo i naučimo da posmatramo sebe kao građane planetarne porodice i da imamo obavezu i treba da počnemo da se ponašamo kao deo porodice. Moramo hitno da se odrekemo predstave da možemo da radimo šta hoćemo. Tek onda kada počnemo da se ponašamo kao građani planetarnog sistema možemo stupiti u odnos s njima. Oni su deo iste porodice i treba ih kao takve tretirati i upravo tako mi treba da vidimo ljude na našoj planeti. Čim naučimo da se u miru ophodimo sa drugim nacijama možemo da stupimo u interplanetarne kontakte.

Prema tome je zauzet krajnje skeptičan stav, posebno u vezi sa glavnim zahtevom za nuklearnim razoružanjem. Nisu verovali da bi razoružanje moglo da bude u interesu Sjedinjenih Država i bojali su se da ostanu bez oružja pred vanzemalcima. Ponuda je bila odbijena! Stranci su tada objavili da će nadalje stupati u kontakt sa pojedincima dok se Zemljani ne naviknu na njih. Zatim su vanzemaljci predstavili predsedniku koji je kao ukočen stajao i njegovoj pratnji njihove tehničke mogućnosti koje su izazivale strahopoštovanje. Pokazali su predsedniku svoje svemirske brodove i čak dokazali sposobnost da se načine nevidljivima. To je stvorilo mnogo nelagodnosti kod Ajzenhauera jer niko nije mogao da ih vidi iako su svi znali da su još uvek tu. Zatim su stranci ušli u svoje brodove i otišli.

Ovo sletanje potvrđuje i američki astronaut Gordon Kuper koji kaže da mu je za vreme njegove službe pušten film koji prikazuje sletanje NLO-a na vazduhoplovnu bazu u Kaliforniji početkom pedesetih godina.

(Čitavu priču do detalja sa odgovorima na svako kako i zašto, naći ćete u knjigama Mihaela Hezemana: „NLO – dokazi“ i „NLO –kontakti“. On se potrudio da sakupi materijal iz preko 50 knjiga, posebno iz SAD, i potkrepi ga sa izuzetno mnogo pre svega dobrih slika. „NLO – dokazi“ sadrži tajne dokumente CIA-e koji su nakon trideset godina skrivanja uz pomoć »Freedom of Information Act« (slobode informisanja) postali dostupni javnosti. Ostvareno je još mnogo kontakata sa vladama koje treba pročitati na jednom mestu da bi se stekao pregled raznolikosti NLO-tematike. O tome postoje i video snimci koji između ostalog sadrže sletanje 1964. na vazduhoplovno uporište Holomen i koji su navedeni u dodatnoj literaturi.)

Vratimo se Kenediju. Nakon što je postao predsednik i bio upoznat sa sakrivenim NLO-ima i tajnim projektima koji su sadržali i proučavanje preživelih, hteo je da te informacije obelodani u javnosti. To je pokušao i ministar odbrane i član „Madžestik 12“ Forstejl, 22. maja 1949. Bačen je kroz bolnički prozor sa krevetskim čaršavom oko vrata.

Ni Kenedi nije bolje prošao. Ubijen je 22. novembra 1963. u Dalasu.

Prvi pogodak je došao sa krova kuće ali nije bio smrtonosan. Smrtonosni pogodak je došao od vozača njegovih sopstvenih kola, agenta CIA-e Viljema Grira, koji je pucao Kenediju u glavu oružjem koje je napravila CIA. Kada posmatramo originalni film o atentatu i pazimo na vozača, možemo jasno videti kako se vozač okreće sa oružjem u ruci, puca i kako se Kenedijev potiljak rasprsnuo.

Na filmovima koji se mogu videti u većini zapadnih zemalja vozač je zamagljen. 21. novembra 1993. je u emisiji ARD-a „Spiegel TV“ pokušano da se na smešan način gledaoci razuvere da je CIA stajala iza atentata, dok je gotovo u isto vreme na RTL-u emitovano suprotno. Nevezano za komentare, na oba programa je prikazan film o atentatu samo jednom sa čitavom slikom, a sledeći put opet bez vozača. Ipak onaj ko je znao gde treba da gleda mogao je da na ovom originalnom filmu prepozna vozača koji puca.

Džon Lir, sin „Lear Aircraft“-a (i današnji vlasnik), odlikovan kao najbolji pilot US-Air-Force (17 letачkih svetskih rekorda) pronašao je tri originalna filma, između ostalog u

Japanu, dao ih na kompjutersku analizu i proveru autentičnosti. On i Viljem Kuper, bivši član Mornaričke obaveštajne službe, autor »Behold a Pale Horse«, danas drže predavanja u SAD i preko njih se mogu dobiti originali (adrese u spisku literature). Viljem Kuper je zbog ovog filma izgubio desnu nogu kada je na njega izvršen atentat 1973. Japanska televizija je kasnije prikazala te originalne filmove u glavnim informativnim emisijama. Kompjuterskom analizom je raskrinkano oružje i označeno kao specijalni kalibar koji je razvila CIA. Takođe i metak koji je razvila CIA a koji se rasprsnuo tek nakon pogotka i prouzrokovao raznošenje Kenedijevog mozga.

U pripremi su učestvovali članovi CIA-e: Orlando Boš, Hauard Hant, Frenk Stargis i Džek Rubenštajn (alijas Džek Rubi). CIA je za njegovo učešće platila ogromnu sumu novca.

Li Harvi Osvald je takođe bio član CIA –e ali je u vreme atentata radio za Džeka Rubija. On je bio taj čija je smrt planirana. Džek Rubi je ubio Osvalda pre nego što je mogao da dokaže svoju nevinost. Tako su imali počinioaca koji nije mogao da dokaže suprotno.

CIA je mrzela Kenedija. U njenim očima on je snosio odgovornost što se njeni projekti Vijetnama, Kube i NLO-a nisu odvijali kako treba. Kada je objavljena novost o ubistvu Kenedija jedan saradnik CIA –e koji je radio na operaciji „Zaliv svinja“ je opisao da su sve osobe u njegovom odeljenju ustale i aplaudirale. Mnoge od ovih činjenica otkrivene su na saslušanjima pred Specijalnim komitetom za atentate ali prema američkom zakonu o bezbednosti arhiva stoje do 2029. iza brave. Nakon ovih saslušanja CIA-i su zabranjene sve tajne operacije unutar SAD. (Da se toga niko ne pridržava, svima je jasno.) Svi svedoci zavere su ubijeni ili su umrli zbog brzo napredujućeg raka koji im je ubrizgan (npr. smrtonosni strelac u kolima tri nedelje nakon atentata) .

Zvanična verzija Kenedijevog atentata je prema izveštaju Vorenove komisije glasila da je Li Harvi Osvald bio jedini počinilac, to je moglo da se pročita već devet sati kasnije u svim novinama u SAD. Prava verzija zavere CIA-Komitet 300 je potpuno prećutana. Iz valjanog razloga. Vidi se kako je delotvorno što iluminati kontrolišu informativne agencije. I opet je cela nacija decenijama dezinformisana, sve dok se jedan odvažni istraživač ne potruži da se pozabavi stvari.

Njegov brat, Robert F. Kenedi, koji je takođe stajao iluminatima na putu, morao je da umre 5. juna 1968. nakon što je bio blizu da pobedi na predsedničkim izborima. U ovom slučaju se počinilac zvao Sirhan Sirhan. On je bio pod uticajem droge koju je CIA razvila upravo za ovakve svrhe. Da bi osigurali da Sirhan Sirhan neće omanuti telohranitelj Hauarda Hjudžiza je ustupio ekstra metke koji su kasnije nađeni u Kenedijevoj glavi .Po rečima istražnog sudijske balistički dokazi su pokazali da je cev oružja bila udaljena 5 do 8 cm od Kenedijeve glave, a da je Sirhanovo oružje bilo udaljeno ne manje od 30 cm. I to je zatajeno od javnosti. Nezavisni izveštaji unutar CFR i reda „Skull&Bones“ su pak sadržali te informacije. Kao što kaže 12. protokol, osobe koje stoje na putu „planu“ treba približiti smrti. (Potpunu istoriju sa imenima, datumima i više činjenica o atentatu na Kenedija i vezi SAD sa NLO možete naći u knjizi Viljema Kuper: »Behold a Pale Horse«.)

VITEZOVI JERUSALIMA

Engleska kraljevska porodica bila je u bliskoj vezi sa „**Časnim redom vitezova Jerusalima**“, veoma starim redom čije vođe je birala engleska kruna po svojoj sposobnosti da vode „Komitet 300“. Najuzi krug se zove „**Red podvezice**“. Koliko je on i danas jak pokazuje činjenica da je Lord Karington, vitez „Podvezice“ bio nekad šef NATO a danas predsedavajući „Bilderbergera“. Lord Karington, koji je takođe u „Komitetu 300“, je bio jedna od osoba za vezu zajedno sa Lorensom Iglbergerom, koji su se kao predstavnici „Udruženja Kisindžer“ pobrinuli da Beograd 1993. dobije određene ruke za etničko čišćenje i genocid. Luis M. Blumfeld, šef Permindeksa, je takođe član Vitezova Jerusalima.

A VATIKAN?

Krajem 2. svetskog rata većina monarha je zbačena. Ostvaren je deo plana iluminata. A šta je bilo sa katoličanstvom?

Na prvi pogled se može pomisliti da sedamnaest vekova stabilnosti ne mogu da se naruše, ipak detaljniji uvid govori drugačije.

Tajna služba Vatikana je oduvek bio red jezuita. One koji veruju da su jezuiti bili samo jedna od bezazlenih verskih organizacija hteo bih da uverim u suprotno. Primanje (rukopolaganje) u 2. stepen je zahtevalo smrt svih protestanata i masona. Oni su bili npr. vodeća snaga iza masakra Hugenota i odgovorni za obezglavljivanje nebrojenih protestanata i masona u 16. i 17. veku u Engleskoj. Jezuitski red osnovao je 1534. Ignacije Lojola koji je kao i tri prva generala reda bio jevrejskog porekla.

Moć generala jezuita (vođe) je toliko jaka da se on naziva „Crni papa“.

Za vreme 2. svetskog rata katolička crkva je snažno infiltrirana od strane drugih tajnih loža. To su između ostalih bile OSS (prethodnica CIA), MI 6, članovi italijanskog „Crnog plemstva“, masoni i P2 loža (Propaganda Due), koje su sve stajale pod okriljem „Komiteta 300“. Loža P2 je najjača italijanska masonska loža. U njoj je učlanjena „Velika Vatikanska loža“ koja je dala povod za P2-skandal 1976, kada se u Vatikanu pojavila lista loža sa imenima i datumima pristupanja 121 visokog crkvenog velikodostojnika, između ostalih kardinala, nadbiskupa, biskupa, prelata i laica. Umesto da se osobe sa liste pozovu na odgovornost pokrenut je lov na objavljivače spiska. Svaki komentar ovde je suvišan. Među imenima su bili državni sekretar Žan Vilot, vatikanski ministar spoljnih poslova Agostino Kasaroli, kardinal Sebastijano Bado, kardinal Ugo Poleti, i direktor vatikanske banke biskup Paul Marcinkus.

Iluminati su, kao što je već pomenuto, podržavali obe strane naroda učesnika u ratu. To je na kraju 2. svetskog rata bivalo sve jasnije. Alen Djuls (šef CIA) je npr. imao tajni sastanak sa vođom SS-a Gelenom.

Pravljani su dogovori da se SS oficiri krijumčare u Švajcarsku pod pokrićem katoličke crkve. Neki SS oficiri su preuzeli crkvene titule i prešli u druge zemlje, pretežno Argentinu, Paragvaj i SAD. Nakon rata Gelenov zadatak je bio da organizuje „Radio Slobodna Evropa“. Veliki deo SS-a je nakon rata direktno primljen u CIA-u.

Drugi zanimljivi član „Komiteta 300“ je bio Josif Retinger (Racinger?). Nakon rata ga je CIA podržala u zaključivanju ugovora sa Vatikanom. Pridobio je između ostalih i dr. Luidija Geda, medicinskog savetnika pape Pija VII i vođu katoličkih aktivnosti. Preko Gede mu je pošlo za rukom da za ubuduće učvrsti vezu sa papom Pijem VI, koji je još ranije sarađivao sa OSS (Office of Strategic Services), prethodnikom CIA-e.

Retinger se sastajao sa holandskim princem Bernardom, italijanskim premijerom, sirom Kolinom Grubinom, direktorom SOE (Special Operations Executive, britanska tajna služba) i direktorom CIA, generalom Volterom Bedelom.

Princ Bernard je pre rata bio u SS-u i bio je zaposlen u I G Farben. Kasnije se oženio iz kuće Oranija-Nasau i preuzeo mesto u „Shell Oil“. Ta grupa je bila jezgro koje se sastalo u maju 1954. u hotelu De Bilderberg u Ostebeeku u Holandiji i koja je poznata kao grupa „**Bilderberger**“. Princ Bernard, član „Komiteta 300“ je bio prvi direktor „Bilderbergera“ (sledi bliže objašnjenje).

Jedan od ljudi CIA-e sa velikim uticajem u katoličkoj crkvi je bio kardinal Spellman. Spellman je CIA-i pomogao između ostalog i kod obaranja demokratije u Gvatemali 1954. on je upoznao oca Paula Marcinkusa iz Čikaga sa papom. 1971. Marcinkus je postao nadbiskup i šef Vatikanske banke. Marcinkus je takođe razvio bliske veze sa članom masonske P2 lože Mišelom Sindonaom i Robertom Kalvijem. Vođa P2 lože je bio Licio Geli. Kalvi, šef Ambrosiano banke, je pomogao Vatikanu da prebaci preko 100 miliona dolara za poljski pokret solidarnosti. Kasnije je bio umešan u veliki skandal oko banke Ambrosiano. 1982. nađen je Kalvijev leš kako visi na mostu Blackfriar u Londonu. Imao je dve cigle levo i desno u torbi i noge skupljene pod pravim uglom. Ritualno masonsko ubistvo. To posebno obeležje je u novinama prećutano. Sindona je postao savetnik u Vatikanskoj banci. P2 loža je imala mnogo veza sa Vatikanom, Opus dei i CIA-om. P2 loža je imala mnogo članova koji su zauzimali visoke pozicije u italijanskoj vladi.

U januaru 1966. magazin „Look“ je objavio članak: „Kako Jevreji menjaju mišljenje katoličke crkve“. Tu su do detalja opisana tajna savetovanja jevrejske lože B'nai brith i kardinala Bee koji je predstavljao katoličku crkvu. Vatikan je verovatno najbogatija organizacija na svetu. Većinu bogatstva drže Rotšild banke. Nema sumnje da je „Komitet 300“ tokom godina preuzeo Vatikan. To objašnjava zašto su Buš, Gorbačov i drugi lider tako često posećivali papu.

Ovih malo primera su samo vrh Vatikanskog ledenog brega.

Sledeći je ubistvo pape Jovana XXIII, čija je čitulja u meksičkim dnevnim novinama »El Informador« greškom objavljena jedan dan ranije od strane zapadnomeksičke masonske lože! (objavljeno 3. juna 1963, papa je umro 3. juna 1963. u 19.49 h).

Interesantna knjiga o tome je „U ime Boga“, Dejvid A. Jelop.

Papa Jovan Pavle II (sadašnji papa) ima takođe zanimljivu prošlost vrednu pomena. O njemu piše Viljem Kuper koji je dvanaest godina radio za »Naval Intelligence« (tajnu službu mornarice) u svojoj knjizi »Behold a Pale Horse«, kako je za vreme 2. svetskog rata radio u Nemačkoj za I G Farben na proizvodnji gasa za gasne komore koncentracionih logora. Krajem rata, iz straha je osuđen za učestvovanje u ratnim zločinima, ali je pod zaštitom katoličke crkve pobjegao u Poljsku. Tamo je ostao i kasnije napredovao slično Ajzenhaueru, samo što je trajalo malo duže dok nije kao kardinal Vojtila postao današnji papa.

Odmah se zahvalio svojim prijateljima tako što je 27. novembra 1983. opozvao širom sveta u »Codex Iuris Canonici« objavljenu ekskomunikaciju masona. Da današnji papa poznaje masonski tajni jezik ne dokazuje samo očito "masonsko rukovanje" (posebno rukovanje kojim se rukopoloženi međusobno prepoznaju), nego i njegov govor na jednom prijemu 15. septembra 1982. Ovde je govorio povodom smrti libanskog predsednika Gemaila iz Jerusalima, grada Božjeg i rekao doslovno: "Jerusalim može da postane "grad ljudi" (City of man). "Grad ljudi" je šifra iluminata za svetsku diktaturu.

18. aprila 1983. papa je primio celokupnu dvestočlanu „**Trilateralnu komisiju**“ u javnoj poseti.

Ovu tajnu organizaciju osnovali su juna 1973. Dejvid Rokfeler i Zbiginjev Brzezinski s obzirom na činjenicu da su organizacije poput UN presporo radile na stvaranju „svetske vlade“. Ova elitistička organizacija ima za cilj da u jednom polu ujedini vrhove industrijskih i privrednih giganta tj. trilateralnih nacija – Sjedinjene Države, Japan i Zapadna Evropa – i da forsira konačno stvaranje „novog svetskog poretka“. Ona nudi eliti koja dolazi iz raznih pravaca masonstva mogućnosti sastajanja širom sveta radi tajne saradnje i treba da uticaju „Bilderbergera“ pruži širu političku bazu. Većina evropskih članova je imala dugogodišnje kontakte sa Rokfelerima. Ima 200, za razliku od „Bilderbergera“, stalnih članova.

Možete da pretpostavite. da se papa Jovan Pavle II sa ovim ljudima nije sastajao samo da bi pio kafu.

MEĐUNARODNI MONETARNI FOND (MMF)

Međunarodne finansijske institucije poput MMF-a, Svetske banke i Bank of International Settlement su stvorene da bi raširile prevlast ekonomije na celu planetu. Ogromne takse članstva pojedinačnih nacija godišnje izražavaju se milijardama. Ako neka nacija ima problema da plati takse to osećaju radnici i siromašniji deo stanovništva. Trenutno MMF traži načine po nalogu internacionalnih bankara da kontroliše čitavu svetsku privredu.

Član „Komiteta 300“ Herold Lever je imao predlog koji je poznat kao „plan Dičli“. Po tom planu bi trebala da se protivpravno preuzme finansijska politika SAD i stavi pod kontrolu MMF-a. Ovaj plan bi dozvolio MMF-u da ujedini sve centralne banke raznih naroda u jednu svetsku banku.

1982. su vodeće banke sa Vol strita i vlada SAD zajedno zaključile da svakoj zemlji dužniku postave oštre uslove, što je sprovedeno pomoću „Udruženja Kisindžer“ – „Kissinger associates inc.“ (Upravu čine naftni magnat i predsedavajući Aspenskog instituta Robert O. Enderson, raniji ministar spoljnih poslova u vladi M. Tačer Lord Karington i Lord Rol of Ipsden, direktor Engleske banke i banke S.G. Varburg.)

MMF, Banka federalnih rezervi i Engleska banka su zamišljene kao „svetski policajci“ za naplatu dugova. Ideja da se MMF i njegovi oštri uslovi stave u središte svih dužničkih sporova je potekla iz Amerike. Uslove MMF-a je izradio predstavnik MMF-a Irvin Fridmen (zato je kasnije dobio visoko mesto u Citibank).

Primerba u vezi sa današnjom situacijom.

I naš sadašnji ministar privrede Reksrot je kratko vreme bio šef Citibank u Nemačkoj.

Sredstva fonda su nuđena zemljama kao mamac. Nakon što bi stekli pregled nad zemljom i njenim teškoćama, ukazali bi na to šta bi neophodno trebalo promeniti. Zemlji dužniku bi zatim saopštili da ako ikada želi da dobije kredit neke inostrane banke mora da ograniči uvoz na apsolutno neophodno, da drastično smanji državne rashode – i da pre svega obustavi sve subvencije za osnovne životne namirnice i druga podsticajna sredstva za socijalno slabe. Najvažniji zahtev je uvek bio obezvređivanje valute. Time bi navodno vlastiti izvoz na svetsko tržište bio vredniji i atraktivniji. U stvari bi se time poskupljivao uvoz a time uvećavali dugovi. To je bio prvi korak. Drugi je bio saglasnost zemlje za dalekosežni program razduživanja. Pritom su banke poverioci osigurale sebi dalekosežna buduća prava nad zemljom dužnikom. Istovremeno su uračunate i isplate kamata. MMF je postao međunarodni ekonomski policajac po nalogu privatnih banaka. Jedna za drugom, zemlje su morale da dogovore sa MMF-om i bankama Dičli-grupe uslove za vraćanje novca.

Prema podacima Svetske banke između 1980. i 1986. u privatne povereničke banke slile su se isplate kamata u visini od 326 milijardi dolara iz 109 dužničkih zemalja. U istom vremenskom periodu izbrisane su 332 milijarde dolara. Tako su dakle plaćeni dugovi u visini od 658 milijardi dolara nasuprot prvobitnom iznosu duga od samo 430 milijardi dolara. Uprkos tome dugovalo je ovih 109 zemalja bankama poveriocima još 882 milijardi dolara.

Igra enormno uvećanim kamatama i promenljivim kursom je privatnim bankama izgradila čudestan i neizbežan dužnički vrtlog.

KONTROLA INFORMACIJA

Bavarski iluminati su počeli još u vreme Francuske revolucije da šire svoju propagandu u čitalačkim klubovima kako bi mišljenja čitalaca prilagodili svojim ciljevima. Kasnije, za vreme 19. veka, kada su Rotšildovi već preuzeli Englesku banku, preuzeli su kao sredstvo jevrejske novine „Rojters“. Izdavači novina poput „Volfa“ i francuskog „Havasa“ imali su isti cilj, da izgrade međunarodni monopol nad informisanjem.

CFR (Council of Foreign Relations) i RIIA (Royal Institute for International Affairs) je osnovao **“Okrugli sto”** da bi raširio svoj uticaj. RIIA je nastala već u glavi Sesila Roudsa (britansko- južnoafrički državnik i milioner) koji je trebalo da raširi britansku vladavinu na ceo svet, a pogotovo na SAD.

Mogućnost da se kontrolišu mase je već pomenuto »social conditioning« RIIA-e. Oni su obučili vojnog tehničara majora Džona Roulingsa Riza koji je kasnije otvorio »Tavistock Institute for human relations« (Tavistock institut za ljudske odnose) u Suseksu u Engleskoj. Taj institut je jezgro psihološkog vođenja rata u Engleskoj. Tavistock-metode su kao što je već pomenuto, primenjivane u Engleskoj i SAD. Osim štampe upotrebljavane su preko radija i bioskopa radi manipulacije masama, što se usled decenijama dugog delovanja može okarakterisati kao ispiranje mozga.

CFR ima udela u stvaranju UN koje su im služile kao oruđe za stvaranje “novog svetskog poretka”, odnosno “jedne vlade”. Na osnovu materijala “Spotlajta” i drugih izvora koje sam tokom knjige pomenio, CFR danas zajedno sa “Trilateralnom komisijom” ima vladu SAD 100% u šaci. Takođe članovi CFR-a zauzimaju vodeće pozicije u informativnim službama i izvorima. To su, između ostalih, Reuters, Associated Press, United Press, Wall Street Journal, Boston Globe, New York Times, Los Angeles Times, Washington Post, ABC, NBC, CBS und RCA. Većina međunarodnih novina ih koristi kao izvore. Nemački pandan CFR-u su “Bilderbergeri” i “DGAP” (Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik – Nemačko društvo za spoljnu politiku). Njima se priključuju „Frankfurter Allgemeine«, »Bild-Zeitung« i »Die Zeit« (sigurno i mnogi drugi). CFR, koja je povezana sa RIIA-om i „Komitetom 300“ ima članove na vodećim mestima u najvećim energetskeim koncernima, vojnim aparatima i vladi SAD.

Isto važi i za Evropu kroz uticaj „Okruglog stola“, „Komiteta 300“, „Bilderbergera“, „Riia“ i „Rimskog kluba“. Red iluminata „Skull&Bones“ formira uži krug CFR-a i time uključuje i druge medije: Time-Life, National Review, Minneapolis Star, Atlantic Monthly, Fortune...

1880. red „Skull&Bones“ (Kosti i lobanja) je osnovao “Američki ekonomski savez” i “Američki istorijski savez”. Na prelazu vekova „Skull&Bones“ je zadobio velik uticaj na sistem vaspitanja i obrazovanja. Timoti Dvajt je bio predsednik Jejl univerziteta, a članovi „Skull&Bones“ su takođe upravljali univerzitetima Kornel i Džon Hopkins. Uključen je bio i Mekdžordž Bandi koji je kao bezbednosni savetnik Kenedija i predednika Lindona Džonsona učestvovao u vođenju Vijetnamskog rata i bio na mestu dekana univerziteta Harvard. Svaka istorijska informacija koja se suprotstavlja smernicama „Američkog istorijskog saveza“, dakle protiv „Skull&Bones“, nije bila odobravana u nastavne svrhe. Isto se događalo i u Nemačkoj kao i u svim drugim državama na svetu.

U Rusiji i DDR-u uči se prema komunističkim, čitaj “iluminiranim” smernicama, u arapskim ili jevrejskim zemljama prema njihovim interesima. Suština je da ljudi nisu vaspitani „za sebe“ tj. za samostalno mišljenje, rasuđivanje i delovanje.

1946. Fondacija Rokfeler je izdvojila 139 000 dolara za prezentaciju zvanične verzije 2. svetskog rata koja je prikivala celokupnu izgradnju nacističkog režima od strane

američkih bankara. Jedan od glavnih donatora je bila Rokfelerova „Standard oil“ korporacija.

Fondacija Ford je prvobitno finansirana novcem automobilske industrije Henri Ford. Kasnije su je infiltrirali „Skull&Bones“ i koristili njeno bogatstvo da bi zaglupili ne samo školski sistem, već i čitavu javnost. Sadašnji školski sistem zapadnih nacija takođe kontrolišu iluminati i njihovi ogranci. Većinu organizacija koje izdaju udžbenike indirektno finansiraju iluminati.

Mekdžordž Bandi, takođe član „Skull&Bones“-a, je za vreme rata u Vijetnamu bio savetnik predsednika SAD za bezbednost. 1966. postao je predsednik Fondacije Ford i izabrao člana „Skull&Bones“ Herolda Houva II za podpredsednika. On je bio odgovoran za odeljenje za istraživanje i obrazovanje. Abnormalna potrošnja novca fondacije primorala je porodicu Ford da se povuče.

Psihološke tehnike vođenja rata koje su započete u Velington – kući a usavršene u „Tavistok institutu za humane nauke“ Edvard Berni opisuje:

„Rastom stanovništva se takođe uvećava učinak iluminata na polju usmeravanja svesti masa. Uz pomoć obaveštajnih službi, štampe, novina, telefona, radija i aviona koji su svi kontrolisani od strane iluminata, ideje i mišljenja mogu da se brzo rašire po čitavoj državi. Svesna i inteligentna manipulacija načinima ponašanja i mišljenjem masa je jedan od najvažnijih elemenata demokratskog društva. Oni koji koriste te mehanizme su prava sila koja vlada ovim svetom.“

Nema dileme oko toga koliko je danas važna uloga medija.

Tu je npr. televizija, gde je veoma jasno kako negativne poruke kao što su vesti, horor ili akcioni filmovi utiču na ponašanje gledalaca. Pretežno se televizija koristi za sugerisanje mišljenja. Kako bi trebalo da se misli, radi ili izgleda. Šta mora da se ima, da bi bili „in“, i koju bi političku orijentaciju trebalo prihvatiti. Husein je loš, ali su Buš, Klinton i Kol dobri. Astrologija, rukopolaganje, NLO-i su đubre ali su zato porno filmovi, fudbal subotom uveče ili opijanje za vikend O.K. Da je upravo suprotno samo se nekolicina usuđuje da kaže jer će možda biti ismejani od ostalih kojima je ispran mozak. (Izvinjavam se na oštrim izrazima koje upotrebljavam, ali izraz ispiranje mozga se ne može ublažiti jer se to nakon decenijama dugog manipulisanja masama – a moja istraživanja su otkrila zastrašujuće – ne može formulisati tačnije.) Stvar je naime u tome što se danas ismejavaju ili popreko gledaju oni koji imaju sopstveno mišljenje koje eventualno stoji u suprotnosti sa masovnom svešću. Zapravo bi za to trebalo da budu nagrađeni.

Seme niče.

Sledeći primer je biskop, gde se specijalnom tehnikom snimanja može na platnu pojaviti dodatna slika (npr. limenka Coca Cole) koju oko ne vidi ali je prima podsvest kako bi stimulisala kupovinu ili konzumiranje određenog objekta – takozvane „subliminalne poruke“.

Najbolji primer je muzička industrija. Ovde se decenijama unazad uz pomoć »Backward Masking«-a (maskiranje unazad) snimaka visoke frekvencije i magijskih rituala utiče na slušaoca.

Kod snimaka visoke frekvencije se na traci čuju poruke u frekvenciji koja je tako visoka da naše uho ne može da ih čuje ali podsvest može (subliminalne poruke).

Kod „Backward masking“-a se poruke snimaju unazad i takođe ih podsvest integriše. Ako se trake prelušaju unazad poruke izbijaju na videlo:

Nekoliko primera:

KISS (Kings in Satans Service)

Pesma: God of Thunder

Poruka: Sam đavo je tvoj bog!

Madonna

Pesma: Like a Virgin

Poruka: Lutam u grehu!

Queen

Pesma: Crazy Little Thing Called Love.

Poruka: Do đavola sa Biblijom! Sve što hoću je magija!

Police

Pesma: Every Little Thing She Does Is Magic!

Poruka: Zli imaju snagu!

Rolling Stones

Pesma: Tops

Poruka: Volim te, kaže đavo.

Prince

Pesma: Purple Rain

Poruka: Nebo samo što nije razneto!

Cindy Lauper

Pesma: She Bop

Poruka: Bespomoćan si prema zlu, prema slušanju unazad, ha,ha, ha.

The Beatles

Pesma: Revolution No. 9

Poruka: Počni da pušiš marihuanu i Pali me mrtvi čoveče = Isus

Ovde je interesantno, iako se baš ne uklapa u temu, šta je Džon Lenon rekao 1962. u hamburškom Starklubu Toniju Šeridenu:

“Znam da će Bitlsi biti uspešniji od bilo koje druge grupe. Znam to sigurno, jer sam zbog tog uspeha prodao dušu đavolu!”

Ovo je znao samo mali broj ljudi, zar ne?

Još jedan zanimljiv primer iz muzičke industrije:

Džon Tod, koji je prema sopstvenim podacima bio bivši član najužih okultnih krugova moći iluminata (**Savet trinaestorice**) naziva ih luciferanskom organizacijom koja svim sredstvima hoće da se domogne vladavine svetom. Ciljni objekt iluminata je pre svega omladina, jer još Hitler je rekao:

„Ko ima omladinu ima i budućnost.“.

Džon Tod je bio upravnik najvećeg udruženja proizvođača gramofonskih ploča i društava za snimanje koncerata u celim SAD, „ZODIACO Productions“. On priča da je originalni snimak svake ploče, znači, klasike, kantrija, roka, disko muzike, meditacione muzike ili zavičajnih pesama... svih vrsta muzike (ne samo roka ili hevi-metala kako bi to htela većina verskih fanatičara) podvrgnut recenziji kroz rituale crne magije 13 odabranih osoba i zaposednut demonima.

Ovi ljudi to ne rade iz finansijskih razloga nego radi kontrole ljudskog duha.

Praznoverje ili đavolji svedok, reći će mnogi. Đavolji svedok ili ne, ovde govorim o najvećem udruženju izdavača gramofonskih ploča u SAD, sa najbogatijim ljudima na svetu iza sebe. Šta god ovi manipulatori radili, nazovite to kako hoćete, je njima donelo bogatstvo i moć, a ljude i narode na svetu u stanje u kome su sada i ima snažno dejstvo na svakog pojedinačnog slušaoca, pa i na Vas.

Iz „Zodiaco“ je kasnije nastalo drugo preduzeće „Maranata“ u Kaliforniji. Smisao i cilj ovog projekta je privlačenje mladih hrišćana i mladih druge vere. Zato su birali imena bendova sa pozitivnim zvukom i pozitivnim tekstovima ali su uprkos tome snimali na

nosače zvuka satanističke i destruktivne poruke. Prvi projekat je bio „Jesus Christ Superstar“.

Kao što vidite, imena su zvuk i dim, a površno se tema muzike ne može iscrpeti. Svejedno je da li ljudi upotrebljavaju satanističke poruke ili one kojima sugerišu kupovinu, činjenica je da ovi ljudi, a ima ih mnogo, deluju suprotno slobodnoj volji drugih. Međutim i ovde ima načina i sredstava da se od toga zaštitimo ili naučimo kako da se ophodimo s tim. Jer čovek još ima slobodnu volju da odabere muziku koju će da sluša.

Očigledno su mediji glavno oruđe da se ljudi drže u gluposti i neznanju. To je razlog zašto retko ko zna prave pozadine u politici, ekonomiji ili religiji. Isto važi i za istoriju čoveka, njegovo pravo poreklo, građu i strukturu Zemlje (pogotovo u unutrašnjosti), stvarno stanje Meseca i Marsa, stvarni svemirski program, slobodnu energiju, proces obnavljanja prirode, stvarni život Hrista, svetleće telo čoveka (duša i aura), njegovo magnetno polje (Merkabah), vanzemaljce i njihovu tehnologiju. Kao što ste i sami primetili, ni 0,1% Nemaca nisu čuli za konstruisanje letećih tela u sopstvenoj domovini.

Razmislite malo o tome!

Ovde bih hteo da navedem deo iz Hesemanove knjige „NLO-kontakti“, koji objašnjava kako mediji tretiraju temu NLO-a:

„ Broj pojavljivanja je značajno porastao i činilo se da invazija NLO-a na Zemlju nema kraja. Samo u junu 1952. vazduhoplovnim snagama je prijavljeno 250 pojavljivanja. Istraživački projekat vazduhoplovstva „Blue book“ je imao 2 000 izveštaja o pojavljivanju NLO u svojim spisima, od kojih je 25% kategorisano kao „nepoznati“. Time je fenomen zadobio dimenziju koja je zainteresovala druge službe. Već u septembru se u zvanična istraživanja uključila svemoćna i ozloglašena tajna služba CIA kako bi ispitala „da li problem letećih tanjira pretil nacionalnoj bezbednosti i da li se tim pitanjem bave primerena ispitivanja i istraživanja“. Pregled dokumenata CIA-e iz tog perioda je objavio 1977. predsednik Džimi Karter... (vidi NLO-Dokazi). 11. septembra 1952. Maršal Čedvel, zamenik direktora naučnog odeljenja CIA-e, izvestio je direktora CIA-e da je ustanovljen sistem javljanja širom sveta i da su sve vodeće vazduhoplovne baze dobile naređenje da hvataju neidentifikovane leteće objekte... Leteći tanjiri su sa sobom doneli dva opasna momenta. Prvi je bio psihološko dejstvo na mase a drugi ranjivost vazdušnog prostora Sjedinjenih Država... sa praktičnog stanovišta preporučujemo... „da se stvori jedinstvena politika šta se javnosti može reći o ovom fenomenu.“ Bazirano na našem istraživačkom projektu CIA je trebalo da razvije i pred Nacionalnim savetom za bezbednost preporuči politiku javnog informisanja koja rizik panike svodi na minimum.

„To je značilo po rečima Majora Kehoa „bezobzirnu cenzuru kako bi se iskorenilo verovanje javnosti u NLO“. U tu svrhu je CIA organizovala sastanak predstavnika vazduhoplovstva i naučnika u Pentagonu radi tajne analize dokaznog materijala o NLO.... Ovaj sastanak je održan od 14. do 18. januara 1953. pod vođstvom doktora H.R.Robertsona sa Univeziteta Kalifornije, po kome je i nazvano „Robertson panel“. Momenat je dobro odabran. Početkom novembra izabran je novi, republikanski predsednik, general Dvajt D.Ajzenhauer. Krajem januara je trebalo da položi zakletvu.

Do tada je trebalo predložiti predsedniku novu, uspešnu politiku. Već 18. novembra 1952. je direktor CIA-e admiral Roskou Hilenketer novoizabranom predsedniku napisao o temi NLO-a:

„Implikacije za nacionalnu bezbednost su prvenstveno date time što su motivi i krajnji interesi ovih poseta potpuno nepoznati. Uz to je uočen i povećan broj izviđačkih letova ovih brodova u periodu od maja do jeseni ove godine koji su doveli do najozbiljnijeg straha da predstoje novi koraci. Iz tih razloga, ali i zbog očiglednih tehnoloških i internacionalnih motiva i neophodnosti da se po svaku cenu spreči panika, istraživačka komisija „Madžestik 12“ ostaje jednoglasno pri mišljenju da nova administracija mora da bez prekida nastavi sa strogim merama bezbednosti.

„... Poslednjeg dana komisija je usvojila program obrazovanja za javnost koji treba da sledi dva glavna cilja: učenje i banalizovanje. Cilj banalizovanja bi bio smanjivanje interesa javnosti za leteće tanjire i mogao bi da se ostvari uz pomoć masmedija, poput televizije, filma ili članaka. Osnova za to su bili stvarni slučajevi koji su unosili zabunu ali su potom bili razjašnjeni. Kao i kod mađionočarskih trikova manje je zanimljivo kada je zagonetka već rešena... Nacionalne bezbednosne vlasti treba da odmah preduzmu sve korake da neidentifikovanim objektima ukinu status posebnog, auru tajnovitosti, koji su zadobili.

„Dobili smo nalog da sarađujemo u „kampanji objašnjavanja“ širom zemlje“ objasnio je portparol vazduhoplovstva Albert M. Čop, „da objavljujemo članke u novinama i dajemo intervjue kako bi izveštaje o NLO učinili smešnima.“ Kapetan Rupelt je dodao: „To nije bilo najgore. Naređeno nam je da pojavljivanja letelica držimo u tajnosti gde god je moguće, ili ako je izveštaj slučajno dospeo u javnost, da ga opovrgnemo (meteor, oblak, prim.aut.), u svakom slučaju da ga se što pre rešimo. Ako nam ne padne na pamet nijedno dobro objašnjenje, trebalo je da jednostavno učinimo smešnima svedoke.“ Sledećih meseci Čop i Rupelt su napustili službu pri vazduhoplovstvu.

Međutim CIA-ina politika ismejavanja i banalizovanja je bila i suviše uspešna. Koliko je stvarno bila uspešna saznajemo iz jednog otvorenog pisma inicijative „Pravda za vojno osoblje“ od 4. septembra 1987. tadašnjem predsedniku Ronaldu Reganu: „Nacionalna kampanja banalizovanja NLO koju je od 1953. naredila CIA, proizvela je knjige i napunila štampu hiljadama članaka da bi temu NLO tretirala u atmosferi smešnog kroz lažne NLO-kontakte i javnu NLO-obmanu“. Ova kampanja koja se još uvek vodi infiltrirala je vodeće civilne grupe koje se bave istraživanjem NLO agentima CIA-e kako bi ih oni smišljenim manipulacijama ismejali ili usmerili njihove napore u pravcu „drugih objašnjenja“. Ova politika zavaravanja je bila uspešnija nego što je CIA očekivala zahvaljujući brilijantnoj manipulaciji štampe strategijom ismejavanja. Štampa se u strahu da ne bude ismejavana pokazala kao lakoverna prema „zvaničnim stanovištima“.

U razloge ove masivne politike zatajivanja NATO-major Hans C.Petersen ubraja:

1. monetarni sistem bi se raspao – nijedna uticajna grupa to ne bi dozvolila.

2. sve religije bi morale da se zabrinu jer je istina mnogo jednostavnija nego što nas crkve uče. Odnosno, crkve i njihove verske vođe bi izgubile moć i uticaj na ljude. Nijedna crkva to ne želi.

3. naše snabdevanje energijom bi se promenilo jer bismo upoznali nov izvor energije koji ne zagađuje naš svet. Istovremeno bi multinacionalne naftne kompanije, nuklearni lobiji, itd. izgubili svoje kupce a time i moć. Ako zamislimo dokle doseže kontrola ovih koncerna, razaznajemo razmeru suprotne strane.

4. naši političari i ljudi na Zemlji bi shvatili da je jedno čovečanstvo i da nacionalne granice kao ostaci prošlosti koja treba da se prevaziđe nemaju više značaj. Ko još veruje našim političkim vođama kada je očigledno da su nas decenijama lagali da bi sačuvali vlast?

To je najbolje uvideo Matijas Brokers iz Berlinskih dnevnih novina (Berliner Tageszeitung TAZ) u svom izveštaju o konferenciji o NLO održanoj u Frankfurtu 1990:

“... danas kao i tada vlade u svetu iz razloga ostanka na vlasti nemaju interes da priznaju prisustvo tehnološki i duhovno nadmoćnijeg autoriteta. Ko još sluša Helmuta Kola, ko sluša naše nosice Nobelove nagrade i ohole eksperte kada iznenada neki sivonja na televiziji priča o zakonima i pravilima i istoriji kosmosa? Niko živ, i zato se NLO mora i u buduće tretirati u Loh Nes- ravni – postojanje vanzemaljaca je subverzivno i radikalno i suprotstavlja se svemu što su kao “čvrste činjenice” iznedrile dve hiljade godina nauke i istraživanja evolucije. I ko će se još kao takozvana “kruna stvaranja” zadovoljiti time da sve nadprirodno možda uopšte nije nadprirodno, nego jednostavno i prirodno.”

Na kraju teme NLO mogu ponovo reći samo:

“Nađite istinu jer će vas ona osloboditi!”

Drugi primer je strogo čuvani tajni projekat CIA-e “MK ultra” koji su nakon 50tih godina upotrebljavali američki psiholozi i sociolozi u SAD da bi ustanovili dejstvo droga koje utiču na promenu svesti.

U međuvremenu se nije samo eksperimentisalo na morskom prasetu nego na studentima američkih univerziteta. Njima su naučnici finansirani od države pružili opojne droge delom uz njihov pristanak, delom da oni to ne znaju. Takvi masovno sprovedeni eksperimenti su doveli do velikog prodora “hipi – pokreta” u SAD.

BIO-PSIHOLOŠKO VOĐENJE RATA

Gotovo svako je čuo za biološki rat. Na primer u slučaju rata se zatruje voda neprijatelju ili se rašire virusi i bakterije. To nije ništa novo, ali jeste li se nekad zapitali gde se ovi materijali koji se upotrebljavaju u borbi testiraju?

Navešću vam nekoliko primera:

1950. San Francisco je uz pomoć jednog broda američke mornarice kojim su testirane sposobnosti napada i odbrane biološkog oružja šest dana bio zamagljen bakterijom poznatom kao Serratia. Gotovo svih 100.000 tadašnjih stanovnika su to osetile. Danas je poznato da bakterije Serratia izazivaju jednu vrstu upale pluća koje mogu imati smrtni ishod.

Armija je dalje otkrila da je između 1949. i 1969. izvela 239 pokušaja pod vedrim nebom, od toga 80 sa klicama. To znači četiri napada godišnje na američke gradove i to dvadeset godina. Izveštaji CIA-e svedoče o njenim bombardovanjima gradova bakterijama i klicama u istom vremenskom periodu, nevezanim za prethodno pomenute slučajeve. Ti pokušaji su navodno nakon 1969. obustavljeni.

Amerikanci su bombardovani ne samo klicama nego i nečim mnogo delotvornijim. Kako je 16. jula 1981. objavio NBC, severozapad SAD je više godina bio bombardovan niskofrekventnim talasima od strane Sovjetskog Saveza. Ovi radio talasi su bili podešeni na visinu biološko-električnih frekvencija. Stručni termin je „ELF talasi“ (Extremely Low Frequencies-ekstremno niske frekvencije). Njih je početkom 20. veka otkrio **Nikola Tesla** (knjige o njemu i njegovim pronalascima možete naći u dodatku pod „Slobodna energija“). Tesla je 1884. prišao Edisonu ali su se razišli zbog različitih shvatanja o stvaranju elektriciteta, pa je odlučio da sarađuje sa Edisonovim konkurentom Džordžom Vestinghausom. 1892. na Nijagarinim vodopadima puštena je u rad prva elektrana naizmenične struje koju je izgradio Vestinghaus a konstruisao Tesla. Nedugo zatim Tesla se katapultirao u „naučni super-prostor“, u kojem ga koliko danas znamo, nijedan tadašnji naučnik nije mogao da prati. Jedino je bankar J.P.Morgan (J.P.Morgan&Co. je bio predstavnik N.M.Rotschild&Co. u SAD) koji je finansirao Vestinghousa, donekle shvatio o čemu se radilo. Tesla je počeo da prodire u energetska polja koje okružuje Zemlju i ispunjava prostor, tada nazivano etar, i da mu oduzima energiju - naravno besplatno. Istovremeno je koristio energetska polja etra za mnoge oblike komunikacije i prenosa energije. Izvori energije poput uglja, nafte i snage vode su otpali, a električni nadzemni vodovi, brodovi, automobili, avioni, fabrike i kuće mogli su da crpe energiju neposredno iz energetskog polja etra. Krajem 1898. Tesla se na svom eksperimentalnom polju u Kolorado Springsu, finansiran od strane J.P.Morgana, veoma približio realizaciji dobijanja energije iz etra. Označimo ovu energiju kao konverziju energije sile teže ili tahjonsku energiju. Morgan je znao šta su značili ovi pronalasci. Kontrola elektricitetom, ugljem, naftom, itd. više nije bila zagarantovana. Zato je naložio prekid radova i uništenje Teslinog centra u Kolorado Springsu. Tesla ipak nije odustao. Do smrti 7. januara 1943. osmislio je ogroman broj pronalazaka, koji su jednim delom bili revolucionarni a drugim se njihova dalekosežnost i danas jedva može izmeriti. Njegovi pronalasci bi mogli od Zemlje za kratko vreme napraviti raj, što oni koji upravljaju nama, kao što smo videli, ne žele.

U te pronalasku spada osim mašina kojima se može uhvatiti energija etra i pretvoriti u korisnu energiju, i gradnja „solid-state“ konvertora (1931.) koji pokreće specijalan elektromotor koji je bio ugrađen u tešku luksuznu limuzinu i postizao iste vrednosti u vožnji kao i običan benzinski motor. Kola su probno vožena nedelju dana sa tempom 130 – troškovi goriva nula! (Izveštaj sa testa možete naći u dole navedenoj knjizi. Ovaj uređaj, veličine kutije za vino, proizvodio je dovoljno energije za snabdevanje čitavog domaćinstva !!!) Zatim je uspeo da izazove veštački zemljotres indukovanim potresom

tahjonskog polja, sa posledicom prenosa vibracija na čitavu materiju. Jednom je takvom zemljotresu izložio ceo blok ulica u Njujorku. Pored patenta za daljinsko upravljanje vozilima (1898.) u njegove pronalaskе spada i bežičan prenos energije.

Ono što je u prvom planu naše teme jeste njegovo otkriće vertikalnih talasa (koje ćemo kasnije razmotriti) ekstremno niskih frekvencija koje se označavaju kao Tesla-efekat. Ovi eksperimenti su pružili osnovu za sva moderna istraživanja na polju ELF-komunikacije. Ako se tahjonsko polje izloži tim talasima i usmeri na čoveka, dolazi do poremećaja električnih funkcija u mozgu koje izazivaju teške smetnje svesti. Neurološke i psihološke funkcije ugrožava umanjenje duhovnih funkcija čime čine čoveka podložnim sugestiji. Da je to poželjno saznajemo iz članka »Associated Press« -a od 20. maja 1983. u kome se kaže da SSSR od 1960. primenjuje napravu poznatu kao LIDA da bi niskofrekventnim radiotalasima uticala na ljudsko ponašanje. LIDA je u SSSR-u upotrebljavana radi umirenja i izazivala je stanje slično transu. Njome su mogli da se leče psihički problemi, neuroze i visok krvni pritisak, ali i da se izazove stanje agresije ili depresije. Odavno su velikim primercima LIDA ciljano zračeni pojedinci, gradovi pa i čitavi regioni Sovjetskog Saveza kao i SAD kako bi se izazvali određeni načini ponašanja. Prema podacima američke Odbrambene obaveštajne službe moguće je da se u ljudskom mozgu pojave tonovi, i čak čitave reči, kao i da se izazovu šlog, otkazivanje srca, epileptični napadi i druge bolesti.

Jedan od prvih slučajeva „nevidljivog rata“ koji je dospeo u javnost je bio takozvani „Moskovski signal“. Kada je 1962. u američkoj ambasadi u Moskvi vršeno uništavanje stenica otkriven je zrak mikrotalasa koji je bio usmeren direktno na ambasadu. U okviru projekta CIA-e Pandora ispitivani su motivi Sovjeta za napad mikrotalasima. Ispostavilo se da mikrotalasi izazivaju efekte u koje spadaju bolovi u glavi i očima, povraćanje, umor, opšta slabost, nesvestica, nadražljivost, strah, depresija, nesanica, napetost, ometenost intelektualnih funkcija, smanjena mogućnost pamćenja i rak. Prema podacima savetnika za bezbednost Zbignijeva Brzezinskog osoblje ambasade SAD u Moskvi je imalo najveću stopu oboljenja od raka. Uprkos kratkoj pauzi koja je preduzeta na zahtev američkog predsednika Lindona Džonsona upućenog premijeru Aleksisu Kosjuginu bombardovanje ambasade mikrotalasima je nastavljeno.

Takozvanom „psihotronikom“ je moguće upotrebom relativno lako izvodljivog Teslinog oružja uticati na svest vojnika koji treba da napadnu i poništiti njihovu želju za napadom. O tome govori članak iz „Magazina 2000“ br.97. iz decembra 1993. u kome stoji:

„Novo psihotronske oružje“- Sećate li se slika iz rata u Zalivu kada su hiljade iračkih vojnika izašle iz rovova kapitulirajući i čak predajući se novinarima koje su smatrali vojnicima i uprkos belim zastavama postali topovska hrana američkoj artiljeriji? Sada je sve više vojnih eksperata uvereno da ovu iznenadnu predaju nije izazvala loša snabdevenost Sadamovih vojnika nego američko oružje psihotronske kontrole uma. Neka od ovih high-tech superoružja služe se delovanjem radio talasa na ljudski mozak. Kako izveštava izdanje stručnog časopisa »Aviation Week and Space Technology« iz januara 1993. američko Ministarstvo odbrane oprema rakete uređajima koji su u stanju da proizvode elektromagnetne pulseve (EMP) kako bi „paralisali“ neprijatelja a da zato ne moraju da upotrebljavaju atomske, biološke ili hemijske komponente. Ovaj tip oružja u prvom redu ima za cilj da isključi elektronske sisteme neprijatelja. Drugi uređaji

proizvode ultrazvuk, ELF (ekstremno niske frekvencije)- talase, koji utiču na pojavu mučnine i povraćanja i krajnje ometaju sposobnost orijentacije pogođene osobe. Ova oružja imaju domet dejstva od najmanje 2 500 km...“

Isto kako što je moguće umanjiti želju za napad moguće je stvoriti žarište agresije, npr. građanske ratove, masovne nereda, kolektivno samoubistvo, mržnju, itd.

U listovima insajdera može se stalno pročitati nešto o takozvanom Tesla oružju. Ovde se radi o oružju koje za svoje delovanje koristi neiscrpan energetski potencijal tahjenskog polja u svemiru.

Najpoznatiji autoriteti u ovom sektoru su pukovnik američke vojske i fizičar Tomas E. Birden, američki fizičar Sidni Harvic i američki fizičar Gaj Obelenski. Poslednja dvojica godinama rade aktivno za izraelsku odbranu. 1969. Harvic je konstruisao Tesla-oružje koje je u opsegu od 300 metara drastično ubrzalo ili umanjilo gravitaciono ubrzanje metala gvožđa. Primera radi, mogao je da učini mali pištolj mnogo kilograma težim i da promeni dimenzije materijala tako da municija više ne paše. Pod snažnijim uticajem je metal dovodio do cepanja poput „kuhinjskog testa“. (Ovi testovi su snimljeni i između ostalog prikazani u video trilogiji „NLO-od legende do stvarnosti“, „Vrhunska tajna“ i „Kontakt“ firme Atlantis Film GmbH, Tel: *49-89-9043171. Sadrže intervju sa Tomasom Birdenom!)

Ni tema vođenja rata vremenskim prilikama mnogima neće biti laka. Pre nego što se pozabavimo njome, posmatrajmo za trenutak vreme uopšte.

Pretpostavimo da glavni problem današnjeg anomalnog vremena potiče iz činjenice da se Zemlja postepeno hladi dok dosadašnje udvostručenje količine CO₂ izaziva zagrevanje planete prema „efektu staklene bašte“. Izveštaj u „Novoj solidarnosti“ od 24. februara 1993. kaže:

„Da postoji ogromno neslaganje između „klimatske katastrofe“ koju su predvideli najskuplji veliki kompjuteri na svetu i realnosti, moglo je da se pročita čak i u renomiranom časopisu „Priroda“. U izdanju od 28. januara pojavio se članak Džonatana D. Kala pod naslovom: „Izostajanje znakova zagrevanja staklene bašte iznad Arktičkog okeana u proteklih 40 godina“.

O čemu se radi govori već i početak članka:

„Opšti modeli cirkulacije atmosfere predviđaju pojačano zagrevanje staklene bašte u visokim stepenima geografske širine. Ovde objavljujemo merenja temperatue u troposferi iznad Arktičkog okeana koja su vršena u periodu između 1950. i 1990. Analizirali smo više od 27 000 temperaturnih profila. Većina trendova su statistički, ne signifikantni. Posebno smo utvrdili da ne postoji zagrevanje površine koje je predviđeno (klimatskim) modelima, zapravo smo za godišnja doba jesen i zimu otkrili trend hlađenja iznad zapadnog Arktičkog okeana. Ovo neslaganje predočava da današnji modeli klime ne odražavaju tačno fizičke procese koji utiču na polarne oblasti.“

I Mojra Tims opisuje u „Pokazatelju apokalipse“ da kontrolne stanice na polarnom krugu pokazuju da je temperatura u poslednjih 30 godina pala za više od 6° C.

„Nova solidarnost“ dalje piše:

„Bilo bi prebrzo zaključiti na osnovu toga da su modeli staklene bašte opovrgnuti. I to iz jednostavnog razloga: modeli staklene bašte ne mogu se opovrgnuti ni mernim podacima ni nekim drugim naučnim činjenicama. Ne mogu se opovrgnuti jer nemaju ništa sa naučnim tvrdnjama. Klimatski modeli su sociološko-manipulativni instrumenti koji dovoljnim brojem ekstremnih parametara dozvoljavaju da se iz proizvoljnih posmatranja stvori scenario katastrofe sa maksimalnim političkim „potencijalom sprovođenja“. Zato predviđamo da će upravo podaci iz Kalove studije – koji danas prividno opovrgavaju klimatske modele – već za nekoliko nedelja spadati u najbolje potvrde teze o staklenoj bašti. Fleksibilnost ovih modela se ne sme potceniti.“

Tema o kojoj se ne može pročitati ništa u novinama jeste moguće nastupanje ledenog doba. Postoje mnogi ugledni meteorolozi i geolozi koji su na osnovu decenijama dugih ispitivanja stena i tla i raznih drugih testova došli do zaključka da će u sledećih pedeset godina postati приметnije sledeće ledeno doba. Po njihovom mišljenju ledeno doba bi bilo nezavisno od efekta staklene bašte koji je izazvan zagađenjen naše atmosfere. Već za nekoliko decenija povećana hladnoća bi ujednačila povećano zagrevanje.

Još više uznemiruje čitava stvar ako posmatramo tvrdnju da samo 1% manje sunčeve svetlosti može izazvati sledeće ledeno doba. Smanjenje sunčevog zračenja zagađenjem okoline je manje uznemiravajuće od činjenice da jedna gigantska erupcija vulkana može znatno zaseniti sunčevu svetlost. Oblaci prašine finog pepela iz takve jedne erupcije mogu godinama biti u stratosferi i sniziti temperaturu tla za nekoliko stepeni. O tome se u medijima vrlo malo govori. Dakle u slučaju zagađenja okoline ne treba da verujete u sve što pričaju mediji. Poželjno je ponekad čuti i drugu stranu.

O temi vremenskih prilika postoji jedna potpuno druga varijanta o kojoj mediji takođe čute:

Da naše sadašnje vremenske prilike ne treba uvek smatrati takozvanim „čudima“ vremena i da su prirodne katastrofe, zemljotresi, oluje i suše sve samo ne „božja kazna“ razjašnjava odeljak Mojre Tims u knjizi „Pokazatelj apokalipse“ u kome se kaže:

„Bez celovite teorije zašto se klima menja, pokušaji ljudi da je promene su sigurno opasni (poput terapije medikamentima koja se bori protiv simptoma a da ne leči uzrok). Da li je to ono što je nagoveštavao Johan Fride? „Nije sve to posledica prirodnih uzroka nego će čovečanstvo posegnuti za oblacima i time staviti na kocku sopstvenu egzistenciju“... 1975. samo u SAD sprovodilo se devet vladinih programa modifikacije vremenskih prilika i 66 programa drugih službi. Ovi programi su sadržali mnoštvo klimatskih istraživanja od prskanja oblaka kondenzacijskim klicama da bi se stvorila kiša, do suzbijanja grada, raspršivanja magle, uticanja na uragane, skretanja snežnih oluja da bi se skrenulo padanje snega, stvaranja zemljotresa, poplava, suzbijanje grmljavina, itd. Ako se održi trenutni trend nepredvidivih i hladnih vremenskih prilika onda će Severna Amerika, Kanada, Severna Evropa i Rusija biti zemlje koje će najviše stradati. Krađa vremena koja

uz pomoć komplikovane tehnologije usmerava vreme iz siromašnih zemalja mogla bi postati realan problem u bliskoj budućnosti, kada „prirodne“ katastrofe, glad i suša pogode manje razvijene nacije. To bi čak moglo da dovede do ratova. Kao i svi pokušaji da se upravlja prirodnim silama i ovaj put vodi ka mnogim povratnim dejstvima. Dosad nije bilo međunarodnih zakona da bi se ograničio „monopol vremenom“ – što deluje kao korisna stvar. Stvoriti vremenske prilike na jednom mestu je moguće samo ako se ugrozi njegov potencijal na drugom mestu.

„1973. Honduras je optužio SAD da su ukrali njegovu kišu i prouzrokovali veliku sušu tako što su veštački preusmerili uragan „Fifi“ da bi spasili turiste na Floridi. Taj uragan je izazvao najveće štete u istoriji Hondurasa. El Salvador, takođe pogođen sušom, je podigao sličnu optužbu protiv SAD, kao i Japan, koji smatra da mu je navodnjavanje tajfuna u Guamu ukralo životno važnu, oskudnu kišu. Rodos i Izrael su takođe optuživani od strane suseda za krađu kiše... Ujedinjene nacije rade na zabrani ratovanja životnom sredinom, ali to je tako složen i težak posao da je gotovo nemoguće odraditi ga. Vojni službenik Louel Ponte citira u »Hlađenju« podatke da su avioni američke vlade okončali suše na Filipinima i Azurnoj obali kako bi zaštitili vojne interese SAD, ali da su odbijene molbe raznih nacija afričke pustinjske zone koje pate zbog suše i gladi sa obrazloženjem da bi mogle da budu uključene američke privatne firme. Ponte je takođe opisao planove Sovjeta da drastično izmene normalne vremenske strukture unutar SSSR da bi se time povećala poljoprivredna proizvodnja.,,

Postoje i dokazi da su ogromna vremenska razaranja El Niha 1982/83. u Tihom okeanu namerno izazvali Sovjeti prodorom u jonosferu. Fenomen nazvan El Niho je vrsta ometanja vremena prirodnog porekla u prostoru Pacifika i pojavljuje se otprilike svakih deset godina. Po pravilu uzrokuje obilne padavine iznad malih delova Perua i ograničene zone naspram zapadne obale Južne Amerike. Međutim kod El Niha 1982/83. dejstvo je izgledalo potpuno drugačije. Pasati na ekvatoru koji na južnoj polulopti duvaju sa istoka na zapad su zastajali i izazivali zadržavanje tople vode koja bi normalno tekla ka Aziji, njeno vraćanje nazad i zadržavanje na zapadnoj obali Južne Amerike. Iz meteorolozima nepoznatih razloga pasati su zatim duvali u suprotnom pravcu pri čemu je taj obrt izazvao padavine nalik provalama oblaka u Peru i sušni period u Australiji. Zatim su izazvali zemljotres, lavine blata i tornado u južnoj Kaliforniji, na istočnoj obali Severne Amerike i Aljasci.

Upravo ovaj primer objašnjava posledice ELF-talasa koji su emitovani u jonosferu pomoću Tesla- odašiljača da bi proizveli ogromne stojeće talase. Oni služe kao mehanizam za blokiranje vremena kako bi izazvali iznenadan neočekivan zastoj opisanih istočno-zapadnih vetrova pasata. Još 1978. doktor Mihrovski iz kanadskog State departement-a je pisao da su Sovjeti u zimu 1976/77. uspeli da ustanove električnu rezonancu Zemlje i tako bili u poziciji da proizvedu relativno stabilne i mesno lokalizovane stojeće talase, kojima je mogao da se zaustavi ili promeni tok jet-struja nad severnom poluloptom.

Ciljana promena vremena ELF-talasima ima sem štetnog dejstva na vremenske strukture, poremećaja ritma plima i oseka i stvaranja bolesti kod ljudi takođe i negativan efekat na životinje koje zavise od toplih strujanja vetrova i mora i koje su time ometene u svom prirodnom ritmu i osuđene na smrt. Tu spadaju jata ptica koje iznenada traže svoje

uobičajeno ostrvo za sletanje i ne nalaze ga, kao i kitovi koji zbog promenjenih morskih strujanja gube orijentaciju. (O promenama vremena i psihološkom ratu izvanredne informacije možete naći u „Nikola Tesla – slobodna energija umesto krvi i nafte“, objavljena 1991. u VAPVerlag, u Vizbadenu.)

Čitalac će ovde morati da uoči da mu u slučaju eventualnog ledenog doba ili posledica zagađenja okoline i njenih dejstava na raspolaganju stoji veoma malo alternativa i izlaza iz te situacije. Drugo je sa „elitom“ koja je svesna naših uslova životne sredine još od 1957.

Tada su se u Hantsvilu u Alabami sastali najpoznatiji naučnici kako bi ocenili podatke i informacije novoinstaliranog satelitskog programa. Jedan od prisutnih, dr. Karl Gerštajn, je prognozirao da će zagađenje gornje atmosfere i sto milijardi tona CO₂ koje su se dodatno tamo nagomilale do kraja stoleća imati katastrofalne posledice. Došlo se do zaključka da tokom nadolazećeg stoleća usled posledica tog zagađenja ljudski život na površini Zemlje neće više biti moguć. Zato je stvoren plan koji je danas poznat većini NLO-insajdera i čije je objavljivanje mnoge ljude koštalo života. Radilo se o „Alternativi 3“.

Plan je bio sledeći:

Alternativa 1: detonacija nuklearne glave u stratosferu da bi se CO₂ omogućilo da se rasprši u svemiru.

Alternativa 2: izgradnja ogromnih gradova unutar Zemlje koji bi se sami snabdevali, u koje bi se evakuisala „društvena elita“ i ostala tamo sve dok život na površini ponovo ne bude moguć.

Alternativa 3: kolonizacija druge planete, npr. Marsa.

Alternativa 1 je kasnije proglašena previše opasnom i izbačena iz programa. Ostale dve su polako ali sigurno počele da se realizuju.

Alternativa 2 ima prema mojim dosadašnjim istraživanjima opseg od 75 podzemnih gradova, 65 njih na severnoameričkom kontinentu, jedan u švajcarskim Alpima, jedan u Transvalu u Južnoj Africi i jedan u Australiji. (Ostali su mi promakli jer mi je bilo samo na kratko dopušteno da vidim dotičnu listu.) U američke podzemne gradove spadaju Dulce Base, u Nju Meksiku, Area 51, Groom Lake, Nevada; Country-Club« u Merilendu, i Los Alamos, zvani »Dreamland«, u Kaliforniji, u kojima su se takođe vršili genetski eksperimenti na ljudima (klonovi), probni letovi i prepravke palih letećih tanjira.

U aprilu 1992. intervjuisao sam jednu gospođu u Sidneju u Australiji koja je htela da ostane anonimna i koja je radila za jednu australijsku službu održavanja i po njihovom nalogu ušla u „Pine Gap“, podzemno vazduhoplovno uporište. Izvestila je uprkos pretnjama visokim kaznama da je Pine Gap dubok oko 13 km, da funkcioniše na bazi „slobodne enrgije“ i da ima podzemna jezera, sopstveni uzgoj voća i povrća, itd. Prema zvaničnim informacijama Pine Gap može bez problema prebroditi direktan udar atomske bombe. (Više o Pine Gapu u knjizi Stena Dejosa: Kosmička zavera.)

Sa alternativom 3 je započeto 1959. Već kasnih pedesetih su uz pomoć nemačkih naučnika koji su učestvovali u gradnji nemačkih letećih tanjira, između ostalih Viktora Šaubergera (Vril 7) i tehnologije srušenih letećih tanjira na zapadu SAD pravljeni američki leteći tanjiri. Počeo je da se odvija jedan tajni projekat, paralelan javnom svemirskom programu u okviru kojeg je uz pomoć letećih tanjira započeto istraživanje površine Meseca. Od 1960. je započeta gradnja dve baze na Mesecu čiju su posadu činili Rusi i Amerikanci zajedno i to na istočnoj strani „Mare imbrium“-a. Bile su to baze „Arhimed“ i „Kazini“, nazvane po kraterima u koje su bile smeštene. Baze na Mesecu su bile zamišljene kao međustanice na putu ka Marsu.

22. maja 1962. je došlo do prvog sletanja ljudske posade na Mars. Ovo prizemljenje, kao i let iznad površine Marsa sa komentarima američke i ruske posade, sniman je iz letećeg tanjira.

U januaru 1977. taj film je preko saradnika NASA-e Harija Karmela dospao do sira Viljema Balantajna, poznatog radioastronoma.

6. februara 1977. Balantajn je dogovorio sastanak sa Džonom Hendrijem, upravnikom jednih internacionalnih dnevnih novina kako bi se dogovarali o objavljivanju ovog filma. Nastradao je na putu do Hendrija u misterioznoj saobraćajnoj nesreći. Uz pomoć Balantajnovе supruge i Karmela film je konačno došao do televizijske ekipe „Science report“ engleske televizije „Scepter TV“ i bio prikazan u sledećoj emisiji „Science report“-a. TV stanica je kasnije upozorena da joj može biti oduzeta licenca ako i dalje bude izveštavala na tu temu. Film koji je snimljen iz pilotske kabine svemirskog broda je sadržao i kratak pogled na instrumente ispred pilota, oni pokazuju spoljni vazdušni pritisak od 700 milibara i spoljnu temperaturu od 4 °C. Astronauti, čiji glasovi su takođe snimljeni, se vesele i između ostalog uzvikuju: „22. maj je 1962, mi smo na Marsu – i imamo vazduha!“

Primedba autora:

Ako sam ranije oklevao sa sopstvenim hipotezama ovde bih hteo da iznesem jednu. Čujem kako mnogi čitaoci kažu: „kakva glupost, znamo da na Marsu život nije moguć...“

Pitam ja vas: **znate** li to sa sigurnošću? Budimo jednom sasvim iskreni, jedino što znamo je ono što je o Marsu objavljeno u izveštajima NASA-e i trenutnim udžbenicima. Javnosti je **rečeno** da na Marsu nema života, ali to još dugo nećemo **znati**. Budite svesni da se posebno kod svemirskih programa ponovo radi o monopolima i da nijedan čovek ne zna istinu sem istraživača koji učestvuju u projektima. Šta god da nam ovi ljudi od informacija objave, moramo da im verujemo jer trenutno ne možemo sami odleteti na Mars da bismo to proverili. Pođimo od toga da je Mars zaista „mrtav“, onda bi sve ostalo kao pre, mi bismo shvatili da moramo da ostanemo na Zemlji i da nas tamo ne čeka nikakva avantura. Pretpostavimo ipak da Mars može da omogući život u nekom obliku – možda ispod staklene kupole ili sa filtriranim vazduhom – mislite li da će to ljudima tek tako biti objavljeno? Da je pak nekad bilo inteligentnog života na Marsu pokazuju slike Vikinga 1 od 31. jula 1976. kada je sa visine od 1278 milja iznad severne hemisfere slikao danas poznato lice Marsa (1,5 km dugo) i levo od njega simetrične forme mnogih piramida. Samo postojanje ovih građevina je dovoljno revolucionarno da se sve

takozvane svetske religije uzdrmaju iz korena jer nagoveštava da zemaljsko čovečanstvo nije jedino i da uopšte nije „kruna stvaranja“.

Postojanje ovih piramida omogućava dve teze koje uništavaju sve dosadašnje priče o prolaznosti ljudi. Ili su graditelji piramida bili ljudski preci, čime se postavlja pitanje kako su došli sa Marsa na Zemlju. Ako je to tako, onda su morali imati svemirske brodove, tj. posedovati visoku tehnologiju što naše zapadne religije i nauke poriču. Ili graditelji piramida nisu srodni sa stanovnicima Zemlje, što znači da predstavljaju svedočanstvo vanzemaljskog oblika života, što institucije takođe poriču. Možda graditelji uopšte nisu nestali nego su samo otišli jedan nivo (sprat) niže. Ali ako su nekada zaista kolonizovali Zemlju, onda su verovatno jedna od glavnih rasa na planeti (možda čak „crvena“, kako već samo ime kaže?).

Imamo velik izbor različitih rasa koje potvrđuju takav događaj u svojoj prošlosti. Takođe i pomeranja Marsovih kanala koje astronomi do danas nisu uspeali da objasne idu u prilog tezi da on ni u kom slučaju nije potpuno mrtva planeta. Ako je Mars tako mrtav kako tvrde mnogi naučnici i ako u univerzumu ne postoji nigde više život sem na Zemlji, ako mi ljudi sasvim neometano – bar u našem Sunčevom sistemu – možemo da lutamo naokolo, postavlja se pitanje šta se dogodilo sa sovjetskom sondom „Fobos II“ koja je 1989. sletela na Fobos. Pre nego što je Fobos II mogao da postavi kopneno vozilo na malom Marsovom mesecu Fobosu radio veza se zauvek prekinula iz dosad neobjašnjivih razloga. Takođe i nestanak američke Marsove sonde „Observer“ 24. avgusta 1993. Zadatak „Observera“ je bio između ostalog, da načini nove fotografije lica Marsa i piramida. Začudojuće, zar ne? (Činjenice o ovome možete naći u američkom videu »Hoaglands Mars«, adresa je u prilogu.)

Najbolje je da sami procenite istoriju Marsa. Alternativa 2, podzemni gradovi, su realnost. Takođe se postavlja pitanje, ako je sprovedena druga alternativa, zašto ne bi i treća?

(Kompletna priča o Alternativi 3, o navodnom stanju Marsa, njegovoj atmosferi, prikrićanju informacija, gradnji baza, merama zaštite i zatajivanja, zbrinjavanju osoblja, unapređivanju, ispiranju mozga osoblja i teškoćama do kojih je dolazilo i kojih verovatno još uvek ima, sadržane su u knjizi Leslija Votkinsa „Alternativa 3“ (Vidite spisak literature. Adresa preko koje možete nabaviti film se takođe nalazi u prilogu.)

Kao što vidite, tema NLO-i ima mnogo zemaljskije i realističnije značenje nego što je dosad smatrano. Razumljivo je da se izdvajaju enormne sume za sputavanje istraživača koji su otkrili tajnu o gradnji letećih tela koje koriste gorivo koje nijedan koncern na svetu ne kontroliše.

Postoje i privatna lica koja su gradila takve letelice i letela u njima, što se monopolistima nikako nije dopalo. Moramo da napomenemo da nisu svi naučnici i pronalazači potkupljivi i da su mnogi shvatili da se jedan takav pronalazak ne sme patentirati nego se sa njim odmah treba upustiti u proizvodnju. Ako date takav pronalazak na patentiranje možete da očekujete da će vam u najkraćem roku pokucati na vrata neko ko će želeći ili da odmah otkupi patenat da bi ga zauvek uklonio ili će vam pretiti pošto takvi proizvodi

za elitu nisu poželjni. Ako želite da se bliže zabavite tim letećim telima ili mašinama „slobodne energije“ možete na adresi izdavača na kraju knjige dobiti adrese za kontakt.

ENERGIJA KAO ORUŽJE

Nemačka i ostatak zapadnog sveta stalno se suočavaju sa sa takozvanom „energetskom krizom“ koju izazivaju internacionalni bankari.

1974. npr. cena sirove nafte je spiralno rasla zbog embarga OPEC-OI-a. Internacionalni bankari su iza scene postigli dogovor sa arapskim vođama OPEC-a. Princip je prost. Arapi zarađuju tako što cena skače, vozači automobila, odnosno kupci plaćaju a naftni koncerni kasiraju. Naftni koncerni poput Arco, Shell, Mobil, Exxon... su bili povezani sa Rokfelerovom „Chase Manhattan Bank“. Ta je banka imala sporazum sa vođama OPEC-a, i njihov deo trgovine je bio da, pošto su joj skuplje prodavali naftu kao u slučaju 1974, svoj profit u sledećih 30 godina i sa kamatom od 7% odlažu u „Chase Manhattan Bank“.

Sa takvim sredstvima mogle su da se odobravaju ogromne pozajmice takozvanim zemljama trećeg sveta kao što su Meksiko, Brazil ili Argentina. Te zemlje su zatim stalno morale vraćati sredstva sa visokim kamatama. Da bi vratile pozajmice sa kamatama, što novcem nisu mogle, te države su bile prisiljene da omoguće bankarima veći uticaj na svoju ekonomiju i politiku. Lideri država su bili prisiljeni da prihvate kurs odanosti bankarima ili su zamenjeni drugim figurama.

Kao što vidimo, bankari su imali višestruku dobit od embarga. S jedne strane od uloga zemalja OPEC-a, zatim od dobiti naftnih koncerna priključenih bankama, od kamata na pozajmice zemljama trećeg sveta i usto su stekle uticaj na njih kroz njihova zaduženja.

U medijima se sva krivica svaljuje na zle Arape, a niko ne govori o stvarnim uzročnicima, internacionalnim bankarima, koji su sklopili ugovore sa arapskim naftnim zemljama.

Na sreću postoje još donekle nezavisne novine, poput „Spotlight“-a u SAD i „Nove solidarnosti“ (Neue Solidarität) u Nemačkoj, koji barem pišu više o iluminatima nego ostali.

CIA I PERSIJSKI ŠAH

1979. za vreme revolucije u Iranu je proteran omraženi Šah, koji je na vlast došao 1953. uz pomoć CIA-e. S obzirom da je bilo pravilo da su većina službenika američkih ambasada bili pripadnici CIA-e došlo je do toga da iranski pobunjenici koji su to znali iz osвете uzmu službenike američke ambasade (CIA-e) za taoce. CIA se zauzvrat osvetila tako što je ukazala iračkom vođi, Sadamu Huseinu na to da je pravi trenutak da umaršira u Iran, pošto je u to vreme bio prilično slab (što baš i ne odgovara istini).

Huseinova invazija je bila uspešna, a iranski otmičari su obavestili Džimija Kartera da će osloboditi taoce u zamenu za oružje. Pošto je većina oružja za vreme Šahovog režima i tako bila iz SAD, Iranci su morali da od Amerikanaca nabavljaju municiju i rezervne delove. Predsednik Karter se ipak usprotivio ovakvoj trgovini i započeo tajnu misiju preko CIA-e da oslobodi zarobljenike.

CIA, međutim, nije osobito volela Kartera jer joj je sproveo drastične redukcije. Zato su sproveli prevremeni referendum, koji kandidat će pobediti na sledećim izborima, Karter ili Regan. Narod je glasao za Kartera. CIA nije želela Kartera pa je odlučila da sabotira spasilačku akciju u Iranu kako bi Karter izgubio obraz.

U isto vreme je Viljem Kejsi, bivši direktor CIA-e i šef Reganovog izbornog štaba, stupio u vezu sa revolucionarnim vođom u Iranu, Homeinijem. Kejsi mu je saopštio da će Regan pobediti na sledećim izborima i da zato Homeini treba da razgovara s njim kao Reganovim izaslanikom. Viljem Kejsi je već bio na dobrom glasu jer je omogućio izgradnju firme u Sovjetskom Savezu, najvećeg proizvođača putničkih vozila na svetu. Pošto je bio i direktor „Export-Import“ banke Homeini je odlučio da sarađuje sa njim.

U trećoj nedelji oktobra 1980. sastali su se Džordž Buš (kasniji predsednik i član „Skull&Bones“) i Ričard Alen kao Kejsijev predstavnik sa iranskim Hezbolah-ekstremistima u hotelu Rafael u Parizu. Pritom je dogovoreno da se oružje dopremi u Iran preko Izraela a da Iranci oslobode taoce u momentu kada Regan bude proglašen za predsednika. Prva isporuka oružja usledila je dva meseca kasnije (marta 1981.).

Planirana sabotaža spasilačke akcije CIA-e je protekla kao podmazana (akcija je propala) a Kartera je zamenio Regan. Taoci su pušteni i izvršena je prva isporuka oružja iz Izraela u Iran. Od 24 - 27. jula 1981. izraelski trgovac oružjem Jakov Nimrodi je potpisao ugovor sa Iranom vredan 135 miliona američkih dolara za isporuku 50 »Land Missiles«, 50 »Mobiles« und 68 »Hawk Anti-Aircraft Missiles«.

Drugi poznati slučaj je kada je švajcarski trgovac oružjem Andreas Jeni sa trgovcem oružja Stjuartom Alenom Mekafertijem prebacila u Iran 360 tona delova za M-48 u avionu CI-44 kojeg su iznajmili od argentinske aviokompanije Aero Rioplantese. Sve ih je koštalo 27 miliona dolara i dva puta su uspešno leteli iz Izraela u Iran. 18. jula 1983. na povratku sa trećeg puta njihov avion oborio je ruski MIG-25 iznad Jermenije.

Ova trgovina oružjem bi bila gotovo nemoguća bez Džordža Buša i Ričarda Alena.

I u ovom slučaju zvanične verzije vesti su bile daleko od onoga što se stvarno dešavalo.

SADAM HUSEIN I “PUSTINJSKA OLUJA”

Irak je tek protiv Irana vodio besmisleni rat koji nije imao nikakvu drugu svrhu sem da omogući fantastičnu zaradu međunarodnim trgovcima oružjem. Početkom osamdesetih godina SAD je doturila Iraku krivotvorena saznanja obavštajnih službi koja su predočavala brzu pobjedu protiv Irana. Zbog ovog dugog rata iračka privreda je također patila. Samo 1989. dug je iznosio 65 miliona dolara. Pored Sovjetskog Saveza Francuska je bila glavni dobavljač oružja.

Došao je trenutak da se, prema pismu Alberta Pajka o završnoj fazi, objavi treći i posljednji rat. Zato je bilo potrebno aktivno krizno žarište na Bliskom istoku. To je spretno izvedeno, jer prema Jovanovm otkrovenju u Bibliji posljednja bitka počinje na Bliskom istoku. Time će svi koji veruju u Bibliju i svi geopolitički loše informisani vernici biti navedeni na pogrešan put. Verovaće da je to sud Božji. Ali nije. To je sud iluminata.

Zato je trebalo navesti Sadama Huseina u zamku. On je trebalo da pruži Engleskoj i Americi izgovor za vojnu intervenciju, navodno da bi se osiguralo svetsko snabdevanje naftom. U junu 1989. na poziv Sadama Huseina u Bagdad je otputovala delegacija koju su činili Alen Stoga (Kissinger Assoc. Ltd.), članovi uprava trusta bankara, Mobila, Occidental Petroleuma, itd. Centralna tema razgovora, projekat Baduš-Staudam, koji bi Irak za pet godina učinio nezavisnim od uvoza hrane, je odbijen. Istrajali su na tome da Husein prvo izmiri dugove države i da zbog toga bar delimično privatizuje naftnu industriju. On je to naravno odbio.

Krajem 1989. uskraćene su Iraku 2,3 milijarde dolara koje im je Buš već odobrio (preko Banca Nazionale del Lavoro BNL). Tako je početkom 1990. Irak bio potpuno uskraćen za zapadne bankarske kredite. Tu se u igru uključio šejk Al Sabah, kuvajtski emir i prijatelj engleske kraljevske porodice. On je ranije po uputstvima Londona i Vašingtona slao novac u Irak kako se osmogodišnji rat koji je trgovcima oružja donosio novac a Izraelu političke prednosti, ne bi iscrpeo. Početkom 1990. Kuvajt je dobio nalog da preplavi tržište jeftinom naftom, suprotno svim potpisanim OPEC-sporazumima. Rani diplomatski naponi drugih zemalja OPEC-a, između ostalih i Iraka, su pokušali da odgovore Kuvajtu od tog uništavajućeg kursa. Bezuspešno. U julu 1990. sukob između Kuvajta i Iraka je eskalirao. Na sastanku Bilderbergera od 6.do 9. juna 1990. već je dogovoreno ono što je Ejpril Glespaj, američka ambasadorica u Bagdadu prenela Sadamu Huseinu 27. jula:

„SAD neće zauzimati stav o sukobu između Iraka i Kuvajta.“ (Zvaničan zapisnik sa ovih pregovora Irak je objavio nakon izbijanja rata.)

To je naravno bilo „zeleno svetlo“ za Sadama. 2. avgusta iračke trupe su umarširale u Kuvajt. Vladarska porodica je naravno bila unapred obavještena od strane CIA-e te je zajedno sa voznim parkom rols rojsa i nakitom napustila zemlju.

Sledećih šest meseci odigravao se dobro inscenirani pozorišni komad. 11. septembra je Džordž Buš najavio „novi svetski poredak“. Bilo je mnogo pregovora da bi se izbegao rat koji je odavno isplaniran. Tako su 15. januara 1991. američke trupe uvučene u Zalivski rat. Čitav taj scenario opisuje Džejms H.Veb, glavnokomandujući mornarice pod Reganom:

„Cilj našeg prisustva u Persijskom zalivu je pokretanje „novog svetskog poretka“ Bušove vlade (marionete iluminata), to mi se ne dopada.“

Kada biste ponovo uporedili šta su govorile vesti o tome...

Viljem Kuper je još godinu dana pre početka Zalivskog rata objavio tačan datum ulaska američkih trupa, koji je otkrio iz tajnih papira u koje je imao uvid tokom svoje službe oficira Mornaričke obavestajne službe. Ovaj datum snimio je na kaseti što dokazuje da je objavio slušaocima tačan datum još godinu dana pre rata.

Ovaj rat je mnogo ranije isplaniran i pripremljen, isto kao i treći svetski rat, hteli vi to da priznate ili ne.

ŠTA BUDUĆNOST NOSI KONFLIKTNOM BLISKOM ISTOKU?

Des Griffin piše da bi odluka izraelskog parlamenta doneta jula 1980. o proglašenju Jerusalima za političku prestonicu Izraela mogla da bude od najvećeg mogućeg značaja. Predstavlja li to korak u pravcu jednog mnogo ambicioznijeg cilja cionista? Godinama važi kao priznata činjenica da cionisti planiraju da Jerusalem bude metropola iz koje će upravljati svetska vlada. Ovaj cilj je predstavio izraelski premijer David Ben Gurion 1962. Pokušaji da se uspostavi takav svetski savez sa Jerusalemom kao glavnim gradom bi sigurno izazvali treći svetski rat koji je predvideo iluminat Albert Pajk u svom pismu Maciniju. Pajk kaže da će taj rat izbiti na Bliskom istoku i to zbog neprijateljstva između Arapa i Izraelaca i da će se završiti uspostavljanjem svetske diktature.

Stav internacionalnih bankara po pitanju uspostavljanja jednog takvog globalnog logora robova je sažeto jasno u rečima Džejmsa Varburga koje je izgovorio pred američkim Senatom 17. februara 1950:

„Imaćemo svetsku vladu, hteli mi to ili ne. Jedino je pitanje, da li će se svetska vlada uspostaviti milom ili silom.“

Po tvrdnjama Viljema Kuperu treći svetski rat planiran je za sredinu 1996. Tu informaciju je saznao iz tajnih dokumenta koje je slikao dok je radio pri Mornaričkoj obaveštajnoj službi. Zatim je planirano da jedan od tri najveća američka grada (Njujork, San Francisco ili Los Anđeles) budu uništeni atomskom bombom. Krivica bi bila pripisana ekstremistima sa kriznog područja Bliskog istoka (Irak?), da bi se dobilo opravdanje za početak trećeg svetskog rata.

Da li je bomba u Svetskom trgovinskom centru možda bila samo test, da se vidi kako će masa reagovati? Razmislite o tome!

NEMAČKA PONOVO UJEDINJENA (U PROPASTI)

Rusija i komunizam su ispunili svoj zadatak pa su mogli da se raspadnu. Zapadni narodi su zbog ruskog neprijatelja primorani na ujedinjenje u saveze koji su zakone NATO i UN postavili iznad nacionalnih zakona. Sve je izvanredno funkcionisalo. Došlo je vreme da se US (United States) i SU (Sovjet Union) zvanično ujedine iako po kapitalu i proizvodnji oružja nikad nisu bili zaista razdvojeni.

(US i SU, uočavate li sličnost? Slučaj? Možda je slučaj i to što Sovjeti kao i SAD imaju pentagram (petougaoanu zvezdu) ne samo na svom oružju, avionima i tenkovima, nego je on i simbol države (crvena zvezda, pentagram). Takođe je svevideće oko iluminata pored američkog državnog pečata i centar amblema marksističkog režima.

Ponovo je Big Brother (Veliki brat) morao da inscenira nešto. UN su planirale svetsku vojsku.

Pad cene nafte 1986. teško je pogodio sovjetsku plansku privredu. Izvor nafte na zapad je od sedamdesetih postao za Kremlj najvažniji donosilac deviza. Prinosi su počeli da se smanjuju baš kada je Gorbačov sa svojim reformama obećao više nego što je mogao da ispunji. Privredni kaos koji je izbio je bio razlog da se Moskva odrekne veza sa satelitima u Istočnoj Evropi. Mnogi Sovjeti su u ujedinjenoj Nemačkoj videli pogodnog partnera za obnovu sovjetske privrede.

U novembru 1989. je došao trenutak da DDR-u bude izmaknut sovjetski tepih ispod nogu. Pod pritiskom pokreta izbeglica preko Mađarske i oslobodilačkog pokreta na ulicama Istočne Nemačke stara DDR je počišćena za nekoliko dana. Dok se spolja proslavljao dramatičan kraj komunističke vladavine, iluminati su duboko razmišljali o uspehu narodne revolucije u Istočnoj Evropi. Osim toga su je alarmirali izgledi da se u

Nemačkoj razvije alternativa ekonomskoj politici SAD. Zato je anglo-američkim medijima odmah naložena upotreba naziva „Četvrti rajh“.

Politički stratezi u Londonu i Vašingtonu previše jasno su videli dugoročne rezultate nemačkog jedinstva i jedne ponovo jake i eventualno nezavisne Nemačke.

Takođe su bili svesni opasnosti da projekat Nemačke snagom i verom 85 miliona ljudi ipak – uprkos volji iluminata – može biti uspešan i probuditi i oduševiti druge zemlje.

U leto 1990. vlada M.Tačer je nakon izveštaja iz Londona znatno pojačala aktivnosti britanske obaveštajne službe u Nemačkoj i u tu svrhu je osnovala novo odeljenje tajne službe. I Bušova vlada je preduzela korake da ostvari uticaj na nemačku politiku. Nezavistan i pozitivan razvoj nije deo plana iluminata.

Zato su 30. novembra 1989. profesionalne ubice ubile Alfreda Herhauzena, predstavnika uprave Nemačke banke i člana Bilderbergera. Herenhauzen je bio važan savetnik Helmuta Kola. Samo nekoliko dana ranije je u svom intervjuu Wall Street-Journalu govorio o svojim planovima obnove Istočne Nemačke. Za samo jednu deceniju ona je trebalo da postane najnaprednija industrijska nacija u Evropi. Takođe je govorio o programu za vraćanje dugova trećeg sveta. Herenhauzen se otvoreno usprotivio sistemu „establišmenta“ što je otvoreno ispoljio na konferenciji Bilderbergera 1988. i na sednici američke Privredne komore. Kasnije je ubijen i šef udruženja, Detlev Roveder. Atentat na saveznog ministra Volkfanga Šojblea nije završio njegovom smrću. Svi atentati su povezani sa programom obnove Istočne Nemačke.

Da je u slučaju Herenhauzena počinilac RAF-fantom može se nazvati lošim vicem. Herenhauzen je bio jedna od najviše ugroženih osoba u Nemačkoj i stoga je preduzeo mnoge mere bezbednosti. Neposrednu zaštitu preuzelo je obezbeđenje Nemačke banke, okolinu njegovog stana stalno je nadgledala policija a za posmatranje okoline stanovanja bile su zadužene posebno obučene i opremljene jedinice hesenskih mobilnih komandosa (MEK). Ipak su počinioци uspeli da iskopaju ulicu Seedammweg u Bad Homburgu, polože kabal i ponovo zatvore asfaltom, a da to niko ne primeti. Pred poslanicima Bundestaga savezni pravobranilac fon Štal je izvestio da je napad isplaniran nedelju dana ranije i da su atentatori unapred instalirali gotovo sve sastavne delove kasnijih eksplozija, uključujući i kabal koji je identifikovan kao veza sa mehanizmom paljenja.

Na dan napada počinioци su na lice mesta doneli svetlosnu rampu i postavili bombu montiranu na biciklu tako da Herenhauzenovo vozilo mora neposredno da prođe pored njega. Sve te pripreme su izvedene na mestu koje je ekipa policije kontrolisala samo pola sata pre napada a da pritom ništa nije primetila.

To je čudno, pošto je nastojnik bazena koji se nalazio na licu mesta oko pola sata pre napada primetio mladiće koji su se upadljivo ponašali. Uz to je i eksplozija izazvana svetlosnom rampom mogla da funkcioniše samo ako ju je Herenhauzenovo vozilo prošlo kao prvo, dakle nijedno vozilo koje je bilo napred nije ugrožavalo pripremu.

Raniji predsednik Savezne službe za zaštitu ustava, dr. Rihard Majer, je nedelju dana nakon napada rekao pred nemačkim Bundestagom da je vozilo iz Herenhauzenovog

konvoja (koji se obično sastojao iz tri vozila) koje je išlo napred bilo odvojeno. (Da li je možda RAF pozvala i objasnila da prvo vozilo sprečava atentat?)

Druga osobenost koju su atentatori izmislili i koja ukazuje na veliko iskustvo u ophođenju sa vojnim eksplozivima je ta što je bomba bila formirana kao takozvani šuplji naboj. To ima za posledicu da se pritisak ne širi ravnomerno na sve strane nego je u snopu i usmeren na cilj. Izgradnja ove bombe kao i znanje o slabim tačkama blindiranih limuzina Mercedes-Benza sa prozorima sa strane koji su se otvarali, koji su poznati samo uskom krugu stručnjaka za bezbednost koji znaju odgovarajuće rezultate testova ne mogu se ni uz najbolju volju pripisati navodnom RAF teroristi ili nekom drugom početniku.

Bezbednosni organi nisu na licu mesta našli tragove koji bi omogućili svrstavanje u neku određenu grupu počinalaca. Nađen je papir sa petokrakom zvezdom, slikom mašinske puške – heklera sa natpisom RAF i rečima „Komanda Volfganga Bera“, što nije imalo dokaznu snagu. Kao i kod svih napada koje je izvršila frakcija Crvene armije od hapšenja takozvane druge RAF- generacije oko Kristijana Klara, to nije jedini dokaz prepoznatljiv na stvarno postojećem krugu ljudi koji se može legitimno označiti kao levo orijentisano udruženje RAF.

Nema otisaka prstiju, ostataka pljuvačke na cigaretama, kose ili bilo kojih drugih ukaza na počinioca koji su pod imenom RAF skoro devet godina postavljali bombe, pucali i od skoro stručno dizali zatvore u vazduh. Pismeno priznanje u slučaju Herenhauzen je bilo toliko oskudno da je tadašnji savezni ministar unutrašnjih poslova Šojble kritikovao da supstanca pisanja počinilaca stoji u suštoj suprotnosti sa težinom i tehničkom perfekcijom napada. Postoji potpuni nedostatak dokaza ili bar naznaka koje upućuju na terorističku organizaciju RAF, ipak su organi bezbednosti istrajali na krivici RAF-a.

1. jula 1992. autori HR-a i WDR-a su u emisiji „Kraj RAF-legende“ po prvi put predstavili rezultate svojih istraživanja. Postavili su tezu da je takozvana „treća generacija“ RAF-a kojoj zvaničnici pripisuju teroristička ubistva poslednjih godina, postoji samo kao legenda koja više nije održiva. Svoje teze produbili su autori Wolfgang Landgreber, Ekehard Siker i Gerhard Visnevski u knjizi o RAF-fantomu koja je objavljena u izdanju kuće Knaur. Kao glavne argumente navode:

1. suprotno prvoj (Majnhof, Bader, Enslin) i drugoj (Suzane Albreht, Kristijan Klar) generaciji RAF-a, takozvana treća generacija nikad nije ostavila „dah traga“ na licu mesta.
2. osobe koje se pripisuju trećoj generaciji RAF-a kao npr. Kristijan Zajdler, su sredinom osamdesetih nestali bez traga, a da nikad nisu više dali znake života.

3

upravljanje RAF-om iz ćelija terorista u zatvorima poznavao

dovode u sumnju ili potpuno isključuju. Komandna ravan je morala da bude negde drugde.

4. jedine naznake po kojima su se napadi u poslednjih sedam godina pripisivali RAF-u su bila takozvana pismena priznanja, koje su savezni organi bezbednosti označili kao autentične. Pritom korišćene metode ni na koji način ne odolevaju preispitivanju.

5

u središtu emisije je bio intervju sa ranijim krunskim svedokom u

slučaju Herenhauzen, Zigfridom Noneom, koji je opovrgao svoj iskaz od januara 1993. Više puta je od strane saradnika Hesenske zaštite ustava bio prisiljen uz pretnju smrću ili zatvorom da lažno svedoči da je u svom stanu u Bad Homburgu sakrivao počinioce i s njima pripremao atentat na Alfreda Herenhauzena.

Televizijska ekipa je došla do zaključaka sa dalekosežnim posledicama, da je treća generacija RAF-a bila veštački u životu održavani fantom za svesno i željeno držanje naroda u zabludi. Osim toga je postojala sumnja da je političko vođstvo republike krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina ne samo tolerisalo odranjanje velikog dela članova RAF-a u tadašnju DDR, nego i u tome učestvovalo.

Verovatno je da su ne samo tajne službe saveznika, nego i nemačke službe i vlasti znale da su bivši članovi RAF-a nestali u DDR. Javnost je zavarana da su članovi RAF-a, naslikani na poternicama imali veze sa ubistvima počinjenim osamdesetih godina. Pri najnovijem napadu koga je RAF proklamovao, profesionalno dizanje u vazduh zatvora u Vajterštatu, sve je bilo kao i do tad: nađen je samo papir sa RAF amblemom i imenima komandanata, bez tragova, bez greške, bez svedoka.

Italijanski novinar Ciprijani je intervjuisao bivšeg glavnokomandujućeg američkog vazduhoplovstva Flečera Prautija, kojom prilikom je on motive za ubistvo Herenhauzena našao u prvih jedanaest strana njegovog govora koji je trebalo da održi u SAD četiri dana nakon napada. On je sadržao Herenhauzenove vizije novog uređenja odnosa između Istočne i Zapadne Evrope koje bi promenilo sudbinu sveta.

Prauti je dalje u intervjuu rekao da su Alfred Herenhauzen, Džon Kenedi, Aldo Moro, Enriko Matei i Olof Palme svi ubijeni iz istog razloga – zato što nisu prihvatili kontrolu sveta kondominatom sa Jalte. U svakom se slučaju radilo o činu male elite koja se osetila ugroženom zbog ideje o „pax mondiale“ (svetskom miru).

Primedba u vezi sa današnjom situacijom:

Potpuno smišljeno insceniran talas azilanata ka Nemačkoj je deo velikog plana elite za uspostavljanje „novog svetskog poretka“. Upotrebljen je da bi u Nemačkoj izazvao netrpeljivost prema strancima, što bi pružilo opravdanje okretanju ka desničarskim partijama i porastu nasilja desničara prema azilantima i invalidima i propagandi Četvrtog rajha koju je širio anglo-američki establišment.

Od ponovnog ujedinjenja Nemačke i raspada uređenja iz Versaja i Jalte, politički stalež Nemačke se opirao da se otvoreno suprotstavi geopolitički motivisanim propagandnim napadima („Nastajanje Četvrtog rajha“). Naprotiv: neke snage, npr. predsedavajući Trilateralnom komisijom OtoGraf Lambsdorf, prate ekonomsko-politički isti agresivan kurs, koji se u svom učinku izjednačava sa ciljevima geopolitičara.

Takođe su i izjave Petera Gloca iz vođstva SPD-a protiv osude velikosrpske agresije u uvodnom članku „Frankfurter Allgemeine Zeitung“-a svedočanstvo geopolitičkih stanovišta unutar Nemačke. Prema ranijoj predstavi ovih geopolitički usmerenih sila (Engleske, Francuske i SAD) potreban je bio drugi Bliski istok, trajna rana na jugu Evrope (rat u Jugoslaviji) kako bi se sprečio mogući novi evroazijski poredak u čijem bi centru bila bliska saradnja sa Rusijom, Nemačkom i Francuskom. Ako je ijedna zemlja mogla da utiče na događaje u Istočnoj Evropi onda je to Nemačka.

Lord Kastleregs, glavni manipulator na Bečkom kongresu, opisuje kako je trebalo da se ograniči moć Nemačke u Evropi (što se u potpunosti podudara sa planom „Cionških mudraca“):

„Moć Nemačke u novoj Evropi mora da se ograniči tako što će se od Nemaca zahtevati da se jače angažuju u NATO i drugim međunarodnim organizacijama, istovremeno Amerika mora da blisko sarađuje sa Velikom Britanijom, Francuskom i drugim zemljama kako bi se ograničio uticaj Nemačke na te organizacije.“

U skladu sa ovim pravcem delovanja geopolitičkih snaga u Vašingtonu, Parizu i Londonu svim su sredstvima onemogućivane sve aktivnosti koje su se suprotstavljale takvom proračunu, npr. nemačko zalaganje za razvoj istoka. Ranjivost i slabost saveznog kancelara Helmuta Kola i njegove vlade nisu mogli biti gore prikazani svetu nego činjenicom da je istog meseca, novembra 1989, kada je srušen Zid, ubijen dr. Alferd Herenhauzen, predstavnik uprave Nemačke banke, čiji naručioci i izvršioci do danas mogu da se kreću po sveti, slobodni, nepoznati, i negonjeni.

Alfred Herenhauzen je još pre dužeg vremena strateški dalekosežno predložio otpis dugova zemljama u razvoju, posebno u godini velikog kraha berze 1987. ali u očima njegovih neprijatelja ovi predlozi su postali potpuno neprihvatljivi kada je pored zahteva za otpisom dugova zahtevao plan ekonomske obnove Istočne Evrope. Herenhauzen je govorio o jednoj poljskoj razvojnoj banci prema modelu „Kreditne banke za obnovu“.

Po mišljenju ne samo glavnokomandujućeg Prautija, Herenhauzen se time suprotstavio nepisanim pravilima londonskih i njujorških monetarnih grupa moći i tako dospeo u sukob sa svojim neprijateljima.

U važnom trenutku raspada komunističkog sistema na Istoku, Kol je obećao da će učiniti globalni zaokret ka stvarnom planu ekonomske obnove istoka. To bi zahtevalo raskid sa vladajućim monetarnim krugovima u zemlji i inostranstvu i u osnovi bi dotaklo tradicionalni odnos snaga starih pobedničkih sila. Nakon ubistva Herenhauzena, Kol je po „Spiegel“-u priznao da je izgubio bliskog saradnika koji je strateški razmišljao i da u nemačkim zemljama uglavnom dominiraju prodane duše.

Nakon ovog užasnog čina Kol i njegova vlada se nisu usudili da javnost upoznaju sa pozadinom ovog zločina i tako motivišu policijske snage i organe gonjenja da uhvate ubice i naručioce i razjasne njihove motive. Umesto toga je javnosti pričano nešto o „trećoj generaciji RAF-a“.

Tri i po godine od ubistva Herenhauzena jasno se vidi praznina koju je ostavio. Takođe se iz krugova preduzimača i upravljača u ekonomiji, nauci i istraživanju čuje da čak i ako se uoči neophodnost Larošovog razvojnog plana u „produktivnom trouglu“ Pariz-Berlin-Beč, sa velikim infrastrukturnim merama u sektoru energije, saobraćaja i vodoprivrede, kao motora evroazijskog poleta, nakon smrti Herenhauzena niko neće podmetnuti svoju glavu za takve programe, koji su priznati kao ispravni ali koji protivreče vladajućoj monetarnoj ideologiji moći.

Ubistvima Herenhauzena i Rovedera u Nemačkoj su postale nadmoćne one političke struje koje su se zalagale za ekonomsku politiku po najgoroj doktrini slobodne trgovine. Sada, nakon prvog talasa štrajkova u novim saveznim državama nakon 60 godina, uočavaju se neke srazmere i katastrofalne posledice uništavajuće ekonomske politike. Sada zvanično imamo skoro 4 miliona nezaposlenih, od toga su 400 000 mladi. Prognoza Instituta za ekonomska istraživanja očekuje porast od 17%, dakle otprilike 7,5 miliona nezaposlenih.

Izlivi nasilja, posebno prema strancima, ali i invalidima i beskućnicima, u kojima je 1992. poginulo sedamnaest ljudi, od toga sedam stranaca, su u štampi koja je ranije pisala o opasnosti Četvrtog rajha, prikazani kao potvrda njihove teze o raspirivanju neonacizma.

Savezna vlada je pokušala da diferenciranom predstavom koriguje ovu iskrivljenu sliku. Od jeseni 1992. su preko tri miliona Nemaca i stranaca zajedno izašli na ulice da bi sa svećama demonstrirali protiv mržnje prema strancima.

Ko su počionici? Preko 70% okrivljenih su mlađi od 20 godina. Oni su odrasli na zapadu u vreme nakon Brantove reforme obrazovanja, vaspitavali su ih roditelji koji su sami primali uticaje učenja „Frankfurtske škole“ u nastavi, preko radija i televizije. Najveći broj činova nasilja okarakterisanih kao ekstremno desničarski dogodio se u Severnoj Rajni-Vestfaliji (preko 500), najnaseljenijoj saveznoj državi, sledio ju je Baden-Virtemberg (preko 250) i Branderburg (229).

Iskrivljena slika koja je širena propagandno u zemlji i inostranstvu otkriva kako geopolitičku nameru (slabljenje impulsa obnove istoka), tako i čisto licemerstvo.

Na osnovu zvaničnih dokumenata i aktuelnih intervju sa vodećim članovima američkih neonacista i KKK može se lako pratiti unazad kako se od pre mnogo godina ,od sedamdesete pa na ovamo, dogodilo veoma marljivo proterivanje ovih rasista i skinhedsa iz Amerike u Nemačku. Zapanjujuće je da su aktivnosti NSDAP/AO Gerija Reksa Loka (Nacionalsocijalistička nemačka radnička partija – organizacija u inostranstvu) u SAD sa njenim nemačkim drugovima – Mihael Kinen koji je umro od side, i bio blizak patrijski kolega Gerija Reks Loka – očigledno ne samo da su do danas mogle da se odvijaju neometane od američkih službi i carinske i granične kontrole preko okeana, nego postoji

sve više naznaka koje navode na zaključak da postoji tajna pomoćna ruka pri izgradnji nasilne neonacističke scene u Nemačkoj, ali i u SAD.

Upravo taj razvoj i njegova suprotna strana, "ANTIFA-potencijal autonomnih" izgrađen od stare mreže Štazija (VN-Udruženje progonjenih od strane nacističkog režima koje su direktno finansirali „Štazi“ i stara DDR, sarađuje danas direktno sa BdA (Savezom antifašista) i smatra se vrhom „antifašističke borbe“) – polazi se od oko 6 000 nasilnika u oba tabora – su instrumenti strategije napetosti između unutrašnjeg i spoljašnjeg mira Nemačke.

Kao što vidite, iluminati i ovde prema starom Makjaveli-načinu finansiraju i time kontrolišu obe strane. Na jednoj strani lanac Škotskog reda masona (KKK, B'nai B'rith, Antidefamation League (ADL), NSDA-P/AO do nemačke scene neonacista i skinheda i na drugoj strani mreža „Štazi“ kontrolisana komunističkim sistemom koja se proteže do scene antifašista i ekstremnih levičara.

Kinenova 1977. osnovana Zajednica ubeđenja novog fronta (GdnF) sa svojih 400 članova spada u jednu od najvažnijih grupa kadrova koja je tesno povezana sa NSDAP/AO. Takođe je veliki deo propagandnog materijala ubrzo zabranjenoj FA-P isporučivan od strane NSDAP/AO.

I nadalje se otkrivaju veoma interesantne stvari. Na primer Jan Stjuart, vođa engleske skinbande „Screwdriver“ je sarađivao sa desničarskim ekstremističkim „Britanskim nacionalnim frontom“. Do 1985. su pripadali „White noise club“-u Britnskog nacionalnog fronta u kom su se skupljale engleske rasističke skinbande. 1985. Jan Stjuart je osnovao pokret „Blood & honour“ (Krv i čast), kojim su u organizovanoj formi širili „white power“(moć belaca) razmišljanja Kju kluks klana. Nisu samo skinbendovi pripadali ovom kadru. Na primer, satanistički bend Kiss (Kings in Satans Service, koji su se otvoreno izjasnili za satanizam i pisali oba S u Kiss SS-ovim slovima sve dok im to nije zabranjeno), je u direktnom kontaktu sa „Church of Satan“ (Sataninom crkvom) Antona Laveja, najvećom zvaničnom satanističkom crkvom na svetu. „Satanina crkva“ je u prošlosti uspostavila najbliže veze sa mnogim engleskim i američkim rok grupama. Primera radi, pomagali su britansku grupu „Black sabbat“ sa pevačem Ozi Ozbornom. Takođe su Rolingstonsi bili u bliskoj vezi sa „Sataninom crkvom“.

Vođa satanističke sekte „Temple of Seth“ koja je proistekla iz „Satanine crkve“ je vođa neonacista i satanista Mihael Akvino. On je šezdesetih i sedamdesetih bio oficir za psihološko ratovanje američkih borbenih snaga, istovremeno i autor, filozof i istoričar „Satanine crkve“. 1981. je potpukovnik Akvino fungirao sa najvišim stepenom tajnosti kao savetnik za Evropu američkog generalštaba. Akvino je u Nemačkoj održavao satanističku ceremoniju u dvorcu Vevelsburg, gde je nekad vođa SS-a Hajnrih Himler uredio prostor za crne mise (Valhala).

Da bi mogao da vrši današnju funkciju sataniste i radikalnog desničara unutar američkih borbenih snaga, Akvino je morao da izgradi strogo kontrolisanu grupaciju koja je prevazilazila „Sataninu crkvu“, „Temple of Seth“ (Setski hram). Akvino, umešan u seksualne i satanističke zloupotrebe dece, neonacista Geri Reks Lok i desničarski satanistički sveštenik Anton Sandor Levi su u bliskoj vezi sa tadašnjim „velikih zmajem

vitezova Kju kluks klana“ Denisom Mahonom, kao i pokojni Mihael Kinen (svi upravo nabrojani su usput budi rečeno homoseksualci). Preko Akvina su svi bili u vezi sa već pomenutim Tavistok institutom za psihološko ratovanje u Saseksu u Engleskoj. M. Norman, britanski šef centralne banke od 1920.-1944, koji je potpomagao uspon Halmara Šahta a time i Hitlera, je takođe bio, prema sopstvenim rečima, Hitlerov najbolji prijatelj. Norman je bio divlji mističar, teozof i često je patio od nervnih slomova. Krajem rata Norman se povukao iz Engleske banke i posvetio se radu za „Svetsko udruženje protiv duševnih bolesti“. Imenovao je brigadira Džona Roulinga Riza za predsednika udruženja.

Normanova supruga je bila rasistički fanatik i sedela u „British health board“ (Britanski odbor za zdravlje). Brigadir Riz, šef odeljenja za psihološko ratovanje u britanskoj armiji, je bio vođa Tavistok instituta u Engleskoj. Zahvaljujući takvim zagovornicima na zapadu, mogao je da preživi košmar rasističke nauke nacista i njihov pogled na svet. Mnogi srpski četnički komandiri koji su u Bosni i Hercegovini naređivali etnička čišćenja i masovna vršenja nasilja imaju psihijatrijsko obrazovanje koje su između ostalog, dobili na britanskom Tavistok institutu.

KAKO STOJI STVAR SA SRBIMA?

Osvajački pohod Srba ne bi bio moguć bez podrške iz Moskve i Bušove administracije. Tadašnji zamenik ministra inostranih poslova i prominentni partner firme za konsalting „Kissinger Associates“, Lorens Iglberger se zajedno sa svojim drugim Kiss-Ass partnerom, Lordom Karingtonom, pobrinuo da Beograd dobije određene ruke za etničko čišćenje i masovna ubistva. Istovremeno su u cilju finansiranja ovog pohoda stvoreni mehanizmi za ogroman ilegalan priliv novca u Beograd, kako bi se podmirili troškovi uvoza oružja, nafte i druge robe.

U poslednjih godinu i po dana (početkom devedesetih, prim.prev.) privatne banke su iznenadile ponudom kamata od 15% za devizne uloge i 200% za dinarske s obzirom na stopu inflacije od 25,000% godišnje. Uz veliku nezaposlenost i velik broj ljudi bez prihoda, takvi rezultati kamata liče na politički trik kojim se treba suprotstaviti rastućem nezadovoljstvu u stanovništvu zbog teške ekonomske situacije koju uzrokuje rat. Jedan posmatrač je rekao: „Neko tu finansira skriveni sistem socijalne skrbi“. Neki aspekti tih radnji su izašli na svetlo dana nakon što je beogradski bankar Jezdimir Vasiljević, šef „Jugo skandik banke“ marta 1993. prešao u Izrael. Prema izveštajima štampe, ova banka je imala oko 4 miliona računa sa deviznim štednim ulozima u visini od skoro 2 milijarde američkih dolara. Odakle je potekao ovaj novac? Jugoslavija je pre rata raspolagala cvetajućom turističkom branšom i industrijom naoružanja koja je pre svega proizvodila lako naoružanje za izvoz, ali nakon brze isplate 14 milijardi dolara stranog duga nije ostalo mnogo. Turizam je u međuvremenu propao a proizvodnja oružja je angažovana prevashodno za rat.

Srpska vlada je profitirala i od ratnog plena iz osvojenih područja, ali to je bilo malo s obzirom na aktuelne potrebe. Ruske isporuke oružja i nafte su izvršavane uz plaćanje u

gotovini. Zapadna nafta, npr. iz „Mobil-oil“ rafinerije u grčkom Solunu dolazila je u zemlju po cenama sa crnog tržišta koje su bile i 400% veće od tržišnih.

Sa ulogom u trgovini drogom preko balkasnske putanje, Beograd je dobio pristup međunarodnom sistemu offshore-pranja novca i ovde se može tražiti izvor novca. Narastajuće aktivnosti „srpske mafije“ kojom se upravljalo iz Beograda, u Zapadnoj Evropi su takođe jedan od izvora priliva novca. U Beogradu postoji škola za provalne krađe koja očigledno uživa zaštitu obaveštajnih službi i čiji apsolvenci su rašireni po celoj Evropi gde svoj plen predaju dobro organizovanoj mreži utajivača. Uprkos tome, teško je zamisliti da bi taj izvor novca bio dovoljan da bi bili pokriveni srpski troškovi rata, čak i ako se srpskoj mafiji pripiše rasući značaj na zapadnoevropskom tržištu droge.

Komentatori su različito upoređivali radnje „Jugoskandika“ i njihovog glavnog konkurenta „Dafiment banke“, sa običnim preduzećima koja se bave prevarama u investiranju, koja ljudima izvlače novac iz džepa obećanjima redovnih isplata kamata na nepokretnosti ili druge uloge.

Ali ponašalo se drugačije. Nije mala Srbija izmamila kapital velikim igračima na međunarodnim vrućim tržištima novca. Iste snage koje su Srbiji dale zeleno svetlo za rat organizovale su i finansiranje. Srbija ne organizuje sama prilik novca, ona je samo korisnik. Tako postoje između ostalih i aranžmani u kojima se koriste domaće banke u Beogradu ili off shore-kanali uz odgovarajuću nadoknadu da bi se svakog meseca oprao deo priliva u gotovini iz međunarodne trgovine drogom. Beograd pritom nije loše zarađivao. Standardne kamate za pranje novca mogu da budu od 3% do 7%, ali s obzirom na ogromne sume koje su postizane u trgovini drogom svetskih razmera, trgovci mogu da plate i do 30% a da ne oseće.

Deoničar Dafine Milanović, šefa „Dafiment banke“ u Beogradu je Izrael Kelman iz Tel Aviva koji ima 25% akcija. Vasiljević iz „Jugoskandika“ je pobeo u Tel Aviv, što ukazuje da je verovatno imao ključnu ulogu u anglo-američki inspirisanoj tehnici finansiranja rata. Na sličan način su se američki bankari spasili od bankrota snažnom infuzijom novca od droge u latinoameričkoj dužničkoj krizi 1982. godine. To sve ima malo veze sa slobodnom tržišnom ekonomijom. Prema podacima nemačke policije pri gonjenju srpskih mafijaša u Nemačkoj, stečeno je iskustvo da Beograd ne nudi međunarodnu policijsku saradnju i da je zato još zgodnije mesto za pranje novca nego Švajcarska. Kipar, snažno razvijeni off shore centar za banke je najvažnija operativna baza bankara u Beogradu. Očigledni uspeh finansiranja rata koji je postignut od strane finansijera iza Iglbergera i Karingtona (Komitet 300) nije samo posledica prevelikog držanja u tajnosti, nego i rezultat zapadnog nedelovanja. Nakon što su posmatrane aktivnosti beogradskih banaka godinu i po dana, svako znao, uključujući i diplomate, da nešto nije u redu. Takođe se znalo i za predstavnike banaka na Kipru. Ništa nije učinjeno, iako su se sankcije UN odnosile i na finansijski transfer ka Srbiji, ukoliko nije namenjen za medicinske ili druge humanitarne svrhe. Tek u aprilu 1993. UN-ova komisija za sankcije je priznala da je propustila da konsultuje kiparske vlasti u vezi sa srpskim bankarskim vezama. Bilo je „premalo konkretnih informacija“.

Bankar Vasiljević je živeo 15-20 godina u inostranstvu, verovatno u Australiji, i bio je poznat po svojim poslovima u „ratnim područjima Dalekog istoka“, kako je to nazvao britanski „Observer“. Možda stari prijatelj „Teodora Šeklija“?

SADAŠNJA SITUACIJA

Uz pomoć međunarodnih bankara, povezanih sa elitnim društvima i na taj način izgrađenim imperijama, iluminati drže svet u šaci. Rade na tome da još više učvrste posedovanje planete. Nacionalna dugovanja države su njihova glavna kontrola. Usto postoji međunarodna policijska snaga koja drži „u redu“ nezavisne države poput Libije ili Irana – snage UN-a. Nezavisnost Libije od međunarodne kontrole je izazov novom svetskom poretku. U medijima se Moamer el Gadafi predstavlja kao terorista da bi se opravdala agresija protiv Libije. Ponovo ispiranje mozga.

Džordž Buš je jedan od najboljih saigrača koje su iluminati ikada imali, a zbog svojih snažnih veza sa ilegalnim prometom droge moraće da sarađuje do poslednjeg daha. (osmi protokol). Buš je bivši šef CIA-e, bivši šef CFR-a, član reda „Skull&Bones“, član Trilateralne komisije i član Komiteta 300. Konkurent na poslednjim predsedničkim izborima, Bil Klinton, sadašnji predsednik, je član CFR-a, Bilderbergera i doživotni član masonskog „De Molej“ reda. Od početka 80-tih Klinton je član i Trilateralne komisije. Najbliži Klintonovi savetnici sa najboljim izgledima za vrhunske pozicije u vladi, dolaze takođe iz Trilateralne komisije: njegov najvažniji ekonomski savetnik Feliks Rohatin iz njujorške banke „Braća Lazard“, Pol Voker, nekadašnji šef emisije banke pod Karterom, Robert Hornats iz njujorške banke „Goldman Sachs“, njegova savetnica za pitanja trgovine Pola Stern kao i spoljnopolitički savetnik Voren Kristofer. Užem Klintonovom timu pripadaju osim toga i ljudi iz vrha »Council on Foreign Relations« (CFR) i „Brookings Institute“. Među njima su najvažniji bankari Piter Pitsersen, Robert Rabin i Rodžer Altmen.

To dakle znači da su oba tadašnja kandidata bili 100 %tni saigrači iluminata a američki građani biraju između njih dvojice. To jako podseća na SED-izbore u bivšoj DDR.

Slično važi i za Nemačku i nemačke savezne kancelare: Brant je bio član Komiteta 300 i Bilderbergera, Šmit i Kol takođe Bilderbergera. Engholm, koji se u međuvremenu povukao ali bi bio Kolov rival na sledećim izborima je takođe u Bilderbergerima i u DGAP.

Američka vlada u međuvremenu priznaje ustav UN-a kao „zakon sveta“. Bliži nam se osnivanje jedne „super svetske vlade“, koju će priznati sve nacije na Zemlji (vidi 9. protokol).

Ruski državni udar je takođe uspeo. Boris Jelcin je preuzeo mesto Gorbačova. Takozvani rasplet je zapravo samo zamena imena. Vojni aparat ne samo da je isti nego je i moćniji nego pre. Jedno od poslednjih Bušovih dela je injekcija od 12 milijardi dolara za povećavanje vojnog aparata. Niste li primetili da uprkos enormnim sumama koje i Klinton šalje, narod tamo glada? Zna li šta bi se sve moglo poboljšati tolikim sumama

novca? Ipak sve ide za proizvodnju oružja i u aparat tajnih službi. Prema tvrdnjama „Poverljivih informacija“ od 12. oktobra 1993. ruski izvoz oružja je 1992. pao na samo 1,8 milijardi dolara. To odgovara oko 6% izvoza oružja postignutom u godini 1986. u vrednosti od 26 milijardi dolara.

Kada se GUS ujedini sa američkom vojskom u trupama UN-a, ljudi će verovati da se ujedinjuju sve najveće supersile koji su decenijama bile veliki neprijatelji (što u stvarnosti nikad nisu bili). Drugi narodi će se dobrovoljno priključiti ili će ih buduća svetska vojska učiniti poslušnima.

Edvard Ševarnadze, raniji ministar za spoljne poslove Gruzije i generalmajor KGB-a, umešan u mučenja i političke pritiske, je iznenada blizak prijatelj američkog državnog sekretara Džordža Bejkera i predložen je od strane masmedija poput Njujork tajmsa za mesto generalnog sekretara UN.

IWF sve brže postaje dominantna snaga u lokalnim privredama zemalja komonvelta. U aprilu 1992. cena benzina skače sa 4 na 30 rublji po galonu. Kongres ruskih narodnih poslanika je na granici da protestuje protiv zahteva IWF-a, pošto je Rusija već sada u jadnom stanju.

Kao što je već spomenuto, rat u Jugoslaviji spada u scenario iluminata. Bio je potreban drugi Bliski istok na jugu Evrope, da bi se sprečio mogući novi evroazijski poredak. Ako bi Nemačka pokušala da iskoči iz kandži iluminata lako bi se mogla zadržati napadom Srba. Pre svega je Nemačka već sada u velikosrpskoj propagandi označena kao neprijateljska država broj 1.

Da bih malo podupro rečeno citiraću izveštaj iz „Poverljivih informacija“ od 20. jula 1993:

„U bivšem olimpijskom selu centra zimskih sportova Pale, nedaleko od Sarajeva, jedna sjajna britanska ličnost je dobila jedan od najlepših stanova vrata do vrata sa kancelarijom vođe bosanskih srba Karadžića. Taj Britanac je Alfred Šerman.

Šerman je u Engleskoj važio za „izumitelja Margaret Tačer“. kada je britanska konzervativna partija odlaskom Edvarda Hita dospela u krizu, Šerman je bio taj koji je predložio kasnije tako uspešnu premijerku za predsednicu partije. Zajedno sa Margaret Tačer je osnovao „Centar za policijske nauke“. Gospođa Tačer je doprinela – iz zahvalnosti – primanju Šermana u plemićki stalež.

Formalno se Šerman na Palama pojavio kao Karadžićev PR-savetnik U stvari je vođa Srba sa Šermanom dogovarao svaki od svojih političkih koraka. Prema tvrdnjama mesnih posmatrača, nije prošao nijedan dan a da Karadžić i Šerman nisu detaljno konferisali.“

Bilderbergeri, koje sam ranije pomenuo, su jedna od najmoćnijih organizacija internacionalista koji priželjkuju „jednu svetsku vladu“ i ona je tako tajna da mnogi poslanici Bundestaga još uvek tvrde da ne postoji. Neka ostane po strani da li je to prosto neznanje ili smišljeno obmanjivanje.

Maja 1973. na sastanku u Saltsjöbadenu, u Švedskoj (posed švedske bankarske porodice Valenberg) 84 člana su se založila za cilj da se ponovo učvrsti pokolebana pozicija prevlasti anglo-američkih finansijskih interesenata i da im se vrati kontrola nad svetskim tokovima novca. U tu svrhu su posegli za starim oružjem- naftom, i odlučili da povećaju cenu nafte za 400% kako bi poduprli američku valutu uz pomoć petrodolara, što se i desilo.

Ovde je zanimljivo i to da je organizator sastanka u Saltsjöbadenu bio Robert D. Marfi. On ima takođe zanimljivu istoriju. Robert D. Marfi se kao generalni konzul SAD 1922. prvi put sreo sa Hitlerom i o sastanku i sposobnostima Adolfa Hitlera poslao u Vašington jedan krajnje povoljan izveštaj. Sam Marfi je 1944. bio zaposlen kao „politički savetnik pri vladi SAD za Nemačku“ a 1945. „politički savetnik u vojnoj američkoj vladi u Nemačkoj“.

1988. mesto sastanka je bio austrijski Telfs kod Innsbruka u kom je učestvovao i savezni kancelar Helmut Kohl.

Od 6. do 9. juna 1990. Bilderbergeri su se sastali u Baden-Badenu. Jedna od tema je bio i Maršalov plan, koji je predviđao podršku od 100 milijardi dolara GUS-u a zauzvrat zahtevao prilagođavanje država GUS-a slobodnim uslovima tržišne ekonomije. Ovde je doneta i odluka o Sadamovom upadu u Kuvajt.

Poslednji meni poznat sastanak održao se 20. maja 1992. u hotelu Ermitaž u Evijan u Francuskoj. Ovaj sastanak je za glavni sadržaj imao „Agendu 2000“, planiranu svetsku vladu do 2000. godine. Kao što vidite, tema je aktuelnija nego ikad, iako možda spolja ne izgleda tako. Ovde bih hteo kratko da dodam da je u međuvremenu pokojni Vili Brant (član Bilderbergera i Komiteta 300) napisao knjigu: „Sever-jug, program preživljavanja“, koja opisuje svetsku vladu UN-a (do 2000. godine).

„Anti defamation league“ (ADL) „B’nai b’rith“-a je neprijavljeno strano zastupništvo za Izrael, koja je poslednjih godina vodila mnoge optužbe protiv istraživača, posebno protiv „Spotlight“-a. Ona sarađuje sa Škotskim redom masona što može da objasni zašto se toliko zalažu za spomenik Albertu Pajku a protiv ekonomskog naučnika i višestrukog predsedničkog kandidata Lindona Laroša. Od 29. januara 1989. Laroš je politički zatvorenik u zatvoru u Minesoti, nakon što je osuđen na 15 godina zatvora u pravnom skandalu insceniranom od strane američkog establišmenta.

Laroš je iz ugla iluminata postao veoma neugodan protivnik, pošto je otkrio veze između establišmenta, Kju kluks klana, ADL, B’nai b’rith, Škotskog reda, CFR, Trilateralne komisije... itd, i to iznosio u javnost. Široko rasprostranjenom propagandom ADL-a protiv Laroša on je većini poznat kao ekstremni desničar, iako je bio glavni pobornik uklanjanja statue Alberta Pajka u Vašingtonu.

Geri Alen piše:

„Glavni razlog za istorijsko zatamnjenje uloge međunarodnih bankara u političkoj istoriji je taj što su Rotšildovi bili Jevreji. Antisemite su igrali u korist zaverenika kada su pokušali da čitavu zaveru predstave kao jevrejsku. Ništa nije udaljenje od istine.

Tradicionalne anglosaksonske bankarske ustanove J.P.Morgana i Rokfelera su igrale ključnu ulogu u zaveri, ali se značaj Rotšilda i njihovih satelita ne može poreći.

Zato je nerazumno i nepravedno, svim Jevrejima pripisati krivicu za zločine Rotšilda, kao kad bi svi baptisti bili krivi za zločine Rokfelera. Jevrejski članovi zaverenika su koristili organizaciju koja se zove „Anti defamation league“ (ADL) kao instrument kojim su svakoga pokušali da ubede da je svako negativno pominjanje Rotšilda i njihovih saveznika napad na sve Jevreje. Na taj način su dobili gotovo sve dostupne informacije o internacionalnim bankarima i načinili od njih tabu temu na univerzitetima. Svaki pojedinac ili knjiga koji istražuju ovaj predmet su napadani od strane stotine ADL komiteta iz čitave države. ADL se nikad nije dala zbuniti istinom ili logikom u svojoj visokoprofesionalnoj taktici klevetanja... U stvarnosti niko nema više prava da bude ljut na Rotšilde od Jevreja. Varburzi, deo imperije Rotšilda, su pomagali u finansiranju Adolfa Hitlera...“ (Insajderi, str.51.)

Ovde treba da se osvrnemo i na Japan. Japan je za mnoge stručnjake zemlja koja je najbolje pripremljena za tehnološki uslovljene globalne promene u sledećem veku. Da su ljudi iz vrha Japana zastupljeni u Trilateralnoj komisiji, ne znači obavezno da je Japan 100% infiltriran. Naime, japanska elita je sama tako snažno umrežena tajnim ložama da je za angloameričke multije jedva bilo moguće da utiču na japansku privredu. To se veoma jasno vidi u knjizi šefa Sonyja Akio Morite i vrhunskog japanskog političara Shintaro Ishihare: „Japan koji može da kaže ne“. Knjiga koja je namenjena samo Japancima, ima jaku eksplozivnu snagu. Karakteriše SAD kao neomiljenog prijatelja, kao rasističku zemlju i može se prozreti da Japan želi da se osveti za nametnute mu uslove kapitulacije.

Autori opisuju SAD iz japanskog ugla kao posrćućeg, umirućeg kolosa – smrtno ranjen ispod svoje zastave sa zvezdama koja leluja nad njim. Japan je prema njihovim tvrdnjama prisilio američki privredni sistem na kapitulaciju. Ishihara i Morita u ovoj knjizi kažu otvoreno ono što su se uticajni japanski poslovni ljudi do sad usuđivali samo u privatnim krugovima da izgovore:

„Za vreme Drugog svetskog rata američko vazduhoplovstvo je bombardovalo civilne ciljeve u Nemačkoj, ali na Japan koji je bio spreman za kapitulaciju bačene su dve probne atomske bombe. To je odvratna vrsta rasizma.“

To pojačava tvrdnje nekih uglednih japanskih ličnosti, da se uništenje američke privrede priželjkuje kao osveta za Hirošimu i Nagasaki. Na primer može se čuti:

„Japan je u ratu sa Amerikom. Pobićemo Ameriku ekonomski i osvetiti se za gubljenje obraza u Pacifiku koje se desilo zbog SAD.“ (Kod br.2, februar 1990.)

Po jednom članku iz „Vol strit žurnala“ iz septembra 1991. su gotovo trećina od 100 najvećih banaka na svetu i četiri od pet u svetu vodećih osiguravajućih društava japanski. Velik deo novozelandskih zemljoposeda, najveći deo hotela i koncerna na australijanskoj istočnoj obali i takođe veliki deo kanadskih šuma pripadaju Japancima.

Koliko zaista Japance kontrolišu i koriste iluminati budućnost će pokazati.

Sledeća organizacija koja spolja predstavlja nešto drugo od onoga šta ustvari jeste je „Američka agencija za internacionalni razvoj“ (USAID). Prema rečima Antona Četkina i Džesike Primak u „Strategiji napetosti“ USAID služi ne samo kao tradicionalna maska za špijunske operacije CIA-e, nego je odgovorna i za anglo-američke intervencije u svim delovima sveta. Na primer, postoji USAID-program kontrole rađanja u zemljama trećeg sveta u visini od 300 miliona dolara, čiji je glavni zadatak sterilizacija „obojenog“ stanovništva.

Druga ličnost sa interesantnom pozadinom je u međuvremenu pokojni L.Ron Hubbard, osnivač Sajentološke crkve. Pošto se ova knjiga bavi znanjem iz pozadine, razmotrićemo pozadinu L.Rona Hubarda, čija je organizacija više nego raširena.

U prvim danima MK Ultra, programa kontrole svesti SAD bivši mornarički oficir Hubbard, upoznat sa onim što je mornarica radila u tajnosti, istraživao je mehanizme ljudskog mišljenja. Nakon što se usprotivio da se složi sa istraživanjima vlade i priključi kontrolnim psihijatrima objavio je knjigu „Dianetik- moderna nauka duševnog zdravlja“. Knjiga je proklamovala duhovnu slobodu i integritet kao urođeno pravo čoveka. Knjiga je postala bestseler. Neki od postupaka koje je Hubbard ponudio za dostizanje duhovne slobode vlada je tajno upotrebljavala u pokušaju porobljavanja čovečanstva. Druge tehnike koje je Hubbard opisao su u stvari suprotne MK-Ultra metodama kontrole svesti.

Američka vlada je započela đavolsku kampanju klevatanja Hubarda koju je vodila sekcija CIA-e za kontrolu misli. Tada još mladi autor je – verovatno nenamerno – otkrio ključ najbolje čuvane tajne hladnog rata. Njegova kancelarija je obijena i ukraden je zapisnik koji opisuje mehanizme kontrole misli koje danas nazivamo „psihotronika“. Hubbard i njegove kolege su fizički napadnuti i jedva su izbegli pokušaj kidnapovanja. Međutim, da Hubbard ipak nije nevino jagnje, pokazuje ogroman uticaj sajentološke crkve. A L. Ron je sigurno znao par značajnih stvari o događanjima u svetu pošto ne samo da je svoje „čarobnjačke godine“ proveo u Kaliforniji u „Crkvi Telema“ Alistera Kroulija, nego se popeo do 33. stepena Škotskog reda masona (možda i u stepen iluminata). Nakon što je kroz svoje školovanje upoznat sa principom moći primenio je tehnike koje je istovremeno primenjivala vlada na ceo narod da bi svoje sajentologe povezao u hijerarhijski sistem.

Još jedna osoba sa međunarodnim uticajem je francuski premijer Fransoa Miteran, vođa masonske lože „**Grand Orient**“. To je najveća francuska masonska loža. On je takođe član „Komiteta 300“.

O masonima, ali i hrišćanima treba ovde još jednom pomenuti da oko 90 % članova ovih organizacija bivaju upotrebljani od strane elite i delom nemaju ni najmanjeg pojma šta se događa na višem nivou. Isto važi i za „Lions Club“, „Rotary“ ... (Rotary Internatioal je osnovan 1905. u Čikagu od strane masona visokog stepena Pola Harisa a po nalogu B'nai B'rith lože. Takođe i Lions International, koga je 1917 osnovala B'nai B'rith loža u Čikagu. Kod 1/88 str.47.)

U nižim stepenima hijerarhije ove su organizacije veoma aktivne u društvenoj oblasti i predstavljaju zaista dobre programe. Obični mason ili hrišćanin je sasvim normalan

čovjek i pokušava da svojim prisustvom da konstruktivan doprinos svakodnevnom životu. Većina barem s naporom pokušava da spolja stvori takav utisak (što se na primer teško može zamisliti kod hrišćana u Irskoj koji se međusobno ubijaju). Šta se odigrava u unutrašnjosti čoveka postaje očigledno tek nakon dužeg posmatranja.

„Prepoznaće ih po njihovim plodovima!“

Ipak se, u principu, može reći da što se više čovek popne u „piramidi“ (hijerarhiji) gde se čuvaju prave tajne, to se uočava više suprotnosti početnih stepena.

Jakob Šif je na primer bio visok član B'nai B'rith-a i tajni direktor boljševičke revolucije.

Frenklin D. Ruzvelt, vođa masona je pokrenuo mnoge socijalne programe za vreme svog mandata, ali je bio onaj koji je uvukao SAD u 2. svetski rat i učestvovao u kreiranju napada na Perl Harbor. Takođe se sa Čerčilom i Staljinom dogovorio na „velikom sastanku“ da prodaju istočnu Evropu komunistima.

Kao što vidimo, držanje u tajnosti je veoma delotvorno i često korišćeno oruđe.

PREGLED NAJVAŽNIJIH POZNATIH ORGANIZACIJA ILUMINATA

Džon Tod, nekadašnji član „**Saveta 13-torice**“ opisuje piramidu na sledeći način:

„Pečat je kreiran po nalogu porodice Rotšild u Londonu. (Iz knjige Ejn Rends: „Atlas shrugged“ saznajemo da se radi o Filipu Rotšildu, prim.aut.). to je luciferanska organizacija a Rotšildovi su njena glava. U toj organizaciji mogu se sresti masoni, komunisti i članovi drugih udruženja. Ova organizacija je veoma raširena. Bavi se politikom i finansijama i teži stvaranju jedinstvene svetske vlade. Ova organizacija će učiniti sve da stvori ovu svetsku vladu i ukalkulisala je u to i 3. svetski rat. Ona se zove „iluminati“. Reč znači: „prosvetljeni“. (Helmut Finkenstet: Generacija u stegama Satane)

Tod i Koralf („Maitreja, dolazeći svetski učitelj“) opisuju ovako pojedinačne stepene:

„Svevideće oko“:

„Oko je oko Lucifera. On je vodeći um, unutrašnja vodeća instanca.“

„RT“:

„Ovo predstavlja porodicu Rotšild, Rotšild-tribunal. Iluminati ih vide kao božanstvo u ljudskom obliku i njihova reč važi kao zakon.“ (Pripisuje im se da su bili u direktnom kontaktu sa Luciferom, ko zna?)

Savet trinaestorice:

„Veliki savet druida – 13 velikih druida su privatno sveštenstvo Rotšilda“.

Savet tridesettrojice:

„Ovde su zastupljeni najviši po rangu masoni na svetu iz politike, ekonomije i crkve. Oni su elita iz „Komiteta 300“. „ (Kao i Tod i Koralfi)

Komitet 300:

Osnovan je 1729. od strane BEIMC (British East India Merchant Company) u cilju bavljenja međunarodnim bankarskim i komercijalnim poslovima, podržavanja trgovine opijumom i njime je upravljala britanska Kruna. To je ukupni sistem svetskih banaka plus najvažniji predstavnici zapadnih nacija. Kroz „Komitet 300“ sve su banke povezane sa Rotšildovima.

Dr. Džon Kolman objavljuje u svojoj knjizi „Hijerarhija zaverenika: Komitet 300“ pored 290 organizacija i 125 banaka takođe i 341 ime bivših i sadašnjih članova komiteta, od kojih su samo neki ovde navedeni:

Balfor, Artur

Brant, Vili

Balver-Liton, Edvard (autor “Nadolazeće rase”)

Bandi, Mekdžodž

Buš, Džordž

Karington, Lord

Čembrlen, Hjuston Stjuart

Konstanti, Oranijanska kuća

Delano, porodica, Frederi Delano je bio član uprave banke Federal Reserve

Drejk, Sir Frensis

Dipon, porodica

Forbs, Džon M.

Frederik IX, kralj Danske

Džordž , Lojd

Grej, Sir Edvard

Heg, Sir Daglas

Heriman, Averil

Hoencolern, porodica

Haus, Kolonel Mandel

Inčkej, Lord

Kisindžer, Henri

Kraljica Elizabeta II.

Kraljica Julijana

Princeza Beatrisa

Lever, Sir Herold

Lipmenn, Volter

Lokhart, Brus

Laudon, Sir Džon

Macini, Đuzepe

Melon, Endru

Milner, Lord Alfred

Miteran, Fransoa

Morgan, J.R

Norman, Montag

Openhajmer, Sir Heri

Palme, Olof

Rajner, Princ

Retinger, Josef (Racinger?)

Rouds, Sesil

Rokefeler, Dejvid

Rotmer, Lord

Rotšild, baron Edmond de

Šulc, Džordž

Spelman, Kardinal

Tisen-Bornemisa, baron Hans Hajnrih

Vanderbilt, porodica

von Fink, baron August

von Habsburg, Oto

von Turn und Taksis, Maks

Varburg, S.G.

Voren, Erl

Jang, Oven

(Kao i dr. Kolman)

Ostale lože bavarskih iluminata su već pomenute u tekstu

Danas najuticajnije organizacije iz pozadine su:

Council on Foreign Relations (CFR): Savet za spoljne poslove

Osnovan je 1921. od strane grupe "Okrugli sto" i još se naziva "Establišment", "nevidljiva vlada" ili "Rokfelerovo ministarstvo za spoljne poslove". Ova polutajna organizacija je danas jedna od najuticajnijih u SAD i njeni članovi su isključivo građani SAD. CFR ima danas kontrolu nad nacijama zapadnog sveta, bilo direktno, kroz veze sa istovetnim organizacijama ili kroz institucije kao što je „Svetska banka“ kojima rukovodi. Od osnivanja CFR-a svi predsednici SAD do Regana su još pre izbora bili njegovi članovi. Zato je Reganov podpredsednik Džordž Buš, bio član CFR. Buš je 1977. bio čak i direktor CFR. CFR je kontrolisao Rokfelerov sindikat i on ostvaruje njegov cilj, stvaranje "jedne svetske vlade".

Najuži krug CFR je red "Skull&Bones" (Kosti i lobanja).

(Pošto u CFR nema nemačkih članova izostaviću listu članova.)

Skull & Bones:

Njegovi članovi ga nazivaju “Redom”, od pre više od 150 godina znaju ga mnogi kao mesnu grupu 322 jednog nemačkog tajnog društva. Drugi ga nazivaju “Bratstvom smrti”. Tajni red “Skull&Bones” uveli su 1833. Viljem Hantington Rasel i Alfonso Taft na univerzitet Jejl. Rasel ga je na Jejl preneo iz svojih studentskih dana 1832. u Nemačkoj. Red je 1856. pripojen Rasel-trustu.

On čini između ostalog i najuži krug (elitu) CFR-a. Najuži krug “Skull&Bones” je “**Jason society**” (Društvo Džejon).

“Skull&Bones” redom od 1833. dominiraju sledeće porodične imperije:

Rokefeler (Standard Oil)

Herimen (Železnica)

Vejerhauser (drvo)

Sloen (trgovina na malo)

Pilsberi (mlinovi za brašno)

Dejvison (J. P. Morgan)

Pejn (Standard Oil)

I iz Masačusetsa:

Džilmen (1638, Hingem)

Vedsvort (1632, Njutaun)

Taft (1679, Breintri)

Stimson (1635, Votertaun)

Perkins (1631, Boston)

Vitni (1635, Votertaun)

Felbs (1630, Dorčester)

Bandi (1635, Boston)

Lord (1635, Kembridž)

(preuzeto iz: "Skull & Bones" i "Dva lica Džordža Buša" Entonija Satona)

Veze "Skull & Bones" su tokom knjige dovoljno pomenute. Red je povezan sa grupom Lorda Milnera "Okrugli sto" pošto je ona osnovala CFR.

Okrugli sto:

"Okrugli sto" je nastao 5. februara 1891. u Engleskoj uz pomoć Sesila Roudsa. Članovi osnivači su između ostalih bili Sted, Lord Ešer, Lord Alfred Miler, Lord Rotšild, Alfred Balfor. Struktura grupe je odgovarala poput Hitlerovog SS-a, jezuitskom redu.

Glavni cilj grupe je bio širenje britanske vladavine na ceo svet i engleskog kao svetskog jezika. Rouds je prema mojim saznanjima težio jednoj zaista pozitivnoj svetskoj vladi za dobro svih ljudi, međutim grupa je kasnije infiltrirana od strane agenata iluminata. Preko Rotšilda je „Okrugli sto“ povezan sa cionistima, a u SAD sa porodicama Šif, Varburg, Gugenhajm, Rokfeler i Karnegi. Lord Milner je kasnije preuzeo vođstvo grupe iz koje su kao što je pomenuto nastali „Royal Institute of International Affairs“ (RIIA) i CFR. Milner je takođe jedan od glavnih članova „Komiteta 300“. Iz „Okruglog stola“ je nastao i »Institute for Advanced Study« -IAS (Institut za napredne studije), za koga su kasnije Robert Openhajmer i Albert Ajnštajn napravili prvu atomsku bombu.

Nemačka podružnica RIIA i CFR je „Nemačko društvo za spoljnu politiku“ (DGAP). Osnovano je 29. marta 1955. kao nezavisno i nadstranačko udruženje. Članovi su razmatrali probleme međunarodne, posebno evropske ekonomije i politike. Njihov uticaj na Nemačku verovatno nije tako jak kao CFR na Ameriku, ipak imena najvažnijih članova govore sama za sebe.

(Lista 1981.):

Apel, Hans

Amerongen, Oto Volf fon

Bangeman, Martin

Birenbah, Kurt, predsednik

Donani, Klaus fon

Genšer, Hans-Ditrih

Kajzer, Karl

Merkle, Hans L.

Rozental, Filip

Šmit, Helmut

Stoltenberg, Gerhard

Vagner, Volfgang, izdavač »Evropa-arhiva«

Vajceker, Rihard fon

Višnevski, Hans-Jirgen

i drugi.

(Lista 1992.):

Amerongen, Oto Volf fon

Donani, Klaus fon

Engholm, Bjern

Kajzer, Karl

Lamsdorf, Oto Graf

Merkle, Hans L.

Rie, Folker

Šmit, Helmut

Zismut, Rita

Štolpe, Manfred

Vagner, Volfgang

Vajgel, Teo

i drugi.

(preuzeto iz lista iz 1981 i 1992. DSGAP-a. potunu listu članova možete naći u Geri Alenovom: "Insajder II", str.248. i 249.)

Zanimljivo je već i to što za jednim stolom sede predstavnici različitih partija , u tajnosti se dogovaraju o nečemu, da bi već sutra u javnosti opet jedni drugima prebacivali najgore stvari. Svaki komentar je suvišan!

Bilderbergeri

Ova tajna organizacija osnovana je maja 1954. u hotelu de Bilderberg u Osterbeku u Holandiji od strane princa Bernarda od Nizozemske. Bilderbergere čini oko 120 članova finansijskih magnata zapadne Evrope, SAD i Kanade. Glavni ciljevi su, kao što je sam princ Bernard formulisao, svetska vlada do 2000. godine i globalna vojska uz pomoć UN. Nazivaju ih i „nevidljivom vladom“.

Komitet za savetovanje koji je sastavljen od upravnog odbora (24 Evropljana i 15 Amerikanaca) odlučuje ko će biti pozvan na sastanak. Johanes Rotkranc piše da su pozivane samo one osobe koje su dokazale neopozivu lojalnost Rokfeler-Rotšild- intrigi. Ipak nisu svi prisutni „rukopoloženi“, nego to mogu da budu i predstavnici interesnih zajednica ili drugih osoba.

Nekoliko najvažnijim međunarodnih predstavnika su ili su bili:

Agneli, Đovani, šef Fiata

Brzezinski, Zbignjev predsedavajući Trilateralne komisije i najvažniji Rokfelerov agent

Busš, Džordž bivši CIA-šef, bivši CFR-šef, bivši predsednik SAD, Komitet 300

Karington, Lord (GB) Komitet 300, „Kissinger Associates“, bivši šef NATO

Djuls, Alen bivši CIA-šef

Klinton, Bil predsednik SAD, CFR, Trilateralna komisija

Ford, Henri II.

Gonzales, Felipe generalni sekretar socialističke partije Španije i kasnije premijer

Jankovič, Peter (A)

Kenedi, Dejvid

Kisindžer, Henri takođe član italijanske P-2 lože

Lans, Josef bivši generalni sekretar NATO

Lord Rol of Ipsden bivši predsednik S.G. Warburg Group Plc.

Me Namara, Robert Svetska banka

Martens, Vilfrid (B)

Palme, Olof bio je član Komiteta 300

Rojter, Valter P

Rokefeler, Dejvid

Rokefeler, Džon D.

Rokefeler, Nelson

Rotšild, baron Edmund de

Tindemans, Jan bivši premijer Belgije

Varburg, Erik D.

Varburg, Zigmund

Verner, Manfred NATO

Nemački članovi.

(bili su prisutni barem jednom):

Abs, Herman Nemačka banka (Deutsche Bank)

Bar, Egon

Barcel, Rajner

Beker, Kurt

Bajc, Bertold koncern Krup

Berg, Fric predsednik BDI

Bertram, Kristof

Bidenkopf, Kurt

Birenbah, Kurt DGAP

Boden, Hans C.

Brant, Vili

Brauer, Maks

Brojtigam, Hans-Oto

Brojel, Birgit

Karstens, Karl

Darendorf, Ralf

Detlefsen, Erih

Diter, Verner H. Mannesmann AG

Donani, Klaus fon

Ekard, Feliks fon

Eminger, Otmar, Bundesbank

Engholm, Bjern

Erhard, Ludvig

Erlar, Fric

Falkenhajm, Ernst

Gajer, Gerhard

Gros, Herbert

Halštajn, Valter

Herhauzen, Alfred Deutsche Bank

Hervart von Bitenfeld, Hans Hajnrih

Hajn, Rolf

Kajzer, Karl

Kastrup, Diter

Kip, Valter Lajzler

Kizinger, Kurt-Georg

Kol, Helmut

Koper, Hilmar Deutsche Bank

Krapf, Franz diplomata

Kilman-Stum, Knut fon

Lamsdorf, Oto Graf

Leverkuhn, Paul

Levental, Rihard

Majonika, Ernst

Menert, Klaus

Mene, Aleksander

Merkel, Hans

Mertes, Alois državni ministar spoljnih poslova

Momer, Karl

Miler, Rudolf

Miler-Armak, Alfred

Pehl, Karl Oto bivši predsednik Bundesbanke

Ponto, Jirgen Dresdner Bank

Rajcle, Wolfgang BMW AG

Rozenberg, Ludvig

Rie, Folker

Ruge, Fridrih

Runau, Hajnc Lufthansa

Šel, Valter

Šiler, Karl

Šmit, Karlo

Šmit, Helmut

Šnajder, Ernst Georg

Šreder, Gerhard

Zol, Hans-Ginter Tisen

Zomer, Teo Die Zeit

Špajdel, Hans NATO

Špringer, Aksel Bild

Šternberger, Dolf

Stoltenberg, Gerhard

Štraus, Franc Josef

Tojfel, Ervin

Treger, Hajnrih Bundesbank

Vestrik, Ludger

Viczorek, Norbert

Višnevski, Hans-Jirgen

Volf fon Amerongen, Oto industrijalac

i mnogi drugi...

Ova imena su sakupljena od mnogo autora, pretežno iz inostranstva, ja sam ih sastavio ali nisam dublje istraživao.

(preuzeto iz: „The Spotlight“. Izveštaj Bilderbergera, septembar 1991;

E Viljem Engdal: » Mit der Oelwaffe zur Weltmacht,, (Naftom kao oružjem do vladanja svetom) str..366;

Politički leksikon C.O.D.E. br.1/1 i CODE br. 9/1992;

Sten Dejo: »The Cosmic Conspiracy«; (Kosmička zavera)

West Australian Texas Trading, R 0. BOX 71,

Kalamunda, Western Australia 6076;

»Diagnosen« 8Dijagnoze) br. 8, avgust 1985.)

Trilateralna komisija

Ovu tajnu organizaciju osnovali su juna 1973. Dejvid Rokfeler i Zbignjev Brzezinski i to s obzirom na činjenicu da su organizacije poput UN presporo radile na stvaranju „jedne svetske vlade“. „Big boys“ su hteli da vide „akciju“. Ova elitistička organizacija ima za cilj da u jednom polu ujedini vrhunske snage industrijskih i privrednih giganta, tj. Trilateralnih nacija – Sjedinjene države, Japan i Zapadna Evropa – i da forsira konačno uspostavljanje „novog svetskog poretka“. Nudi eliti koja dolazi iz različitih pravaca masonstva mogućnosti tajne saradnje širom sveta i treba da pruži širu političku osnovu uticaju Bilderbergera. Većina evropskih članova je imala dugogodišnje kontakte sa Rokfelerima. Ima oko 200, za razliku od Bilderbergera, stalnih članova.

Trilateralna komisija ima sa članovima CFR-a pod kontrolom čitavu privredu SAD, politiku, vojsku, naftu, energiju i medijski lobi. Članovi su između ostalih direktori koncerna, bankari, trgovci nekretninama, privrednici, politolozi, advokati, izdavači, političari, predsednici zadužbina i novinski kolumnisti.

Najvažniji članovi:

Brzezinski, Zbignjev savetnik za bezbednost američkog predsednika

Buš, Džordž bivši predsednik SAD, bivši šef CIA i CFR

Klinton, Bil Bilderberger, CFR, predsednik SAD

Kisindžer, Henri bivši ministar spoljnih poslova SAD

Meknamara, Robert Svetska banka

Rokfeler, Dejvid Čejs Menhetn banka, EXXON,

Rokfeler, Džon D.

Rotšild, Edmund de Rojal Dač, Šel

Najvažniji nemački članovi:

Amerongen, Oto Volf von predsednik Oto Volf AG

Bidenkopf, Kurt član Bundestaga

Birenbah, Kurt predsednik DGAP, član Bilderbergera

Emke, Horst član Bundestaga

Hartvig, Hans predsedavajući Saveza nemačke vele i spoljne trgovine

Hofman, Diter bivša Neue Heimat (Nova domovina), Hamburg

Huber, Ludvig Bavarska državna banka i žirocentrala Minhen

Janot, Horst direktor minhenškog povratnog osiguranja

Kajzer, Karl upravnik istraživačkog instituta DGAP-a

Kloten, Norbert predsednik državne centralne banke Baden-Virtemberg

Kristofersen, Ervin vođa odeljenja DGB

Lamsdorf, Oto Graf bivši savezni ministar privrede

Lajzler-Kip, Valter bivši blagajnik CDU

Maul, Hans redaktor u Bavarskom radiju

Minhmajer, Alvin otac Birgit Brojel

Nojman, Fridrih predsedavajući Unije poslodavaca NRW

Porcner, član Bundestaga, bivši državni sekretar

Rihter, Maus direktor „Optische Werke“

G.Rodenštok

Rie, Folker član Bundestaga, ministar odbrane

Zol, Hans Ginter predsednik nadzornog saveta „Thyssen AG“

Zomer, Teo urednik «Die Zeit»-a

Šmit, Helmut bivši savezni kancelar

Šmic, Ronaldo član nadzornog saveta „BASF AG“

Šreder, Gerhard bivši član Bundestaga

Feter, Hajnc-Oskar bivši predsednik DGB-a

Can, Joahim bivši član nadzornog saveta „Daimler Benz AG“

Članovi koji su zvanično na odsustvu dok su u službi vlade:

Narjes, Karl-Hajnc zamenik predsednika komisije EU

Stoltenberg, Gerhard savezni ministar finansija

(preuzeto iz „Poverljivih informacija“ br.2628, list 2 od 3. jula 1986.)

Rimski klub

„Club of Rome“ (Rimski klub), koga do sad nisam pominjao, je po rečima Ovina Demarisa (“Prljavi posao”) grupa internacionalnih članova “establišmenta” iz 25 zemalja (oko 50 ljudi). Osnovao ga je i finansirao Rokfeler-klan (na svom privatnom posedu u Belagu u Italiji).

Glavni cilj opet predstavlja stvaranje svetske vlade od strane elite. Rimski klub je izradio religiju svetskog jedinstva i preko medija raširio zabludu o “energetskoj krizi” i prenaseljenosti Zemlje. Prema rečima Viljema Kupera on je razvio virus AIDS-a (naravno sa lekom) i raširio ga među stanovništvom da bi sproveo veliki program sanacije rasa za svetsku vladu elite. (Tačne podatke i imena o temi AIDS-a možete naći u knjizi Viljema Kupera: »Behold a Pale Horse«).(133)

OUN

Na kongresu masona održanom od 28. do 30. juna 1917. u Parizu prihvaćene su i usvojene smernice za stvaranje saveza naroda. Bio je to čas rođenja Ženevskog saveza naroda nastalog 1919.

Iz njega je 1945. u San Francisku nastala OUN. To je institucija koju su stvorili iluminati, najveća masonska loža na svetu u kojoj bi trebale da se ujedine svi narodi na svetu. Kao što je u predgovoru pod tačkom 4. Makjaveli opisano, ona je ta čiji su ljudi iz pozadine uticali na ratove u poslednja dva veka, i kako to ironija sudbine želi, sada ljudi svih nacija mole UN da reše i okončaju probleme i ratove.

OUN je u javnosti svima dobar prijatelj koji „će već uzeti stvar u svoje ruke“. Najmanje 47 članova CFR-a je bilo na njenom osnivanju među američkim delegatima, među njima i Dejvid Rokfeler. Amblem Ujedinjenih nacija je nedvosmislen masonski simbol i ovde ću ga opisati u poređenju sa američkim masonskim državnim pečatom.

Globus UN i kružni oblik američkog državnog pečata sa natpisom »Annuit Coeptis« (“naša zavera je krunisana uspehom”) i »Novus Ordo Seclorum« (“Novi svetski poredak”) prikazuju cilj vladanja svetom.

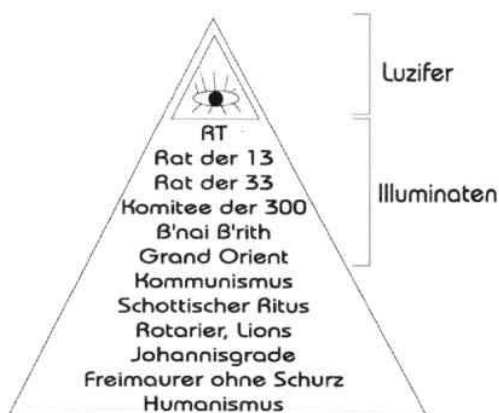
33 polja na globusu UN i 33 kamena piramide predstavljaju 33 stepena Škotskog reda masona.

13 klasova levo i desno od globusa, 13 stepena piramide i 13 slova »Annuit Coeptis«-a predstavljaju jevrejski srećan broj 13. 13 je najvažniji broj masona i ima različita značenja. Isus je imao dvanaest učenika i sam je bio trinaesti. U Kabali u numerologiji i u trinaestoj tarot karti "smrt" 13 znači transformaciju, alhemiju, ponovno rođenje, feniksa, koji nastaje iz pepela, znanje o tajnama, a time i sposobnost materijalizacije i dematerijalizacije, tj. sposobnost stvaranja iz etra (što su mogli još i Isus, Sen German, Buda, Hermes Trismegistus, Ramta i mnogi drugi, npr. da stvore hleb ni iz čega (etra)). Na poledini američkog pečata nalazi se feniks koji simboliše broj 13, transformaciju. Na svakom krilu ima 13 pera, u desnoj kandži 13 strela, u levoj granu sa 13 listova. Iznad njega stoji »E Pluribus Unum« (iz mnogih jedan) sa 13 slova, iznad Davidova zvezda od 13 zvezda i zastava sa 13 pruga koje predstavljaju 13 država osnivača.

Primedba:

Benzinske pumpe RVIE (Rheinisch – Westfälische – Elektrizitätswerke) simbolizuje obrnuta piramida sa 13 pruga. Jedna druga benzinska pumpa u SAD je „76“. $7+6=13$. za to postoje na stotine primera, pogledajte pažljivo simbole firmi, proizvode, televizijske reklame, državne grbove i zastave...

Die Dollar-Pyramide aufgeschlüsselt

Siegel der Vereinigten Staaten

Isto važi i za najveći masonski koncern u Americi, Procter & Gamble. Ime ima 13 slova i amblem firme je jedan od najstarijih masonskih simbola: muškarac sa bradom u krugu

ima 13 zvezda ispred sebe. Možda je zanimljivo videti šta je rekao generalni direktor Procter & Gamble u tv-šou oktobra 1984:

„Sklopio sam pakt sa đavolom! Kao protivuslugu za ekonomski napredak ja sam mu predao svoju dušu...”

(Više informacija o tumačenju ovog i drugih simbola možete naći u „Insajderima“ Geri Alena ili u masonskoj literaturi.)

Ovo su neke od najvažnijih poznatih organizacija kapitala, ekomonije i politike koje streme ka „jednoj svetskoj vladi“.

Jedna grupa koju ovde uopšte nismo razmatrali a koja je od ogromnog značaja jeste imperija Rokfelera. Ona je dovoljno obuhvaćena u knjigama Gerija Alena „Insajderi I+II“ i sledi isti cilj. Imperija Rokfeler je glavni izvor finansiranja CFR-a, Trilateralne komisije i Rimskog kluba. Verovatno ste primetili da stalno govorimo o istim imenima. Bilo bi zanimljivo da imamo spisak članova „Saveta tridesettrojice“, odnosno „Saveta trinaestorice“. Međutim, cilj nam je poznat i, što je po mom mišljenju još važnije, kako treba da se ostvari.

Džon Tod kaže kod Finkenšteta još:

“Ako pitamo glavnog vešca ko je najmoćnija veštica na svetu, dobićemo odgovor: Rut Karter Staplton, sestra bivšeg američkog predsednika Džimija Kartera. Ne znam da li Džimi Karter pripada masonima. Ako je neko u SAD političar, onda je obično mason, jer time ulazi u političke krugove. Od Vilsona, predsednika u vreme 1. svetskog rata, nije bilo predsednika koji nije pripadao iluminatima, osim Ajzenhauera, ali i njega su kontrolisali iluminati. Postoji oko 5 hiljada ljudi u svetu koji podrobnije poznaju illuminate. Za njih rade milioni ljudi. Slično je i sa masonima. Samo oni koji su u 33. stepenu Škotskog reda znaju. Ostali nemaju saznanja. Njima pripada svako veliko preduzeće na svetu koje proizvodi benzin, sve velike firme za odašiljanje robe u SAD i 90% velikih robnih kuća. Sve električne kompjuterske kase u SAD su povezane sa ogromnim kompjuterom u Dalasu u Teksasu koji se zove ”The beast” (Zver). On je pak povezan sa druga dva kompjutera u Briselu i Amsterdamu koji se takođe nazivaju ”The Beast”.” (Finkeršet: ”Generacija u stegama Satane”)

666

Deo “novog svetskog poretka” je “bezgotovniško društvo”.

Pripremnim radom na uvođenju elektronski čitljivih čekovnih i kreditnih kartica, telefonskih kartica i kartica zdravstvenog osiguranja, benzinskih kartica pojedinih naftnih koncerna, itd. iluminati su odlučno pripremali ljude na to. Argumentom, bezgotovinski platni promet je sigurniji, praktičniji i jednostavniji, mase su uspešno ubeđene u prednosti ovog sistema. Ali ovaj model treba posmatrati do kraja. Čim ljudi budu morali da sa

sobom nose mnoštvo elektronskih kartica, reći će im se da bi bilo još jednostavnije i praktičnije da umesto mnogo imaju samo jednu karticu.

To je debitna kartica, takozvana „jedna kreditna kartica za sve“ koja je već uvedena u Australiji, Kanadi i na Novom Zelandu. Postoje doduše i druge kartice, ali debitna kartica je već u opticaju.

Konačno rešenje je lasersko tetoviranje. Nevidljivo za oko, laserskim se zrakom tetovira bar kod na desnoj ruci ili čelu. To znači da je kod na vašoj ruci koristan kao debitna kartica kao sredstvo plaćanja i dodatno kao identifikacija. Kasnije se samo prelazi skenerom preko vašeg koda na ruci i već je dostupna svaka željena informacija.

Takva razmišljanja nisu više nerealna već su gorka stvarnost. Lasersko tetoviranje je 15 godina testirano u Diznilendu. Ljudima koji su ostajali više dana je ponuđena mogućnost da se odluče između višekratne karte ili laserske tetovaže na levoj ruci. Ovim je testirano kako bi ljudi reagovali na to i da li bi se vremenom navikli.

Službeni formulari sa upitnikom, gde bi trebalo nositi obeležje: F =Forehead (čelo) ili H= Hand (ruka) su već internacionalno pripremljeni. To su testovi da bi se ljudi polako navikli na to pre nego što postane obaveza. U Holandiji je još pre sedam godina otpočeto lasersko tetoviranje beskućnika na čelu. Narodu je rečeno da se time može suzbiti kriminal, posebno u Amsterdamu. U međuvremenu je lasersko tetoviranje delimično zvanično uvedeno.

Uz obrazloženje bržeg ispraćanja putnika na poslovnim putovanjima na američkim aerodromima su instalirani posebni uređaji za očitavanje ovih nevidljivih utetoviranih obeležja na desnoj ruci. Broj onih koji koriste ove usluge stalno raste, jer vreme je novac.

Niko vas neće prisiljavati na to da prihvatite ovo tetoviranje, ali vam neće preostati ništa drugo. Jednom u prodavnicama neće primati gotovi novac. Narodima će biti objašnjeno koliko je ovaj metod siguran. Više neće biti moguće krađe, jer tamo gde nema para ne može se ništa ukrasti. Svaki zločinac moći će da bude pronađen satelitom preko laserske tetovaže, a neće biti mogući ni nelegalni prelasci granice.

Ipak u stvarnosti će to biti apsolutna kontrola ljudi. Gotovo je tada sa slobodnom voljom, svaki vaš korak će se nadgledati, sve što radite, što posedujete, koliko imate kapitala, gde se zadržavate, šta kupujete i prodajete, svaka informacija će biti dostupna “Velikoj braći”. Potrudite se i pročitajte knjigu Džordža Orvela “1984”, u njoj je lepo opisan ovaj planirani sistem pokoravanja novog doba.

U Otkrovenju Jovanovom 13:16-18 se kaže:

“... a ona (životinja, prim.aut.) će uticati da oni svi, mali i veliki, bogati i siromašni., slobodni i robovi, načine znak na desnoj ruci ili čelu, i da niko ne može da kupuje ili prodaje, ako nema znak, naime ime životinje ili broj njenog imena. Ovde se radi o mudrosti! Ko razume, on tumači broj životinje, jer to je broj čoveka a njegov broj je 666.”

Broj 6 simbolizuje u Kabali kao i tarot karta broj 6 ("Živi") iskušenje, put iz duhovnog u materiju, dok broj 9, broj mudrosti, simbolizuje put iz materije nazad ka duhovnom.

Hopi-Indijanci u Severnoj Arizoni imaju proročanstvo koje kaže: " niko neće moći da kupuje ili prodaje ako nema znak medveda. Kada taj znak bude mogao da se vidi dolazi treći veliki rat."

y

Daću vam primer za tumačenje ovog proročanstva:

Životinja u ovom odeljku je na engleskom nazvana *the beast*. Morate da zamislite kako je Indijancu pre više stotina godina prikazana vizija u kojoj vidi bar kod. Pošto je on naravno ne poznaje pod tim imenom on opisuje da taj znak izgleda kao tragovi medveda kada oštri svoje kandže. Uzorci crta na pojedinim trgovačkim proizvodima imaju različite linije koji prema debljini i razmaku predstavljaju određeni broj, čime određeni proizvod može da se identifikuje po binarnom sistemu brojeva. Vidite dvanaest kraćih duplih crta, kao tragovi medvedih kandži, šest levo i šest desno (u početku je bilo pet). Zatim su tu tri duže, levo spolja, desno spolja i u sredini. Ako sada među kraćim prugama izaberete broj 6 (dve tanke crte) i uporedite ga sa dužim prugama videćete da duže pruge predstavljaju takođe šesticu, samo ona ne stoji među njima. Tri duže pruge su i ostaju na svim bar kodovima na svetu jednake, samo se menjaju kraće. Kompjuter dakle uvek čita 666.

A ja vas uveravam da, ako se ništa značajno ne promeni, uskoro nećete moći da kupujete bez bar koda. Jednom ćete ga dobiti na ruci ili na čelu.

Uz to se najveći kompjuter na svetu za koga su priključeni svi ostali, nalazi u Briselu i naziva "*the beast*".

Nije teško odgovoriti na pitanje kako će se ljudi prisiliti da prihvate bar kod. Internacionalni bankari će umesto malih pojedinačnih ekonomskih kriza izazvati ovog puta jednu svetsku ekonomsku krizu koja će biti najgora kriza ikada. Taj će događaj biti iskorišćen da se uspostavi svetska valuta i svetska banka sa apsolutnom kontrolom i istovremeno uvede isključivi bezgotovinski sistem plaćanja. Nakon što se svi bankarski sistemi na svetu raspadnu i ne bude druge alternative debitnim karticama ljudi će morati da ih prihvate. Ni u jednoj prodavnici neće više biti moguće da se plaća gotovinom. Jedini izlaz da se izbegne kartica i kasnije tetoviranje jeste da se sami izdržavate. Imati srebro ili zlato, ili proizvoditi nešto (poljoprivreda ili zanatstvo) što možete da trampite za nešto drugo. Zato je u svakom slučaju neizbežno da živite na selu, pošto je nezavisna egzistencija u gradu nemoguća.

Postoje i druga tumačenja broja 666.

Tu se radi o numerologiji, odnosno proračunu imena. Kako kaže isečak iz Biblije, radi se o broju njegovog imena (životinje). Prema Kabali svakom slovu odgovara jedan broj. Svaki broj i svako slovo ima svoje značenje, odnosno karakter. Ako znam značenje brojeva mogu da iz izračunatog broja zaključim o određenju karaktera i sudbine.

Na primer:

a b c d e f g h i KARL VON HABSBURG

j k l m n o p q r 2 1 9 3 4 6 5 8 1 2 1 2 3 9 7

s t u v w x y z 15 15 33

1 2 3 4 5 6 7 8 9 6 6 6

249

666 = 6+6+6 = 18. Broj 18 u kabalističkoj numerologiji znači emocije, tajne, laž, egoizam, destruktivnost, kriminal, sklonost nesrećama, poteškoće uopšte, bolest, opasnost.

18. tarot-karta je „Mesec“:

Ovoj karti takođe odgovaraju emocije, žalost, usamljenost, bolest, sklonost ka nesrećama, snovi (teško vreme).

Numerološko tumačenje imena Karl fon Habsburg preuzeo sam iz jedne knjige izdate u Australiji.

Zove se: »The United States of Europe« (Sjedinjene evropske države). Autor, hrišćanin po ubeđenju, opisuje čitavu dinastiju Habsburg i njihov uticaj. Pokušava da dokaže da Sveti gral nije kao što se ranije smatralo, pehar koji sadrži krv Hristovu, nego da je on porodično stablo sa krvlju Hristovom. On dalje piše, kao i autori Linkoln, Bejgent i Lej u knjizi "Sveti gral i njegovi naslednici", da Isus ne samo da je bio oženjen, nego je imao i decu. Porodično stanje Isusa Hrista je jedna od velikih tajni u Bibliji.

Iz jevanđelja, kaže on, se zna da je velik broj njegovih učenika (između ostalih Petar) bio oženjen i da je Isus sve drugo propovedao kao suprotnost. U Jevanđelju po Mateju 19:4-5 on kaže:

“Zar niste čitali da je Tvorac na početku stvorio ljude kao čoveka i ženu i rekao: zato će čovek napustiti oca i majku i vezati se za svoju ženu i dvoje će postati jedno telo”.

Brak je po jevrejskoim običajima bio obavezan. Život van braka je čak strogo osuđivan. Da je on dakle bio neoženjen, sigurno ne bi bio prihvaćen od jevrejskog naroda kako je bio a taj bi raskid sa jevrejskom tradicijom morao da bude pomenut bar u nekoliko jevanđelja. Osim toga, Isusa su njegovi učenici zvali rabin, a jevrejski zakon Mishna nedvosmisleno propisuje da neoženjen čovek ne sme da bude rabin.

„U osnovi hrišćanske teologije leži shvatanje da je Isus inkarnacija Boga. Drugim rečima, Bog je osetio sažaljenje prema ljudima i poslao svog sina u ljudskom obličju na Zemlju. Na taj način on je bio u stanju da se tako reći iz prve ruke upozna sa »conditio humana«. Mogao je da spozna nestalnost ljudskog bića iz sopstvenog ugla. Mogao je da nauči da

razume šta znači biti čovek, suočiti se sa usamljenošću, duševnom patnjom, bespomoćnošću i tragedijom smrti koje ljudskost nosi sa sobom. Očovekotvorenjem je Bog mogao da upozna svoja stvorenja na svoj način koji Stari zavet nije dopuštao. Odravši se svoje olimpijske udaljenosti mogao je da učestvuje u sudbini čovečanstva – i istovremeno ga izbavi.

Simboličko značenje Isusa se sastoji u tome što je kao Bog bio izložen čitavom spektru ljudskih iskustava. Ali da li je Bog očovekotvoren u Isusu mogao zaista da tvrdi da je bio čovek i da je usvojio ceo spektar ljudskih iskustava a da pritom nije upoznao dva najosnovnija i najelementarnija aspekta „conditio humana“, da se nije suočio sa dva tako značajna aspekta ovog postojanja, sa seksualnošću i oćinstvom?“

Autor piše dalje da je Isusova žena sa porodicom nakon bega iz Svete zemlje našla utočište na jugu Galije gde se naraštaj negovao u jevrejskoj zajednici. Tokom petog veka se taj naraštaj izgleda brakom povezao sa kraljevskom lozom Franaka i osnovao dinastiju Merovinga. Isusuovo potomstvo je preživelo sve pokušaje istrebljivanja. Kraljevsku krv su kasnije štitili „Prieuré de Sion“. „Prieuré de Sion“ je tajno društvo čiji je cilj prema tumačenju ovih autora bio da čuvaju tajnu o Isusovom porodičnom stanju. (Vođe reda su bili između ostalog: Leonardo da Vinči 1510-1519; Robert Flad 1595-1637; Isak Njutn 1691-1727; Karl A. Emanuel fon Lotringen 1746-1780; Maksimilian Franc fon Habsburg-Lotringen 1780-1801).

Porodica Habsburg-Lotringen potiče prema ovim autorima direktno od Merovinga a time od potomstva Hristovog. (Postoji međutim još mnogo porodica koje to mogu da tvrde za sebe.)

Bejgent, Lej i Linkoln u vezi sa tim objašnjavaju:

“U devetnaestom veku su Prieuré de Sion pokušali da preko masonstva i Hiéron du Val d'Or uspostave obnovljeno Sveto rimsko carstvo, neku vrstu teokratskih Sjedinjenih evropskih država kojima bi istovremeno vladali Habsburzi i radikalno reformisana crkva. Prvi svetski rat i svrgavanje najvećeg broja evropskih kraljevskih porodica je pokvario ove planove. Može se međutim pretpostaviti da Cion danas uglavnom sledi iste ciljeve.”

Može se čak pretpostaviti da se ovom cilju i danas teži. Sudeći prema govoru koji je Oto fon Habsburg, vitez Nemačkog reda, održao 9.maja 1993. u Bad Mergenthajmu pred redom Nemačkih vitezova, u njegovom interesu je da se uspostavi “domovina Evropa”. Sasvim sigurno nije slučajno to što je Karl fon Habsbirg, sin nadvojvode Ota fon Habsburga (ćlana Komiteta 300) nedavno oženio kćerku barona Hansa Hajnriha fon Tisen-Bornemisa (takode ćlana Komiteta 300). Autor uočava povezavost istorije Habsburga, 666-tumačenju imena Karla fon Habsburga i Otkrovenja Jovanovog.

Habsburzi takode poseduju koplje kojim je Isusa ubo rimski Centurio Gaius Cassius. Samo o mitu ovog koplja je napisano na hiljade strana (između ostalog: “Koplje sudbine” Trevor Rejvenkroft). Ostavimo po strani da li se scenario o Isusovoj porodici zaista tako odigrao. U svakom slučaju katolička crkva krije nešto o tome i veoma osetljivo reaguje na tu temu – verovatno se dokumenta o tome kriju. Pitanje da li je Isus bio otac ili ne, potpuno je beznačajno pošto ne menja ništa u današnjim svetskim događanjima, osim za

njegove navodne potomke ili nekoliko fanatičnih takozvanih “vernika”, koji permutuju ličnost sa značajem njegovog učenja, odnosno ne umeju da “veru” pretoče u delo.

Ne bih ovde želeo da tvrdim da je Karl fon Habsburg numerološkom procenom njegovog imena obeležen kao navodni „antihrist“. To je primer drugog tumačenja broja 666 i ima mnogo ljudi koji imaju numerološku vrednost 666. Takođe od toga ne treba stvarati sliku neprijatelja. Može biti da će on imati ključnu poziciju. Jednostavno budite pažljivi šta se oko vas događa dok se iznutra usavršavate. U odeljku “Šta možemo da učinimo?” biće još reči o tome da se takozvani “antihrist” ne može naći spolja.

Još jedan primer nalazimo u Starom zavetu (Kraljevi 10,14):

„Težina zlata koje je Solomon ubrao u samo jednoj godini iznosila je šestošezdesetšest talenata zlata, ... „

Članovi Društva Tule su to ovako interpretirali: pošto je 666 pored 333 i 999 takođe kovanje zlata, odnosno pošto se u Otkrovenju 13, stih 18, kaže da životinja čiji je broj 666 uzrokuje da svi dobiju obeležje na desnoj ruci ili čelu, da je životinja **jevrejska moć novca**.

Da je broj 666 u vezi sa bar kodom, sistemom kreditnih kartica, dakle sa bankama i novcem, jasno je po tome što je kod brojeva Svetske banke 666. Ili na primer, kartice australijske Narodne banke poseduju broj 666. Nove američke kreditne kartice počinju ciframa 666. Kompjuterski sistem Oliveti P 6060 sada koristi brojeve koji počinju sa 666. Širom SAD kompjuterski računi sadrže grupu sivih tačaka koje okružuju broj 666. Na svakom listiću izraelske lutrije odštampan je 666. Prekookenaski pozivni broj za Israel je 666, itd.

I Rokfelerov EXXON nije uskraćen:

EXXON

5 6 6 6 5

REZIME

Iako su u ovoj knjizi preneti samo kratki delovi „Protokola cionških mudraca“ i „Sataninog novog zaveta“, oni omogućuju dovoljan uvid u značajne mahinacije rukovodilaca svetskih događanja. Čak i ako i dalje želimo da tvrdimo da su takvi postupci iluminata u odnosu na vladavinu svetom malo verovatni i da ne mogu da se realizuju, da se narodi na svetu ne obmanjuju i mase ne uvlače u ratove, nijedan čovek koji kritično razmišlja ne može da porekne nezadovoljstvo, mržnju, ratove i nemire, glad i bedu u svetu, raspad država, rastuću rasnu mržnju u svim zemljama sveta, težnje naroda ka nezavisnosti, nemoć vladara, korumpiranost političara, rastuću izopačenost i sirovost ljudi, bezgranična zaduživanja država, nestabilnost valuta, ekonomske krize, bankrotstva

u poljoprivredi, nezapolenost, nezadovoljstvo u stanovništvu, žeđ za zadovoljstvima i pre svega bezbožnost ljudi.

Čudan je „slučaj“ da se sadašnje stanje sveta savršeno poklapa sa Protokolima i da se plan Alberta Pajka sa zastrašujućom tačnošću sprovodi u delo. Hteo bih da još jednom podsetim na činjenicu prisustva pet agenata Rotšildovih na Versajskom ugovoru, što se može pročitati u svim istorijskim knjigama. Ovi su bili savetnici državnika Engleske, Francuske i SAD. Pošto znamo da su ugovori tako napravljeni da iz njih stoprocentno nastane novi rat svima postaje očigledno o čemu su Rotšildovi savetnici savetovali. Razmislite još o tome!

Ovde bih opet želeo da citiram Ruzveltove reči:

“U politici se ništa ne dešava slučajno! Kada se nešto dogođa, možete biti sigurni da je na taj način isplanirano!”

Zato dolazim do zaključka da su se do ovog trenutka istorije svi važni događaji iz domena politike i finansija odvijali prema smernicama iluminata. Samo oni koji znaju uočavaju povezanosti. Ako se setite teme kontrole informacija i spiska imena razumećete zašto samo malo njih “zaista zna”. To je takođe razlog zašto je Hitler naredio spaljivanje svih okultnih i poučnih spisa. Kao što kaže Diter Rigeberg:

„Okultiste mogu prepoznati samo okultisti.“

Jedan ateista ili materijalista nikad neće moći da razume ili dokuči tokove misli i motive jednog okultiste. (Razlikuju se pozitivni (zvani spiritualisti) i negativni okultisti, pozitivni koriste svoje poznavanje duševih zakona da bi razumeli život i tako pomogli sebi i drugima, a negativni ga koriste isključivo za sebe, odnosno izživljavanje svog ega).

Tako najviši okultisti (u ovom slučaju negativni) na planeti, iluminati, elita i sve njihove sledbeničke lože kao najviši vrh u finansijama, politici, ekonomiji, religiji i nauci, zauzimaju vodeće pozicije i koriste staro satansko znanje za svoje planove. Na drugoj strani se nalazi masa od više od 6 milijardi ljudi koji se namerno drže u neznanju u krivotvorenim religijama, ateizmu, realizmu, materijalizmu i verovanju u nauku, dakle govori jednim potpuno drugačijim jezikom i živi na ovom svetu nemajući ni najmanjeg pojma šta se zaista događa.

O tome takođe potvrdno piše Rigeberg:

“da svi oni ateisti i agnostičari koji zajedno sa “naprednim” krugovima crkve smatraju okultizam i magiju za maloumno praznoverje, uopšte ne primećuju da su prevareni svesno planiranom politikom određenih krugova crkava i loža. Mnogi bi se čuveni ateisti okretali i danas u grobu kad bi znali da su im odlikovanja dodeljivali pripadnici okultnih redova i loža kako bi ih iskoristili kao oruđe za širenje određenih ideja koje vode u zablude.” (»Tajna politika« str. 61).

Oni su isplanirali, finansirali i osvojili oba svetska rata (a takođe i dolazeći). Doneli su nam prokletstvo droge. Oni planiraju i izazivaju ekspanzije i depresije ekonomija u

državama i koriste politička i ekonomska događanja u svoju korist a na štetu naroda. To je razlog zašto su oni tako nezamislivo bogati. Ovi ljudi žele da ih mole i poštuju, a s druge strane u tajnosti narode guraju u nesreću i započinju ratove. Tokom vekova su stvorili opozicionu stranu da bi zbunili ljude, i koriste druge koji za njih rade, stoje u prvom planu i obavljaju prljav posao. Ako nešto pođe naopako, to pogada marionete a ne stvarnog počinioa.

Većina ljudi stvarno veruje kada danas izbiye rat da ga je izazvao određeni narod. Ljudi koji sebe smatraju posebno lukavima tako što veruju da moraju da objave da je neka nacija predodređena za ratovanje, kao npr. nekada “zli Rusi”, “žuta opasnost” ili večno fašistička Nemačka, ili se prave glupi ili to zaista jesu.

Šta mislite, odakle kineskoj, arapskoj, nemačkoj, američkoj, srpskoj ili bilo kojoj drugoj vladi novac za izgradnju industrije oružja? Zar zaista mislite da postoji narod koji može da izgradi industriju naoružanja od svojih ušteda? Danas ne postoji nijedna jedina zemlja na svetu koja nije tako mnogo zadužena da bi mogla da opstane bez kredita međunarodnih banaka. Mislite li da su Srbi imali sopstveni novac za oružje da bi vodili rat? Ili kada su Rusi započeli svetski rat, šta mislite, gde su pozajmili novac? Naravno, od međunarodnih banaka.

Nije Rotšild imao za džabe banku u Kremlju. Pa zato se i zovu **internacionalni** bankari. Njima nije posebno stalo do Engleske ili SAD. Oni se mogu naći na mestima gde se može zaraditi novac. Pošto je najbolji izvor novca rat, oni su uvek zainteresovani za njihovo izazivanje. Ako bankari ne žele rat, nema kredita a time ni oružja. Tako je to prosto. Ako neka zemlja dakle želi da ratuje, mora prvo da pita internacionalne bankare da li su oni s tim ratom saglasni. Ako jesu, uz njihovu podršku se pravi naoružanje i rat može da počne. Ako nisu saglasni, jer to možda ne odgovara njihovim planovima, nema kredita a bez novca nema oružja, a bez oružja nema rata. U vezi sa ratom se ne govori o nekoliko miliona, radi se o ogromnim iznosima u milijardama.

Kao što sam tokom knjige pokazao, novac je boljševicima, Nemcima pre i za vreme 2. svetskog rata, Rusima, komunističkom sistemu kao i Sadamu Huseinu stizao od istih davalaca. Zato se u politici i na ratnim poprištima ništa ne događa slučajno. Ako ima rata, onda je on planiran jer inače ne bi bila stavljena na raspolaganje novčana sredstva. Shodno tome i današnja krizna žarišta kao i sva buduća, su željena i savršeno isplanirana da bi bio dostignut veliki cilj, vladavina svetom.

Sami iluminati se izleću kada kažu da moraju da sprovedu jednu svetsku vladu da bi konačno postigli globalni mir. Zanimljivo je, da bi to postigli, koriste kao sredstvo ratove.

Verujete li da bi se ti ljudi promenili ili drugačije ponašali kada bi jednom ostvarili vladavinu svetom?

Prepoznaćete ih po njihovim delima!

Zapravo se svetskoj vladi ne bi moglo ništa prigovoriti, ona je čak krajnji cilj naše planete, kada bi je vodili ljudi kojima je cilj dobrobit drugih i koji mogu da obezbede usavršavanje u duhovnom, spiritualnom, a pre svega slobodnom smislu, tj. nikakve tajne

pred drugim ljudima, da omoguće svakom čoveku pravo na slobodan razvoj ukoliko ga želi otkrivanjem zatajenih informacija. Ovu svetsku vladu o kojoj u knjizi govorimo je izmislila elita i samo na nju se odnosi, a ostatak čovečanstva se smatra glupim a time i robovima.

Ako još uvek ne možete da poverujete „one tamo gore“ ni najmanje ne zanima šta narod želi, da li vam je dobro i da li ćete preživeti sledeći rat, to pokazuje i činjenica da u Nemačkoj i gotovo svim ostalim zemljama sveta, sem pojedinih, poput na primer Švajcarske, ne postoje skloništa za stanovništvo.

Jeste li to već primetili? A opasnost novog rata koji može da zahvati i Nemačku nije verovatna samo u odnosu na Protokole cionških mudraca i pismo Alberta Pajka. **Srbi samo treba da ostvare pretnju da će raketama gađati Nemačku ukoliko se umeša u rat u Jugoslaviji.** Ili na primer, kada poraste siromaštvo i glad u državama Ruske federacije i severno afričkim zemljama trećeg sveta, što se može predvideti i bez dara za proricanje, oni sigurno neće otići u Kinu ili SAD da uzmu šta im treba nego u Nemačku. Švajcarci nemaju problem s tim jer s jedne strane poseduju zaštitne bunkere i oružje, a s druge strane žive u brdima po kojima izgladneli ljudi sigurno neće želeti da se penju. Nemci će pak morati da se tom suprotstave bez oružja. Elita i naši političari koji su “posebno zaslužili” da prežive imaju brojna savršeno opremljena podzemna uporišta sa hranom i ostalim što je potrebno za preživljavanje tokom nekoliko decenija. Naivni narod je slučajno zaboravljen.

Razmislite malo: kako biste se ponašali kada bi Srbi sutra gađali Minhen ili Štuttgart?

Bivši iluminat Džordž Orvel je u svojoj knjizi “1984” veoma jasno opisao kako bi to izgledalo prema zamislima iluminata. Tu spada i kontrola tetovitanjem laserom. Bilo je mnogo pokušaja da se spreči objavljivanje knjige “1984”.

Naravno da još nije kasno. Može mnogo da se uradi ako ljudi svih nacija odustanu od svog neznanja i zaista se pobrinu za ljude i planetu Zemlju.

Mi smo međutim tako lepo uhvaćeni igrom iluminata u naš mali svet problema da je većina ionako odavno izgubila pregled i povukla se iz svetskih aktivnosti.

Samo jedan mali primer za razjašnjenje poslednjeg:

Masmediji (koje kontrolišu iluminati) vam diktiraju da vi, da biste bili dobar Nemač, morate imati dobar auto, sopstvenu kuću, porodicu, uspešnu karijeru, markiranu odeću, itd. Nakon što ste višegodišnjim gledanjem televizije i čitanjem novina prihvatili u podsvesti ovu sliku savršenog „člana društva“ čvrsto ste ubeđeni da su vam te stvari zaista potrebne (isto važi i za način ponašanja ili modne pravce). Da biste to sve dobili morate mnogo da radite. Međutim, ne možete tako brzo da radite, ali te stvari želite odmah. Uzimate dakle kredite i kupujete na rate i polako ali sigurno se hvatate u mrežu koja je tako savršeno napravljena za vas, i vi ste dugovima i obavezama vezani decenijama unapred.

Zatim dolaze i porodica i deca, novac za odmor, auto mora da se popravi... i na kraju ste uhvaćeni u vrtložno kolo koje ste sami stvorili, sa toliko problema da nemate ni vremena ni snage ni volje da preispitate da li je to što upravo radite uopšte ono što vi zaista želite.

Onda shvatite da uopšte niste srećni s onim što ste spolja postigli i danas bi uradili sve drugačije, ali već je kasno.

Pojednostavljeno je predstavljeno šta je planirano Protokolima cionških mudraca a što se decenijama događa u svim zemljama sveta. Može se desiti da se osetite nedoraslim svim problemima i posegnete za alkoholom ili drogom kao sredstvom bega. Ako do toga dođe, trka vašeg života je istrčana. Neki ipak i tada uspeju. Naime, da nikada nije kasno, pokazaću u sledećem poglavlju.

Ovde ipak nije dovoljno lečenje simptoma, tj. da se iluminati jednostavno odstrane kao bolestan organ, nego se mora sprovesti tretman uzroka.

Vi sami ste naime rešenje problema, odnosno, stanja koja su prikazana u ovoj knjizi. Kada biste razmislili koga biste izabrali i šta svakodnevno podržavate svet bi danas bolje izgledao i iluminati više ne bi imali moć nad vama. Pod „vi“ mislim na svakog čoveka na planeti.

Kako je rekao Ros Pero, američki predsednički kandidat na poslednjim izborima:

„Ako hoćeš da otkriješ šta u tvojoj zemlji ne valja, idi i pogledaj u ogledalo!“

Mnogi će na ovom mestu zameriti:

“Trenutak, ali to je počelo mnogo pre mene, a osim toga u događanjima aktivno učestvuje preko 6 milijardi ljudi, zašto da baš ja počnem da nešto menjam?”

Jer ste postali svesni da ovde nešto nije u redu. Vaša svest se promenila, shvatili ste da postoje drugi, bolji načini za bavljenje životom i razlikujete se od „ne-svesnih“ ljudi. Sada snosite odgovornost za znanje koje ste stekli. Ranije ste mogli da kažete: „nisam ništa znao o tome“. Ali sada znate i ne možete da pobjegnute od toga.

Mi svi smo iskorišćeni samo zato što nismo dovoljno kritični i ne pazimo. Ali kako smo sami pali, tako možemo i da ustanemo. Na fizičkoj ravni od značaja može da bude izdržavati samog sebe. Da sami uzgajamo žito, bušimo bunar, držimo nekoliko koza za mleko i sir, alternativno snabdevanje energijom, zakopamo nešto zlata za slučaj nužde u dvorištu ... jednostavno, da ne zavisimo.

To ne mora da neizostavno znači da treba da se udaljimo od uobičajenog života. Danas postoje masovne zajednice koje se time bave na gotovo luksuznom nivou. I to sigurno više u SAD nego u Nemačkoj. Ali to funkcioniše svuda. Ne morate sve sami da radite. Pitajte najbolje prijatelje kojima verujete, da uradite nešto zajedno. Zajedno je lakše, jer smo mi ljudi svi jedinstveni i svako je na neki način poseban. Nađite istomišljenike. Možete da počnete da čitate kritičku literaturu ili posećujete odgovarajuća predavanja, usavršavate se ili formirate runde razgovora. Teme poput „mašina slobodne energije“ i

njihova gradnja sigurno nisu nezanimljivi. Ali od značaja je govoriti i o osećanjima. Važno je doći do suštine stvari a ne samo diskutovati. O mogućnostima izbavljenja u spolnjem, materijalnom svetu govori nekoliko knjiga navedenih u spisku literature.

Neki istoričari su već upali u ispletenu mrežu i preneli svoju sopstvenu odgovornost i određivanje uzroka na cioniste i Jevreje, ili se neki hrišćanski istraživači okome na masone i veruju da su oni krivi za sve. Nisu međutim svi članovi porodice Rotšild izopačeni ideologijom vladavine svetom. Smisao i svrha ove knjige nije da se prikuje određena grupa počinilaca, nego da se uoči princip i načini postupanja i da se shodno tome razmatraju mogućnosti izbavljenja.

Dakle još jednom ćemo jasno reći:

Iluminati ne pripadaju nijednoj religiji, partiji, naciji ili drugoj nekoj grupaciji ali su ih koristili kao izgovor. Zato treba još jednom da kažemo da je ova igra počela vekovima pre postojanja ljudi koji su pomenuti u ovoj knjizi i da će s njima neće završiti. Osobe koje danas nazivamo satanistima ili predstavnici cionističke zajednice (Rotšild, Varburg) nisu ništa drugo do figure u igri u kojoj se radi o mnogo više toga.

Rigeberg piše o tome:

“Rudolf Štajner je još pre 1920. ukazao na to da se na spiskovima članova okultnih tajnih društava nikad nisu našla imena najviših članova... Kod negativnih redova ili redova crne magije je najmanje to što su sva važna pisana dokumenta napisana tajnim pismom koje neupućeni mogu da čitaju samo uz pomoć odgovarajućeg ključa. U vezi s tim će materijalni istoričari morati još mnogo da uče ako ne žele da se odreknu pune istine.” (»Tajna politika«, str. 195)

Iluminati prvo gledaju sebe, žele da budu najmoćniji i da imaju sve, dakle ceo svet. Oni žive u preteranoj “ego-svesti”. Zato možete da budete sigurni da će iluminati među sobom igrati ovu igru moći isto kao i sa narodima.

Svaki želi da bude najbolji, najbogatiji i najmoćniji. Međutim, pitanje je da li te osobe mogu da spavaju mirno i spoznaju osećanje unutrašnje sreće i ispunjenja.

Viljem Bremli, primera radi, pokazuje u svojoj knjizi “Bogovi Edena” kako su sami iluminati iskorištavani a čitava tema tajnih loža povezana sa vanzemalcima, počevši od “Bratstva zmije”. Oni koji misle da imaju globalnu moć samo su opet marionete drugih bića. (više o tome u spisku literature).

I ovde se ostvaruje izreka: „Ko drugom jamu kopa, sam u nju pada.“ Ili: „Oni koji žele da budu najviši nad svima ostalima, postaće najniži.“

ŠTA MOŽEMO DA UČINIMO?

Potoji čitava lepeza mogućnosti da se uhvatimo u koštac sa ovom situacijom. Mnogi bi možda poželjeli da deo ovih ljudi jednostavno eliminišu, što po mom mišljenju ne bi mnogo pomoglo jer bi brzo bili zamenjeni. To bi bilo isto kao kad biste vozili auto i kad bi se upalila lampica za ulje. Dođete u servis i mehaničar kaže: Odmah ćemo to srediti, i odvije sijalicu koja je svetlela. Reći ćete, to ne ide tako, da lampica doduše više ne svetli ali da nije otklonjen uzrok, nedostatak ulja. Sa svojim autom to ne biste uradili, ali sa telom ili životom da. Znamo to iz medicine, gde se pacijentu jednostavno odstrani bolestan organ ili mesto obolelo od raka, ali se uopšte ne posmatra uzrok. To je takozvani tretman simptoma. S njim ne stižemo daleko. Nama treba tretman uzroka. Ako mi dakle pobijemo ove momke, odvijamo doduše sijalicu, ali problem još dugo neće biti rešen. Glavni ralog je nedostatak odgovornosti i lenjost stanovnika Zemlje, kojima se iluminati služe. Ako ne promenimo ljudima ove slabe tačke, nakon odstranjivanja sadašnjih iluminata ubrzo će biti novih.

Možda je među vama neki amater koji se bavi mišlju da kontaktira Društvo Tule ili nekog od autora knjiga o NLO kako bi dobio planove za konstrukciju letećeg tanjira. Onda biste mogli da napustite Zemlju, ali ko zna šta vas tek čeka na drugoj planeti?

Možda vas zaokupira unurtašnja Zemlje pa krenete Hitlerovim stopama da nađete carstvo Agarti?

Takođe možete da se jednostavno povučete u brda i posmatrate čitavu dramu snabdevajući se sami. Ili možda tražite pomoć u molitvi?

Kao autor ove knjige veoma dugo i veoma intenzivno sam se bavio ovom temom i u potrazi za mogućnostima izbjavljenja proputovao pet kontinenata, diskutovao sa nebrojenim ljudima iz svih oblasti života o ovoj temi i takođe krenuo u potragu u sebi samom. Sopstvenim iskustvom i ličnim dokazima došao sam do gledišta koje sam rezimirao u ovom poslednjem poglavlju. To je moje potpuno lično gledište i niko ne mora da ga prihvati. Molim vas da ove redove kritički posmatrate, kao što u budućnosti treba da radite sa svim. Ako se možda i ne slažete sa svim možete sigurno iz mojih zaključaka naći nekoliko dobrih teza.

Šta je onda moguće pozitivno učiniti da bi se ispravile stvari koje su se u prošlosti pogrešno odvijale i sprečile one koje su pogrešno isplanirane za budućnost?

Da bi na to odgovorili moramo da se vratimo na početak i pitamo: Šta je smisao života?

Većina je verovatno svesna da smisao života teško može da bude u jelu, piću, spavanju, seksu ili bogatstvu.

Krajnje je važno da budemo svesni da se na kraju života moramo odreći svih tih spoljašnjosti. Došli smo goli i takvi ćemo i otići. To znači da nas leteći tanjiri i slobodna energija samo ograničeno mogu usrećiti jer putovanjem u drugu galaksiju možemo doduše da promenimo mesto, ali ne i telo. Da li je društvo Vril svojim tanjirima posetilo druge planete ili su SAD uz pomoć njihove tehnologije još pre trideset godina izgradile prvu bazu na Marsu, je tako gledano relativno nevažno jer ti ljudi doslovno „ne mogu iz sopstvene kože“. Uhvaćeni su u materiju i same sebe.

Destruktivan čovek naprednom tehnologijom ne postaje draži, baš suprotno. S obzirom na situaciju koju imamo trenutno na Zemlji i događaje koje su određeni proroci prorekli za prekretnicu milenijuma bilo bi sasvim korisno jednostavno napustiti mesto „nadolazećeg užasa“ ili vremenskom mašinom otputovati u budućnost. I to je rađeno duže nego što možemo da zamislimo. I putovanje kroz vreme ne menja ništa unutar čoveka. Ako je neki čovek destruktivan, on će biti destruktivan i u vremenu u koje putuje, jer će imati iste misli, osećanja i motive kao i pre. Zato je on zavistan od mašine. Ako mu oduzmu odgovarajuću mašinu on je opet slab kao i pre i opet će u novoj teškoj situaciji ili tražiti mašinu ili biti speman da konačno prevaziđe svoj strah i sam se souči sa problemom. Pošto smo svi došli na svet bez mašina i bez njih ćemo i otići, sledi da se ključ upotpunjenja i ispunjenja ljudi može dostići i bez njih. To je put svesnog samoispitivanja pri čemu prikupljamo spoznaje sopstvenom odgovornošću, nezavisno od drugih ljudi ili materijalnih pomoćnih sredstava i tako se razvijamo.

Jedan mudrac je to izrazio rečima:

“Ljudima ne treba dati ribu, nego pokazati kako se peca.”

Ako bih nekome postavio pred nos rešenje problema u tom bih ga momentu možda učinio srećnim ali bi on ispao glup.

Normalni stanovnik Zemlje osim svojih iskustava i saznanja koje je sakupio u životu neće poneti ništa više sa sobom kada napusti materijalno telo. Ta iskustva izgleda su memorisama u našem energetskom polju, takozvanoj auri čoveka. Vidoviti ljudi koji imaju sposobnost da vide auru čoveka ili bar dobiju informacije od nje, mogu da saznaju iskustva, misli i osećanja odgovarajuće osobe. Vidovnjak ne vidi koji auto osoba vozi, koliko ima novca ili koliko je puta spavala s nekim, ali vidi šta je ta osoba pritom osećala i mislila i kako je došla do toga. Čitač aure može da sazna da li je osoba konstruktivna ili destruktivna i da li to što ima koristi za opštu dobrobit ili za samog sebe. Osećanja, misli i raspoloženja, dakle njena iskustva, su očigledni.

Iskustva i saznanja su jedino što nosimo sa sobom kada napuštamo materijalno telo. Ako smo bez tela nevažno je da li smo radili malo ili mnogo, jesmo li podseđovali veliku kuću ili imali lepu garderobu. Važno je šta smo pritom osećali i iz kojih smo motiva radili ono što smo radili.

Mnogi ljudi su to već spoznali, ali se osećaju bespomoćni pred životom jer nisu svesni njegovih zakonitosti i zato ne uviđaju povezanosti.

To je primera radi kao kad bi vanzemaljac po prvi put vozio auto u zemaljskom velegradu i na prvom crvenom semaforu udario u drugi auto. Zatim mu se to dogodi na sledećem crvenom semaforu, ponovo pošto su semafori za njega samo lepa igra svetlosti ali bez značenja među svim ostalim reklamama.

Ako mu kažem šta je svrha semafora i da mora da stane na crveno, pošto je to zakonitost u uličnom saobraćaju, on više neće izazivati nesreće zbog semafora jer će znati da tumači svetlosne znakove. Ranije to nije mogao jer nije znao.

Isto je kada neobavešten čovek posmatra sebe i svoju bolest. "Imam glavobolju, uzeću tabletu protiv glavobolje i ona će nestati". To je isti primer kao sa vozačem i lampicom za ulje. Bolesnik se ne vidi u relaciji sa bolešću, on samo odstranjuje signal koji mu daje telo tako što uzima tabletu. Kao i vanzemaljac sa semaforom, bolesnik u početku ne vidi vezu između sebe i glavobolje dok ne usmeri pažnju na „zakonitosti života“.

Koje zakonitosti?

Kao što može da potvrdi svaki astronom i fizičar, živimo u kosmosu, odnosno deo smo kosmosa. Sad ćete reći: Pa to zna i malo dete! Dobro, ali da li ste svesni šta ste upravo rekli? **Kosmos** je grčka reč i znači **red**. Mi dakle živimo u **redu** i deo smo reda. A jedan red podleže zakonitostima, inače ne bi bio red. Onda bi bio **haos**, to je takođe grčka reč i znači **nered**. Mi smo znači deo reda i njegovih zakona. Ako upoznam duhovne zakone života mogu da se upravljam prema njima i spoznam naznake i poruke koje mi život šalje i prema tome delujem.

1. zakonitost: **Zakon kauzaliteta**

Za njega ste sigurno već čuli jer se nalazi u svim duhovnim spisima svih religija na Zemlji. To je zakon "uzroka i posledice" ili "što poseješ, to ćeš i požnjeti". Prema zakonu setve i žetve, kad se destruktivno seje, destruktivno se i žanje. Ako se seju mržnja i bes, oni se i žanju. Ako se poseje žito u zemlju, stoprocentno ćemo dobiti žito a ne raž. A prema tome kako se neguje posejano, ono bolje i veće raste, šta god da je.

Sad prema mom mišljenju dolazi najvažniji deo. Od najvećeg je značaja znati da se kosmos, ali i naša podsvest apsolutno ne mogu vrednovati (ni dobri ni loši, ni pozitivni ni negativni, ni lepi ni ružni, ni vredni ni bezvredni...) Ove oznake važe samo za vas same. Šta vi smatrate pozitivnim ili lepim, ne mora smatrati neko drugi.

Na primer, seljaci se često smatraju nižim slojem društvenog života. Malo njih to kaže, ali mnogi tako misle. Razmislimo sad, odakle nam hrana kada ne bi bilo seljaka i kad bi svi sedeli u kancelarijama u gradu. Ili eventualno vozač ferarija koji s visine gleda radnika na traci ili u noćnoj smeni. Kada ne bi njega bilo, ne bi bilo ni ferarija kog on sada vozi. Ili čistačica, na primer. Postoje žene koje se stide da rade ovaj neprijatan posao i zovu kućne pomoćnice. Zna li kako bi izgledao svet kad ne bi bilo kućnih pomoćnica?

Ono što je za nekog omiljeno jelo, nekome može biti odvratno. Neka biljka može nekom homeopatu biti lekovito sredstvo, za baštovana korov koji će iščupati. Paukovi su za mnoge "užasne životinje" koje zgaze, a istovremeno se iste osobe žale na mnoštvo mušica koje, pošto su paukovi mrtvi, nema ko da hvata.

Kao što vidimo, pojmovi dobar ili loš, vredan ili bezvredan su nepravedni i izraz su naše vlastite subjektivnosti.

Još će razumljivije biti ako naučimo da mislimo u energijama. Energija se ne može vrednovati. Na nama je odluka da li ćemo iz toga napraviti pozitivnu ili negativnu energiju, tj. da li ćemo energiju upotrebiti konstruktivno ili destruktivno. To znači, šta god da želimo to nam pripada i to ćemo i dobiti. Stvaranje nam je dalo slobodnu volju da

možemo da spoznamo život u čitavoj njegovoj punoći. Život nam ne naređuje da smemo samo da upoznamo prijatno ili lepo. Apsolutno nam je dozvoljeno da iskusimo sve. Da li ćemo pak hteti željeno i nakon što ga dobijemo, nije važno. Barem smo imali slobodan izbor. (Merlin: "Razmisli dobro za šta moliš, može ti se ispuniti." Ili Gete: "Ne može da se oslobodi duhova koje je sam prizivao.")

Primer: imate određenu zamisao i što više razmišljate o njoj, ona biva sve jača. Time postavljate uzrok. Posledica toga je da će se, šta god da je bila zamisao, ona jednom ostvariti u vašem životu.

Objašnjenje: plašite se na primer, da će vas neko nekad zlostavljati, da će vas policija uhvatiti nakon nekoliko piva, ili se probudite ujutro i razmišljate o projektu koji vam predstoji: sigurno će propasti. Energija koju svojim mislima proizvodite je naredba vašoj podsvesti i kosmosu i stoprocentno će se ispuniti. (Kosmos najpre može da se uporedi sa velikim kompjuterom sa savršenim zakonitostima, kojeg programirate mislima (input) a vaš kompjuter (kosmos) će vam odštampati programirano (output). Vaša podsvest ne poznaje strah i nerazlikuje negativno od pozitivnog. Ona dobija isporučenu energiju, naređenje i sa tim radi. Vi znači dobijate servirano čega se plašite. Vaš projekat će propasti i bićete zlostavljani ukoliko ste se dovoljno dugo i intenzivno bavili tom mišlju. Onda ćete reći: „Vidiš, znao sam, moralo je da propadne.“ tačno, znali ste. Tačnije rečeno, samo vi ste znali.

I pošto „se svakom dešava prema njegovom verovanju“ dobili ste ono što ste mislima i osećanjima prouzrokovali. Znači, na vama leži šta mislite i osećate i to će se manifestovati u vašem životu.

2. zakonitost: **Zakon analogije (kako gore, tako i dole)**

Hermes Trismegistos (Hermes, tri puta najveći) je grčki naziv za egipatskog boga Tota koji je sastavio "Hermetičke spise" koji sadrže gnostičko učenje o nastanku sveta i spasenju i koji je svojevremeno važio za najvećeg čarobnjaka koji je između ostalog mogao da učini nedostupnim riznice i posude (hermetički zatvarač). Podučavao je hermetički zakon: "ono što je dole je istovetno onome što je gore. I ono što je gore je istovetno onome što je dole, da bi se izvršila čudesna dela jedne jedine stvari". Mnogima je ovo poznato kao: "Kako na nebu, tako i na Zemlji". U makrokosmosu kao i u mikrokosmosu vladaju iste zakonitosti.

Primer: najmanji nama poznati deo fizičke materije je atom. Atom se sastoji iz protona, neutrona i elektrona. Protoni i neutroni čine zajedno jezgro (nukleus) atoma, omotač nastaje neverovatno brzim kretanjem elektrona oko jezgra. Sve to zajedno drži elektromagnetna sila.

Razlika između različitih atoma nastaje zbog broja elektrona i protona. Postoji 105 osnovnih elemenata, od kojih svaki postoji samo zato jer ima drugačiji broj elektrona i protona. Ako bismo uzeli nukleus atoma vodonika i povećali na veličinu klikera, videli bismo da je njegov elektron udaljen oko 400 metara. To ukazuje da se atom sastoji gotovo samo od praznog prostora i da je materija veoma gasovita.

Jedan blok olova sastoji se skoro samo od međuprostora koji su okruženi atomskim delićima. U relaciji udaljenosti između čvrstih delića odgovaraju udaljenostima između planeta našeg Sunčevog sistema. Takođe razmaci između sazvežđa odgovaraju pojedinačnim razmacima tonskih lestvica.

Fotografija jezgra atoma (1 pikometar) odgovara fotografiji Zemlje snimljene iz udaljenosti od 1 miliona kilometara i Mlečnog puta iz udaljenosti od 10 000 000 svetlosnih godina.

Ljudsko magnetno polje u rotirajućem stanju izgleda egzaktno kao naša rotirajuća galaksija. (Geo-Wissen, izdanje br.2, 1990. »Haos i kreativnost« prikazuje lepe fotografije gore navedenih primera).

Kao što vidite, sve je napravljeno u jednom savršenom sistemu koji na prvi pogled nije prepoznatljiv kao takav, ali pri bližem posmatranju postaje očigledan. Sam život podleže – kao i mikro – i makrokosmos- savršenim zakonitostima. Ove zakone nalazimo posvuda, u našem Sunčevom sistemu, u krvnim zrnima, u elektricitetu i magnetizmu. Pošto je materija povezana i određena elektromagnetnim silama i pošto se i mi ljudi ubrajamo u materiju, takođe smo podvrgnuti tim zakonima. Tornvald Detlefsen piše o tome u „Sudbina kao šansa“:

Analogija „kako gore, tako i dole“ ima opravdanja samo ako smo spremni da ovaj univerzum prihvatimo kao kosmos (grči kosmos = red). Kosmosom vladaju zakoni i nema mesta slučajevima. Slučaj kao događaj koji nije proračunat i ne podleže zakonitostima pretvara kosmos (red) u kaos (nered). Kad pravimo kompjuter on predstavlja u sebi jedan mali kosmos. On je konstruisan po zakonitostima, a njegovo funkcionisanje zavisi od njihovog održanja. Ako ubacimo nekoliko tranzistora, kodenizatora i otpornika koji ne pripadaju planu, ovi će predstavnici „slučaja“ pretvoriti ceo kosmos u kaos i kompjuter neće više raditi kako treba. Isto važi i za naš svet. Već pri prvom slučajnom događaju naš svet bi prestao da postoji.

Primer: ako pustimo kamen da padne sa izvesne visine, on neće pasti slučajno nego pravilno na dole. Ako taj kamen pogodi gđina X. u glavu, on neće biti pogođen slučajno nego takođe prema zakonitosti. Takođe ni činjenica da gđinu X pada kamen na glavu ni trenutak kada se to događa, nisu slučajni...”

Zar niste primetili da još nikada nijedna zvezda nije slučajno ispala iz svoje putanje i nijedna letnja biljka nije procvetala u zimu? Možda znate da elektron u svom obrtanju oko jezgra atoma “slučajno” može da se zakači? Sva materija se sastoji od 105 osnovnih elemenata koji su sastavljeni od protona, neutrona i elektrona i njihovog savršenog i ritmičnog kretanja. Zašto je onda, ako ceo život u nama i oko nas podleže ravnomernom ritmu, upravo čovek jedini izložen “slučajevima”?

Nema slučajja!!! Iza svakog događaja stoji zakon. Ne možemo uvek da ga prepoznamo, ali nas to ne opravdava da poričemo njegovu egzistenciju. Kamenje je padalo dole i pre nego što je bio poznat zakon pada.

Čovek je veran odraz makrokosmičkog univezuma. Zato je iznad proročišta u Delfima stajalo:

„Čoveče, spoznaj sam sebe, tako ćeš spoznati Boga!“

3. zakonitost :**Zakon rezonance** (lat. resonare – odzvanjati)

I čovek kao na primer radio prijemnik podleže zakonu rezonance. Prijemnik koji je podešen na ultrakratke talase ne može da prima srednje ili duge talase. Isto je sa ljudima. Ako je neka osoba agresivna i ispunjena mržnjom ona nije prijemčiva za ljubav. Svako može da prihvati one oblasti stvarnosti sa kojima je u rezonanci. Izreka:”Svako vidi samo ono što želi da vidi” počiva na tome.

Primer: čitate knjigu. Pet godina kasnije ponovo čitate istu knjigu i čitate sasvim druge stvari nego prvi put, iako je ista knjiga. Zašto? Zato što ste postali drugi čovek. Vaš horizont je promenjen ili vaš način razmišljanja. Sada gledate na stvari drugačije nego pre.

Ljudi teže da budu sa sličnim ljudima. Isto privlači isto. Utvrdićete jednom kada budete loše raspoloženi ili čak ljuti da će vam vaša okolina dati takođe povoda za ljutnju.

Uzmimo sada jednog čoveka koji stalno i zbog svega zvoca. Ovaj čovek će stopostotno uvek naći nešto zbog čega će moći da se ljuti. Suprotno tome neko se raduje životu i smatra druge ljude zanimljivima i lepima – životu ne preostaje ništa drugo nego da toj osobi pokazuje fine ljude.

Još jedan primer. Ovaj čovek koji svakom nešto prebacuje: „Ovaj je idiot, onaj tamo gubitnik, i sve je uopšte da povratiš“. Sve mu se čini negativnim i on vam to pokazuje jasno svojim zlim pogledom i obešenim uglom usana. Ne verujete valjda da će neko za tog čoveka reći da je ljubazan i srdačan. Nije nikakvo zadovoljstvo biti sa njim i prijateljski raspoloženi i osećajni ljudi će se brzo povući od njega. On će ipak naći istomišljenike i od njih dobiti potvrdu za ono što je doživeo. Isto privlači isto.

Suprotno tome čovek koji je spreman da pomogne, uvek ima spremnu šalu i širi dobru atmosferu gde god se pojavi. Stalno ima osmeh na licu i deli ono što ima sa drugima. Za takve ljude mogu da pretpostavim da će oko sebe okupiti mnogo pre svega veselih ljudi. I njega će stalno pozivati jer je navikao da daje. Isto privlači isto.

Vidite da je ova rečenica potpuno bez vrednovanja. Ovde nema dobrog ni lošeg. Oba kandidata su dobila ono što su i dala. I oboje može da se pretvori u spiralu zakona. Kod zvocala će biti sve gore (vrzino kolo) a kod drugog sve bolje (razvoj), pošto će on svojim ljubaznim bićem (ako to nije samo spolja) privlačiti sve više ljudi iste rezonance, širiti se a zatim i dobiti mnogo nazad. Ako se nekome osmehnem, većina se takođe uzvratiti osmehom jer se svaki čovek raduje kad mu se neko osmehne. Ako se često osmehujem i drugi će se osmehivati zauzvrat. Ako mi nekad krene loše, biće sigurno nekoliko ljudi spremno da mi u tom trenutku podari nešto njihove radosti.

Kod drugog čoveka to se dovodi u pitanje. Nisu ni njegova žena ni firma ti koju mu zagorčavaju život. On sam je svoj problem. Niko ga ne prisiljava da radi u toj lošoj firmi. Vreme robovlasništva je srećom odavno iza nas. Takođe ga niko ne prisiljava da nakon što godinama jedno drugom prave pakao od života, ostane sa tom ženom jer među šest milijardi ljudi ima prilično dobre šanse da ponovo nađe ženu s kojom može srećnije da živi. Ali verovatno ni sa drugom ženom ne bi bilo bolje sve dok ne bi otkrio i promenio ono što je prvi put prouzrokovalo problem. U trenutku kada se on iznutra promeni promeniće se automatski i njegova okolina. Takođe se kaže:

“Okolina je ogledalo tebe samog.”

Naša okolina će nam uvek prezentovati ono što mi emitujemo. Ako lažem i mene će lagati. Ako se plašim, biću suočen sa svojim strahovima. Ako sam ratoboran tip imaću stalno sukobe. Ako sam u rezonanci ljubavi onda ću je privlačiti. Ako živim u radosti uvek ću naći nešto zbog čega ću se radovati, ako promenim svoj način razmišljanja to će mi moja okolina prikazati kao u ogledalu.

Budite sigurni da ako svakog dana gledate na televiziji horor filmove ili filmove o nasilju da će to imati snažan uticaj na vaš život. Mi ljudi smo tokom vekova destruktivnim delovanjem, razmišljanjem i svim tim ubijanjem oslobodili nezamislivo velike energije koje negativnim mislima i sugestijama (a tu spadaju i filmovi o nasilju) ne samo da hranimo nego i privlačimo. Nisu politički događaji ti koji daju zbir nego pre svega male nemilosrdnosti svakodnevnog života. Ako se bavim destruktivnim čitanjem, pisanjem, razmišljanjem ili delanjem, privlačiću ga. Ako živim suprotno, onda destruktivno neće imati značaja za mene i zato da neću ni privlačiti. I ovde besprekorno funkcioniše zakon rezonance. Upravo je to ono na šta je mislio Umberto Eko u svojim rečima koje sam citirao u uvodu. Ako verujem u satanu onda sam u kontaktu sa tom energijom, ona ima značaja za mene i dobiću potvrdu za moj sistem verovanja. Ako joj ne pridam značaj nego joj se smejem ona nema uticaja na mene. Ovo energetsko polje se ne može slobodnom voljom usmeriti ka meni. Ono samo sluša zakon rezonance. Svakom se dešava prema njegovom verovanju.

Ovde spada i analogija: “Kako unutra, tako i spolja”.

Telo je ogledalo duše. Ako je moje duševno stanje u disharmoniji, takođe je i moje telo. Ako je moje unutrašnje stanje bes, i moje će se telo ljutiti i to mi pokazati kroz bolest. Ako mi nedostaje unutrašnje držanje, osetiću to i spolja, ako mi nedostaje unutrašnje jačine prepoznaću to po stisku ruke, itd...

Čovenčanstvo se naviklo da za sve što ne bi smelo da bude, odnosno šta nekome lično ne odgovara opravdanja traži u spoljnjem svetu. Skala krivaca doseže od članova porodice, do vlada, okolnosti, društva, iluminata, čak do satane, kojima pojedinac pripisuje odgovornost za sopstvenu sudbinu. Mnogi čak biraju Boga.

Na osnovu duhovno – kosmičkih zakonitosti koje smo upravo razmotrili, ova podela krivice više ne funkcioniše. Kao posledica ovih zakona sve što i kako danas postoji je posledica uzroka koje su postavili sami ljudi. Svejedno da li je to stanje spolja ili unutra, bolest, nesreća ili situacija na Zemlji sa njenim stanovnicima. Mi sami smo to

prouzrokovali i za to smo odgovorni. Mnogi će sada reći: "Pa kakve ja imam veze sa tim, ja sam ovde tek od pre 30 godina?" Drugo pitanje koje bi neko mogao da postavi je: „Meni se nešto kao detetu dogodilo, čijeg uzroka ne mogu da se setim, na primer zlostavljanje. Kako sam ja to zaslužio?“

Deo odgovora leži u samom pitanju. Zaslužiti znači da u vašoj sudbini dobijete pravednu nagradu za rad koji ste izvršili. Vaš takozvani udar sudbine ste sami zaradili, tj. nekada ste sami postavili uzrok za to ali se više toga ne sećate. Može biti da je uzrok postavljen u najranijem detinjstvu, u prenatalnoj fazi ili u nekom od prethodnih života. Takođe činjenica da ste izgubili sećanje još uvek ne znači da niste imali preinkarnacije (prethodne živote). Zemlja je bila okrugla i pre nego što smo to dokazali. I tada je bilo naučnika i takozvanih stručnih krugova koji su zastupali stanovište da je Zemlja ravna a gledišta koja su od toga odstupala čak kažnjavali.

Problem uglavnom leži u tome što je većina ljudi izgubila pregled, odnosno sećanje na prethodne živote gde su postavili uzroke čije posledice danas doživljavaju.

IPAK NEZNANJE VAS NE ŠTITI OD POSLEDICA POSTAVLJENIH UZROKA!

POČNITE DA SAZNAJETE!

4. zakonitost: **Zakon ponovnog rođenja**

Hrišćani među vama će reći da učenje o reinkarnaciji (ponovnom rođenju) ne postoji u učenju crkve. Imate pravo, učenje o reinkarnaciji **danas** se više ne nalazi u Bibliji a reći ću vam i zašto!

533. god. posle Hrista rimski car Justinijan (obratite pažnju da to nije bio crkveni velikodostojnik) je sazvao drugi sinod u Konstantinopolju, na kom je donet edikt koji je odbacio učenje o ranijim životima ili reinkarnaciji, iako je Isus ovom učenju pripisao veliki značaj. S obzirom na ovaj dekret nestale su iz Biblije sve sem jedva prepoznatljivih naznaka o preegzistenciji. Time je ranim hrišćanima oduzet najvažniji stub njihove religije. Zauzvrat kler propoveda da ćete vaše vaskrsnuće doživeti tek „najmlađeg dana u mesu“. Lepa razmena!

Hteo bih da zamolim hrišćane među vama verne Bibliji da se potrudite i sami provere tačnost upravo pomenute tvrdnje o koncilu u Konstantinopolju. Ako budete to učinili potrudite se još i proveriti Nikejski sabor iz 325. god. posle Hr. Nadam se da ćete moći da podnesete istinu, jer ćete naći dokaze da je Novi zavet u svom nastanku i u odnosu na originalno Hristovo učenje drastično promenjen.

Pogledajmo detaljnije temu reinkarnacije. Već na početku priče o zakonitostima smo utvrdili da živimo u materiji u kojoj sve podleže zakonu polariteta i da stalnim smenjivanjem dva pola nastaju ritam i kretanje, osnove svega živoga. Takođe su „mudraci u Kibalionu“ znali da ništa nije „u miru“, nego da se sve kreće. Moderna fizika potvrđuje da je sve osciliranje. To nam pojašnjava njihanje klatna, pri čemu jačina njihanja udesno ima za posledicu jačinu njihanja ulevo. Ovaj ritam nalazimo svuda u životu, npr. kod udisaja i izdisaja ili u ritmu budnosti i spavanja. Kao što nakon udisaja

stoprocentno sledi izdisaj, tako i posle spavanja sledi buđenje. Poznajemo zakone „kako gore, tako i dole“, „kako unutra, tako i spolja“, „kako seješ, tako ćeš i žnjeti“. Takođe nakon zime dolazi leto, a nakon zalaska izlazak Sunca. Kao što postoji pozitivno i negativno, muškarac i žena, tako i nakon života sledi smrt, a nakon smrti opet život. Vidite da se svuda u životu nalazi ovaj ritam, samo u verovanju nekih religija i kod vernika u nauku život nije uključen u takve zakonitosti. Vidite li protivrečnost?

Detlefsen to ovako formuliše:

„Ova ritmična promenu duše od života do smrti od starina se naziva putovanje duše ili **reinkarnacija** (ponovljeno otelotvorenje). Platon je znao za nju kao i Geta. Namerno kažem „znao“ a ne „verovao“ jer reinkarnacija nije pitanje vere nego pitanje sposobnosti filozofske spoznaje. Svima je ostavljeno da veruju u nešto drugo sem reinkarnacije, ali treba da nam bude jasno da hipoteza „bez“ reinkarnacije nosi izgled apsurdnog, pošto samo reinkarnacija stoji u skladu sa svim zakonima univerzuma.“ („Sudbina kao šansa“, str.200)

Postoji neverovatno mnogo ljudi koji se sećaju svojih prethodnih života ili bar njihovih delova. Možda ste i sami jedan od njih ili ste nekad imali utisak da ste došli u mesto u kom u ovom životu još niste bili, ali ste ga prepoznali i znali da se iza ćoška nalazi ova mala prodavnica... Ako ste doživeli nešto slično onda ste imali lično iskustvo, to znači da „znate“ šta ste doživeli i ne morate više da „verujete“.

Kao što smo morali da život u materiji podelimo na dva polariteta, tako se i sam život deli na onostrano i ovostrano. Ako umremo u ovostranom rađamo se u onostranom i doživljavamo onostrano kao realnost. Ako umremo u onostranom, opet se rađamo ovde. Ko dakle može da se odvoji od subjektivnosti pojava spoznaje da su rođenje i smrt, odnosno ovostrano i onostrano samo dve strane iste kape.

Isto se dešava sa spavanjem, „malim bratom smrti“, gde duša izlazi iz fizičkog tela. U takozvanom snu doživljavamo potpuno drugu realnost koja sa sobom nosi takođe bol, žalost, strah, radost, itd. I opet postoje ljudi koji mogu da se sasvim svesno sete svakog detalja svojih snova i drugi, koji tvrde da uopšte ne sanjaju. Njima jednostavno samo nedostaje sećanje, oni ipak sanjaju što se danas može i tehnički dokazati. I kao što se radujemo kad se probudimo, takođe se radujemo kad uveče krenemo u krevet i konačno možemo da zaspimo jer znamo da ćemo nakon sna biti ponovo sveži i odmorni. Ni spavanje ni budnost ne mogu se obeležiti kao pozitivni ili negativni.

Ako to prenesemo na smrt, to znači da ne treba da se plašimo smrti, jer nam se isto dešava i sa spavanjem, samo su vremenski razmaci veći i ne tako pregledni. Tako je smrt vrhunac života nakon kojeg možemo da se odmorimo da bi smo se ponovo upustili u „avanturu telesnog života“.

Ako niste imali sećanja na prethodne živote, pitajte jednostavno nekoga za koga znate da je imao susret sa smrću i neka vam ta osoba objasni svoje sadašnje shvatanje smrti. Videćete da više od 90 % ovih ljudi imaju pozitivne (prijatne) doživljaje koji su im otklonili strah od smrti, pošto su imali sopstveno iskustvo i sada znaju.

Duhovni razvoj čoveka je dakle dug proces učenja i razvojni proces za koji koristimo mnogo, čak bezbroj tela. Pravo ja svakog pojedinca nije fizičko telo, nego njegova duša, energetsko telo ili svetlosno telo. Ovaj deo, naše ja, se seća čitavog scenarija i besmrtno je. Energetsko telo (aura) je ono koje vidovnjak prepoznaje i od njega dobija informacije.

Razvojni put ljudske duše je put učenja. Ovaj proces učenja, čiji je cilj upoznavanje života u celosti, je veoma dug put sa mnogo zabluda i korekcija. Te inkarnacije (ponovna rađanja) mogu se porediti sa razredima u školi. Zemaljski život bi odgovarao jednom razredu, sa svojim zadacima, problemima, testovima, teškoćama i posledicama. Takvom periodu učenja usledio bi period raspusta u kom bi morali da se nadoknade propušteni ili manjkavi procesi učenja. Zatim dolazimo u sledeći razred. Po tome kako smo prošli u prethodnom bivamo iznova podeljeni. Ako nismo naučili moramo da obnovimo, ako smo naučili onda prelazimo na sledeći viši nivo sa novim i većim ispitima. Razlika između škole i života je u tome što život ima beskrajno strpljenje s nama i ljudima, odnosno dušama stalno pruža nove mogućnosti da shvate ono što nisu naučili.

Vratimo se na pitanje na koje treba odgovoriti. Neko je dakle zlostavljan ili je rođen kao invalid. Zašto se to dogodilo?

Detlefsen nam objašnjava:

„Živeti znači učiti, nezavisno od toga da li to pojedinac prihvata ili ne. Život se prema posmatranim zakonima stara da svako uči upravo ono što najmanje želi da prihvati i protiv čega pruža najveći otpor. Ako posmatramo život bez pozadine reinkarnacije, onda zaista ponekad možemo da posumnjamo u smislenost života. Očigledno je da nemaju svi iste startne pozicije u životu a za to sigurno nije razlog društvo. Bilo iz religioznog ili ateističkog ugla: prilično je teško bez razmišljanja o reinkarnaciji objasniti nekome zašto je baš on nem ili paralizovan ili kao debil ugledao svetlost „ovog najboljeg od svih svetova“. I osvrt na „neistražene odluke Božje“ nije pogodan da u takvim slučajevima prenese osećaj smislenosti. A bez smisla život ljudima postaje nepodnošljiv. Potraga za smislom je fundamentalna potreba. Tek kada je čovek spreman da ovaj život izbavi iz izolacije jedinstvenosti i spozna ga kao deo dugog lanca, naučiće da shvati smisao i pravednost „sudbine“. Jer sudbina jednog života je rezultat ranijih procesa učenja u celosti.“ („Sudbina kao šansa“, str.204.)

5 zakonitost: **Zakon izjednačavanja**

Da bismo sve učinili još razumljivijim uvešćemo ovde još dva pojma, karmu i darmu. Zakon **karme** (sanskrit – tvorevina, delo) je zakon izjednačavanja koji se brine da se čovek toliko dugo suočava sa istim problemima dok ih ne reši. Time svaka misao, osećaj i delo postaje besmrtno i vraća nam se kao bumerang. Traži od čoveka punu odgovornost za njegovu sudbinu. Očigledno je da to većina ljudi našeg vremena odbija. Otpor prema učenju o reinkarnaciji je veoma razumljiv, pošto su između ostalih iluminati uz pomoć nauke, zapadnih religija i univerzitetskih nauka proizveli i raširili savršene teorije koje ljude oslobađaju od sopstvene odgovornosti i projektuju krivicu na društvo, izazivače bolesti, satanističke uticaje ili nesrećan slučaj. Karmičkim zakonom izjednačavanja dobijate sopstveno proizvedeno ponovo pretpostavljeno. Ako ste u nekom životu nekoga zlostavljali, bićete sami u istom ili sledećem životu i sami zlostavljani ili doživeti nešto

slično, da bi izjednačili vašu karmu. Jedan Adolf Hitler, Staljin ili Džingis Kan će takođe poneti svoju karmu kao i svaki drugi čovek na ovoj planeti.

Pod **darmom** budizam označava sva konstruktivna i prijatna iskustva koja ste sakupili u prethodnim životima i koji čine balans vašoj karmi. Darma su vaše sposobnosti i talenti koje donosite da biste živeli uspešno i uvek je malo više nego karma da bi i karmička iskustva mogla da se ponesu. Samoubistvo je stoga uvek beg od zadatka koji smo izabrali pre nego što smo došli na ovaj svet. Zato se taj zadatak ponavlja u sledećoj inkarnaciji. Niko nije izuzet. Svako dobija ono što je prouzrokovao, ni više ni manje. Isus kaže o tome: “ ... do poslednje pare.”

Čovek koji može da vidi auru drugog čoveka, ili takozvani vidovnjak, (oni vide svetlosno telo koje obasjava fizičko telo) takođe vidi i karmu i darmu. Vidovnjak ne mora obavezno da vidi budućnost čoveka nego može da vidi šta je odgovarajuća osoba do tada prouzrokovala i pogođenom može ukazati na posledice koje slede iz toga. I pogodiće ukoliko osoba ništa ne promeni u svom životu. Sudbina je promenjiva. Apsolutno. Sudbina znači da se ono što ste odaslali vama vraća. Vidovnjak vidi samo ono što smo do tog momenta prouzrokovali, odnosno odaslali. Ako osoba sledećeg dana donese značajnu odluku koja menja život u pravcu konstruktivnosti i ljubavi, promeniće se i odnos darne i karme. Iz onoga što odašiljemo (los-schicken) formira se naša sudbina (Schick-sal).

Primer: neki čovek je u svom ranijem životu bio angažovan u koncentracionom logoru i zbog svoje tadašnje ideologije ubijao invalide. To delo je sada njegova karma, koju će jednom dobiti nazad i moraće da je ponese. Sada je duša tog čoveka u novom telu, u novoj državi u drugom vremenu i jednog dana ode kod vidovnjaka. Ovaj sazna šta je on radio u prethodnom životu i kaže mu da pred sobom ima tešku sudbinu jer spoznaje šta je prouzrokovao i da će eventualno sedeti u invalidskim kolicima. To bi bilo tačno ukoliko bi on nastavio da živi kao pre. On pak odlučuje da ponese ono što je prouzrokovao i na primer prihvata mesto kao negovatelj u domu za invalide i budućim životom blagosti i nesebične ljubavi pomogne i samom sebi i onima koje neguje. Ili sasvim svesno počinje da iz korena menja način razmišljanja i delanja. Tako on može da promeni svoju sudbinu sopstvenim odlukama.

Prema zakonu reinkarnacije ponovo se rađamo u različitim telima, i to uvek tako da možemo najbolje da odgovorimo na ispite tog posebnog života. Jednom kao crnac, jednom Jevrejin, zatim hrišćanin, satanista, jednom bogat, pa siromašan, kao žena, kao muškarac, homoseksualac, ubica, žrtva, itd. Da bi mogli da iskusimo sve što život nudi. Osuđivati nekoga zbog boje kože, vere ili porekla je prema tome potpuno besmisleno jer je skoro svaki čovek sve preživeo najmanje jednom, ili će tek preživeti.

Taj zakon izjednačavanja nalazimo svuda u prirodi, u fizici i hemiji, jednostavno svuda oko nas i u svom vlastitom telu. Ako unosim mnoge jake otrove u sebe (cigarete, drogu, alkohol) to će izazvati jaku reakciju. I niko drugi nije kriv sem onog koji je to uneo u sebe. Zato ću se potruditi da živim konstruktivno i prihvatim ljubav i srdačnost kao najviši princip da bi mi se oni vratili nepromenjivi. I zato prepoznajem ljude po njihovim delima.

Preispitajte ovde vaš sistem verovanja. Počiva li vaša vera, religija i realnost na sopstvenom iskustvu ili vi ponavljate mišljenje drugih?

Da li ste nekada imali lični doživljaj, npr. da vam se neko učinio (možda kao dete), da čujete glasove, da ste sanjali sopstvenu budućnost ili prošlost, susret sa smrću, astralna putovanja, Déjà-vus, vidovitost, predosećanje, telepatija, spontano izlečenje, da ste kao dete videli duhove, jeste li nekada unapred znali šta će se dogoditi, itd? (Naravno bez droga i drugih pomoćnih sredstava.)

Ako jeste, imate dobar razlog i sopstveno iskustvo da to nadgradite. Većina ljudi ipak nema sopstveno iskustvo, ali i nisu uložili nimalo energije da provere da li je tačno to u šta veruju i da li to zaista mogu da zastupaju.

Na ove ljude među vama se odnosi poziv „nikad nije kasno“. Idite i proverite da li vam pomaže to u šta verujete. Možda nađete potvrdu za vaš raniji sistem verovanja, onda vam čestitam. Tako ste potvrdili sami sebe i ne treba više da *verujete* jer sada *znate* da je tako.

Ako ne nađete potvrdu, nego čak protivrečnosti, mogu opet da vam čestitam jer ste došli do novog saznanja i barem znate šta više ne želite i tako se otvarate za nešto novo. Bilo kako da to radite, pođite od toga da to radite ispravno. Samo jedno nemojte da učinite, naime ništa.

Ako se u vama probudilo zanimanje za ranije živote u spisku literature je navedeno nekoliko knjiga na ovu temu. Postoje različiti načini da se memorisana sećanja prizovu, ali se ovde nalaže oprez. Ne preporučuje se hipnoza jer je to neprirodan upad u vaš život. Vraćanje u prošlost svesno je već primerenije. I ovde treba da se preispitate zašto želite to da uradite. Da li je to čista radoznalost ili imate zaista važan razlog da steknete uvid u sopstvenu prošlost? Ne treba da prisiljavate te stvari. Za većinu ljudi je bolje da ne upoznaju svoju prošlost jer bi ona mogla da ih blokira i odvraća od donošenja odluka. Priroda je uredila da zato postoji ugrađen „mehanizam zaboravljanja“. Ako bismo se setili svih stotina ili hiljada života i procesa umiranja, sigurno ne bi mogli da svesno živimo sadašnji život.

Ako ste pak invalid ili imate tešku bolest ili prema vašem mišljenju važan razlog da otkrijete uzroke tih posledica postoji npr. mogućnost da se svesno vratite u prošlost i što je prema mom mišljenju potrebno uraditi, molitvom ili željom za odgovorom postavite uzrok a prema zakonu „molite i daće vam se“ će to imati dejstvo ako je namenjeno za vas. To znači, želite ili molite najbolje za sebe i videćete šta će se desiti. Za mnoge ljude je sigurno bolje da ne saznaju zašto pate jer bi to moglo samo da još pogorša stvar.

„Nije svaki čovek u stanju da može da podnese čistu istinu.“

Ipak je moguće da sretnete vidovitu osobu i da vam spontano kaže šta vidi. Bez pomoćnih sredstava, prirodno. To je najpouzdanija i najbezopasnija metoda i funkcioniše u milionima slučajeva. A ako vam pođe za rukom da se setite, kao što je meni i hiljadama drugih ljudi, uvidećete vezu zašto ste odabrali da živite na ovoj planeti, u ovom veku, u ovoj porodici sa ovim telom, imenom i ovakvim životnim okolnostima da bi stekli upravo ova iskustva.

Hajde da ovde odemo još korak dalje. Zapravo je potpuno nebitno da li se sećate svojih prethodnih života ili ne. Dopustite da vam to razjasnim na ekstremnom primeru. Prespostavimo da je neko u prethodnom životu bio masovni ubica i da mora to da izjednači. Najbolje što on sam može da uradi jeste da u svakom trenutku života živi u krotкости, nesebičnoj ljubavi, istini i pravdi, kako bi na taj način postavio najbolje nove uzroke koji će se izjednačiti sa onim što je prethodno proizveo.

Ako je neko bio na primer aktivan član iluminata, ne preostaje mu ništa drugo nego da to izjednači konstruktivnim.

Ako je neko već razgradio veći deo svoje karme i živi kosekventno konstruktivno, sigurno nije poželjno da ponovo počne da živi destruktivno. On takođe treba da koristi nadalje konstruktivne vrline kao oruđe da bi napredovao što je brže moguće i da se oslobodi iz „točka ponovnog rođenja“ kojeg je sam proizveo.

Kao što vidite, nije uvek važno šta ste stvorili (proizveli) u prethodnim životu. Svejedno šta ste prouzrokovali u prethodnom životu, konstruktivno ili destruktivno – sadašnjost je odlučujuća! Ono što će vas danas najbrže odvesti dalje je najviši nama poznati zakon nesebične ljubavi i blagosti, istine i pravde, u harmoniji između osećanja i razuma.

Mnogi među vama možda ne znaju tačno kako da sve to prevedu. Tu postoji stara izreka koja veoma lepo pogađa suštinu stvari: „zlatno pravilo“:

Ne čini drugom ono što ne želiš da neko uradi tebi!

U hrišćanstvu: „Sve što želiš da ljudi urade tebi, učini ti prvo njima.“

U jevrejstvu: „Što ne želiš da drugi urade tebi, ne čini ni ti njima.“

U islamu: „Nije istinski vernik onaj koji svom bratu ne misli i ne čini ono radi radi sebe.“

U hinduizmu: „Ne učini svom susedu ono što ne želiš da trpiš od njega.“

U budizmu: „Pruži drugima istu ljubav, dobrotu i milosrđe koju želiš da tebi bude uzvraćena.“

U đainizmu: „U radosti i sreći kao i u tugi i nevolji treba da sva bića tretiramo kao same sebe.“

U parizmu: „Svetao i plemenit je samo onaj koji ne čini drugome ono što za njega samog nije dobro.“

U konfučijanizmu. „Ponašaj se prema drugima onako kao želiš da se drugi ponašaju prema tebi.“

U taoizmu: „posmatraj sreću i patnju bližnjeg svog kao sopstvenu sreću i patnju i teži da uvećaš njegovu dobrobit kao i svoju sopstvenu.“

Želite li da vas lažu, krađu ili vređaju? Ne? Onda to nemojte raditi drugima. A koliko sitnih laži nam svakodnevno prelazi preko usana. Budite jednom potpuno iskreni.

Drugačije rečeno: radujete li se kad vam neko nešto pokloni ili vam neko pride i zagrli vas? Učinite i vi to dakle nekome i videćete kako će se vaš život polako menjati. Čak iako vam u početku nedostaje hrabrosti da nekome jednostavno pridete i zagrlite ga ili mu kažete nešto lepo (npr. da neko ima zanimljivu ili srdačnu pojavu), onda jednostavno zamislite takvu scenu. Zamislite kako drugim ljudima pričinjavate radost. Uvidećete da se samo preko vaših misli vaš život menja u vašu korist. Stavite na primer oko neke teške osobe oreol sveca (vizualizujte) i posmatrajte rezultat.

U ljubavi i blagosti možete svuda i apsolutno uvek da živite, bilo da ste musliman, hrišćanin, Jehovin svedok ili ateista. Nesebična ljubav ne može da se vrednuje i veže ni za crkvu, organizaciju ili rasu. Nju može da primeni svako na svetu i ona se ne plaća. Jasno mi je da to u početku nije jednostavno. Većina će uspeti možda tek nekoliko minuta dnevno, ali i u ovom slučaju vežba čini majstora.

Da li ste bili svesni da se ljubav ne može “naučno” dokazati? Da sam dakle okoreli naučnik mogao bih da tvrdim: „Ljubav ne može da se dokaže, ne mogu da je testiram ni jednim uređajem, dakle ona ne postoji.“ Kao što ljubav ne može da se dokaže aparaturom, tako je i sa reinkarnacijom. Bilo bi apsurdno tvrditi da ljubav ne postoji samo zato što ne može da se dokaže. Neko ko je iskusio ljubav zna da ona postoji i nije mu potreban naučni dokaz. Takođe i reinkarnacija. Isto je apsurdna tvrdnja da ona ne postoji, jer stotine hiljada ljudi na svetu ima dokaz za to, bilo bliskim susretom sa smrću, ili kroz prirodno sećanje prošlosti ili slično. Najverovatnije će moći jednom da se dokaže naučno ali uprkos tome ona je od početka postojala.

NAZAD KA ILUMINATIMA

Posmatrajmo ceo naš scenario još jednom iz ovog novog ugla. I iluminati su time probni objekat tokom našeg procesa učenja, jer su iluminati ili barem ljudi koju su delovali po istim principima oduvek postojali.

Budite sigurni bi danas većina ljudi igrala istu igru kao sadašnji iluminati kada bi imali istu moć i bogatstvo. Oni bi prema svom sadašnjem stanju razvoja ponovo prodali čovečanstvo radi hranjenja sopstvenog ega.

A to što se odvija u većini, događa se i u meni. Radi se o kontroli i moći. Kao što iluminati žele da kontrolišu našu planetu, tako predsednik želi da kontroliše svoju zemlju, gradonačelnik svoju opštinu, papa crkvu, sveštenik parohiju, šef firmu, otac porodicu, majka domaćinstvo a dete psa.

Iluminati nikad ne bi bili tako moćni kada ljudi ne bi dozvolili da ih iskorištavaju. Staljin, Napoleon ili Sadam Husein sami nisu ubili nijednog čoveka (pretpostavljam). Oni su naređivali ubijanja, odnosno, koristili su neznanje ljudi i upotrebljavali ga protiv njih.

Ljudi u čijoj slici sveta pojavna forma “suprotstavljenog pola” poput Satane, Bafometa ili Arimana predstavlja uzrok svog zla a druga poput Isusa, Bude ili Muhameda predstavlja spasenje i izbavljenje, su po mom mišljenju ne samo potpuno nesamostalni i duhovno nezreli nego i vredni žaljenja. U trenutku u kome neko izražava ovo ili slično ovome, on priznaje da je zavisnik nekih sila ili moći, da im je izložen protiv sopstvene volje i da nije odgovoran ni za šta što je u vezi sa onim što se oko njega dešava.

Nisu bez razloga crkveni moćnici svih velikih svetskih religija stalno počovećavali učenja svojih osnivača, proroka i svetaca (vidi učenje o reinkarnaciji), tako da su vernici njima prepuštali odgovornost za sopstveni život i svoje okoline. I kada je sada na ulasku u 21. vek oslabila moć prvobitnih sistema verovanja i zamenjena sistemima kao što su materijalizam, verovanje u nauku i spoljašnji uspeh, onda je upravo moderni duh vremena preuzeo odgovornost za udoban neodgovorni život. Većina čovečanstva se drži šablona ponašanja i mišljenja koji potiskuju ili čak negiraju sopstvenu odgovornost. Svaka vera na koju se prenosi vlastita odgovornost nije ništa drugo do izgovor onih ljudi da nastave da žive po svojim udobnim šablonima i da ne moraju ništa da promene u tome.

Tvrdnja: “zamisli da je rat i da niko ne ide tamo.” ima potpuno opravdanje. Kad pripadnici pojedinih naroda ne bi uzeli oružje u ruke i time ubijali pripadnike sopstvene vrste, iluminati ne bi bili ništa drugo nego isto mali zločinci. Oni žive od slabosti i nedostatka odgovornosti pojedinaca, od postojećeg potencijala sa kojim se može virtuosno igrati.

Stvarna opasnost na ovom svetu nisu iluminati ili neki tirani, nego neznajući ljudi. Kada ljudi ne bi bili takve neznalice i nekritični, niko ne bi mogao da bude iskorištavan. Onaj ko ima znanje ne može sa bude iskorišten, jer on zna. I zato još jednom:

„Nadite istinu jer će vas istina osloboditi!“

Glavni uzrok problema ne leži u spoljašnjosti nego unutar nas samih. I zato spoljašnjosti ne preostaje ništa drugo nego da nam “odražava” ovaj unutrašnji problem. Iluminati su nam izazov. Pomoću njih se forsiraju svi naši strahovi, preispituje naša odgovornost i testira samopouzdanje.

Prođimo zajedno ovim tokom misli:

Posmatrajte vaš sopstveni život. Ako se danas osvrnete na najteže i najneprijatnije situacije u vašem životu (nesreća, razvod, susret sa smrću, teška bolest) sigurno ćete uočiti da ste u tim trenucima stekli najviše životnog iskustva. Bilo je doduše veoma neprijatno, možda i bolno, ali ste iz toga mnogo naučili – tako ste postali zreliji.

Preneto na našu temu to znači, kada ne bi bilo iluminata, ratova i problema koje oni donose, sve bi ostalo kako jeste, niko ne bi učinio ništa jer bi bili suviše lenji da nešto promene. Bili bi zadovoljni.

Međutim time što imamo globalne probleme, npr. ekološke probleme, nezaposlenost, rasnu mržnju, ratove i glad, bivamo uzdrmani i naterani da postanemo aktivni i tražimo

rešenja, čime stičemo nova iskustva i iz toga sledi viši razvoj. Što su vremena sa problemima gora, to se stiče više iskustva a time postiže i brži razvoj.

Našoj Zemlji predstoji snažan razvojni skok. Oko 2000. godine završava se sunčeva godina. To znači da se naše Sunce okrenulo jednom oko centralnog sunca i to traje otprilike 25 hiljada godina. Naš Sunčev sistem tada ima takoreći rođendan, postaje stariji jednu sunčevu godinu, okončava svoj ciklus sazrevanja i prelazi u jedan novi, viši. Fizički i spiritualno gledano, osciliranje ili frekvencija se povećava. Osciliranje najmanjeg delića će se ubrzati, ali će i život po sebi postati brži. To je ono što trenutno zapažamo.

Ako se osvrnemo na istoriju videćemo da smo u poslednjih pedeset godina napredovali u mnogim oblastima više nego u čitavih petsto godina unazad, odnosno, u poslednjih deset brže nego u poslednjih pedeset, itd. Brzina razvoja u velikom i malom se povećava. Na čovekovoj spoljašnosti će sve brže napredovati, u unutrašnjosti će se srazmerno povećavati svest. U spoljašnjem životu će se raspasti institucije, npr. crkva i oblici vladavina koji se drže starog načina mišljenja, koji su dakle nepokretni, kao i ljudi koji se bore protiv usavršavanja mišljenja i osećanja, t.j. ne žele da odbace stare uzore. Oni će umreti usled bolesti, katastrofa ili ratova da bi oslobodili prostor za one koji će povećati nivo svesti ili se ponovo inkarnirati da bi se u obliku slobodnog čoveka razvili u svojoj pravoj veličini.

Oni koji dobrovoljno učestvuju u ovom usavršavanju steći će čudesna iskustva. Oni će doživeti ono što je predviđeno kao "zlatno doba", ali samo zato što su dozvolili da ih vodi nagon za "unutrašnjim napretkom". Takvi ljudi su već primetili da se želje koje imaju iznenada brže ispunjavaju ili se neočekivano pronalazi sve više istomišljenika na koje su morali da čekaju godinama.

Zemaljska svest će se drastično povećati što će biti jasno po spoljašnjim problemima na Zemlji. U medicini se to naziva kriza u lečenju ili pogoršano poboljšanje, što znači da se simptom nekog pacijenta pre njegovog izlečenja još jednom pogorša, još jednom izbije da bi nakon toga brzo ozdravio. I naša Zemlja će preživeti takvu krizu u lečenju, takozvani proces čišćenja. Ona će sprati prljavštinu i jednom stvarno duboko udahnuti, što ćemo doživeti kroz uragane, zemljotrese, izbijanja vulkana i pomeranje polova.

Vidite da sve negativno ima najmanje takvu pozitivnu stranu. Iluminati predstavljaju u spoljašnosti grešnike koji treba da nas podsete na nas same i sopstvenu odgovornost prema životu. Vreme krize lečenja i promene je već počelo i iluminati neće biti pošteđeni toga. Sve je više knjiga i istraživača poznato koji ukazuju na njihovo delovanje, ali i na druge nepravilnosti našeg vremena, kako spolja tako i unutra. Sistemi starih ljudi sa njihovim tajnim sitničarenjima i rituali i ceremonije (simboli, odeća, rituali molitvi i pre svega tajne), koje neguje i takozvana „hrišćanska“ crkva nisu više održivi. Snaga i svežina nove generacije ne želi da zna više za to. Stari sistemi nisu mogli da oslobode ljude ratova i svakodnevnih okrutnosti i time su pali na ispitu. Stari ljudi su nestali sa svojih pozicija i zamenjeni su mladima, orijentisanima na budućnost, i pre svega ljudima koji delaju iz srca.

Veoma je verovatno da smo svi mi nekada u nekom od naših prehodnih života doprineli da se stvore ovakve okolnosti na Zemlji, inače ne bi ni bili sada ovde, uključujući i moju malenkost. Najviši zadatak je spoznati ovo i delovati u skladu sa tom spoznajom. „Pravi greh“ je zadatak naše sopstvene odgovornosti. Odgovornosti za naše stvaranje. Nemačka reč Sunde (greh) potiče od staronemačke reči Sinte – odvajanje. Greh (Sunde) je biti odvojen od stvaranja, ne spoznavati sebe kao deo stvaranja. A mi stvaramo svakog dana. Želimo nešto, onda to što želimo zamišljamo (vizualiziranje), onda razrađujemo plan (mišljenje) i onda to pretačemo u materiju (delovanje). Mi sami, svako pojedinačno, smo stvaranje. Jedan veliki mudrac je rekao: „Otac ti je bliži nego tvoja košulja, bliži nego tvoj dah.“ Pa gde bi on onda mogao da bude sakriven, nego u celom našem biću, u našoj egzistenciji?

Taj greh, dakle „biti odvojen“ je veoma jasan kod ljudi koji čekaju na ponovni dolazak Hrista, dakle osobe koja će sve dovesti u red. Povratak Hristov neće biti personifikovan, nego će se dogoditi unutar čoveka, i pre svega u svakom čoveku na planeti koji se odlučio na taj put. Samospoznaja, nesebična ljubav i blagost svakog čoveka će imati za posledicu taj povratak i on neće biti ograničen na neku određenu rasu ili religiju. Takođe ni antihrist neće biti osoba koji će preuzeti spoljašnji svet, nego je on prenaplašeni ego unutar svakog čoveka kao celine. Tako je antihrist odavno preuzeo svet. Neće biti odabran određeni pravac verovanja za preživljavanje. U trenutku kada pomislite da ćete biti spašeni jer pripadate određenoj grupi stavljate se iznad drugih pripadnika vaše vrste, jačate time vaš ego a time ponovo moć i energetska polja antihrista. Postižete suprotno od onoga čemu ste težili. Zanimljiva igra, zar ne?

Takođe postoji masa ljudi koji žele da budu kao Isus, Buda, Tot ili Sen German. Odnosno, oni bi hteli da leče ljude dodirivanjem ruke, manifestuju nešto iz etra ili hodaju po vodi. Hteli bi da na sebi dožive rezultate tih učitelja, ali ne žele da osećaju i misle kao ti učitelji. Rado i previde da su ti ljudi govorili od srca i tako i delovali. Osećali su istu ljubav prema svakom čoveku; siromašnom kao i bogatom, prema prostitutki, vojniku, nezaposlenom ili beskućniku, kao i prema onom uspešnom. Njima su bili nevažni i boja kože i jezik, rasna pripadnost i vera. Kada jednog dana budete spremni da na ulici ili bilo gde drugde sretnete čoveka kao da je vaš brat ili životni saputnik, onda ćete biti sposobni da činite ova čuda. To pak nisu čuda nego su rezultat, tj. plata koju su ti učitelji samostalno zaradili. Ljudima među vama koji teže ovom cilju treba čestitati jer su razumeli šta je onaj učitelj hteo da u svom učenju izrazi i od čega smo se u međuvremenu toliko udaljili.

Vekovima su ljudi učeni da tvorac živi negde van njihovog carstva, negde u dubinama prostora. Većina je verovala u to prihvatala kao istinu. Tvorac, poreklo svog života, nikad nije bio van nas – mi smo on. Ljudi su učeni da su rođeni samo zato da bi živeli u jednom trenutku vremena, ostarili i zatim umrli. Pošto su to ljudi smatrali istinom, to je postala realnost njihovog života u ovoj ravni.

Ljudi su učeni da je tvorac Bog, jedno biće, naravno muško, koje je svojim rukama stvorilo nebo i zemlju a zatim i ljude. Kako je praprinčip, tvorac, najviša inteligencija koju hrišćani nazivju Bogom stvorila ljude i sve ostalo postavlja se pitanje, **iz čega** je to sve tvorac stvorio? Naravno iz sebe samog, jer ništa drugo nije postojalo. To znači da sve što je od tvorca nastalo jeste sam tvorac – to je ista osnovna materija. Kao kad se sjedine

dva čoveka i stvore drugog čoveka – to je isti rezultat, naime čovek. Ili ako se pare dva psa, neće nastati krava, nego logično opet pas. Ako se ovaj potpuni tvorac umnožio, onda logično iz toga može nastati nešto potpuno. Jezikom hrišćana: ako se Bog, početak sveg bitisanja, umnožio, iz toga može nastati samo Bog! Iz toga sledi da je sve što i kako danas postoji, bilo čovek, životinja, biljka, stena, osećanje, misao, jednostavno SVE potpuno. A tvorac je stvarao iz radosti i voli ono što je stvorio.

To je ono što je Ješua Ben Jozef, koga hrišćani nazivaju Isusom iz Nazareta, propovedao. Njegov otac je otac ljubavi! Isus je svog tvorca nazvao ABBA. Na hebrejskom: abba znači tata! To pokazuje blizak odnos između njih. Isus ga nije nazivao Ocem ili Gospodom, nego oslovljavao sa tata.

Najviša inteligencija voli svoju tvorevinu, kao što otac voli dete. Ako bi Bog kažnjavao sopstvenu tvorevinu koja je stvorena iz njega samog, kažnjavao bi samog sebe. Vidite li maloumnost ove misli? Bog koji kažnjava je apsolutno apsurdan. Time se prahrišćansko učenje razlikuje od svih drugih tadašnjih učenja, naime da tvorac voli svoju tvorevinu i ne kažnjava je. Ali ljude je bilo moguće kontrolisati strahom na koji su navedeni. Naivnom čoveku je predstavljeno mesto mučenja – pakao – na koje će otići ako ne služi svom Bogu. To znači da bi Bog, koji je sve stvorio iz sebe, samog sebe bacio u pakao da bi se kaznio. Takva misao može da potekne samo iz bolesnog mozga!

Isus nijednom rečju nije pomenuo postojanje takvog mesta, nego je sasvim glasno i jasno objasnio da su raj i pakao u nama. Rekao je da je on Sin Božji, ali je u istom dahu tvrdio da je svaki čovek na svetu takođe sin Božji. Rekao je: „Svi mogu da urade što sam ja uradio, jer Otac i vi ste jedno. Kraljevstvo nebesko je u vama.“

Čovek je stvorio slike Boga koje mu služe da vlada svojom braćom. Religije su stvorene da bi se ljudi i narodi držali pod kontrolom kad zakažu vojske – a strah je bio instrument da se zauzdaju. Religija i moć crkava su vekovima bile razlog za uništavanje drugih kultura. Asteci i Maje su istrebljeni pod vladavinom hrišćanske crkve, jer nisu verovali u ono što je crkva propovedala. Svi takozvani sveti ratovi u mračnom dobu su vođeni da bi se održala crkvena učenja. Posebno su milioni žena bili progonjeni i osuđivani. A verska zajednica je održavana tako što su korišćeni takozvana vatra u paklu, sumpor i đavo da bi se izazivao strah u srcima dece. Pričali su im da će večno goreti u paklu ako ne budu radili određene stvari i živeli prema pravilima crkve.

Ako se čoveku oduzme njegova božanstvenost i potpunost - ako mu se objasni da živi odvojeno od tvorca – onda je njima lako vladati. Tvorac nije stvorio ni đavola ni pakao. To su tvorevine čoveka koje ulivaju strah stvorene da bi mučio svoju braću. One su stvorene religioznim dogmama za zastrašivanje masa, do jedne kontrolisane organizacije. Tvorac je sve – svako zrno peska, svaka zvezda u univerzumu, svaki leptir, svaki čovek. Sve stvari su tvorac. Ako bi postojalo mesto kao što je pakao, to bi bilo kao mesto obolelo od raka na telu tvorca i on bi morao da propadne zbog toga.

Postoji mnogo ljudi na planeti koji zaista veruju da su samo jedna gomila ćelijske mase. Kad bi tako bilo, ko je onda taj ko tako pažljivo gleda iza naših očiju? Šta je onda to što nam daje našu jedinstvenost, našu ličnost, karakter, draž i sposobnost da zagrlimo, da se nadamo, da sanjamo i neverovatnu moć stvaranja? I odakle nam onda inteligencija, svo

znanje i sva mudrost koju kao ljudi imamo? Mislite li zaista da smo stekli sva iskustva, svo znanje u samo jednom životu koji predstavlja samo dah u večnosti?

Sve što jesmo postali smo u periodu koji traje stotinama života. I iz svih tih životnih iskustava smo sakupili mudrost koja je doprinela da izgradimo svoju jedinstvenost i lepotu. Ako neki i dalje žele da se drže zabluda da je zemaljski život neponovljiv, kako da onda na primer objasnimo da je pre šest godina u jednom selu na severu Kine u jednoj siromašnoj seoskoj porodici rođen dečak koji je uspeo da sa pet godina maturira? Odakle mu znanje? Od ljudi koji ga okružuju sigurno ne, jer oni jedva da znaju da čitaju i pišu a kamoli da reše najkompliciranije matematičke formule ili govore nekoliko stranih jezika. Većina takozvanih naučnika koje bih ja pre nazvao teoretičarima i dogmatičarima takve slučajeve potiskuju nazivajući ih slučajnošću koja se uvek koristi kada u glavama ne postoji dovoljno znanja da se objasne takvi fenomeni. Taj dečak je svoje znanje sigurno svesno preneo iz prethodnih života. A slučajevi poput ovoga nisu na Dalekom istoku više retkost.

Mi smo previše dragoceni, previše lepi da bi bili stvoreni za samo jedan trenutak u večnosti. Tela u kojima obitavamo su savršena transportna sredstva, vozila koja smo odabrali, koja nam dozvoljavaju da u ravni materije živimo i igramo se. Međutim vremenom smo zavarani iluzijom da smo mi telo. Mi smo zaboravili naše poreklo, naše nasleđe koje smo stekli pre beskonačno dugog vremena i same sebe. Zaboravili smo i svom snagom poričemo da smo mi sami tvorac i nažalost poričemo i našu odgovornost za to.

Mi smo sve to stvorili i dalje stvaramo. Mi **jesmo** ono što mislimo. Ako u našoj fantaziji zamišljamo akt sjedinjavanja, naše celo biće se uzbuđi. Ako razmišljamo o muci, imaćemo je. Ako razmišljamo o radosti, dobićemo je. Tako stvaramo našu budućnost. Svaka misao, fantazija i emocija koju imamo za bilo koji cilj, stvara u našem telu osećaj koji se prikazuje i memoriše u našoj duši. Taj osećaj stvara pretpostavku za naše uslove života jer on će u naš život uneti okolnosti koje će isti taj osećaj koji je prikazan u našoj duši prizivati i odgovarati mu. Svaka reč koju izgovorimo stvara naše buduće dane, jer reči su samo tonovi koji izražavaju osećaje naše duše a koji su rođeni iz misli. Nijedan čovek nije žrtva volje i planova drugog. Sve što nam se događa sami smo smislili ili osetili. Ili smo fantazirali sa “šta bi bilo kad bi...” ili u obliku strahova. Ili je neko rekao da je nešto bilo tako i nikako drugačije i mi smo to prihvatili kao istinu. Sve što se dešava dešava se kao nameran čin, utvrđen mislima i emocijama. **Sve!**

Milenijumima su različita bića pokušavala da nas nauče toj spoznaji – zagonetkama, pesmama ili spisima – ali većina od nas se protivila da je zamisli. Samo mali broj je onih koji su hteli da nose odgovornost za svoj život na svojim plećima. Ali kosmos je jednom stvoren i kao takav je najsavršeniji i najpravedniji sistem koji postoji. On nam omogućava da svako od nas **postane sam** ono što misli. Od najsramotnijih i najružnijih do najnaprednijih i najplemenitijih. Dobijamo ono što izgovorimo. Mi smo ono što mislimo. Što manje neko o sebi misli, to postaje manji. Što manje neko ceni svoju inteligenciju, to postaje gluplji. Što se neko manje smatra lepim, to postaje ružniji. Što neko više misli da je siromašan, to postaje siromašniji. Ko je onda tvorac života? Mi sami!

Ali šta većina nas danas stvara? Naše najveće tvorevine su rat, nesreća, briga, patnja, jad, beda, mržnja, razdor, samoodbacivanje, bolest i smrt. Većina ljudi je stvorila jedan život ograničenja, tako što su prihvatili ograničavajuće ideje koje onda postaju nepobitne unutrašnje istine, životna stvarnost i njihov sopstveni kavez. Većina ljudi se odvaja od života tako što sudi o svim stvarima, svim ljudima pa i sebi samom. Žive prema modnom kompleksu koji se zove lepota i okružuju se stvarima koje im dozvoljavaju da budu prihvaćeni od strane ograničene svesti čoveka – svesti koja ne prihvata ništa sem njegovih vlastitih nedostižnih ideala. Oni su deca koja su rođena da bi porasla, izgubila vitalnost tela i završila u staračkom dobu dok ne bi umrla. Mi, veliki stvaraoci, kakvi smo nekad bili, degradirani smo na bića u stadima koji žive u velikim gradovima otuđeni i ispunjeni strahom, iza zatvorenih vrata. Umesto radosti, ljubavi i stvari koje je Isus činio mi smo stvorili ogromne građevine i zastrašujuću svest. Stvorili smo društvo koje reguliše i kontroliše kako treba da mislimo, verujemo, radimo i izgledamo. Vatrene stvaralac u nama koji ima moć da svakom obliku da život sam je upao u klopku kroz veru i dogme, modu i tradiciju – kroz **ograničeno razmišljanje, ograničeno razmišljanje, ograničeno razmišljanje!**

Ipak svakog dana imamo slobodan izbor da naše misli, fantazije i osećanja upotrebimo konstruktivno i za nas i za svet.

Šta će se desiti ako dovoljno ljudi dostigne zajednički viši potencijal svesti pokušaću da prikažem na primeru “stotog majmuna”.

Na jednom japanskom ostrvu su naučnici vršili eksperimente sa grupom majmuna. Majmunima su bacani slatki krompiri u pesak da bi se proučavalo njihovo ponašanje. Majmuni su ih uzimali i jeli primećujući neprijatan sporedni efekat peska među zubima. Jedan od majmuna je bio nešto lukaviji od ostalih i otišao je sa krompirom do obližnjeg potoka i oprao ga. Radoznali kakvi su, drugi majmuni su ga posmatrali da vide šta namerava. Kad su приметili da je ukus krompira bez peska prijatniji svi su ga oponašali. Kad je istraživač ponovo majmunima bacio krompire u pesak oni su direktno otišli ka potoku i oprali ih. Tako su učinili svi, njih 99, dok stoti, Nikola Tesla među majmunima, nije otišao ka potoku već do mora i oprao krompir u slanoj vodi. Bilo mu je jasno da je krompir sa solju još ukusniji. Ali tada se desilo nešto interesantno, jer sada ga nisu oponašali samo ostali majmuni na ostrvu, već i majmuni na ostrvu udaljenom 90 kilometara. I oni su nakon što im je krompir bačen u pesak išli direktno do mora i prali ga. I na kopnu se dešavalo isto. Pomoću stotog majmuna skupljen je dovoljan potencijal energije da se ova misao prenese na sve majmune na susednim ostrvima. Rupert Šeldrejk govori o takvim prenosima kao o „morfogenetskim poljima“.

Isti princip poznajemo kod izuma. U međuvremenu znamo iz iskustva da se, kada neko otkrije nešto novo, u isto vreme na drugim mestima na Zemlji, potpuno nezavisno od tog pronalazača, otkriju isti pronalasci. I ovde vlada isti princip. Prvi pronalazač je možda decenijama morao da istražuje da bi došao do pronalaska kao rezultata. Kada je jednom uspeo okončan je energetska proces misli, takoreći proboj tih posebnih misli i on je sada energetska memorisan. Za sve druge istraživače koji rade na sličnom projektu biće jednostavnije da dođu do istog cilja jer je proboj već načinjen od strane prvog pronalazača, stotog majmuna među njima.

Preneto na našu temu to znači da kada bi dovoljan broj ljudi na svetu dostigli određen proces misli i osećanja ili sledeći viši stepen svesti, onda bi bilo jednostavnije ostatku čovečanstva, da to isto stvori, pošto je već izgrađen određen potencijal od strane pionira koji se prenosi automatski na ostatak – takođe je ovo deo zakona rezonance.

Većina ljudi ima izgovor. “pa šta ja mogu da uradim kao pojedinac?” Izabrao sam gornji primer da bih vam pojasnio da ste možda baš vi stoti majmun u jednom tačno određenom procesu (možda misao, osećaj ili pronalazak) to jest, da je već 99 njih radilo pre vas na nekom problemu, ali im proboj još nije pošao za rukom. I možda je potreban samo napor jednog čoveka, možda baš vas, da bi se napunila mera i da bi moglo da se prenese na druge. Možda to na prvi pogled izgleda potpuno beznačajno, možda vam pođe za rukom da savladate ljubomoru ili se oslobodite zavisti, možda čak da nešto otkrijete, ko zna?

Ja sam razmišljam isto. Zašto bih pisao knjigu na temu koja će tako i tako biti sputana? Zašto bih se upravo ja sa svojih 26 godina trudio da se prihvatim knjige sa tako teškom temom, kada mnogi autori koji imaju status i ime nisu uspeli u tome? Ali možda su upravo ova knjiga i napor, rad, misli i osećanja koje sam uložio u ovu knjigu, potrebni da se kruniše rad i trud prethodnih autora i stvori energetski potencijal za prenos.

To je kao i sa čašom vode koja je napunjena do gornje granice. Nedostaje samo jedna kap da se ionako napeta vodena površina prelije. To je samo obična kap vode, izgleda isto kao i sve ostale, ali ipak je upravo ona ta koja će uspeti da pocepa površinu vode i da se čaša prelije.

Vidite da nije neophodno da budete poznati ili da neko mora da bude “nešto posebno” da bi postao junak. Stoti majmun takođe nije mislio da će biti taj koji će pokrenuti stvar.

KRATAK REZIME REŠENJA

Prvo se informišite. Budite kritični i ne gutajte nesažvakano ništa od ovog što sam napisao. Preispitajte to sami za sebe.

Kao sledeće počnite da živite kao slobodno, svesno, odgovorno, iskreno, pošteno i pre svega srdačno ljudsko biće, ako to već niste do sad. Ljubav i predanost leče mnoge rane. Ako nekoga mrzite ili se ljutite na nekoga, budite svesni da ljutnja nikada ne pogađa drugog. Iluminat malo interesuje da li se gospodin „Majer“ ljuti na njih. Jedini ko trpi ljutnju ste vi sami, a ljutnja ima neprijatne posledice po vaše telo, duh i dušu koje mogu da izazovu bolesti. Živite u ljubavi i radosti i počnite da ih širite na vašu porodicu, krug prijatelja i radno mesto i videćete šta će se desiti. Počnite da živite svesno. Svesno življenje, mišljenje, delovanje i govor! Da bih to rekao u kratkim crtama citiraću Ekharda: najvažniji trenutak u mom životu je sadašnji!

Najvažniji čovek je onaj koji u ovom trenutku stoji naspram mene. Najvažniji čin je uvek ljubav.

Zatim bih hteo da još jednom podsetim da niste slučajno nego iz sasvim određenog razloga u ovom životu. Vi ste savršeno opremljeni osobinama, talentima i karakterom da bi ovaj zadatak (ovaj život) kao deo vašeg razvoja što bolje izvršili. Zato dajte sebi vreme i uronite u same sebe.

Šta su vaši talenti i sposobnosti? Šta je to što ste oduvek želeli da uradite ali iz raznoraznih razloga koje vam je razum stalno ponavljano, niste uradili? Uradite to! Nemate šta da izgubite. Možete samo da dobijete! Materijalno bogatstvo je bilo i biće iluzija. Moraćete sve da ostavite za sobom. Počnite da radite ono do čega vam je zaista stalo, vašim osećanjima, vašim mislima, vašem biću. Radite ono što najbolje umete i što vas najviše čini srećnim, tako ćete najviše pomoći sebi i planeti. Počnite da postajete vi a ne da živite nešto što neko hoće od vas. Vi ste deo tvorca i time sam tvorac i nikad niste bili odvojeni od njega. Vi stvarate svakog dana, uzročnik ste svoje sudbine. Postanite svesni toga i počnite da to koristite za sebe. Nećete naći nikoga ko će to uraditi za vas. Kaže se: "Pomozi sebi pa će ti i Bog pomoći."

U trenutku kada sami sebi pomognete spoznaćete da Bog nije negde tamo napolju, nego da je u vama, to jest da ste to vi sami.

Kako kaže Ramta:

Hoćete da vidite kako Bog izgleda?

Idite u pogledajte u ogledalo,

pogledaćete direktno Bogu u lice!

Vi sami ste pomoć koju ste oduvek tražili. Ako imate poverenja u sebe rizikujte nešto. Tek ako rizikujete možete da naučite poverenje.

Zemaljski život je čudesna avantura i mi možemo da stvorimo naš raj ovde ako hoćemo. Vi sami odlučujete koliko ćete od života uzeti time što lično dopuštate.

Želite li ljubav, sreću, radost, proživite je, i one će vam se vratiti.

ISTRAŽIVAČIMA

Kao zaključak bih hteo da još jednom ukažem na to da je drugi cilj ove knjige da vam pokaže da postoji jedna sasvim druga realnost od one koja nas svakodnevno opsenjuje. Ne tvrdim da je slika koju sam ovde prikazao kompletna. Niti je istorijski početak izvestan niti dalji tok razvoja, a takođe su događaji koje sam prikazao samo mali deo onoga što je prodrlo u javnost. Sveo sam obim knjige i obilje informacija svesno na najmanju meru da bih vas zainteresovao za teme koje su vam ranije bile skrivene, a posebno da bih preneo kritičke informacije onima kojima zbog svakodnevne gužve i borbe za život nedostaje potrebno vreme da se udubljuju u izuzetno zanimljive teme. Zato sam se prevashodno trudio da ovu temu predstavim na svoj način, pošto odgovarajuće

stručne knjige koje se detaljno bave takvim temama možda odvrte prosečnog građanina zbog zbunjujućeg i često fanatičnog načina kako su napisane. Pošto sam svako poglavlje sastavio iz svih dostupnih knjiga, verovatno ćete razumeti da nisam mogao pojedinačne teme detaljno prikazati.

Oprostite mi ako mi nije u potpunosti pošlo za rukom da na zadovoljstvo svih religioznih i ostalih gledišta mojih čitalaca u poslednjem poglavlju odgovorim o smislu života, reinkarnaciji i svim pitanjima koja bi oko toga mogla da se pojave. Ali ako vas zanima način na koji je poslednje poglavlje oblikovano ili bilo koja od pojedinačnih tema i želite da čujete mišljenja drugih autora na tu temu, stoje vam na raspolaganju izvori i dodatna literatura.

Pošto je ova knjiga rezime takvih dela, biće pri takvoj količini informacija neizbežno da će postojati mesta koje će drugi autori navodno moći da demantuju.

Uveravam vas da sam u poslednje četiri godine pre pisanja proputovao preko 20 zemalja da bih s jedne strane uopšte došao do informacija, pošto je sloboda mišljenja i informacija u Nemačkoj u odnosu na takve informacije nažalost samo na rečima, a s druge strane sam u svakoj od tih zemalja ispod površine naišao na iste informacije i tako dobio potvrdu za svoje izlaganje.

Ako se u nekim slučajevima ispostavi da određene pojedinosti nisu održive, to ne treba da znači da treba da odbacite sve što sam citirao. Čak i da pretpostavimo da je tačna trećina informacija, ta trećina ima dovoljno težine da jako dovede u pitanje naše dosadašnje navike, takozvana „društvena stanovišta“ i način na koji se ophodimo sa životom.

Takođe je važno da proverite odakle dolazi autor koga ćete upotrebiti za vašu kritiku i da li možda radi za neku državnu službu ili je povezan na nekom organizacijom koje je u vezi sa iluminatima, da bi po tome odmerili vrednost kritike.

Ako ste pak sami prikupili informacije i mislite da bi bile vredne pomena u mom sledećem izdanju ili ako ste sami član nekog moćnog udruženja ali ste shvatili da ne želite da nastanvite vaše dosadašnje aktivnosti i hoćete da potkrepite informacijama moj rad na rasvetljavanju, u takvim slučajevima na raspolaganju je adresa izdavača. (S vremena na vreme ću stupati u vezu sa izdavačem.)

Najviše bi me radovalo kada biste se pozabavili pokušajima rešenja, dakle konstruktivnim delom ove knjige i saopštili mi ako ste sami otkrili, razvili ili doživeli nešto sjajno ili značajno.

Jedna stara životna mudrost važi i dan danas:

Ne borimo se protiv lošeg, nego za dobro!

Kraj

LITERATURA:

SPISAK IZVORA

Adler, Manfred: »Die Freimaurer und der Vatikan« Verlag Claus P. Clausen, Lippstadt

Allen, Gary: »Die Insider-, VAP Verlag, Postfach 1180 32361 Preußisch Oldendorf, ISBN 3-922367-00-3

Allen, Gary: »Die Insider II« VAP Verlag, Postfach 1180 32361 Preußisch Oldendorf, ISBN 3-922367-03-8

Armstrong, George: »The Rothschild Money Trust«

Baigent, Leigh: »Der Tempel und die Loge« Bastei-Lübbe, ISBN 3-404-64106-X

Baigent, Leigh, Lincoln: »Der heilige Gral und seine Erben«, Bastei-Lübbe, ISBN 3-404-60182-3

Banol, Fernando S.: »Die okkulte Seite des Rock« F. Hirthamer Verlag, München

Bardon, Franz: »Frabato-, Rüggeberg-Verlag Postfach 130844, 42100 Wuppertal

Blavatsky, Helena P. »Die Geheimlehre«,

Bramley, William: »Die Götter von Eden«, 1990 In der Tat Verlag, ISBN 3-9802507-7-6

Bronder, Dietrich: »Bevor Hitler kam«, 1975 Marva Verlag, Genf

Bulwer-Lytton, Lord: »The Coming Race«, 1871

Buschmann, Michael: »Rock im Rückwärtsgang« Verlag Schulte & Gert, Asslar

Carmin E. R.: »Guru Hitler«, S. 33-37 SV International/Schweizer Verlagshaus AG,
Zürich ISBN 3-7263-6446-3

Carr, William Guy: »Pawns in the Game«, Emissary Publications 9205 SE Clackamas Rd
#1776 Clackamas OR 97015, Tel: (503) 824-2050

C.O.D.E., Politisches Lexikon; Nr. 1/1, Verlag Diagnosen

C.O.D.E., Politisches Lexikon, Nr. 1/2

C.O.D.E., Politisches Lexikon; Nr. 1/3

C.O.D.E. 9/91, 9/92

Coleman, Dr. John: »Conspirators Hierarchy: The Story of the Committee of 300«,
America West Publisher, RO.BOX 2208 Carson City, NV 89702, Tel: (800) 729-4131

Cooper, William: »Behold a Pale Horse«, Light Technology Publications, RO.Box 1495,
Sedona AZ 86336

Cooper, William: Workshop, National New Age & Alien Agenda Conference September
9, 1991, Phoenix, Arizona, USA

Cooper, William: Workshop, »The Secret Government« July 20-24 1991, Kailua-Kona,
Hawaii, USA

Cooper, William: Video-Dokumentation: »The Kennedy Assassination«, Light
Technology Publications, P.O.Box 1495, Sedona AZ 86336

Dethlefsen, Thorwald: »Schicksal als Chance«, Goldmann Verlag ISBN 3-442-11723-2

Deyo, Stan: »The Cosmic Conspiracy«, West Australian Texas Trading, RO.Box 71,
Kalamunda, Western Australia 6076, ili Emissary Publications, RO.Box 642, South
Pasadena, CA 91030, »Diagnosen« br. 8

Dorsey III., Herbert G.: »The Secret History of the New World Order«, 323 E. Matilija
St. #110-128, Ojai CA 93023

Engdahl, F. William: »Mit der Olwaffe zur Weltmacht«, S. 366

»Executive Intelligence Review«

EIRNA Studie: »Strategie der Spannung« Nachrichtenagentur GmbH Postfach 2308,
65013 Wiesbaden

Finkenstädt, Helmut: »Eine Generation im Banne Satans« Herzbachstr. 2, 3559
Allendorf-Haine

Fortschritt für Alle: »Mündige Bürger«, Nr. 48 1/91 Schloßweg 2, 90537 Feucht

Fritsch, Theodor: »Die zionistischen Protokolle« Hammer Verlag, Leipzig 1933

Griffin, Des: »Die Absteiger«, VAP-Verlag Wiesbaden ISBN 3-922367-06-2

Griffin, Des: »The Fourth Reich of the Rich«

Hitler, Adolf- »Mein Kampf«, 1925/26

Honegger, Barbara: »October Surprise« Tudor Publishing Co.

Landgraeber, Sieker und Wischnewski: »Das RAF-Phantom«, Knaur Verlag

LaRouche, Lyndon: časopis »Neue Solidarität« od 10. marta 1993: »Die Amerikaner haben ein Recht zu wissen, wer Pike War.«

LaRouche, Lyndon: Govor na Schiller-Institut, sept. 1992 u časopisu »Neue Solidarität« 16.sept. 1992

Maclellan, Alec: »The Lost World of Agartha The Mystery of Vril- Power« Souvenir Press, 43 Great Russell Street, London

Melchizedek, Drunvalo: »The Flower of Life«-Workshop, Tel: (512)- 847-5705

Neue Solidarität »Clinton: Ein neuer Carter«, 11. November 1992

Neue Solidarität: Sonderbericht über den Ku Klux Klan (1992)

Papus: »Die Grundlagen der okkulten Wissenschaft« Ansata Verlag, Schwarzenburg 1979

Passian, Rudolf- »Wiedergeburt«, Droemersch Verlagsanstalt, München

Pfeifer, Heinz: »Brüder des Schattens«, Uebersax Verlag, Zürich

PHI - Politische Hintergrund Informationen, od 31. januara 1985, CH-8813 Horgen 3

»Ramtha«: In der Tat - Verlag, ISBN 3-9802507-2-5

Ravenscroft, Trevor: »The Spear of Destiny«, Samuel Weiser Inc., RO.Box 612, York Beach, Maine 03910

Roberts, Archibald E.: »America in Crisis Survival Portfolio«, Betsy Ross Press, RO.Box 986, Ft. Collins, CO 80522

Roberts, Archibald: »The Most Secret Science«, ista adresa

Robinson, John J.: »Born in Blood«, M. Evans & Co., 216 E. 49 St. New York, NY 10017

Robinson, John J.: »Proofs of a Conspiracy«

Rothkranz, Johannes: »Die vereinten Religionen der Welt im anti-christlichen Weltstaat«, S. 240ff, 104, Verlag Anton Schmid, Durach

Rothkranz, Johannes: »Die geplante Weltdemokratie in der »City of Man«, Verlag Anton Schmid Durach

Rothkranz, Johannes: »Wußten Sie schon ... ?«, Verlag Anton Schmid Durach

Rüggeberg, Dieter: »Christentum und Atheismus im Vergleich zu Okkultismus und Magie«, ISBN 3-921338-12-3

Rüggeberg, Dieter: »Geheimpolitik, Der Fahrplan zur Weltherrschaft« Rüggeberg-Verlag, 42100 Wuppertal, ISBN 3-921338-15-8, Zecharia: »Der Zwölfte Planet«, S. 337, Knaur Verlag 1976

Smooth, Dan: »The Invisible Government«

Steinpach, Richard: »Verborgene Zusammenhänge bestimmen unser Erdenleben - Menschwerdung im Gesetz der Wiedergeburt«, Verlag der Stiftung Gralsbotschaft, Stuttgart, ISBN 3-87860-149-2

Naslov: »Freimaurer«, Heyne-Taschenbuch, ISBN 3-453-06044-X

Sträuli, Robert: »Origines der Diamantene«, ABZ-Verlag Zürich

Sutton, Anthony C.: »America's Secret Establishment«,Liberty House Press, 2027 Iris, Billings Montana 59102

Sutton, Anthony C.: »The Two Faces of George Bush«, Wiswell Ruffin House Inc., RO.Box 236, Dresden, N.Y. 14441

The Secret Information Network: »The Secret Space Program« 323 E. Matilija St. #110-128, Ojai CA 93023

»The Spotlight«: Special Report: The Trilateral Commission February 1990

»The Spotlight«: Special Report: The Bilderberger Group September 1991,300 Independence Ave. SE, Washington, D.C. 20003, Tel. (800)- 522-6292

»The United States of Europe«

DODATNA LITERATURA

Allen, Gary: »Die Insider I&II«

Bramley, William: »Die Götter von Eden-

Cooper, William: »Behold a Pale Horse«, Light Technology Publications, R.O.Box 1495, Sedona AZ 86336,

Engdahl, F. William: »Mit der Olwaffe zur Weltmacht Der Weg zur neuen Weltordnung« Dr. Böttiger-Verlags GmbH, ISBN 3-925725-15-6

Epperson, A. Ralph: »The Unseen Hand«, Adventures Unlimited Press, P.O.Box 22, Stelle, Illinois 60919-9989 USA

Fay, Sidney B.: »Origin of the World War« New York, Macmillan 1931

Fritsch, Theodor: »Die zionistischen Protokolle«, Hammer Verlag, Leipzig 1933

George, Alexander und Juliette: »Woodrow Wilson and Colonel House«, New York, John Day 1956

Griffin, Des: »Die Absteiger«, VAP-Verlag ISBN 3-922367-06-2

Nemačka i neonacizam:

EIRNA »Executive Intelligence Review« Nachrichtenagentur GmbH

EIRNA- Studie: »Strategie der Spannung«, Postfach 2308, 65013 Wiesbaden Tel 06122-9160

Landgraeber, Sieker und Wischnewski: »Das RAF-Phantom«, Knaur Verlag

Hrišćanstvo:

Deschner, Karl-Heinz: »Kriminalgeschichte des Christentums«, Rowohlt Verlag, Reinbek, 1986

Deschner, Karl-Heinz: »Der gefälschte Glaube«, Knesebeck & Schuler Verlag, München 1988

Deschner, Karl-Heinz: »Mit Gott und dem Führer", Kiepenheuer und Witsch, Köln 1988.

Slobodna energija:

Bearden, Thomas E.: »Toward a New Electromagnetics«. Tesla Book Company, 1580 Magnolia Ave. Millbrae, CA 94030

Tesla, Nikola »Das Genie unserer Zukunft.«.. »Freie Energie statt Blut und Öl!« VA-P Verlag, ISBN 3-922367-60-7 Tesla-Institut, Wien 0043 1 5871 833

NLO u Trećem rajhu:

Jürgen-Ratthofer, Norbert: »Das Vril-Projekt«:

NLO-film: »UFO's - Das Dritte Reich schlägt zurück?« Verlag Michael Damböck, A-3321 Ardagger 86, Tel+Fax (0)7479/6329

Video-dokumentacija: »UFO-Geheimnisse des Dritten Reichs«, MGA Austria/Royal Atlantis Film GmbH, 09130 Chemnitz, Forststraße 16, Tel. 089-9043171, Fax. 089-9044253

NLO:

Buttlar, Johannes von: »Leben auf dem Mars«, Herbig-Verlag München 1987

Herberts, Gottfried: »Begegnungen mit Außerirdischen - Freunde aus dem All helfen uns«, Fischer Verlag, 1978

Hesemann, Michael: »UFO's - Die Kontakte« Hesemann-Verlag, München

Hesemann, Michael: »UFO's -Die Beweise«

Moosbrugger, Guido: » ... und sie fliegen doch!«, Hesemann Verlag 1991

Ramtha: »UFO's und die Beschaffenheit von Wirklichkeit«, In der Tat Verlag, Burgen 1990

ŠUPLJA ZEMLJA

MacLellan, Alec: »The Lost World of Agarthi -The Mystery of Vril-Power«, Souvenir Press, 43 Great Russell Street, London WC 1B3PA, ISBN 0-62521-7

PUTOVANJA KROZ VREME:

Shining Star Productions, Inc., 15023 N. 73rd Street #202,,Scottsdale, Arizona 85260, Tel: (001)-602-948-6856,

Kaseta 1: Conspiracy of Silence Behind the Philadelphia Experiment.

Kaseta 2: Philadelphia and Phoenix Experiments

Preston B. Nichols: »The Montauk Projekt« - Experiments in Time, Sky Books, RO.Box 769, Westbury, New York 11590, ISBN 0-9631889-0-9

Jürgen-Ratthofer, Norbert: »Zeitmaschinen- Dr. Michael Damböck-Verlag A-3321
Ardagger, Markt 86 Tel 0043-7479-6329

PROROČANSTVA O KRAJU 20. VEKA:

Kirkwood, Annie:»Marias Botschaft an die Welt« Falk-Verlag, ISBN 3-924161-62-3

Ramtha: Intensiv: »Wendezeit - Die künftigen Tage«, In der Tat-Verlag, Postfach 1,
86977 Burggen, ISBN 3-9802507-3-3